

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

PHILIPPI CLUVERII
INTRODUCTIONIS.

in universam Geographiam, tam
novam, quam veterem,

LIBER PRIMUS.

CAP. I.

*Quid Geographia, & quid Globus
seu Orbis Terra.*

Geographia est terræ univer-
sæ, quatenus nobis cognita
est, descriptio. Vocabulum
ejus Græcum est: nam à
γῆ, sive *γῆν*, id est, terra,
et *γραφω*, hoc est, scribo, compositum fit
γεωγραφία, id est, Terræ descriptio.

Differt autem Geographia à Cosmo-
graphia, ut pars à toto; à Chorogra-
phia, ut totum à parte. Cosmographia
videlicet, quæ à *κόσμος*, id est, mundus,
et *γράφω*, dicitur Mundi descriptio,
est totius universi seu Mundi tam ele-
mentaris quam ætherei descriptio. Cho-
graphia, cujus vocabulum à *χωρῆ*
et *γράφω*, id est, regio, et *γράφω*, com-
ponitur, est regionis alicujus particula-
ris descriptio, veluti Hispaniæ, Italiæ,
Germaniæ; hujus pars iterum est To-

▲ f

po-

pographia, quæ à τὸν⊙, id est, locum
 & γέγραω, dicitur; est hæc loci alicu-
 jus particularis descriptio; utpote ag-
 rive territorii, alicujus opidi, seu pagi
 in qua etiam arva, prata, arbores, pla-
 teæ, & ædificia depicta veniunt. Geo-
 graphia autem solius terræ situm de-
 scribit. Terræ autem nomine in Geo-
 graphia non separatim quartum ele-
 mentum, ut Physici, accipimus: se-
 complexim terram, una cum aquis in-
 fuis, pro totius universi centro inte-
 ligimus, quod à figura, Orbis, seu Glo-
 bus terræ vocatur. Globus quidpe e-
 corpus solidum, undique rotundum
 unica superficie contentum; in medi-
 habens centrum sive punctum, à qu-
 omnes lineæ, ad superficiem ductæ, sur-
 æquales. Unicus igitur ex utroque ele-
 mento Globus conficitur: unamque &
 eandem convexam constituit utrius-
 que superficiem. Hunc vero terræ Glo-
 bum varie Geographi in circulos a-
 que parteis distinguunt: de quibus sin-
 gulis ordine agendum.

C A P. II.

De Globi partibus & Circulis.

Primum Axis in Globo constituitur
 sive linea recta, per centrum terræ
 tradata; quæ est totius mundi diame-
 ter

à præpositione Græca $\alpha\gamma$, id est, $\alpha\gamma$, & verbo $\muε\beta\acute{\epsilon}\omega$, id est, metior, $\alpha\gamma$: quasi medium dimetiens ; circum quam volvitur atque convertitur mundus.

Axis autem extrema, Poli mundi appellantur, à verbo $\pi\omicron\lambda\acute{\epsilon}\omega$, quod est, $\pi\omicron\lambda\acute{\epsilon}\omega$: unde & Vertices Latinis, & Carines dicti, quia circum hos tota mundi machina circumvolvitur. quorum alter Arcticus, id est, Ursinus, $\alpha\pi\omicron\tau\epsilon$ $\alpha\pi\omicron\tau\epsilon$, ab Urfa, vicino sidere, alter antarcticus nominatur, quia Arctico & diametro est oppositus.

Arcticus Polus, qui & Borealis sive boreas, & Aquilonaris sive Aquilonius, Borea sive Aquilone vento, qui ab hac plaga spirat, & Septentrionalis dicitur, septem stellis, quas Triones vocant, & is, qui in his locis, quæ nos incomimus, semper adparet.

Antarcticus, qui & Australis, & Austrinus, & Notius, ab Austro sive Notocento, & Meridionalis, à mundi plaga dicitur, est is, qui nostro hemisphærio unquam conspicitur ; sed sub Horizonte latet.

Porro Globo terrarum octo præcipui assignantur Circuli, bifariam distincti : primum dividuntur pari numero in Majores atque Minores. Majores dicuntur,

cuntur, qui idem cum Globo obtinent centrum, ipsumque Globum in duas fecant partes æquales. Sunt autem, Æquinoctialis, sive Æquator, Zodiacus, Horizon, Meridianus. Minores dicuntur, qui diversum habent centrum à Globi centro: quique Globum in duas partes dividunt inæquales. Sunt vero, Tropici duo, totidemque Polares.

Rursus, ex universis circulis quinque dicuntur Recti, sive Paralleli, id est, æquidistantes, quod eosdem cum universo Polos habeant, quodque æqualiter inter se in latitudinem distent. Sunt autem, Æquator, Tropici duo, totidemque Polares. Reliqui tres dicuntur Obliqui, quod diversos à Mundi Polis habeant suos Polos.

C A P. III.

De quatuor majoribus Circulis.

MAjores circuli distinguuntur in Fixos, atque Mobiles. Fixi, sive immutabiles, dicuntur, qui eundem perpetuo locum in Globo obtinent; ideoque in Globi superficie pinguntur. Sunt autem Æquator & Zodiacus. Mobiles sive mutabiles dicuntur, qui non eandem semper in Globo sedem obtinent, sed multipliciter, pro varia regionum atque locorum mutatione, mutantur: ideo-

ideoque ex
quantur. Sunt
Sed de his

O'ellat, F
nator, Finit
major mutab
di partem ab
est, inferi
re. Descri
Globi: h
Supera est,
fungitur;
æquas part
qui ratione
tur; alter
percipitur,
rum orbem
leis partib
dividit; ita
super terram
condatur. E
sus & C
Mundi pol
ticem hab
ad rectos
dicitur, c
quatuor
tem ad C

ideoque extra Globi superficiem designantur. Sunt Horizon & Meridianus. Sed de singulis agendum.

De Horizonte.

Ο'ριζων, Horizon, Latine Terminator, Finitor, & Finiens, est circulus major mutabilis, qui conspectam Mundi partem ab inconspicua dirimit; hoc est, inferius hemisphaerium ab superiore. Describitur in theca sive armilla Globi: hujus enim superficies, quæ supra est, vere Horizontis munere fungitur; dirimens Globum in duas æquas partes. Est autem duplex: alter, qui ratione atque intelligentia percipitur; alter qui sensu. Is qui intelligentia percipitur, est is, qui ad fixarum stellarum orbem pertingit, & in duas æquales partes universam Mundi sphaeram dividit; ita ut alterum hemisphaerium super terram existet; alterum sub terra condatur. Estque iterum duplex: Rectus & Obliquus. Rectus est, qui per Mundi polos transiens, polum seu verticem habet sub Æquatore; quem ad rectos angulos interfecat. Obliquus dicitur, cujus vertex ultra citraque Æquatorem incidit; qui que Æquatorem ad Obliquos angulos interfecat: altero

altero Mundi Polorum sursum elevato, altero deorsum depresso. hujusmodi Horizontem qui habent, iis Sol & reliqua sidera obliquo ascendunt & descendunt motu. Is vero quem sensu percipimus, est Horizon, qui oculo nostro terminatus, quoad usque conspectus ferri potest, extenditur; dividens partem Orbis quæ nobis cernitur, ab ea quæ non adparet. cujus diametri longitudo CLXXX stadia, id est, millia passuum XXI cum dimidio, milliaria Germanica V cum V octavis, non excedere putatur; quod oculorum acies non ultra se extendit. Mutabilis dicitur atque multiplex Horizon, quia non potest mutari locus, quo versum eas, quantumvis mutatio ea perexigua sit, quin una varientur Horizon, regio, & cælum; atque hac ratione infiniti possunt fingi Horizontes. Porro Horizontis duo sunt Poli: quorum alter Arabico vocabulo dicitur Semith, corrupte vulgo Zenith: estque punctum perpendiculariter vertici nostro incumbens: alter vocatur Nadir vulgo, at proprie Nathir; superiori ad diametrum oppositus; Antipodum cervicibus incumbens.

De Æquinoctiali.

Æquinoctialis, qui & Æquidialis,
Græce

Græce
circulus
mus, qui
les Septem
dividit
distans
toto Orbe
unde & non
tenu ejus
diālia ant
semel in
num, at
ubi Autum
æquator
lineam, Græce

Zodiacus,
major, in
catus; ex
in principio
in principio
ac medium
quo vicin
Arietis & Lib
diētas ab
cum, alter
Dividitur
catur unde
Græcum
hoc est

Græce Ἰσημερινός, & Æquator, est circulus quinque parallelorum maximus, qui globum in duas partes æquales Septentrionalem & Meridionalem dividit, æquali spatio ab utroque Polo distans. quem cum Sol attingit, æquale toto Orbe efficit diei ac noctis spatium; unde & nomen ei quæsitum. Fiunt autem ejusmodi Æquinoctia, quæ Æquidialia antiquis dicebantur, bis in anno: semel in principio Arietis, quum Vernum, atque iterum in principio Libræ, ubi Autumnale vocatur. Ceterum nautæ Æquatorem vulgo adpellant Mediam lineam, siye nude Lineam, κατ' ἐξοχήν.

De Zodiaco.

Ζωδιακός, Zodiacus, est circulus major, inter Mundi Polos oblique locatus; ex una parte Tropicum æstivum in principio Cancri, ex altera hibernum in principio Capricorni adprehendens, ac medium interfecans Æquatorem; à quo vicissim secatur, circa principia Arietis & Libræ: ita ut altera ejus medietas ab Æquatore ad Polum Arcticum, altera ad Antarcticum declinet. Dividitur in XII partibus, quæ Signa vocantur: unde nomen Latinum Signifer: Græcum vero Ζωδιακός ἀπὸ τῶν ζώδιων, hoc est, animalibus, quæ in eo finguntur. quo-

quorum nomina, duobus versibus ab
Aufonio expressa, sunt ista:

♈ ♉ ♊ ♋

Sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer,

♌ ♍

Leo, Virgo,

♎ ♏ ♐ ♑

Libraque, Scorpius, Arcitenens, Caper,

♒ ♓

Amphora, Pisces.

Horum versuum prior Septentrionalia,
posterior Australia signa continet. Sin-
gulis vero signis xxx tribuuntur gra-
dus; qui computati c c c l x in uni-
versum conficiunt; in quos totus distri-
buitur Orbis terrarum.

De Meridiano.

Meridianus, Græce μεσημεριανός ma-
jor mutabilis circulus est, qui per Polos
Mundi, & dati cujuslibet loci verticem
ductus, Æquinoctialem ex transverso
intersecat; totumque terræ Orbem in
duas parteis dispescit; altera ejus me-
dietate ad Ortum, altera ad Occasum
relicta: ita dictus, quod Sol, cum in no-
stro hemisphærio eum attingat, apud
nos atque omnes eos, qui sub eodem
Meridiano, Septentriones Austrumve

VCL-

versus
rursus in e
re hemisphæ
Hujus signi
medium
stendere
etum in cal
fitam, vel
nis perpend
tabilis distri
tillum, et
diaris, a
ita ut
pro ratione
quibus co
infiniti co
quot em
diani dabo

De
171
Tropicus
tione
alter, qui
Tropicus
Tropicus Cap
stiales
stia in
Sol nunc
ad alterum

rsus sunt positi, facit medium diei : ac
rsus medium noctis, cum in inferio-
hemisphærio ad eundem perveniat.
ujus igitur potissimum officium est,
edium diem medianque noctem o-
ndere. Est autem Vertex loci, pun-
um in cælo, directe illi loco suprapo-
um, vel vertici capitis cujusvis homi-
s perpendiculariter incumbens. Mu-
bilis dicitur Meridianus, quia si tan-
lum, ortum occasumve versus progre-
aris, alius continuo erit Meridianus :
a uti semper mutetur una nobiscum.
o ratione locorum ac regionum, in
ibus consistimus. Atque hac ratione
finiti constitui possunt Meridiani :
tot enim puncta verticalia, tot Meri-
ani dabuntur.

C A P. IV.

De quatuor minoribus Circulis.

DE TROPICIS.

Tropici circuli sunt duo, æquali spa-
tio ab Æquatore distantes: quorum
ter, qui nobis propinquior est, Cancri-
tropicus : alter in Austrum vergens,
tropicus Capricorni dicitur. Latini Sol-
itiales adpellant, propterea, quod Sol-
itia in iis fiunt. hosce quidpe circulos
sol nunquam egreditur: verum quum
ad alterum eorum pervenit, retrorsum

B.

sc

se convertit: unde & nomen acceperunt, ἀπο τῆς ἁποστῆς, hoc est, à reversione. Tropicus Cancrī, qui & æstivus dicitur, est circulus omnium, quos Sol describit, Septentrioni proximus, in quem quum fuerit Sol, non ultra Septentrionem versus progreditur, sed ad alteram Mundi partem, versus Austrum, facit reversionem æstivam: ubi omnium totius anni longissima in nostro hemisphærio dies, nox vero brevissima. Cancrī autem Tropicus dicitur à signo Zodiaci, in cuius principio Sol tunc vertitur. Tropicus Capricorni, qui & hibernus & brumalis, circulus est omnium, quos Sol per Mundi conversionem describit, Austro proximus, in quem cum Sol pervenit, non ultra Austrum versus procedit, sed ad alteram Mundi partem, versus Septentrionem, reversionem facit hibernam, sive brumalem: ubi longissima totius anni in nostro hemisphærio nox, dies vero brevissima efficitur. Capricorni Tropicus adpellatur à signo, cuius principium tunc Sol transmittit.

De Arctico.

Polares Circuli sunt duo extimi, polis vicini, æquali spatio à suo quisque polo distantes. Horum, qui nobis semper conspicitur, Arcticus dicitur, ut ipse Polus,

ius, & ...
ribus ...
videlicet ...
realis, & ...
ne, cu...

Alter vero ...
cico, An ...
ex diamet ...
conditas, ...
ceri pos ...
stalis, & ...

Quæ ...
Quæ ...
dunt ...
cant Geog ...
Zona, ...
in globo ...
nones, ...
polum ...
tem Zor ...
una Tom ...
Tempera ...
rum ...
cujus ...
propter ...
inhab...

lus, ἀπὸ τῆς Ἀρκτῆς, ab Urſa, quia prioribus Urſæ pedibus describitur, minoris videlicet. Item Septemtrionalis & Borealis, & Aquilonaris; à Mundi regione, cui subjacet.

De Antarctico.

Alter vero æqualis & parallelus Arctico, Antarcticus dicitur, quod Arctico ex diametro opponitur: totus sub terra conditus, cujus objectu à nobis haud cerni potest. Idem Austrinus, sive Australis, & Meridionalis.

C A P. V.

De Zonis.

Quatuor minores circuli totius terræ superficiem in quinque dividunt spatia seu plagas, quas Zonas vocant Geographi.

Zώνη, Latine Cingulum, est spatium in globo terræ inter duos circulos minores, vel inter circulum minorem & polum comprehensum. Adpellantur autem Zonæ ab habitudine seu natura, una Torrida, duæ Frigidæ, totidemque Temperatæ. Ea, quæ in medio reliquarum sita est, Torrida vocatur, à Solis, cujus viæ subjecta est, perpetuo ardore: propter quem vetustissimis mortalium inhabitabilis putabatur. Est autem spa-

tium inter duos Tropicos comprehensum ; continens in latitudine grad. XLVI I mediam interfecat circulus Æquinoctialis.

Duæ autem extremæ , quæ sunt circa Mundi Polos , altera Septentrionalis , circa Polum Arcticum ; altera circa Antarcticum Australis , Frigidæ vocantur ; quia longissime à Solis via sepositæ sunt , & ob nimium frigus itidem inhabitabiles veteribus existimabantur. Eas autem determinant utrimque circuli Arcticus & Antarcticus ; suam versus suam quæque Polum. A Polis etiam dicuntur Polares. Harum quæque complectitur gradus XXI I cum dimidio.

Reliquæ vero duæ , quod in medio inter frigus & ardorem positæ sunt , Temperatæ dicuntur , & habitabiles. Harum altera , quæ Arctico & Tropico Cancrî finitur , Septentrionalis ; altera , quæ Antartico & Tropico Capricorni terminatur , Austrina sive Australis & Meridionalis dicitur. Continet quæque gradus XL I I I.

C A P. V I.

De Parallelis & Climatibus.

AT distinguitur etiam terræ superficies secundum aliam rationem , nempe per quantitatis dierum variationes.

nes. Quidpe qui sub ipſo Æquatore conſiſtunt, perpetuo diem nocti æqualem xii horarum habent: quanto autem aliqua regio latius ab Æquatore verſus alterutrum Polum declinaverit; tanto plus æſtate diei longiſſimæ, vel viciffim hieme noctis quantitas augetur. Proinde Geographi pro diverſa quantitatis dierum variatione diverſas plagas terræ diſtinxere, quas vel Parallelos vocarunt, vel Climata.

Paralleli ſunt circuli æquali undique ſpatio abs ſe invicem diſtantes, ab occaſu in ortum ducti. Hi varii in Globo ad libitum cujuſque deſcribi poſſunt. Verum Ptolemæus, quem plerique alii ſequuti ſunt Geographi, xxi Parallelos deſcripſit Septemtrionales. hac obſervata intercapedine, uti dies unus Paralleli longiſſimus, ſuperet Paralleli præcedentis diem prolixiorem. Clima autem eſt terræ ſpatium duobus Paralleliſ incluſum: in quo, longiſſimo die, dimidiæ horæ variatio ſive auctio fit. Sed nomen Climatis ac Paralleli aliquando circulum, aliquando ſpatium duobus circulis comprehenſum ſignificat.

Ceterum diſtinguuntur Climata in Septemtrionalia & Australia: utraq; ab Æquatore verſus ſuum quæque Polum initia ducentia. Ideoque quorum ali-

B 3 quod

quod Clima fuerit ab Æquatore, tot semihoris longissimus ejus loci dies superat diem nocti æqualem. & vice versa, uti scire queas, sub quo Parallelo vel Climate quilibet locus positus sit, considera numerum horarum, cujus longissimus ejus loci dies superat diem Sphæræ rectæ, qui semper horarum est duodecim. is enim duplicatus ostendit numerum Climatorum: quadruplicatus exhibet numerum Parallelorum.

Ceterum Climatorum à Veteribus vix tantum numerata sunt; quod loca ultra septimum Clima, sibi incognita, vix inhabitari existimarint. Climatorum autem hæc ab insignioribus locis, per quæ Climatorum medium protenditur, nomina acceperunt: ut primum per Meroën, Nilo circumfusam insulam & urbem Africæ; secundum per Syrenen, Ægypti urbem; tertium per Alexandriam, item Ægypti urbem; quartum per Rhodum insulam; quintum per Romam; sextum per Pontum Euxinum; septimum per Borysthenis ostia. Posteriores vero qui experti sunt ulterius habitari terram, fecerunt xxiv Climatorum, ad elevationem usque graduum lxxvi. Primum per Meroën; secundum per Syrenen, sub Tropico æstivo; tertium per Alexandriam; quartum per Rhodum; quintum

per

per Romanam
per Mediam
per Podolicam
octavum per
per Rhodum
niam; unde
Norvegiam; de
tertiundecim
opidum; quod
gium, ostendit
num per
cimum per
reliqua per
regia, Suedia
insularum
ab Æquatore
ubi dies long
tur, Climatorum
ro ad polum
nus certa est
horis diuina
diebus, non
mensibus
Polis, hanc
mensium
tero in de
Ceterum
Æquatore
dem est
Antarcticum
16m Climatorum

per Romam & Hellespontum; sextum
per Mediolanum & Venetias; septimum
per Podoliam & Tartariam minorem;
octavum per Wittebergam; nonum
per Rostochium; decimum per Hiber-
niam; undecimum per Bohus, castrum
Norvegiæ; duodecimum per Gutiam;
tertiumdecimum per Bergos, Norvegiæ
opidum; quartumdecimum per Vibur-
gium, opidum Finniæ; quintumdeci-
mum per Arotiam Svedicæ; sextumde-
cimum per Dalenkaulii fluminis ostia;
reliqua paribus interstitiis per alia Nor-
vegiæ, Svedicæ, Russiæ, & proximarum
insularum loca. Ac certum quidem est,
ab Æquinoctiali circulo ad eum locum,
ubi dies longissimus horis xxiv defini-
tur, Climata xxiv interjacere: inde ve-
ro ad polum, Climatatum distinctio mi-
nus certa est: propterea quod non jam
horis dimidiatis, sed integris primum
diebus, mox septimanis, ac tandem totis
mensibus dies ita augeantur, ut sub ipsis
Polaribus, hemisphæriorum alterum vix
mensium luce perpetua exsiccetur, al-
tero in densissimis tenebris languente.
Ceterum, quæ ratio Climatatum est ab
Æquinoctiali ad Arcticum versus, ea-
dem est ab eodem Æquinoctiali versus
Antarcticum, & par numerus. Hæc au-
tem Climatata proprias adpellationes non

habent apud auctores, sed ex oppositis nominantur, adjecta præpositione Græca ἀντι, ut ἀντι Μεγῶν, id est, contra per Meroën : & ita deinceps. Possent tamen eodem modo, ut illa ab suis locis adpellari : ut primum Clima per Lunæ montes, ac fontes Nili, secundum per Promontorium, vulgo dictum *Cabo de Corientes*, sub Tropico hiberno : & sic deinceps. Sed singulorum Climatorum & Parallelorum latitudines ab Æquinoctiali, intervalla ab invicem, & maximorum dierum longitudines, quo facilius intelligantur, tabulam hic adponemus.

Clima- ta.	Pa- ral- leli.	Dies lon- gissimi		Latitudo.		Interval- la Clima- tum.
		Hor.	Scr.	Gr.	Scr.	
0	0	12	0	0	0	4 18
	1	12	15	4	18	
1	2	12	30	8	34	8 25
	3	12	45	12	43	
2	4	13	0	16	43	7 50
	5	13	15	20	33	
3	6	13	30	23	10	7 3
	7	13	45	27	36	
4	8	14	0	30	47	6 9
	9	14	15	33	45	
5	10	14	30	36	30	5 17
	11	14	45	39	2	

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ra, in cccLX parteis, qui gradus dicuntur, distribuitur. Singuli gradus in LX distribuuntur scrupulos, qui sunt totidem millia passuum Romanorum seu miliaria Italica. Horum quatuor conficiunt unum milliare Germanicum commune. hinc singuli gradus xv miliaria Germanica continent. Hæc computata conficiunt miliaria in univ-
sum quinquies mille quadringenta: quæ est circumferentia totius terrarum Orbis. Hinc diameter ejus fit milliarium mille septingentum octodecim, cum duabus undecimis; cujus semissis, sive semidiameter, est à superficie ad centrum milliarium octingentum quinquaginta novem, cum una undecima.

Ceterum gradus, per quos terra describitur, alii sunt longitudinis, alii latitudinis. Longitudinis distinguuntur per circulos Meridianos: Latitudinis per Parallelos. Meridiani inscribuntur Globo xxxvi, x singuli gradus continentes. qui numerus multiplicatus cccLX conficit gradus. Sed primum Meridianum Ptolemæus in Fortunatis, quas nunc Canarias vocant, posuit Insulis; Hispanorum postea nautæ in Aforibus insulis: alii etiam in medio Hispaniæ. Paralleli ab Æquatore ad alterutrum polum notantur LX, x iidem
gra-

gradus singuli continentes. hoc itaque numero quadruplicato, Paralleli in unum versus erunt xxxvi; ut in longitudine Longitudo igitur regionis est spatium Æquatoris, duobus Meridianis, unum Afforum Insularum, unde initium ducitur, altero ipsius regionis aut loci comprehensum. Latitudo vero est locus seu regionis ab Æquatore versus alterum utrum Polum recessus. Hinc Poli elevatio eadem est, quæ latitudo regionis. Ceterum latitudo duplex est: altera in nostro hemisphærio, ab Æquatore ad Polum Antarcticum, Septentrionalis; altera in inferiori hemisphærio, ab Æquatore ad Polum Antarcticum, Australis.

C A P. VIII.

*De quatuor Mundi Regionibus,
& de Ventis.*

OMne hoc, cui Mundi Cælique nomen inditum, unum est, & unum ambitu se cunctaque amplectitur. partibus differt; quæ Regiones Mundi seu Cardines vocantur. Unde Sol orientur, Oriens nuncupatur, sive Ortus: quod demergitur, Occidens, sive Occasus qua decurrit, Meridies: ab adversa parte, Septentrio. His quatuor aliæ interponuntur regiones. Inter Septentrio
ner

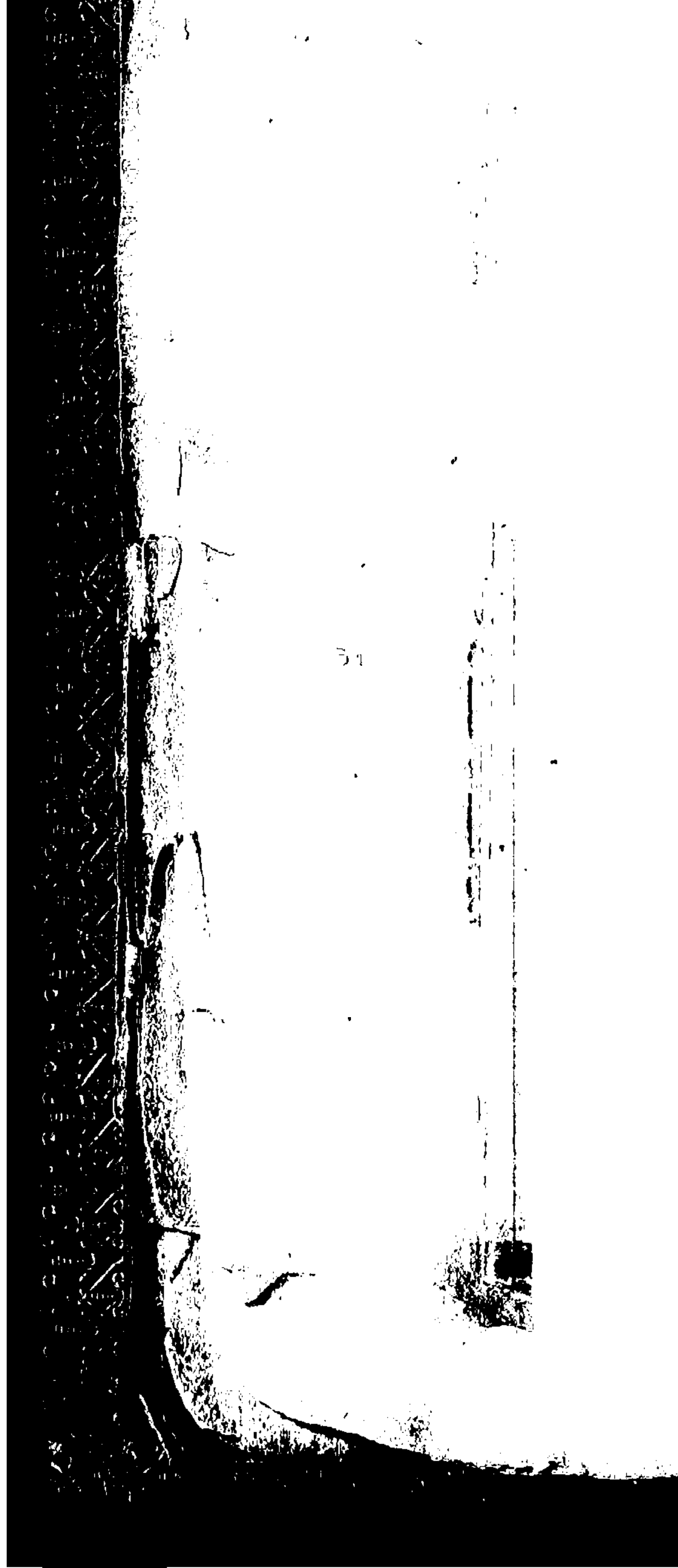
& Orientem Æquinoctialem, Orientalis Æstivus; qui & Ortus Solis Æstivus dicitur. Inter Orientem Æquinoctialem Meridiem, Oriens Hibernus sive Orientalis; qui & Ortus Solis Hiberni, Brumalis. Inter Septentrionem & Orientem Æquinoctialem, Occidentis Æstivus, sive Occasus Solis Æstivi. Inter Occidentem Æquinoctialem & Meridiem, Occidens Hibernus sive Brumalis, qui & occasus Solis Hiberni sive Brumalis.

Quatuor in v. Mundi regionibus seu partibus, quatuor Principes assignantur; qui inde Cardinales vocantur. Nomina eorum atque regiones sic referuntur ab Ovid. in Trist. lib. 1. Eleg. 2.
nam modo purpureo vires capit Eurus ab ortu,

*unc Zephyrus sero vespere missus adest:
hic gelidus sicca Boreas bacchatur ab Arcto,*

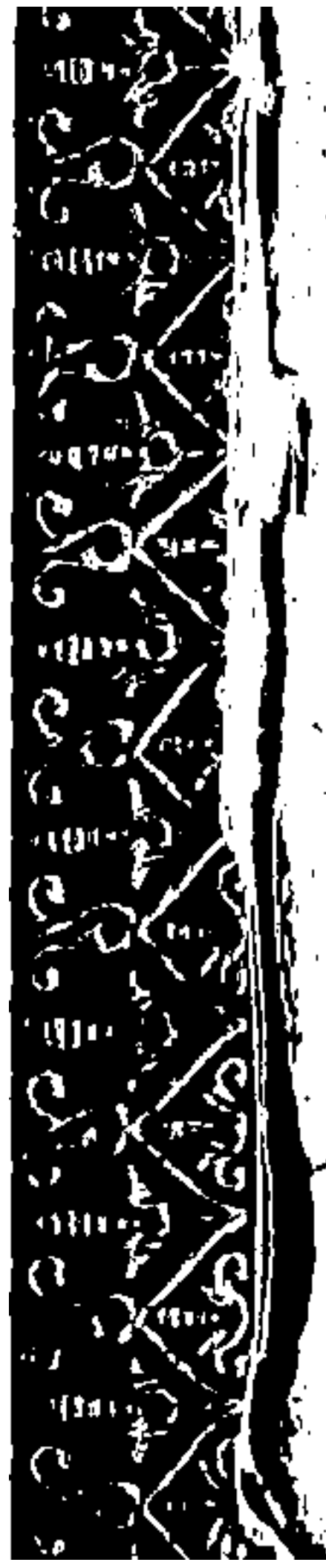
unc Notus adversa praelia fronte gerit.
Cum Græca hæc sint vocabula, Latine Septentrione flans dicitur Aquilon; ab Oriente Subsolanus; à Meridie Eurus; ab Occidente Favonius. Sed hæc nomina modius ex typis noscuntur. *A*

Quorum hic ventorum nominibus variis variis simul veteres atque recentiores auctores attribuerunt situs, uti

constituunt milliare Germanicum commune. Persæ suas habuerunt in dimetiendis intervallis parasangas: quarum singulæ xxx continuerunt stadia: Ægyptii habuere schoenos; sed dispares inter se longitudine. alii enim schoeno lx tribuunt stadia; alii xl; alii xx tantum. Hodie milliarii vocabulo utuntur maxime Germani, Dani, Norvegii, Suedi, Angli, Scoti; quibus est *meile & mile*. item Poloni & Boiohemi, aliæque Slavicae gentes; quibus est, *mila & mile*: item Itali; quibus *miglio*. Hispani & Galli sua intervalla dimetiuntur per leugas sive leucas: quas illi *leguas*, his *lieues* adpellitant. Itali etiam & Angli de Germanorum, Slavorum, Hispanorum, Gallorumque intervallis loquentes, per leugas indicant, quæ illis *leghe*, his *leagues* dicuntur. Russi sive Moscovitæ suam locorum mensuram agunt per spatia, quæ patria lingua vocant *vorest*. Sed horum omnium mensuræ & comparationes ex typo quam facillime cognoscuntur.

Sed notandum, quod nulla gens æquis ubique utitur intervallorum mensuris. nam ut Germanis, pro ratione variarum regionum, milliaria alia dicuntur magna, alia parva, alia communia, quorum xv unum constituunt gradum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

cum, quod Gangetici, Persici, Arabici, & Asperi nominibus distinguitur, alio nomine mare Rubrum Latinis, Græcis Erythræum dicitur; quod à Solis repercussu talem reddi colorem, alii ab arena terraque, alii talem ipsius esse naturam existimarunt; vel, ut alii, quorum verior videtur sententia, à Rege Erythræ, cujus sepulcrum in Ogyri Insula ejusdem maris erat. Porro à mari Erythræo promontorioque Bonæ Spei, pars altera Meridionalis Oceani incipit, versus Occasum, Oceanus Æthiopicus, seu mare Æthiopicum, qua Æthiopia alluitur, adusque Ostia fluminis Nigri. Inde jam est Atlanticus Oceanus (ab Atlante, Mauritanix monte, vel ejus promontorio dictus) seu mare Atlanticum, ad Hispaniæ usque promontorium Artabrum, vulgo *Cabo de Roca*. Hinc Oceanus Gallicus ad promontorium usque Galliæ Celticæ, vulgo *le Four*. At idem, qua Cantabriam Hispaniæ regionem alluit, Cantabricus appellatur: qua Aquitaniam, Galliæ provinciam, Aquitanicus. mox Britannicus est, inter Britanniam & Galliam; inter Hiberniam & Britanniam, Hibernicus: & supra Scotiam, quæ quondam Caledonia dicta, Caledonius, qui apud Ptolemæum mendose est Deucaledonius.

Ultra

Ultra Britanniam
 Juliam, Daniæ
 Oceanus Germanicus
 Hæc igitur
 Oceanus
 que manna
 quam in
 modum
 conspecto
 sunt vocabula
 teis univ
 aquarum
 Magellanicus
 interfusum
 est, Mare
 Pacificum
 ditate. Hic
 Europam
 Aquinod
 Nort, id
 neam, inter
 fralem
 Æthiopicum
 que Austral
 dicum. Ar
 oras terra

De
 IN gre
 tui, ad

Ultra Britanniam adusque Cimbros sive
 utiam, Daniæ regionem, Germanicus
 Oceanus Germaniam lambit.

Hæc igitur sunt nomina, in quæ to-
 us Oceanus à Veteribus divisus, hodie-
 que maxima ex parte servat. Ceterum
 quum in ultiores Mundi parteis post-
 nodum navigatum sit, Oceano recens
 conspecto recentia quædam imposita
 sunt vocabula; in quatuor scilicet par-
 teis universo Oceano diviso. Quicquid
 quarum inter Asiam, Americam &
 Magellanicam seu Australem terram
 interfusum est, Hispani *Mar del Zur*, id
 est, Mare Austrinum; & alio nomine
 Pacificum nominant, à fluctuum placi-
 litate. Hinc quod inter Americam &
 Europam & Africam, adusque lineam
 Æquinoctialem protenditur, *Mar del
 Nort*, id est, Septentrionale: ultra li-
 neam, inter Americam, Africam, & Au-
 stralem terram, *Mar d'Ethiopia*, hoc est,
 Æthiopicum: inter Africam, Asiam, at-
 que Australem, *Mar d'India*, hoc est, In-
 dicum. Atque hæc de Oceano, quatenus
 oras terrarum extimas amplectitur.

C A P. XI.

De magnis Sinibus Oceani.

IN gremiis autem Terræ describun-
 tur, ad nostram Continentem, quæ in

Europam, Asiam & Africam distinguitur, sinus magni à veteribus quinque. Primus est ingens ille Plinii sinus Codanus, quod Tacito Mare Suevicum, à Suevis olim accolis, dicitur: idem vulgo nunc Balticum, & Germanico vocabulo *die Oost-Zee*, Mare Orientale, inter Pomeraniam, Daniam, Svediam, Livoniam ac Prussiam. Secundus est, qui medius inter Europam, Africam & Asiam, ad paludem usque Mæotim protenditur: unde Maris Mediterranei vulgare nomen traxit, Latinis olim internum Mare dictum. Tertius dicitur, Persicus; qui latere suo dextro Persidem radit. Quartus, qui litore dextro Arabiam perfundit, Arabicus. hic in sacris libris appellatur Rubrum mare; quia sinus est Maris Erythræi, sive Rubri: hodie etiam vulgo *Mare Rosso*: idem *Mardi Mecca*, ab urbe natalibus Mahumetis celebri. Quintus habebatur, Caspius, seu Hyrcanus: cui nomina à binis populis accolis quæsitæ sunt. Hunc prisce inter sinus numerabant, quia Oceanum Scythicum ab Septemtrionibus eum recipere opinabantur; ut Indicus Arabicum & Persicum ab Austro. Herodotus tamen, antiquissimus scriptor, & item Aristoteles atque Diodorus ab hac opinione dissentientes, Mare id per se esse

esse traduntur: hinc Prolemæus bellare molitur: sic hinc re tractantur. Vnde nunc Mare dicitur: casum: vnde positus: & Rubrum

C
L

Oceanum præcipue internum, quod est, plumbum oceanus igitur: lis per Eremum scissis utitur: ab Hispania Caspiis montibus, xere, quod Europam & dicitur; unde men ei quæsitæ: tanquam hinc: Gaditanum, & assima ante: euleum, à in Hispania: mare, à suo Africa

esse tradiderunt, nec Oceano misceri. hinc Ptolemæus lacum quam mare appellare maluit, qui pedibus circui potest. huic rei recentiores quoque adstant. Vulgato tamen nomine etiam nunc Mare dicitur Caspium atque Hyrcanum: vulgo *Mar de Sala*, ab urbe adposita; & Russis accolis *Chwalenske More*.

C A P. XII.

De Mari Interno.

Oceanum, partisque ejus, ac sinus præcipuos diximus. Ex his Mare Internum, quia omnium celeberrimum est, pluribus adhuc est dicendum. Oceanus igitur Atlanticus ab occasu Solis per Fretum Gaditanum irrumpens, scissis utrimque, (id veteres credidere) ab Hispania Calpe, ab Africa Abyla, montibus, quos Columnas Herculis dixerunt, quasi laborum ejus metas, inter Europam & Africam Asiamque diffunditur; unde Mediterranei vulgare nomen ei quæsitum. Fretum ipsum, quod tanquam limen ejus est, cognominatur Gaditanum, à Gadibus Insula celebratissima ante sita; & alio nomine Herculeum, à fabuloso Herculis ex Africa in Hispaniam transitu. Intransi ipsum mare, à lato latere Europa est, à dextro Africa: inter has ad imum rece-

sum Asia. Diffunditur autem mare in varia nomina, prout regionum litoribus adfunditur. Ad Iberiam, id est, Hispaniam, dicitur Ibericum sive Hispanicum mare: circa Baleares Insulas, Balearicum: ad Narbonensem Provinciam, Gallicus sinus: mox Ligusticus ad Liguriam: ab eo ad Siciliam Tuscum mare; quod Græci Tyrrenum, Latini Inferum vocarunt: circa Corsicam Insulam Corsicam est mare: circa Sardiniam Sardoum: à Sicilia Cretam usque Siculum. Inde Creticum ad Cyprum usque. mox Cyprium, ad Asiæ usque Continentem. Inter Siciliam, Italiam, & Græciam, Ionium dicitur mare. cuius pars sinus Adriaticus, inter Italiam & Illyricum; ab Adria urbe quondam sic dictus. Idem & Superum vocatur mare, respectu Inferi, quod est Tyrrenum. Adriatici iterum partes sunt, Illyricum mare; & hujus rursus partes duæ, Dalmaticum ad Dalmatiam, Liburnicum ad Liburniam inter Siciliam, & Adriaticum sinum, Ausonium dicitur mare: quia hæc pars Italiæ quondam vocabatur Ausonia. Sed postea omne hoc mare inter Italiam & Illyricum, Græciam atque Siciliam, Adriaticum est dictum, quod alio nomine erat Ionium. Idem & Siculum. Inter Peloponnesum

& A-

Inter
& Achaïam
ter Græciam
iam, Egæum
Archipelagum
sum. Idem
luit, Ionium
dicitur Myr-
ad Carpathum
ter. Hinc
Asiamque
rumpit inter
num effundit
lespontum
satum cœcum
exercitum
Rorigitur
expatiatur
dum coit. Le
cen vestigia
sphorus Tur
pervis; que
ponte nam
mare Pontum
larum ad
longe refugit
gnoque litor
lacus ofio
Cimmeria
annem,
Asiamque
neus partes

& Achaiam Corinthiacus est sinus. Inter Græciam, Cretam Insulam, & Aiam, Ægeum est mare; quod nunc *Archipelagus*, innumeris Insulis referunt. Id etiam varia ab insulis, quas aluit, sortitur vocabula: ut ad Myrtum dicitur Myrtæum; ad Icariam; Icarium; ad Carpathum, Carpathium; alibi aliter. Hinc vastum mare inter Europam Asiamque angusto iterum meatu irumpit inter terras, in magnumque sinum effunditur. Primas angustias Hellespontum vocant: qua Xerxes Rex Persarum constrato in navibus ponte duxit exercitum, Græciæ bellum inferens. Porrigitur inde tenuis Euripus. mox exspatiatur æquor: rursusque in artum coit. Laxitas Propontis adpellatur: seu vestibulum Ponti: angustia Bosphorus Thracius; à meatibus boum perviis; qua Darius, pater Xerxis, copias ponte transvexit. hinc vastum rursus mare Pontus Euxinus, à moribus accolarum adpellatus quondam Axenus, longe refugientes occupat terras; magnoque litorum flexu jungitur Mæotici lacus ostio, quod Bosphorus vocatur Cimmerius. ipse lacus Mæotis Tanaim amnem, novissimum inter Europam Asiamque terminum recipit. atque hæcenus partes interni maris dictæ sunt,

quatenus Europam alluit. Porro ad Asi-
 am, post Ægei nomen, Carium voca-
 tur; qua Cariam perfundit: Rhodium,
 circa Rhodum Insulam; Pamphylium
 ad Pamphyliam; Cilicium ad Ciliciam:
 mox Syrium sive Syriacum apud Sy-
 riam. Inter Ciliciam, & Syriam, & Cy-
 prum Insulam vocatur Cyprium Mare,
 & Issicus Sinus, ab Issio celebri Ciliciæ
 urbe. Ad Phoenicem Phœnicium est; ad
 Palæstinam Palæstinum; ad Judæam
 Judaicum; ad Ægyptum Ægyptium si-
 ve Ægyptiacum; ad Cyrenaicam regio-
 nem Cyrenaicum. Hinc ad Libyam, id
 est, Africam, Libycum sive Africum;
 ad Numidiam Numidicum; ad Mauri-
 taniam Mauritanicum.

C A P. XIII.

De Navigatione Oceani.

Oceanum Atlanticum, qui est inter
 Europam, Africamque & Ameri-
 cam, antiqui mortales quando primum
 navigare cœperint, haud facile dictu
 est. Notam fuisse Ægyptiis Græcisque
 terram Americam, eoque Carthaginen-
 ses navigasse, post suo loco ostendam.
 Nostra atque avorum nostrorum me-
 moria omnis Terræ Orbis jam aliquo-
 ties circumnavigatus est. Medio Mund:
 seculo, quum Græcis Romanisque una
 tan-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

thyrum, Ægyptii Regem, fugeret, Arabico sinu egressum, Gadeis usque pervectum. multoque ante eum Cælius Antipater ibidem adfirmat, vidisse se, qui navigasset ex Hispania in Æthiopiæ commercii gratia. Idem Nepos eodem loco apud Plinium, de Septentrionali circuitu tradit, Q. Metello Celeri, Galliarum Proconsuli, Indos à Rege Suevorum dono datos, qui ex India commercii causa navigantes, tempestatibus essent in Germaniam abrepti. Hodie tamen ea navigatio sæpius ab Hollandis Anglisque tentata, nunquam perfici potuit; perpetua glacie & diuturnis tenebris obsistentibus. Illa, quæ à Plinio narratur, si vera sint; jam totus hic noster Orbis circumnavigatus fuit.

C A P. XIV.

Summa totius Orbis divisio.

DE aquis, id est, de Oceano ejusque partibus, hætenus in compendio dixisse sufficiat. nunc terras exponamus. Totus igitur terrarum Orbis in tres potissimum parteis, sive in tres insulas magnas, quas Oceanus circumfluus efficit, divisus est: quarum prima est quam nos incolimus; altera, America; tertia, Magalanica, eadem terra

Au-

Amfralis & ...
 pater litera ...
 rum est. Ex ...
 treis Coniunctis ...
 mo loco eam ...
 incolimus, ut ...
 quamque jam ...
 ma ex parte ...
 ceani nomine ...
 moratum est ...
 potissimum ...
 teis: quarum ...
 Africa. hæc ...
 filiorum Noe ...
 mo obvenit ...
 Japheto. Est ...
 earum limitum ...
 exorta sunt ...
 graphorum ...
 uti nonnulli ...
 Schemi potissimum ...
 dem potissimum ...
 medium mare ...
 demque ...
 duas tantum ...
 idque bifidum ...
 Europam; Africa ...
 comprehendit ...
 scissis unum ...
 & Abyla ...
 idem dicitur ...

australis & Incognita vocitata; quia præter litora nihil à nobis cognitum est. Ex his tribus Insulis, siue eas reus Contineis adpellare libeat, primo loco eam explicabimus, quam nos incolimus, ut quæ nobis patria est: quamque jam dudum cognitam plurina ex parte habemus. Hæc quibus Oceani nominibus cingatur, supra memoratum est. De cetero & ipsa in tres notissimum omni ævo divisa fuit partibus: quarum nomina, Europa, Asia, & Africa. hancque divisionem à numero filiorum Noachi habere putatur: Schemi obvenisse Asiam; Chamam Africam; Japheto Europam. quanquam primæ partium limites, pro imperiorum, quæ exorta sunt, ratione, vel etiam Geographorum libitu, mutati fuerunt; ita ut nonnulli Chami Japhetique partes Schemi posteris accesserint. Nec quidem posteriores mortales, qui circa medium mundi seculum fuere, uno eodemque modo eas divisere. alii quidam duas tantum ejus constituerunt partes; idque bifariam: quidam Asiam atque Europam; Africam sub hujus nomine comprehendentes, tanquam partem; scissis utrimque (id crediderunt) Calpe & Abyla montibus, freto divulsam: alii quidem duas à freto Gaditano ad Tanaim

naïm amnem ; hinc Europam , inde
 Asiam ; sub qua Africam etiam intel-
 lexerunt. Alii rursus in iv parteis dis-
 tribuerunt : Europam , Asiam , Ægy-
 ptum , & Africam. Hinc alii postea , qu-
 treis ejus parteis posuere ; Europam , A-
 siam , & Africam ; Asiæ Ægyptum tri-
 buerunt ; quamvis minus commode mi-
 nusque rite. Nilum terminum inter A-
 siam Africamque statuentes : qua ratio-
 ne pars altera Ægypti Africæ , altera
 Asiæ accessit. Novissimi sinum Arabi-
 cum terminum inter Asiam & Africam
 ponentes , Ægyptum Africæ adjecerunt
 Atque hæc quidem universi Orbis varia
 partitiones atque limites diserte apud
 veteres auctores passim exstant. De
 termino autem inter Europam Asiam-
 que obscurior ac minus certa est tradi-
 tio. nam qui Tanaim flumen statue-
 runt , fontem ejus per summum erro-
 rem in Rhiphæis montibus , haud procul
 Oceano Sarmatico posuerunt , qua Per-
 zora eos perrumpit amnis. alii vero , qui
 Isthmum , qui est inter Ponticum Cas-
 spiumque maria , pro fine constituerunt ;
 his persuasum fuit , Caspium mare esse
 finem Oceani Septentrionalis , ea re-
 gione , qua Obii amnis immensum est
 ostium , irrumpentem. nam omne li-
 tus , quod est sub Septentrionibus ab

occa-

occeflu in est
 ostium , ad sup
 maria autem pa
 retum centum
 europam Asiam
 Mare Ægeum
 tidem , Bospor
 Ensinum , E
 lacumque Ma
 fluente , de
 ejus perrumpit
 inde lineam
 minis ripam
 Obium ad Cas

LIBER '1

C 1

Sarmaticum

D

omni avo
 tit. Term
 Alia jungit
 ximus ; a Me
 dum Hercule

ccasu in ortum versus ad Obii usque
stium, ad Sarmatiam pertinet: Sar-
matia autem pars est Europæ. Itaque
erum certumque terminum inter Eu-
ropam Asiamque uti habeas, statue post
Mare Ægeum, Hellespontum, Propon-
idem, Bosphorum Thracium, Pontum
Euxinum, Bosphorum Cimmerium,
etacumque Mæotin, primum Tanais
fluenta, donec adverso amne ad flexum
fluvius pervenias, apud Tujam oppidum:
inde lineam duc ad proximam Obii flu-
minis ripam. hinc pone ipsum flumen
Obium ad Oceanum usque.

LIBER SECUNDUS.

C A P. I.

Summa Europa descriptio.

Primum ergo de Europa di-
cimus, longe terrarum ce-
lebratissima, cum ob armo-
rum virtutem, tum propter
literarum gloriam, quibus
omni ævo reliquis Orbis partibus ante-
titit. Terminos habet, ab Oriente, qua
Asiæ jungitur, quos superiori capite di-
cimus; à Meridie, Mare Internum, fre-
um Herculeum, & Atlanticum Mare:
ab

ab Occidente item mare Atlanticum
 ab Septentrionibus mare Hyperbo-
 reum, sive Septentrionale. Longitudo
 ejus summa est inter Hispaniæ Promon-
 torium Sacrum, quod vulgo nunc di-
 citur, *Cabo de Vincente.*, ad Obii flumi-
 nis ostium, milliarium Germanicorum
 circiter 100000? latitudo maxima à
 Tænaro Peloponnesi promontorio ad
 Scritofinnia promontorium Rutubas,
 vulgo nunc *Noortkyn* dictum, mill.
 10000. Divisa olim fuit in varias gentes
 regionesque; quarum nomina, etiam
 nunc clara, sunt ista: Hispania, Gallia,
 Germania, Vindelicia, Rhoetia, Italia,
 Noricum, Pannonia, Illyricum, Epi-
 rus, Græcia, Macedonia, Thracia, Moe-
 sia, Dacia, & Sarmatia. In insulis vero
 Oceani maximis, Britannia, Hibernia
 Thule: Maris Interni, Bæleares duæ
 Sicilia, Sardinia, Corsica, Creta, Eu-
 boea, cum aliis minoribus sine numero.
 Hodie dividitur in complura Regna
 atque Principatus: Regnorum præ-
 cipua sunt, Hispania, Gallia, Anglia,
 Scotia, Hibernia, Norvegia, Svedia,
 Dania, Germania, quod nunc Roma-
 num vocatur Imperium; dein Polonia
 Boiohemia, Ungaria, Slavonia, Croa-
 tia, Dalmatia, Bosnia, Servia, Bulga-
 ria, Tartaria minor, sive Præcopen-
 sis

item

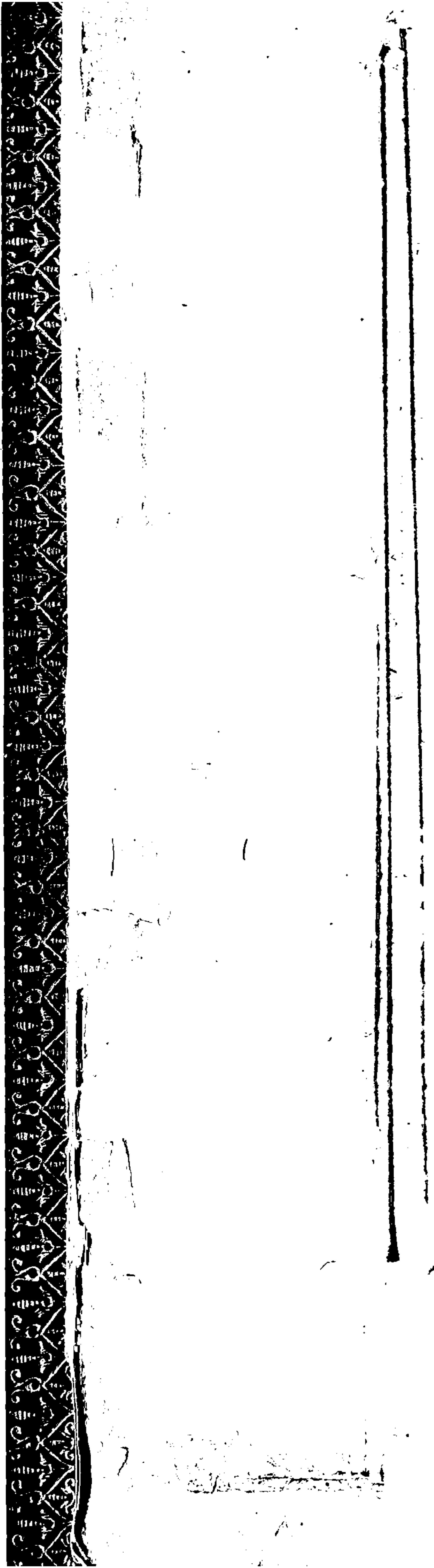
Introd. 3. C.
 tem Regum N.
 a. Archiducum
 ni ducatus tra
 ncia. Ducat
 eri. Figuram
 o dedit ducem
 ia, collum cu
 iz, dextera la
 eninsula. No
 x sedentis h
 apud Hispan
 a, qua Pyren
 etus ipsa Gall
 annia, veter
 iohemia. re
 tibus late circ
 Norvegia, Dan
 ia, Lituania, F
 ia, Slavonia, C
 ia, Thracia, M
 ania, Valacia
 racopensis, L
 europæ in pane
 ita est, singula
 piciamus.
 C. 1.
 2.
 Rima terra
 semper Man
 omni materia

Introduct. Geograph. Lib. II. 47
Regnum Neapolitanum, & Sici-
archiducatus unus est Austriae. ma-
ucatus tres, Moscovia, Lituania, &
ia. Ducatus & Principatus innu-
. Figuram universae Europae Stra-
edit draconis, cujus caput Hispa-
collum Gallia, corpus Germania,
dextera laevaue, Italia, ac Cimbrica
insula. Nostro aeo quidam femi-
dentis speciem ei tribuerunt, cujus
t Hispania, collum extrema Gal-
qua Pyrenaeis subjacet montibus:
us ipsa Gallia; brachia Italia ac Bri-
ia, venter Germania, umbilicus
hemia. reliquum corporis sub ve-
s late circa sedem diffusis implent
egia, Dania, Svedia, Finnia, Livo-
Lituania, Prussia, Polonia, Unga-
Slavonia, Croatia, Dalmatia, Grae-
Thracia, Servia, Bulgaria, Transil-
a, Valachia, Moldavia, Tattaria
openfis, & Moscovia. Sed summa
pae in parteis divisio postquam tra-
est, singulas nunc ejus regiones in-
amus.

C A P. I I .

De Hispania.

ima terrarum est Hispania; alitrix
mper Martiarum gentium regio;
i materia adfluens, quaecumque aut
pre-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Philippi Cluverii
tum; Celtici versus Occasum, in Lusitania usque protensi, tenuere. Hodie universa Bætica continet duo Regna Hispaniæ, Granatam & Andalusiam partemque Castiliæ Novæ, & Estremaduram. Lusitania terminatur à Septentrione flumine Durio; ab Occasu Oceano; à Meridie Ana fluvio; ab Oriente, linea à Civitate Regali ad Samoram opidum, apud Durium flumen, ducta, Tarraconensi provincia separatur. Diætam voluerunt antiqui Lusitaniam Luso ac Lyfa, fabulosis Bacchi comitibus. habet Olyssiponem opidum à Tagi annis ostium, quod ab Ulysse creditum esse fabulati sunt. continet hodie totum ferme Regnum Portugalliæ, partem Castiliæ Veteris, partemque Novæ. Reliquum vero Hispaniæ occupat Tarraconensis provincia, à Tarracone, capite suo, cognominata. In hac populi fuerunt, quorum nomina olim clara: Celtiberi, dextram Iberi fluvii ripam latè accolentes; quorum caput Segobriga nunc Segorbe vulgo dicta; & clara Romanorum everfione Numantia, nunc *Almasan*: regio ipsa Celtiberia. Hinc Vascones, qui maxima pars hodie Navarrai Regni, Pyrenæis montibus adfixa. Horum caput Pompelon, sive Pompeiopolis, nunc vulgo *Pompelona*. Val-

Introd
duli, hodie
Flaviobriga
nomen
nunc Segobriga
Val de
quorum caput
urbs quondam
ter Minium
Bigantia,
Portugalliæ
vulgo nunc
rum Tolosa
plutum,
his versus
Complectitur
vincia regna
Valentiam,
Navaram,
ciam, Legionem
Novam) ferè
distingua
tantum pro
norie; unde
numero dicuntur
Hispania est
provincia;
niam complectitur
tor atque
maz: sicut

li; hodie *Guipuscoa*; quorum caput
viobriga, nunc *Bilbao*. Cantabri, qui
men Oceano Cantabrico dedere;
nc *Biscaia*: caput Juliobriga, hodie
l de Viece. Astures, nunc *Asturias*;
orum caput Asturica, nunc *Astorga*,
s quondam magnifica. Gallæci, in-
Minium & Durium amneis; quorum
gantia, hodie *Bragança*, pars nunc
itugalliæ. Vaccæi, quorum Pallantia,
go nunc *Palencia*. Carpetani, quo-
n Toletum, nunc *Toledo*; & Com-
utum, nunc *Alcala de Henares*. Sub
versus Meridiem fuere Oretani.
mplectitur tota Tarraconensis pro-
cia regiones hodie istas, Murciam,
lentiam, Cataloniam, Arragoniam,
varram, Biscaiam, Asturiam, Gallæ-
m, Legionem, Castilias (Veterem ac
vam) fere totas. At eadem Hispania
tincta etiam fuit Romanis duabus
utum provinciis; Citeriore, & Ulte-
re; unde sæpissime Hispaniæ plurali
mero dicuntur hæ terræ. Citerior
spania est eadem quæ Tarraconensis
vincia; Ulterior Bæticam ac Lusita-
um complectitur. Dictæ sunt Cite-
r atque Ulterior, respectu Urbis Ro-
e: sicuti & Galliæ duæ.

CAP. IV.

De nobilioribus Hispania fluviiis, &
urbibus olim claris.

Fluvii, majori fama celebrati, sunt; in
Tarraconensi Iberus, vulgo nunc
Ebro dictus, navigabili commercio di-
ves: in Bætica Bætis, vulgo nunc *Gua-*
dalquivir: inter Bæticiam ac Lusitaniam
Anas, nunc *Guadiana*: totus ad Mede-
linam opidum cuniculo se condens,
post octavum circiter milliare Germa-
nicum, renascitur. Tagus, vulgo accolis
Tajo, in Tarraconensi provincia ortus,
Oceanum intrat, mediam Lusitaniam
secans: auriferis quondam arenis cele-
bratus. Inter Lusitaniam & Tarraconen-
sem provinciam Durius, vulgo *Duero*,
supra Numantiam in Celtiberis ortus,
in eundem effunditur Oceanum. Ultra
est in Gallæcia Minius, vulgo nunc *Mi-*
nio dictus. Sub Pyrenæo autem Sicoris
vulgo *Segre*, Ilerdam opidum præterla-
psus, in Iberum defluit.

Urbium tota Hispania clarissima
fuere olim; in Bætica, Astigi, nunc vulgo
Egya; Hispalis, nunc *Sivilia*; & Cordu-
ba, nunc *Cordoua*. In Lusitania, Augusta
Emerita, nunc *Merida*. In Tarraconensi,
Pallantia & Numantia, ante memora-
tæ; item Tarraco, vulgo *Tarragona*,
Scipio.

Scioren-
locis olim
ita sine Ca-
hodie et
splendidi-
& Carthage
ra fuit à co-
tus, nunc
indiyum r

De in-

Tubaen
spanian
aquarum
ne geniu
scriptores e
balem in
Caspium q
nerrone,
venisse Ibe
M. Terezi
ab Achen
terratum
spaniam,
las, Ger
ex sacris e
storibus;
multis H
nunt Giz

Introduct. Geograph. Lib. II. 53
ionum opus, maritimarum in his
s olim opulentissima; Cæsar-Augu-
ive Cæsarea Augusta, vulgo *Saragoça*,
ie etiam omnium Hispanicarum
ndidissima; Asturica ante dicta. Sed
arthago Nova vulgo *Carthagena*, cla-
it à conditoribus Pœnis; & Sagun-
nunc *Morviedro*, fide atque ærumnis
ytum nomen reliquit.

C A P. V.

*De incolis Hispaniæ, ac recentiori
ejus divisione.*

Ubalem, Noachi nepotem, in Hi-
spaniam primum pervenisse, post
arum inundationem, in dispersio-
gentium, adfirmant nostri seculi
tores ex Josepho: qui tamen Tu-
em in Asiæ Iberia inter Ponticum
piumque maria statuit. Haud mino-
rore, in universam Hispaniam per-
isse Iberos ex Asia & Persas, tradidit
Terentius Varro. Celtarum gentem,
Aschenaze propagatam, omnem post-
arum inundationem obsedisse Hi-
niam, Galliamque, Britannicas Infu-
Germaniam atque Illyricum, tam
sacris quam gentilibus dispicio au-
ibus; unde etiam nomen eorum
ltis Hispaniæ locis adfixum retule-
t Græci Romanique scriptores: ut

Celticorum, qui partem Baticæ ac Lusitanix, partemque Tarraconensis provinciæ adusque promontorium Celticum, quod vulgo nunc est *Cabo finis terre*, tenuere: item Celtiberorum, ad Iberum flumen incolentium. Germanos cognominat, nescio unde, Plinius Oretanos, Tarraconensis provinciæ populos. Primi exterorum post hominum memoriam ad Celtas in Hispaniam venire Phoenices à Tyro; mare Internum huc usque & ad Gadeis navigantes: partemque Baticæ, quæ postea Turditania dicta fuit, occupantes, ut ex Diodoro atque Strabone discimus. Græci postmodum à Massilia colonias deduxerunt inter Pyrenæum & Iberum, Rhodam & Emporias; quæ opida etiam nunc vocantur vulgo *Rosas & Empullias*. Interiora etiam Græcos quosdam incoluisse, indicat corruptum (ut vult Silius Poëta) nomen Graviorum, quasi Graiorum; Græcorumque Castellum Tyde, vulgo nunc *Tuy*, in ea parte Tarraconensis, quæ hodie est Gallæcia. Postea Carthaginenses majorem ejus partem tenuere, ad Internum mare, Amilcare eam occupante. Secundo bello Punico, superatis atque expulsis Pœnis, tota Romanorum facta est. Sub quorum Imperio, tribus provinciis distincta mansit,

mansit, ut
temporibus
Germanico
Christi cæsa
provincia in
Deinde vero
ca annum
nia direpta
stauerunt: C
rum reliquis
nem, region
tis, comp
tandem cre
hæc recens
tugallia, Al
Murcia, Val
nia, Navarr
Nova, quæ
Baleares
mca dicitur
vulgo nunc
ficiunt. Ex
hoc nostrum
Castilia, An

Legionis
situeret
ut dictum
dinandus
num jura

Introduc. Geograph. Lib. II. 55
nsit, usque ad Honorii Imperatoris
pestatem; quum Gothi ac Vandali,
ermanica utraque gens, circa annum
risti cccc, eam invadentes, dictas
vincias in tria Regna distribuere.
nde vero Saraceni cum Mauris, cir-
nnum Idccxx inveci, tota Hispa-
direpta, complura in ea Regna in-
uerunt: Christianis, id est, Gotho-
n reliquis, in Asturiam ac Legio-
n, regiones natura locorum muni-
, compulsis. Regnorum numerus
dem crevit ad xiv; quorum nomina
recensentur; Legio, Gallacia, Por-
gallia, Algarbia, Andalusia, Granata,
rcia, Valentia, Arragonia, Catalo-
i, Navarra, Castilia Vetus, Castilia
ova, quod Toletanum Regnum; &
leares Insulae, vulgo *Majorca* & *Mi-
ca* dictae; quae una cum Ebuso Insula,
lgo nunc *Ivica*, unum Regnum con-
iunt. Ex his postea durabili titulo, ad
c nostrum seculum, clara fuere tria;
stilia, Arragonia, & Portugallia.

Regnum Castiliarum.

Legionis Regnum, vulgo *Leon*, con-
uere reliquiae Gothorum, à Mauris,
dictum, in ea loca compulsae. At Fer-
randus primus, Legioni per matrimo-
um juncta Castilia, uno nomine Ca-
stiliam

filiam adpellavit Regnum suum. Huic postea, devictis ac pulsis Mauris, accesserunt Gallæcia, Andalusia, Granata, Murcia, ac Navarra. Navarræ autem Regnum initium cepit circa annum 1000, quum Enecus, Bigorriæ (pars est Galliæ Aquitanicæ) Comes, transgresso Pyrenæo, Mauris ejectis, Regem se constitueret. Post hunc Henricus IV, Castiliæ Rex, armis occupatum Navarræ Regnum suo Imperio adjecit.

Regnum Arragoniæ.

Arragoniæ Rex primus factus est Ramirus, Sanctii Magni, Navarræ Regis, filius spurius; anno 1096. Huic deinde titulo annexæ sunt Catalonia & Valentia. Jacobus autem Rex, anno 1098. Insulas Baleares, suis armis occupatas, Arragoniæ Regno fideique Christianæ adjecit. Tandem Ferdinandus VI, Caroli V avus maternus, Castellæ & Navarræ Rex, per matrimonium Castellæ junxit Regnum Arragoniæ. Hic tandem Mauros, quos Ferdinandus III in Granatense Regnum compulerat, omnemque una Judæorum gentem, tota Hispania anno 1492 expulit.

Regnum Portugalliæ.

Portugalliæ Regnum cepit initium
ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

regno Arragoniæ; ipsa Arragonia, Catalonia, Valentia, Insulæ Baleares, quæ Majorca & Minorca, Regnum Neapolitanum, Sicilia, Sardinia. Sub regno Portugalliæ; ipsa Portugallia, Algarbia, Guinea, Æthiopia, India Orientalis, Brasilia, Insulæ Moluccæ. De cetero, in ipsis Hispaniis Duces numerantur xxiv. At id maxime mireris, reperiri heic quod haud facile alias toto Orbe terrarum; scilicet Ducem in Portugallia, nomine Brigantinum, cui tertia pars Regni pareat. Porro Archiepiscopatus in universa Hispania sunt xii: Episcopatus lv.

C A P. VI.

De Urbibus, Portubus, & Academiis hodie claris.

URbes in Hispania nunc celebres sunt Barcino, vulgo *Barcelona*, Cataloniae caput; parvum quondam opidum, nunc celebre Emporium; licet portus commoditate destituatur; eoque naves sæpe in statione tempestatibus pereant. Casaraugusta, vulgo *Saragoça*, Arragoniæ caput, magnificentissima totius Hispaniæ urbs. Pompelon, sive Pompeiopolis, vulgo *Pompelona*, caput Regni Navarræ. Valentia, caput olim Regni, nunc fructuum varietate Hispanicarum amœnissima. Murcia, caput Regni.

Introd. 7
Regni. Romas
m. Carthage
primus Hispan
onus. Granat
que ampla
Andaluzia
fima, opus
emporium. S.
Hispaniæ. C
um ampla, a
ze opidi age
pania fert al
um fere Hispan
maxima ac
ulgo Madri
obile opidum
ario visitur
nd D. Laur
ppi II opus
dversus Gall
ardia, anno
tractum. Bar
veteris caput
magnitudine
uidiffimas
Compostell
vulgo S. Jac
reditur. His
apo vulgo His
ugallis Lili
ubs magna

gni. Hortus totius Hispaniæ voca-
tur. Carthago Nova, vulgo *Carthagena*,
terminus Hispaniæ, ad mare Internum,
urbis. Granata, caput Regni, splendida
et ampla urbs. Hispalis, vulgo *Sevi-*
lilla, Andalusie caput, urbs magnificen-
tissima, opulentissimum totius Europæ
emporium. *S. Lucas*, navium statio
Hispanensium. Corduba, urbs admo-
dum ampla, at minus populosa. Mar-
tiniæ opidi ager lectissimos totius Hi-
spaniæ fert asturcones. Toletum, cen-
tum fere Hispaniæ obtinet. Omnium
maxima ac munitissima Madritium;
vulgo *Madrid & Madril*, Regia sede
urbis opidum. Quinto ab hinc mil-
lario visitur in Escuriali superbum il-
lud D. Laurentii Monasterium, Phi-
lippi II opus, in memoriam victoriæ
versus Gallos ad S. Quintinum in Pi-
cardia, anno MDLXVII obtentæ, ex-
structum. Burgi, vulgo *Burgos*, Castellæ
et Aragonie caput, opidum antiquitate &
magnitudine celebre. *Valladolid*, inter
fidelissimas Europæ urbeis censetur.
Compostellam, Gallæciæ caput, alias
vulgo *S. Jago*, D. Jacobi Apostoli ossa, ut
creditur, ibi sita, claram effecerunt. Olyf-
to vulgo Hispanis *Lisbona*, incolis Por-
tugallis *Lisboa* Portugallici regni caput,
urbis magna, populosa, negotiationibus
cele-

Introduct. Geograph. Lib. 11. 61
indiderunt : quos tandem Jacobus Ar-
goniæ Rex ejecit; ut supra commemo-
mus. Ebusus inter Majoricam & Hi-
spaniam sita est; frumentis tantum non
secunda; ad alia largior; & omnium a-
malium, quæ nocent, adeo expers, ut
et ea quidem, quæ de agrestibus mitia-
nt, aut generet, aut si inuenta sint,
stineat. hodie vulgo *Tvica* dicitur, salis
pia maxime celebris. In capite Bæti-
æ, ubi extremus antiquis mortalibus
Orbis erat terminus, Insula Gades
etum contingit, quod inde Gadita-
rum perhibetur, à Continenti angusto
stratio, ac veluti flumine, abscissa: quam
Tyrii à Rubro mari profecti, Erythræam;
peni, lingua sua Gadir, id est, septem,
dominarunt. In hac Geryonem, cujus
oves Hercules abduxit, habitasse fabu-
ti sunt. Tyrii condidere in ea ejusdem
dominis urbem, quæ postmodum eva-
sit opulentissima: nunc etiam empo-
rum haud ignobile, vulgari vocabulo
Caliz, & corrupte *Calis* dictum.

C A P. VIII.

De Gallia.

Ispaniæ proxima est Gallia. Hæc ab
initio inclusa fuit, ab Oriente, Rhe-
no amne, Alpium parte & Varo flumi-
ne:

ne: à Meridie mari Interno Pyrena
 que jugis; ab Occidente Oceano Gal
 co; à Septemtrionibus Oceano Brita
 nico. At postquam Gallorum nonnu
 Alpes transgressi Italiae fere dimidiu
 occuparunt, Galliae nomen huc usq
 extensum fuit. Omne autem hoc t
 rarum spatium bifariam fuit divisu
 Primo in Galliam Cisalpinam, quæ
 Italica, eademque Citerior; & Tra
 alpinam, quæ Ulterior, Gallia hoc
 proprie dicta. Rursus hoc idem terraru
 in tria populorum genera, ab habi
 corporis cognominata, distributum fu
 in Togatam, quæ Cisalpina; in Bracc
 tam, quæ & Narbonensis, Roman
 rum provincia; & Comatam, quæ re
 qua est Galliarum pars. Sed de Cisalp
 na post agemus, quum de Italia erit se
 mo. nunc de Transalpina, illius mat
 ce, primum dicendum.

Pyrenæis igitur jugis superatis prox
 ma aperitur terra Gallia, felix præpi
 guibus glebis, & commoda provent
 bus fructuariis; consita vitibus, & olei
 quibusdam in locis; omni ad animar
 tium usum fetu beatissima; rigua
 fluminum & fontium aquis, & noxi
 genere animalium minime frequens
 frumento adeo fertilis, ut melioribu
 Europæ terris conferri possit. Nome

initio proprium, & peculiare, quod abuerit, haud facile dispectu est. Taru-
uino Prisco Romæ regnante vocabu-
um tandem Galliaë nata est, ab incolis
allis, ut postea ostenditur. Longitudo
us olim à Pyrenæi montis in Ocea-
um excursu ad Rheni Vahalisque di-
ergia, apud Munimentum Schenckii,
ulgo *Schencken-schans*, porrigebatur. La-
tudo à Gobæo promontorio, vulgo
unc *le Four*, in Britanniaë extremo, ad
arum usque flumen. In hoc terrarum
ratio Gallia sita erat, duobus, ut dictum
st, distincta nominibus. Braccata Inter-
o imminet mari; Comata ad Oceanum
Germanos spectat.

C A P. IX.

De Gallia Braccata, quæ & Narbonensis provincia.

Arbonensis provincia, sive Gallia
Narbonensis, appellatur pars Gallia-
am, quæ Interno mari alluitur: Brac-
ata ante dicta; amne Varo Alpiumque
igis ab Italia discreta; ab Hispania Py-
enæo monte, à reliqua vero Gallia flu-
ine Garumna, Gebenna Monte, ac
hodano amne. Agrorum quondam
ultu, virorum morumque dignatione,
mplitudine opum, nulli provinciarum
omani Imperii postferenda; sed Italia
verius.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

quondam ex Hispania ab altero Pyrenaeo latere huc transgressos, haud dubium est. Populi heic olim clari; Aufci, nunc regio *Armaignac*: *Vasates*, nunc regio *Albret*; opidum *Bazas*: *Bigerri*, sive *Bigerriones*, nunc *Bigorre*: *Tarbelli*, quorum opidum *Aquæ Tarbellæ*, nunc *Acqs*. Horum clarissimi fuerunt *Aufci*, caput eorum *Elusaberris*, nunc *Aus* totius veteris *Aquitaniæ* opulentissimum.

In reliqua *Aquitania* augusti populorum quondam, qui hodiernis provinciarum nominibus originem dedere: *Cadurci* *Quercy*; quorum opidum *Devona*, nunc *Cahors*: *Petricorii*, nunc *Perigort*; quorum *Vesonna*, nunc *Periguenx*: *Arverni*, sive *Alverni*, nunc *Auvergne*; quorum *Augusta Nemetum*, nunc *S. Florentini* *Lemovices*, nunc *Limosin*; quorum *Augustoritum*, nunc *Limoges*: *Bituriges* nunc *Berry*, quorum *Avaricum*, nunc *Bourges*: *Fictones*, nunc *Poitou*; quorum *Limorum*, nunc *Poitiers*: *Santones*, nunc *Saintonge*; quorum *Mediolanum*, nunc *Saintes*.

C A P. XI.

De Gallia Celtica seu Lugdunensi.

IN Celtica quondam populi, quorum hodieque ex parte nomina existant.

cl

Introduct. Geograph. Lib. 11. 67
 fuere, Osismii, nunc ultimus Bri-
 iæ in mare excursus; quorum opi-
 Vorganium, vulgo nunc *Guin-*
et: Veneti, quorum Vindana, nunc
es: Naunetes, quorum Condi-
 um, nunc *Nantes*: Curiosolites,
 nnia inferior: Redones, Britannia
 rior; quorum opidum Condate,
 : *Renes*: Andegavi, qui & Ande-
 , & Andes, nunc *Anjou*; quorum
 um Juliomagus, nunc *Angiers*:
 nes, nunc *Touraine*; quorum Cæ-
 lunum, nunc *Tours*: Auleri Dia-
 zæ, quorum opidum Noviodunum,
 : *Maine*: Auleri Cenomani, quo-
 opidum Vidunum, nunc *Mans*:
 lli, quorum Crociatonnum, nunc
rentain: Carnutes, quorum Autri-
 , nunc *Chartres*; & Gennabum, nunc
ens; ipsa regio *la Beausse*: Lexobii,
 cum Noviomagus, nunc *Lisieux*, in
 mandia: Auleri Eburovices, quo-
 Mediolanum, nunc *Evreux*, in
 mandia: Parisii, quorum Lutetia,
 : *Paris*: Senonés, quorum Agendi-
 , nunc *Sens*, in Campania: Tricassii,
 cum Augustobona, nunc *Troyes*, in
 pania: Ædúi, sive Hedui; quorum
 ustodunum, nunc *Aulun*, in Bur-
 lia Ducatu: Vadicasses, quorum
 iomagus, nunc *Nuis*, in dicto Du-

catu: Segusiani, nunc *Forés*, quorum
 opidum Forum Segusianorum, nunc
Fours, & item in ipsorum agro Lugdu-
 num, nunc *Lion*. At horum omnium
 clarissimi Hedui; urbs eorum totius Cel-
 ticæ opulentissima, Augustodunum
 Lugdunum nomen provinciæ dedit.

C A P. XII.

*De Gallia Belgica; item Fluminibus uni-
 versa Gallia Trans-Alpina.*

Belgica illa Vetus, quæ tertia pars
 Galliæ Comatæ, vetustissimis scripto-
 ribus, clauditur Rheno Rhodanoque
 amnibus, lacu Lemano, Matrona ac Se-
 quana fluminibus, Oceanoque Britan-
 nico. At Plinius atque Tacitus ab Hel-
 vetiis ad Oceanum, omnem interiorem
 ripam Rheni à Germaniæ populis in-
 coli tradunt. Hodie sane idem fit: at
 aliquanto latius quam olim. Itaque Pli-
 nius initium Belgicæ à Scaldi flumine
 facit. Inter Mosam & Flandriam ad
 Oceanum fuere Taxandri; nunc est Ze-
 landia ac Brabantia inferior pars. Inde
 Menapii reliqua Brabantia pars, & item
 Geldria ad Rhenum usque; quorum
 opidum Castellum Menapiorum, in
 Mosæ ripa, nunc *Kessel*. Morini, pars
 Flandriae inter Oceanum & Legiam
 amnem; opidum Tervanna, nunc *Ter-*
wane;

ane ; & portus Gessoriacus , qui antea
 ius , & postmodum Bononia , nunc
 uslogne : Ambiani , quorum opidum
 manobriga , nunc *Amiens* : Bellova-
 , quorum regio Belgium , nunc *Beau-*
visin ; & opidum Cæsaromagus , nunc
auvais : Caletes , *Pais de Caults* ; opi-
 am Juliobona , nunc *Diepe* : Vellocaf-
 , quorum Rotomagus , nunc *Roien* :
 trebates ; opidum Nemetacum , nunc
trras : Nervii ; opidum Bagacum , nunc
avay : & item Cameracum , nunc *Cam-*
ay. Eburones , Condrusi , Segni , Cæ-
 siii , Pœmani ; qui primi uno nomine
 pellati fuere à Gallis Germani , postea
 ro à se ipsis Tungri ; quorum opidum
 tuatuca , nunc *Tongeren* : Veroman-
 ui ; quorum Augusta Veromanduo-
 im , nunc *Vermandois* , vicus in extrema
 icardia. Sueffiones ; quorum Augusta
 ieffionum , nunc *Soissons* : Silvanectæ ;
 uorum Augustomagus , nunc *Senlis* :
 emi ; quorum Durocortum , nunc
eims , in Campania. Treviri ; quorum
 ugusta Trevirorum , nunc *Trier* Ger-
 anis , *Treves* Gallis. Mediomatrices ;
 uorum Divodurum , nunc *Metz*. Leu-
 ; quorum opida Tullium & Nasium ,
 unc *Toul* & *Nansy* , in Lotharingia ,
 ingones ; quorum Andomatunum ,
 unc *Langres* , Sequani ; quorum Veson-

tio, nunc *Besançon*, in Burgundiæ Ce-
 mitatu. Rauraci, nunc ager Basileensis
 eorum opidum Augusta Rauracorum
 nunc vicus *Augst*. Hinc Helvetii, in
 quatuor pagos distincti. Pagorum no-
 mina, Tigurinus, Tugenus, Ambron-
 cus & Urbigenus. Tigurinus nomen ha-
 buit ab opido antiquissimo Tiguro, si-
 ve, quod rectius scribitur, Turigo, nunc
Zurich: Tugenus, ab opido Tugio, nunc
Zug: Ambrones nomen habuere à flu-
 mine, quod accoluere, Amma; nunc
Emme: Urbigeni dicti sunt ab opido
 Urba, nunc *Orbe*.

Caput Helvetiorum fuit Aventicum
 nunc *Avances* Gallis, Germanis *Wifli-
 burg*. Rhenum autem accolentes Ger-
 maniarum nationum in eadem provincia
 Trebocci, in Alsatia; quorum Argentor-
 ratum, nunc *Strasbourg*: Nemetes, quo-
 rum Noviomagus, nunc *Speir*: Vangio-
 nes, quorum Mogunticum, nunc
Mentz: Ubii, quorum Colonia Agrippi-
 nensis nunc *Keulen*: Jugerni, in partibus
 Gelriæ & Cliviæ; ubi opida *Goch* & *Ge-
 re*: quondam, quum trans Rhenum in-
 colerent, Sicambri dicti. Hinc Batavi
 Rheni Insulam incolentes. Occupat ha-
 partem Gelriæ, partem Trajectensis pro-
 vinciarum, partemque Hollandiarum. Incipit
 haud procul Clivis opido, apud Mun-

men

Interea
 mentum Sch
 Schani: ubi
 qua scindit
 men adpell
 comum opid
 veo ad Occ
 obitum dicit
 latum aduq
 go est Wyck
 nominis sui
 tumque St
 propter vic
 olim effund
 anis obfusa
 duobus hinc
 ditur, Infa
 men hodieq
 servatur, v
 terea extra
 quicquid v
 Partem Inf
 dam incol
 Gallorum
 ge; bellio
 Treviri. ubi
 fima Augu

Nobilitate
 num petez.
 Germanis,

Introduct. Geograph. Lib. II. 7°
entum Schenckii, vulgo *Schencken-*
hans: ubi Rhenus in duo veluti cor-
ua scinditur. Sinistrum, Vahalij flu-
ven adpellatur. Mosæ amni apud Vor-
omum opidum confusum, uno ejus al-
veo ad Oceanum defertur, ubi Mosæ
ostium dicitur. Dextrum cornu primo
itum adusque Batavodurum, quod vul-
go est *Wyck te Duerstede*; inde modicum
omnis sui custodiens alveum, Traje-
ctumque & Lugdunum transiens opida,
propter vicum *Catwijk* in Oceanum
olim effundebatur: nunc ostium hoc
arenis obstructum est. Quicquid igitur
in duobus hisce alveis Oceanoque inclu-
ditur, Insula Batavorum fuit: cujus no-
men hodieque in superiore ejus parte
servatur, vulgo *die Betaw* dictum. Præ-
terea extra Insulam tenuere Batavi,
quicquid Vahali ac Mosæ includitur.
Partem Insulæ circa Trajectum & Wor-
dam incolere Caninefates. De cetero;
Gallorum omnium fortissimi erant Bel-
gæ; bellicosissimi Helvetii; clarissimi
Treviri. urbium Belgicarum opulentis-
sima Augusta Trevirorum.

Fluvii Gallia.

Nobiliore Gallia fluvii sunt; Ocea-
num petentes, Mosæ, vulgo *die Mase*
Germanis, Gallis *la Mense*: Scaldis,

l'Escaut Gallis, Germanis *die Schelde*
Sequana, *la Seine*, *Matronam* devehens
 vulgo *la Marne* : & *Ligeris*, *la Loire*
Garumna, *la Garonne* : *Rhodanus*, de
Roden Germanis, Gallis *le Rhosne* ; velo
 cissimus amnis, inter tres maximos Eu
 ropæ fluvios computatus, tardissimum
Ararem, vulgo *la Saone*, in mare Inter
 num secum trahit.

C A P. XIII.

*De Incolis Gallia, ac posteriori ejus
 divisione.*

U Nam gentem, Celtarum nomine, om
 nem quondam incoluisse Hispan
 niam, ac Galliam Germaniamque, Illy
 ricum, & Britannicas Insulas, supra ad
 Hispaniam dictum est ; latiusque infra
 in Germaniæ descriptione dicetur. Cete
 rum Gallorum natio adeo populosa fuit,
 uti, quum domi haud sterile solum te
 nerent, ob multitudinem tamen homi
 num, necessum habuerint, in diversas ac
 longinquas Mundi regiones colonias
 deducere. Nonnulli eorum Italiæ dimi
 diam fere partem occuparunt. Ex his
 quidam ultra profecti, in Asiam usque
 pervenerunt; nomenque ibi Galatiæ, si
 ve Gallogræciæ, seu Græcogalliæ, fece
 runt. Alii in Britanniam Insulam perve
 nisse putantur. In Germaniam autem
 alii

Inter
 illi invest
 ed Vistula
 pla Gallia
 minibus
 vistrabus
 ma sentire
 us eorum
 vitas, que
 & Arveni
 Medorum
 agitarent
 Gallia sub
 redacto est
 bio Max
 liquz Gall
 ad Julium
 ma sub
 Honorii
 tem; quum
 Gothorum
 vastantium
 ciam invasi
 imposuit
 quæde, quæ
 Prolatis de
 mnam imper
 struerunt
 fuit. Eadem
 ab ultima
 partique
 loca tenent

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

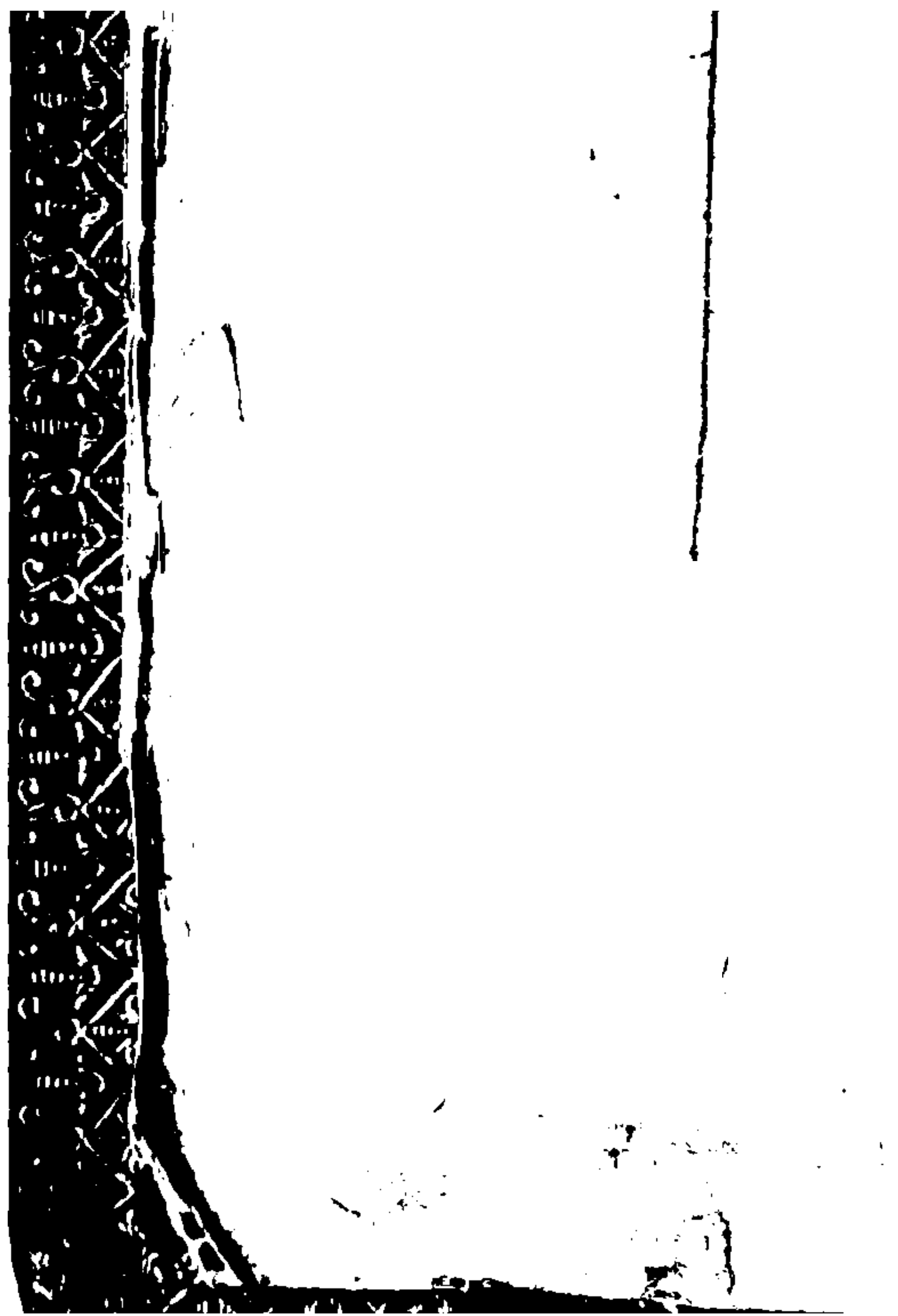
*Fair usage policy applies

profecti, alias Gallia^e partes occuparunt: regnoque constituto, Burgundia^e nomen de suo imposuerunt, cuius caput Regia^eque sedes Arelate. Complectebatur utramque Burgundiam. Lugdunensem agrum, Delfinatum, Sabaudiam, & Provinciam. Sub idem ferme tempus, Franci Germanica gens, Rheno trajecto, proximam Gallia^e partem, Tungriam (nunc est Brabantia, ac Leodiensis Episcopatus) obsederunt, at pulsi mox à Gothis, paulo post redierunt, ultraque in Parisios usque progressi, regioni ac Regno inibi condito, Francia^e vocabulum de suo imposuerunt, cuius caput ac regia Lutetia. Circa eadem tempora, Britanni ex Britannia insula, ab Anglis & Saxonibus, quos in opem & auxilium adversus Scotos Pictosque ex Germania vocaverant, pulsi, extrema Gallia^e Celtica^e obsederunt, & de suo nomine Britanniam minorem adpellarunt. At Clodovæus, V Francia^e Rex, Burgundia^e Rege Gundebaldo armis devicto, Gothisque ex Gallia ejectis, utrumque Regnum suo Imperio adjecit. Hic vita excedens, regnum Francia^e IV filiis in quatuor parteis seu Regna distributura reliquit. Primus erat Parisiorum Rex: cui parebant Parisii, nunc vulgo *l'Isle de France*, id est, Insula Francia^e; Campania, Ceno-

Intra
Cenomani, T
ni, Arverni, S
cuius regno
fuit nunc Ne
Tertius, Burg
cui cessit ter
ante dictum
Quartus, Rex
quæ comp
Mosam ac R
tribus, Cle
Hujus idem
iterum in
est. At, de
tarius II
obtinuit. I
cessionibus
usque temp
velleretur.
facta est. I
Burgundia
perio adju
partes dire
Dux, Sab
Comes, par
die Cerni
Burgundia
eam, quæ
natum ad
Provincia
tense dicitur

Menomani, Turones, Andegavi, Aquitani,
Arverni. Secundus, Sueslionum Rex,
cujus regno submissi Veromandui, Neutrii nunc Normanni, Picardi, Flandri.
Tertius, Burgundiæ sive Aureliani Rex,
cui cessit totum Burgundiæ Regnum,
ante dictum, cum Aurelianensi Ducatu.
Quartus, Rex Metensis, seu Austrasiæ,
quæ complectebatur quicquid inter
Mosam ac Rhenum. Mortuis autem fratribus,
Clotarius solus rerum potitus est.
Hujus inidem quatuor filiis Regnum
iterum in quatuor dictas partes divisum
est. At, defunctis ut ante, fratribus, Clotarius II totum Regnum Franciæ solus
obtinet. Id integrum intactumque successoribus
ejus mansit, ad Caroli Magni usque tempestatem,
quum Austrasia divelleretur. mox Flandria etiam
sui juris facta est. Imperator dein Henricus III
Burgundiæ regnum Germanorum Imperio
adjunxit. Sed id postea in quatuor partes
direptum est. Beroaldus Saxoniarum Dux,
Sabaudiam invasit. Otho, Flandriæ Comes,
partem occupavit, quam *Franche Comté*,
id est, liberum Comitatum Burgundiæ
nuncupavit. Guigius Comes eam, quam à
filii foceris nomine Delfinatum adpellavit.
Boso postremus in Provincia Regnum tenuit,
quod Arelatense dictum fuit. At posteriores Fran-
cia

illiarium cXL. Francia autem dicitur
 ulgo à Francis, Germanica gente in
 m transgressis. Tota paret uni Regi, in
 rteis varie divisa. Præcipuæ tamen re-
 ones sunt, quarum vulgaria vocabula
 a sunt: *Bretagne, Normandie, Picardie,*
campagne, la France, Beauſſe, Berry, Blai-
s, le Maine, Touraine, Anjou, Poitou,
aintonge, Perigort, Limosin, Bourbonnois,
urgogne Duché, Quercy, Gascogne, Lan-
sedoc, Provence, Dauphiné. Accessit haud
 a pridem *la Bresse, pars Sabaudia:* *Mets*
iam atque Toul Lotharingiæ opida, *Re-*
s Francorum nuper facta sunt. Cete-
m Ducatus in Gallia sunt XIX: Orleans,
urgogne, Narbone, Bretagne, Anjou,
erry, Normandie, Auvergne, Guienne,
ours, Barleduc, Valois, Nemours, ALEN-
m, Reims, Laon, Langres, Bourbon, le
aine. Pares Franciæ quondam *Carolus*
agnus, XII instituit: quorum sex
 ecclesiastici, sex seculares. Ecclesiasti-
 rum III sunt Duces; Archiepiscopus
 emensis, vulgo *Reims*; Episcopus Lau-
 unensis, vulgo *Laon*; Episcopus Lingo-
 ensis, vulgo *Langres*. Tres Comites,
 demque Episcopi; Catalaunensis, vul-
 o *Chalons*; Noviodunensis, vulgo
oyon; Bellovacensis, vulgo *Beauvais*.
 ularium itidem tres Duces; Bur-
 indicus, Normannicus, Aquitanicus,
 Guien-

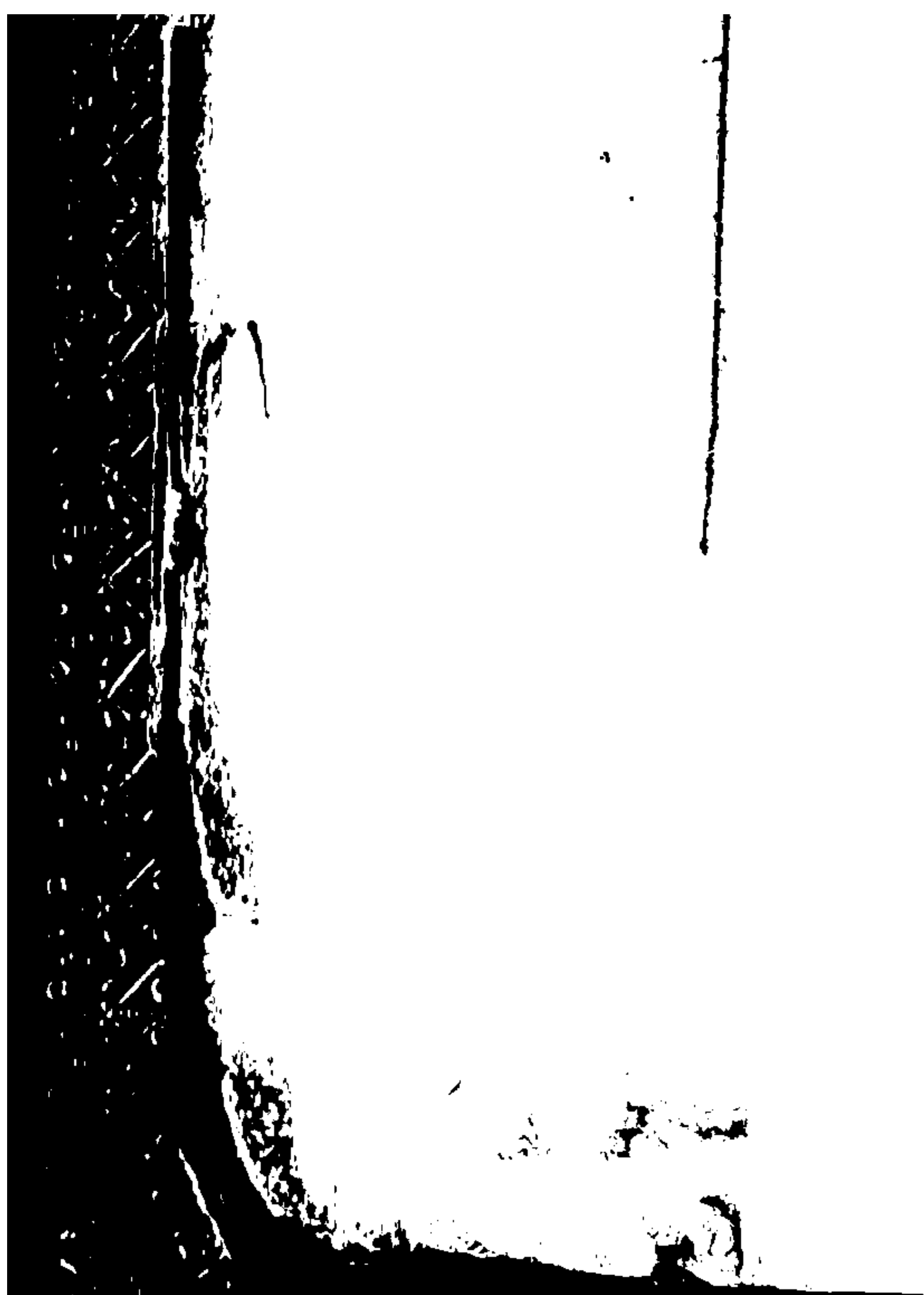
Guienne vulgo. Tres Comites; Flander, Tolofanus, Campanus. At hodie duo ex his XII aboliti sunt, Burgundicus ac Flander. Conventus Juridici (Parlamenta Franci vocant) sunt octo; Parisiensis, Rotomagensis, vulgo *Rouen*, in Normandia; Redonensis, vulgo *Renes*, in Britannia; Divionensis, in Burgundia, vulgo *Dijon*; Burdegalensis, in Vasconia, vulgo *Bordeaux*; Tolofanus, in Linguadoco, vulgo *Toulouse*; Gratianopolitanus, in Delfinatu, vulgo *Grenoble*; Aquensis, in Provincia, vulgo *Aix*. His accesserunt nuper duo alii conventus, *Pau* in Bearnia, & *Mets* in Lotharingia. Archiepiscopatus sunt per universam Franciam XV, quibus subjecti Episcopatus CIII.

C A P. XV.

De urbibus Galliae celebribus, Academicisque illustribus.

URbes Galliae celeberrimae sunt, in Parisiis, sive Insula Franciae, Lutetia Parisiorum, vulgo *Paris*: caput ac Regia Regni; urbs totius Europae, unam si Constantinopolin excipias, magnitudine, atque incolentium frequentia, clarissima, dignitate sua maxime aestimanda. In Picardis Ambianum, vulgo *Amiens*, templi interno splendore ac ornamenta-

amentis insignis. In Normannis Ro-
 magus, *Roïen*; opulentissimum Gallia
 ad Oceanum Britannicum emporium :
 adomum, *Caen*; Diepa, navium appulsu
 celeberrimum opidum. In Britannis *Re-*
es; & *Nantes*, satis clarum emporium.
 In Andegavis Andegavum, sive Julio-
 magus, vulgo *Angiers*. In Turonibus,
 Turonum, vulgo *Tours*. In Blesensi pro-
 vincia, Blesense Castrum, vulgo *Blois*; cu-
 us ager ob multiplicem amoenitatem
 hortus Gallia nuncupatur. In Beltia
Chartres; & item Aurelianum, vulgo *Or-*
eans. In Biturigibus *Bourges*, antiquita-
 tum reliquiis ac Xenodochio clara. In
 Campania Remi, vulgo *Reims*, templi
 artificiosa extrinsecus structura nobilis :
 Catalauni, vulgo *Chalons*. Tricassium,
 vulgo *Troyes*, urbs ampla ac populosa. In
 Burgundia, Divionum, vulgo *Dijon*; Du-
 cum quondam sedes: Cabilonum, vulgo
Chalon, Emporium haud spernendum :
 Matiscona, vulgo *Mascon*, satis nitida :
 Belna, vulgo *Beaune*, Xenodochii ma-
 gnificientia famosa : Augustodunum,
Autun, antiquitatibus Romanis adeo
 referta, uti Roma Gallica quibusdam
 locitata fuerit. In Borbonensi provin-
 cia, *Moulins*. In Lemovicibus, Lemovi-
 cum, vulgo *Limoges*; emporium opu-
 lentum. In Pictonibus Pictavium, vulgo

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

tia ditio est Imperii Germanorum : sub qua Alsatia , Lotharingia, Trevirensis ac Leodiensis Episcopatus, Juliacensis Ducatus, & item Clivensis Ducatus portio; de quibus in Germania agetur. Quarta ditio est Helvetiorum ac Vallesiorum. Quinta, inferioris Germaniæ, sive, ut vulgo vocant, Belgarum. De duobus postremis nunc agendum est : ac primum de Helvetiis.

C A P. XVII.

De Helvetiis, ac Vallēsiis.

Helvetii loci natura undique tuti continentur : una ex parte flumine Rheno à Germania dividuntur ; altera ex parte monte Jura altissimo à Gallia separantur ; tertia parte lacu Lemano ac flumine Rhodano à Sabaudia determinantur. In quatuor pagos, Tigurinum, Tugenum, Ambronicum, & Urbigenum, olim fuisse divisos, supra in descriptione Veteris Galliæ dictum est. Gens, quum foret totius Celticæ bellicosissima, reliquos Gallos virtute præcedebant, quod fere quotidianis præliis cum finitimis Germanis contenderent. Qua fiducia freti totius Galliæ Imperium adfectarunt. Rem ipsam tentantes C. Julius Cæsar armis in sedes suas redegit, & una cum reliqua Gallia Romano

Impe-

Imper.
ad Hor.
diverit
diripie.
num. N.
re loca
crebras i
Gallia
suo. ad
vico, l
dita, tu
Ducibus
Duce in
circ ann
dere pol
sancito
leu civica
Cæsar,
ha; Zwi
Underal
burg, Sel
Ex his
sunt vici
num non
hujus A
qui octo
rum pote
cujus dit
potendia
la xxx.
la, I. ucc.

Imperio subiecit : cui paruerunt usque ad Honorii Imperatoris tempora; quum, diversis populis diversas imperii partes iripientibus, Alemanni (inter Rhenum, Moenum atque Danubium tenuerunt loca) Helvetiam, in quam jam antea incursiones fecerant, occuparent; Galliaque avulsam, Germaniae, corpori addiderent. Inde gens ea *Switzeri*, vico; forte quondam capite, *Switz*, dicta, sub Germanico Imperio tenuere, vicibus suis subiecti; donec, Leopoldo duce in praelio caeso, in libertatem sese circa annum 1000 vindicarunt. Fere post libertatem adeptam inter se incito: nunc libere agunt; XII pagis seu civitatibus (incolae *die Oerter*, Galli *cantons*, vocant) divisi. Civitates sunt *Zurich*, *Bern*, *Lucern*, *Uri*, *Switz*, *Underwalden*, *Zug*, *Glaritz*, *Basel*, *Friburg*, *Soloturn*, *Schafhausen*, *Appenzell*. Ex his *Appenzell*, *Glaritz*, & *Switz*, sunt vici: *Underwalden* & *Uri* regionum nomina; quarum capita duo vici, unus *Altorf*, illius *Stantz*. Reliqui octo Cantones sunt urbes; quarum potentissima est *Berna*; quidpius ditio à Geneva ad Basileam fere extenditur, milliaria Germanica ultra XXX. Sequuntur *Tigurum*, *Basilea*, *Lucerna*, *Friburgum*, *Solodurum*,

opulentæ civitates. Ex universis Cantonibus Protestantium religionis sunt Bern, Zurich, Basel, Schafhausen. Catholica Rom. Lucern, Friburg, Soloturn, Zug Uri, Underwalden, Zwitz. utramque religionem profitentur Glaritz & Appenzell. Conventus totius Helvetiæ fit Aquis Helvetiis, vulgo Reichsbaden. Academia est Basileæ celeberrima. Præterea Gymnasia, Academias æmularia, Tiguri, Bernæ, atque Laufannæ in Bernensium agro. Est præterea in Helveticorum agro confederatum opidum S. Galli Fanum, linificio maxime nobile.

Vallesi:

Helvetiorum reip. confederata est resp. Vallesiorum, vulgo *die Walliser*. Gallia etiam hi olim populi Inalpini Penninarum Alpium, à Rhodani fontibus ad lacum Lemanium, vulgo *Genfersee*, vallem, unde etiam nunc nomen habent, incolentes. In quatuor populo tota vallis divisa fuit. Viberi ac Rhodani fontes incolere, circa vicum *Gomers*. Seduni circa opidum nunc Episcopale Sedunum, vulgo Germanis *Sitten*, Gallis *Sion*. Veragri, quorum vicus *Octodurus*, nunc *Martinach*. Nantuates, circa Sancti Mauricii Fanum. Primum omne

Introduct. Geograph. Lib. I I. 85
nes hos subjugavit Ser. Galba, Jul.
saris in Gallia Legatus. Nunc Germa-
nocolunt sub una liberaque republ.

C A P. XVII.

*De hodierna Belgica, sive de Inferiore
nunc Germania.*

Elgicam hodie adpellant eas terras,
quæ, confusis Galliæ Germaniæque
iuis limitibus, x v i i provincias
ntinent: eandem Inferiorem Germa-
m, & vernaculo vocabulo dicunt
derlant; Itali, Hispani ac Galli *Flan-*
am, ab una earum quondam clarif-
ia provincia. Regio est, agrorum cul-
urbiū vicorumque multitudine,
nitore, totius Europæ amœnissima,
tiisque negotiationibus navigationi-
sque longinquis ditissima. Terminos
bet, à Septemtrionibus Oceanum
ermanicum; ab Ortu Frisiam Orien-
em, Westfaliam, Coloniensem a-
im, Juliacensem Ducatum, Trevi-
sem Episcopatum; à Meridie & Oc-
u Galliæ Regnum. In ea parte, quæ
Rhenum in Gallico solo est, populū
i fuerint, jam ante ostensum est. In
era parte, quæ trans Rhenum in
ermania sita est, fuere quondam; Fri-
à Rheni ostio ad ostium usque Ami-
amnis, vulgo *die Ems*, in Septem-

trionali Hollandia, Frisia Occidentali,
 Groningensi agro, & parte Trajectensis
 provinciæ: Bruçteri in Transisalana pro-
 vincia; Marfaci, circa *Amersfort*, inter
 Rhenum & Isalam amneis. Hos om-
 neis L. Drusus, imperitante Augusto
 Cæsare, subegit: illos, qui in Gallia, Jul.
 Cæsar perdomuit. Manserunt inde sub
 Imperio Romano, maxime qui cis Rhe-
 num; donèc id, Theodosio imperante,
 ab advenis gentibus direptum. tunc e-
 nim varii Germaniæ populi, alii subin-
 de atque alii huc immigrarunt; quorum
 cum quidam postea in Galliam, non-
 nulli vero in Britanniam insulam com-
 migrarent, incolæ in priscam, creatis sibi
 Regulis, libertatem sese vindicarunt.
 Inde temporis progressu in XVII Provin-
 cias tota hæc regio divisa fuit: quarum,
 aliæ Ducum nomine, aliæ Comitum,
 aliæ etiam Dominorum titulo, rectores
 acceperunt. Sunt autem hæ: IV Ducatus;
 Brabantia, Limburgium, Luceburgium,
 Geldria. Comitatus VII; Flandria, Ar-
 tesia, Hannonia, Hollandia, Zelandia,
 Namurcum, Zutphania. Marchionatus
 unus Sacri Imperii, Antverpia. Domi-
 nia V; Frisia Occidentalis, Mechlinia,
 Trajectus, Transisalania, Groningium.
 Frisia, postquam jugum Romani Impe-
 rii excusserat, annos ferme cccc sub Re-
 gibus

gibus suis fuit
 minium ad Ca
 nit. post eam
 regi cept. At
 alia alii provin
 storum iudic
 unum dom
 mus fuit Caro
 gnomento A
 imperatoris;
 sus, Philipe
 loquit. cui
 minis.

At quum
 vim atque
 gique, qu
 sum erat
 re, armis
 dere decre
 abhorum
 num armis
 nem libert
 in duas pa
 mania, d
 Imperio ad
 Limburg
 dia pars Ge
 lim, in ven
 Artesia, H
 chionatus
 Reliqua

sibus suis fuit; donec, extinctis his, dominium ad Carolum Magnum pervenit. post eum, à Regulis suis, ut ceteræ, regi cœpit. At procedente tempore, alia alii provincia per matrimonium rectorum juncta est: donec tandem ad unum dominum pervenerunt. Is primus fuit Carolus, Burgundiæ Dux, cognomento Audax; abavus Caroli V Imperatoris; qui postmodum heres factus, Philippo filio, Hispaniæ Regi, reliquit. cui successit filius ejusdem nominis.

At quum incolæ jam inde à Carolo V vim atque injuriam sibi fieri, privilegiaque, quibus satis libertati suæ provisorium erat, eripi sentirent; vim vi repellere, armisque libertatem avitam defendere decreverunt. Inde diutinum illud annorum XL bellum. Pars Hispanorum armis succubuerunt, pars in pristinam libertatem sese vindicarunt. Hinc in duas partes Belgica, seu Inferior Germania, divisa est. Provinciæ Hispano Imperio audientes sunt istæ: Brabantia, Limburgium, Luceburgium, ac dimidia pars Gelriæ, cis Rhenum ac Vahallim, in veteri Belgica sita; dein Flandria; Artesia, Hannonia, Namurcum, Marchionatus S. Imperii, & Mechlinia. Reliquæ provinciæ sub una republica

constanter ac fortiter libertatem tuentur.

C A P. XVIII.

De præcipuis Inferioris Germaniæ urbibus.

Flandria, vulgo Flandren.

Flandria omnes Christiani Orbis Comitatus superat: ager fertilis, pascuaque læta, Insulas habet adjacentes *Cadfant*, *Oost-burg*, *Bierfliet*: Ordinibus federatis parentes. Urbes præcipuæ Flandriæ sunt; Gandavum, vulgo *Gent*; caput provinciæ, inter majores Europæ urbes computata; Caroli V incunabilis nobilitata. Brugæ, vulgo *Brugge*, primas ob pulcritudinem & amœnitatem sibi vendicant. Sequuntur Tornacum, Gallis *Tournay*, German. *Doornick*; Cortracum, Gall. *Courtray*, German. *Cortrijck*; Duacum, *Douay*; Insulæ, Gall. *l'Isle*, German. *Ryffel*, sive *ter Issel*; *Yperæ*, *Iperen*; Neoportus, *Nieupoort*; *Sluis*, *Duinkercke*, piratica superiori bello infamis. Ostenda, trienni Hispanorum obsidione insignita. Grevelinga, nobilissimum in finibus Galliæ munimentum.

Artesia, Artois.

Caput Artesiæ est Atrebatium, vulgo Ger-

Germania
 spicienda. C
 domari, ve
 gnis quond
 lo V expug
 præterea
 gnominæ D
 Hannor
 Hannor
 Mons, Gall
 ea Valenti
 meacum,
 Cambay, c
 vinciam ce
 Cambesie
 Narv
 Caput
 dit, Nam
 quam spl
 L
 Hic Du
 ter Lucet
 cia; & i
 natura lo
 Hic
 minus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

clara. Falcoburgium ac *Dalem*, duo Comitatus, portiones sunt Limburgiensi Ducatus.

Brabantia, Brabant.

Primaria Brabantiae urbs est Antverpia, Gallis *Anvers*, Germanis inferioribus *Antwerpen*, superioribus *Antoy* Emporium quondam totius Europae celeberrimum, nunc etiam urbs totius terrarum Orbis splendidissima: arce summaxime nobilis. *Bruxellæ*, *Brussel*, magnifica urbs, Rectorum Belgii Hispanice sedes. Silva Ducis, *des Hertogen-Bosch*; a Lovanium, vulgo *Lewven*, insignes urbes: Præterea *Breda*, *Sevenbergen*, *Berge op Zoom*, *Lier*, *Herentals*, *Diest*, *Tienen*, & *Gemblours*, haud ignobilia sunt oppida. *Mechlinia*, *Mechelen* Germanis, *Maline* Gallis, quæ unam provinciam in XVI conficit, inter nitidissimas Belgicæ merito numeratur. De cetero & in Brabantia Ducatus *Aerschot*; Marchionatus *Berge op Zoom*; Comitatus *Hochstraten* & *Megen*, Baronatus *Breda*, *Diest*, *Grimbergen*.

Zelandia.

Zelandia in Insulas complures dissecta est. quarum nobiliores; *Walachria* vulgo *Walcheren*; *Scaldia*, vulgo *het Landt van Scheuween*; & *Beyelandia*

Au.

Zelandia
Austria,
Walachia
gium, ce.
Bijbergen, p.
ha ac Brita.
adulcus.
rum mer.
insula est. Z.
dum. In B.
Ger.
Holland
Mundi par.
ce celeberr.
tur in Sep.
Septentr.
dionalis, c.
telant in
guitate ei.
dicum,
iste lacus
fiunt, ut
timereant
maxima.
Amberoc
epulanti
licum et
tam, va.
tum, de
te laud
p. 12.

ina, vulgo *Zuydt-Beverlandt*. In
chia urbs princeps est *Middelbur-*
, celebre emporium. Secunda est
rogen, proximus in Zelandia ex Gal-
Britannia advenientium navium
ffus. Vera, vulgo *ter Veer*, Scotica-
mercium emporium. In Scaldia
a est *Zierickzee*, opidum satis niti-
. In Bevelandia *Gusa*, vulgo *ter*

Hollandia.

Hollandia, ob frequentia in varias
di parteis commercia, totius Belgi-
leberrima potentissimaque, dividi-
n Septentrionalem & Australem.
emtrionalis Hollandiæ pars Meri-
alis, crebris lacubus interfusa, *Wa-*
at incolis vocatur. Princeps di-
ate est totius Hollandiæ urbs *Dor-*
um, vulgo *Dordrecht* & *Dort*, in
lacuum, quos Mosa Vahalisque ef-
nt, undis sita; vini Rhenani frequen-
ercatu nobilissimum emporium. At
ima potentissimaque omnium est
sterodamum, vulgo *Amsterdam*,
lentissimum ad Oceanum Germa-
m emporium: *Lugdunum Batavo-*
, vulgo *Leiden*; omnium Belgica-
, nedum Hollandicarum, amœni-
salubritateque splendidissima. *Del-*
, vulgo *Delft*, *Guilielmi Principis*
Auria-

Auriaci, Illustrissimi Principis Mauritiꝯ parentis, eade insignita civitas: Roterodanum, *Rotterdam*, natalibus Erasmi Roterodami clara, secundum ab Amstelodamo emporium. Haga-Comitis, vulgo *des Graven Hage*, nobilissimus totius Europæ vicus; multisque urbibus præferendus. Comitum quondam Hollandiæ, nunc Consilii Confederatarum Provinciarum universalis sedes: huc quidpe, quoties de communibus negotiis decernendum est, universæ provinciæ conveniunt. Sunt præterea nobiles urbes, *Harlem*, *Goude*, *Gertrudenberge*, *Alckmaer*, *Edam*, *Hoorn*, *Enckhuysen*. In insulis Australibus est *Briel*; haud postremum provinciæ opidum; & itidem *Geerfliet*. Septentrionali Hollandiæ adjacent Insulæ duæ, *Texel* & *Flielandt*; navium stationibus celebres. De cetero est in Hollandia Comitatus *Egmont*, Baronatus *Brederodiorum* *Vianen*.

Trajectensis provincia.

Trajectensis sive Ultrajectensis provincia nomen accepit à capite suo Trajecto, sive Ultrajecto, vulgo *Utrecht* vel *Utert*. Urbs est ampla atque magnifica, Episcoporum quondam Frisiorum sedes. Est & *Amersfort*, haud spernendum opidum.

Gelria

Gelria sive Geldria, Gelderland. Zutphania, Zutphen.

Gelriæ Ducatus in duas hodie secatur
eis: quarum altera Hispanici, altera
confederati juris est. Hispanicæ Gelriæ
ut est Ruremunda, sedes Episcopalis
conventus Juridicus; dein *Gelre*, quæ
nunc Ducatui dedit: post eam *Venloo*.
Gelria Confederata in tres dividitur
quæssimum portiones: quarum Vela-
ria, vulgo *de Veluwe*, urbes habet *Ar-*
nhem, vulgo *Arnhem*, caput in hac
parte, ac sedes olim Ducum, nunc con-
ventus Juridicus totius provinciæ. Post
hæc sunt *Harderwicum*, & *Elburgum*.
Tertia pars, hodie *de Betuwe*,
nomen Bataviæ fert: in hac sunt
Comitatus *Buren* & *Culenburg*: eodem-
que pertinent duæ munitissimæ urbes
Nimel, & *Noviomagus*, vulgo *Nim-*
gen, & *Nieuwegeen*. Tertia pars anti-
quæ Gelriæ est Comitatus *Zutphanien-*
sis, quæ unam in XVII conficit per se
provinciam. Nomen habet à capite suo
Zutphen: sunt præterea nobilia muni-
cipia, *Grolle*, *Bredfort*, *Lochem*.

Transisalania, *Over-Iffel*.

Transisalania nomen habet à flum-
ine *Isalam* flumen. Dividitur in tres
par-

parteis : *Salant* , *Twente* , & *Drenté*.
Tota provincia celebratur tribus quòndam liberis civitatibus , *Deventer* , *Campen* , *Zwolle* , nunc etiam eodem nomine gloriantibus. Sunt præterea duo insignia munimenta , *Steenwijck* & *Coeverden* ; quorum illud satis egregium opidum.

Frisia, West-Frieslandt.

Frisia, quæ Occidentalis cognominatur , vulgo *West-Frieslandt* , caput habet *Leovardium*, *Liewarden*, urbem splendidam, ac magnificam, ubi conventus Juridicus totius provinciæ , præfectorumque sedes. Sequuntur *Harlengen*, celebris portus , *Franiker*, *Sneek*.

Groningensis provincia, Groningerlandt.

Groninga urbs est satis ampla ac celebris ; quæ nomen provinciæ dedit. *Delfziel* , locus versus Germaniam muritissimus.

Academia Belgica.

Academiæ sunt , Hispanicæ ditionis , *Lovanium* ac *Duacum*. Confederatarum provinciarum, *Lugdunum Batavorum* , *Franikera* , ac nuper erecta *Groninga*.

C A P. XX.

De Britannicis Insulis.

Illico litori ac Rheni ostiis adjacent Insulæ innumeræ, Britannicæ diversum adpellatæ: quarum duæitudine nobiliores, Albion atque ia dictæ sunt: at quæ Albion antebis ad litus petris, Græcis hominibus vocitata fuit, propter excellenti postea Britannicæ nomen sola obtinuit cum reliquæ suis sibi nominibus latentur.

Ac omnium quæ Europæ adjacent, que Romana notitia complexa est, prima, nomen Orbis alterius mererititudine sua veteribus visa est: clara is, clara Latinis monumentis. Duo e Regna, Angliam atque Scotiam, net.

Anglia solo est tam ubere ac fecundit omnia majori nitidiorique formata benignius quam aliæ terræ cælo adeo clementi, uti roremnum ac laurum magna copia producit. Id imbribus ac nebulis crassum itatem frigorum prohibet. Aspectus cæli solique est Scotia, longius in emtrionem producta: saxo sterili mum ac lacubus horrida, tristisque etu.

Gens

Gens olim Britannica inculta, inhospita, immanibus moribus fera vel foeda: nunc Angli omnium delicatissimi perhibentur. Nomen genti, seu Insulae unde quaesitum, parum constat. Porrigitur Insula in longum à Tarvidio seu Orcade promontorio, vulgo nunc *Dunshyheat*, ad Dubrim portum, vulgo *Dover* milliaria Germanica circiter CL. Latitudo maxima patet inter Dubrim ac Bonnerium promontorium, vulgo *the Landes end*, mill. Germ. LXX. Ipsa forma triquetra in tres angulos se cuneat. quorum unus Septentriones prospicit, nullis contra terris, vasto atque aperto mari alter Belgas ac Rheni ostia: tertius Hispaniam. Unum latus in Orientem, Germaniae (intellige Veteris, cujus pars Norvegia) obtenditur; alterum in Meridiem, Galliae; tertium in Occidentem Hiberniae Oceano undiquaque alluitur ab Occasu Hibernico, ab Septentrionibus, Caledonio; ab Ortu Germanico; Meridie, Britannico; ubi fretum Gallicum inter Dubrim & Bononiam.

C A P. XX.

*Divisio Veteris Britanniae: item de
fluvio & opido.*

Eam Insulae partem, quae nunc Scotiae est, Caledoniam olim adpellatam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

98 . . . *Philippi Claverii*
veteribus ignota, nihilque silva Cale-
donia ac monte Grampio clarius.

Fluvii Britannia.

Fluvii Britanniaē celebriores sunt,
Tamelis, vulgo *Tames*; Sabrina, *Savern*;
& *Humber*; brevissimo cursu, at latissi-
mis ostiis (id æstuaria efficiunt) com-
modum majoribus navibus accessum
præbentes.

Habitationes veterum Britannorum.

Urbes Britanni nullas antiquitus in-
coluerunt. quum autem hominum esset
infinite multitudo, creberrimis ædificiis
dispersi egerunt; opida, ut auctor est
Cæsar, vocarunt, quum silvas impeditas
vallo fossaque munivissent, quo incur-
sionis hostium vitandæ causa convenire
consueverant. Postea vero cum Romani
eo legiones suas coloniasque invexe-
runt, cultius jam paucis quibusdam ur-
bibus habitari cœptum est. In his Ca-
malodunum fuit Romanorum colo-
nia, nunc *Malden*, opidum maritimum
in Essexia; & Londinum, nunc *London*,
copia negotiatorum & conventu jam
tum maxime celebre.

C A P. XXII.

De Incolis Britannia.

DE incolis Britanniaē sic Cæsar in
Comment. de Bell. Gall. *Britannia*:
pars

Introducitur Geograph. Lib. II. 99
interior ab iis incolitur, quos natos
insula ipsi memoria proditum dicunt:
ultima pars ab iis, qui praeda ac belli
causa ex Belgis transierunt, qui
his fere nominibus civitatum appel-
latur, quibus orti ex civitatibus eo per-
tinent. Post hunc Tacitus: Britan-
ni, inquit, qui mortales initio colue-
re, indigena an advecti, ut inter Barba-
parum compertum. habitus corporum
eorum, atque ex eo argumenta: namque
Germaniam habitantium rutila coma, magni-
tudinem colorati vultus, & torti plerum-
que crines, & positus contra Hispaniam,
quos veteres trajecisse; easque sedes oc-
cupasse, fidem faciunt: proximi Gallis &
Belgibus sunt. Gallos vicinum solum oc-
cupasse creditur. Regibus olim, ut
testimonibus distincti, regebantur Pri-
mum omnium Romanorum Jul. Caesar
cum exercitu Insulam ingressus, quan-
tum prospera pugna terruerit incolas,
interire potitus sit, potest videri oc-
cupasse posteris, non tradidisse. At-
que adius Imperator trajectis legioni-
gentem perdomuit: paulatimque
formam provinciae proxima pars
annua redacta est: donec tota tan-
quam in Romanorum potestatem sub-
iugitiano pervenit. Quanquam non
G 2 de

desunt, qui negent, unquam à Romanis perdomitam fuisse Caledoniam, id est, Scotiam: pro argumento adferunt, murum in limitibus majoris minorisque Britanniae à Romanis contra Pictorum Scotorumque incursiones extructum. Verum hos refellunt Dionis Zosimique historiae, in rebus gestis Severi & Constantini Imperatorum. Ceterum, imperarunt Romani Britanniae ad Theodosii usque tempora: tunc vero cum legiones praesidiaque Romana, ad Galliam defendendam accersita, illam inermem relinquerent, Scoti Pictique ulteriorem insulae partem, quae nunc Scotia est, incolentes, ea occasione illecti, citeriorem, id est, Angliam armis invaserunt: quorum impetum, quum hi sustinere nequirent, Anglos ex Germania atque Saxones in auxilium vocarunt; hi postmodum hospitii fide ac jure violatis, Britannos domibus agrisque pepulerunt. Pulsorum pars in Galliae extremum angulum sedem, ut supra dictum, nomenque intulerunt: pars intra montes (Wallia nunc est), utpote loca contra hostium violentiam satis munita ac tuta concedentes, ad hanc usque tempestatem, priscam Britannorum gentis linguam conservare creduntur. Scotia abhinc à Scotis denomi-

Introduct. Geograph. Lib. II. 101
nata suos ordine habuit Reges ; An-
que, ab Anglis nomine tracto, seor-
suos. Wallia, vulgo Anglis *Wales*,
olis *Cambrai*, suis olim Principibus
t Anglorum perfidiam diu recta fuit.
dem bello victa, horum cessit impe-
Inde mos inuictus, uti primogeni-
Anglorum Regis filius Princeps
llia nuncupetur.

C A P. XXIII.

De Anglia.

Eterum, Anglia dividitur ab Sco-
tia Tueda ac Solveio fluminibus.
cupat in longitudinem à *Waymouth*
montorio prope Dorcestriam, ad
vicum opidum in finibus Scotiae,
llaria Germanica Lxxx: in latitu-
tem ab opido S. Davidis ad opidum
mouth millaria circiter Lx. At si
imam partem, id est, latus Meridio-
le permetiaris, millaria erunt circi-
Lxx.

Divisio Anglia.

Ceterum, Anglia divisa fuit medio
o in duas partes: Cambriam, quæ
dem nunc Wallia: & Loegriam,
quam Angliae partem. Fuerunt ad
trum nostrorum memoriam in ea

Ducatus aliquot: verum his abolitis,
LII Comitibus, quos incolæ Shires
vocant, tota distincta est.

Archiepiscopatus sunt duo: Cantua-
riensis in urbe Cantuaria; vulgo *Canter-*
bury: & Eboracensis in urbe Eboraco,
vulgo *York*: his Episcopi subsunt XXIV.

Urbes Angliæ, Portus & Academia.

Urbium princeps est Londinum,
London: caput atque compendium to-
tius regni, emporiumque inter celeberrima
Europæ nequaquam postremum: urbs
amplitudine ac duorum templorum
immensa magnitudine maxime
conspicua. Hanc magnitudine incola-
rumque frequentia sequitur Eboracum,
inde Bristolium, vulgo *Bristol*, Galli-
carum mercium nobile emporium; ut
Southampton Hispanicarum. De reliquo
Oxonium, vulgo *Oxford*, & Cantabri-
gia, vulgo *Cambridge*, illustribus Aca-
demiis ornata, magnificentissimis colle-
giorum ædificiis celebrantur. Sunt præ-
terea in primis visendæ arces seu domus
Regiæ circa Londinum, in lætioribus
atque amœnissimis agris dispositæ:
quarum nomina *Greenwich*, *Richmont*,
Kingston, *Nonfuch*, *Hamtoncourt*, *Wind-*
for, & versus Cantabrigiam *Tibal*. Bre-
vissimus ex Britannia ad Continentem
tra-

Introduct. Geograph. Lib. II. 103
jectus est à Dubri ad Caletum, vulgo
lais; Galliaë opidum, mill. Germ. VI.
aliqui portus celebriores sunt; in O-
ntali Insulæ latere, *Nieucastel, Hull,*
n, Yarmouth, Harwich, Colchester,
ntwich; in Meridionali latere *Pley-*
uth; in Occidentali latere *Chester-*
de naves in Hiberniam navigaturæ
vunt.

Insula ad Angliam.

Insularum Anglico litori apposita-
m clariores sunt; ab Occasu Mona-
inc *Man*, incolis quondam validissi-
a; & *Menavia* sive *Monapia*, nunc
nglesey Anglis, *Wallis Mon*; à Meri-
e est *Vectis*, nunc *Wight*.

C A P. XXIV.

De Scotia.

Cotiaë longitudo est à Meridie in Se-
ptemtriones, id est, à promontorio
quod accolis *the Mule of Galloway*
ra. Hiberniam spectat, ad promonto-
um *Dunsby heath*, quod ab Orcadibus
sulis conspicitur, mill. Germ. LXX:
titudo ab Occasu in Ortum, hoc est, à
ovantum promontorio, nunc *Ar-*
rmouth heath, prope *Mulam* Insulam,
promontorium *Buchananum*, vul-
Buguharnes, milliaria L. Regio, ut
G 4 solo,

solo, sic incolis bifariam divisa est. quid-
pe Grampus mons, nunc *Gransbain*, ab
Occasu in Ortum tendens, mediam se-
cat. Qui Meridionalem partem habi-
tant, cultiores numerosioresque, lingua
propemodum ac moribus utuntur An-
glicis. Septemtrionales, hominum ge-
nus asperum, ferum ac silvestre, sermo-
ne, habitu, moribusque Hibernicis vi-
vunt. Urbium clarissima est Edenbur-
gum, vulgo *Edimbrow*; Regni caput, se-
desque Regia: *Glasco* & *S. Andreas*,
Archiepiscopatus sunt insignes, quibus
suppositi Episcopatus XII. Academia
illustris est *S. Andree*, & *Aberdonium*,
vulgo *Aberdon* & *Aberdain*, haud ita
nobilis, at portus celebris.

Insula ad Scotiam.

Insularum ad Scotiam clarissimæ
sunt, versus Occasum, Hebrides xxx
amplius numero: ad Septemtriones,
Orcades, nunc *the Iles of Orknay*, xl am-
plius numero: longius distitæ versus Se-
ptemtrionem, vii *Acmodæ*, nunc *Farre*.
Ultima Britannicarum erat Thule, nunc
Ilandt: de qua postea suo loco.

C A P. XXV.

De Hibernia.

HActenus de Albione, Britannica-
rum insularum maxima, item de
mino-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

qua Gallia in Meridiem obtenditur. asperiores, Connacia, *Connacht*, & *Hul-tonia*, *Quunfler*; hæc in Septentrionem, illa in Occasum, vergentes.

Comitatus per totum regnum sunt xxxiii. Opidula rectius quam urbes Hibernos incolere dixeris. Regni caput est *Armagh*: secunda ab hac *Dublin*, opidum munitissimum, sedes præfecti, quem huc cum titulo Vice-regis mittit Rex Angliæ: sedes item Archiepiscopi, ut & *Armagh* & *Cassbyl*. his subiecti sunt Episcopi xii. *Arglas* celebris est portus. Academiam sustinet prædictum *Dublinum*. Atque hæc breviter de Insulis Britannicis: nunc tempus est in Continentem reverti: ac primo loco de Germania.

LIBER TERTIUS.

C A P. I.

De Veteri Germania.

Germaniam, quæ nunc terrarum cultu, urbium splendore, ædificiorumque magnificentia, cum Italia conferri, reliquis vero regionibus præferri possit, *terris informem, montibus asperam, cultu aspectuque tristem,*
in

Introduct. Geograph. Lib. III. 107
versum silvis horridam, aut paludibus
n, utrisque inviam, veteres prodite-
in tantum res mutantur.

omen Germanorum unde dedu-
sit, varium inter auctores est cer-
n: à Gallis id inventum, & quin-
primo Germanorum nationibus,
onibus, Condrusis, Segnis, Caræ-
Pæmanis, è Germania in Galliam
gressis, inditum, qui postea uno
m fuere nomine Tungri dicti, ex
ris, Taciti, Dionis, & aliorum scri-
m monumentis clarum fit riman-
. Id postmodum Gallorum Roma-
mque usurpatione in universam
em Trans-rhenanam tranfit. Ipsa
suo sibi vocabulo semper adpella-
uit Teutisci, vulgo *die Teutsche*,
pius veri æternique Dei, rerum
nium conditoris, antiquissima plu-
sque gentibus usurpata adpellatio-
heuth: ab hoc enim illi, & à primo
talium *Manno*, id est, Adamo, è
condito, originem se ducere præ-
tunt; ut latius infra dicetur. Ad
tes Germaniæ quod attinet, vehe-
ter errant illi, qui latius nunc, quam
a, Germaniam patere, ex Ptolemæi
graphia adfirmant; maxime ii, qui
lo majorem faciunt. Secus mihi
entia est, qui dimidio minorem
cenfeo,

cenfeo. Alsatiam, Lotharingiam, Tre-
 veros, Luceburgenses, Brabantios, Julia-
 censes, dimidiam partem Gelriæ, Hol-
 landiæ, omnem Zelandiam, ac Flan-
 driam, hodie accessisse aiunt: ego acces-
 sisse nego; mansisse adsevero. Quidpe
 Plinius jam inde Germaniæ limitem ad
 Scaldim fluvium protendit. Idemque
 simul & Tacitus ab usque Sequanis o-
 mnem Rheni citeriorem ripam Ger-
 manos accoluisse tradit. Apud Cæsarem
 ipsi Rhemi, Belgica natio, ultro testati
 sunt, Belgas plerosque esse ortos à Ger-
 manis. Ex Gallia quidem uni Helvetii,
 ex Illyrico veteri Vindelicia & Nori-
 cum, quæ inter Alpes Danubiumque
 sitæ sunt regiones; item Pannoniæ su-
 perioris pars; extra veteris Germaniæ
 limites nomenque censitæ fuerunt. Ve-
 rum eis oppono quicquid est terrarum
 hodie Poloniæ citra Vistulam amnem,
 qui terminus olim Germaniæ fuit; item
 Boiohænum; quarum regionum ser-
 mo, aperte genus atque originem inco-
 larum indicat. Prussos etiam atque Li-
 vones, quia Germanica lingua utuntur,
 Germaniæ accessisse illi censent: quum
 antiquitus Venedi, Sarmatica gens, in-
 coluerit: ego & hos accessisse nuper,
 nego; mansisse à multis sæculis, aio.
 Quidpe Æstios, qui olim totam Livo-
 niam

Intendit
 nam ac P
 xiam ripam
 cuparunt
 dicalbit Tacitus
 nus regiones
 diam ac Finnes
 Oceano Sequan
 conibus am
 buunt. Quin
 mine Bastar
 oim ad Rom
 huius ostia exte
 ribus iisdem
 egiur German
 ca Rhenu
 manicus; à Sequ
 pentional
 u Granvicus
 Suevicum, Liv
 annis, & à f
 os montes d
 in Meridiez ad
 porenli, ubi
 vicia; dein à
 fumen. Tota
 Gallia ad h
 matia ad f
 Vistula ripam
 et Longin de
 hinc promon
 quod in Cæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

110 *Philippi Cluverii*
excurrit, ad Danubium usque, mill.
Germ. cccc. Latitudo vero maxima à
Rhenò amne juxta Basileam, ad Ama-
docam usque paludem, quæ in confiniis
Rusliæ, Lituaniæ, & Podoliæ sita est,
mill. Germ. cc.

C A P. II.

*Divisio Veteris Germaniæ, ac primæ de
Vindilis & Ingævonibus.*

Genera Germanorum quinque à Pli-
nio traduntur, Vindili, Ingævones,
Istævones, Hermiones, & Peucini, qui
& Bastarnæ.

Vindili.

Vindili, etiã Vinili, & Vandili,
Vandali, Vandalii, & Vanduli, Roma-
nis. scriptoribus simul & Græcis dicti
sunt. Horum nationes fuere, Gotho-
nes, qui & Gotones, Gutones, Guttho-
nes, ac Gythones, Gothi & Gotthi au-
ctoribus dicuntur; nunc Cassubiæ pars
ad Vistulæ infimam partem, quæ pro-
prie *Pomerellia* nunc dicitur: ubi no-
bis natale solum. Carini, Pomeraniæ
pars, in qua opida *Stolpe, Colberg, Cörlin,*
Camin. Lemovii, ea pars Pomeraniæ, in
qua *Stetin, Usedom, Wolgast, Griepswol-*
da. Rugii antiquitus, circa *Rege* flumen
Pomeraniæ, & opidum *Regenwolde*, dein
in

in insula:
Rugia,
di, in
flumen
Angli,
pau. ad l
dones, l
brogri,
ma. Ca
bergenfi
remini
dem. Me
Rupr. l
vulgo n
& Viad
leo, .
Semor
Nifia,
inter Ai
dum d
paribus
tones ac

Ingr
e, qui
mifia
Bastarn
vique c
que Ca
tum.

Introduct. Geograph. Lib. III. 111.
sulam transgressi, quæ etiam nunc
a, vulgo *Rügen* adpellatur. Vari-
in Meckelburgensi Ducatu, circa
en & opidum *Warne*. Angili sive
ii, reliqua Meckelburgensis agri
ad Lubecam usque. Eudoses, Suar-
s, Nuithones, pars Meckelburgen-
ri, Pomeraniæ Marchiæque proxi-
Caviones, pars Marchiæ, Danne-
ensi Comitatu proxima. His con-
ini Deuringi, sive Thoringi, in ea-
Marchia, circa opida *Havelberg* &
in Longobardi, in Marchia media,
nunc *Middelmark*, inter Albim.
iadrum amneis, circa opida *Gra-*
Brandenborgh, *Berlin*, *Brätzen*.
nones, in portionibus Marchiæ,
ia, Lusatia, Silesia, atque Polonia,
Albim & Warram amnem in Via-
defluentem. Burgundiones, in
bus Cassubiæ ac Polonia, inter Go-
sac Semnones.

Ingvones.

gvonum populi fuere isti: Chau-
qui & Cauchi, & Cauci; inter A-
e Albisque ostia utramque acco-
int Visurgis ripam supra Bremam
e opidum; deinde usque Mindam,
Cattis jungebantur. Qui apud Ta-
a Fosi, reliquis auctoribus Saxo-
nes.

nes adpellantur : horum tota fuit Holfatia ad Cimbricam usque peninsulam. Postea omnem oram maritimam occuparunt ab Albi ad Rheni usque ostia : unde cum Anglis in Britanniam insulam abiverunt. Cimbri omnem eam tenuerunt peninsulam, quam nunc antiqui nominis itidem gens incolit Jutæ. Teutoni Danicas incoluerunt insulas ; quarum maxima vulgo *Zeelandt*, Melæ dicitur Codanonia, nempe à gente Teutonorum, qui variantibus dialectis jam tunc dicebantur Dani, Godani & Codani : unde totum hoc mare etiam dicitur Codanus sinus eidem Melæ ac Plinio ; quod Tacito mare Suevicum, quia utrumque Suevi accoluerunt, ut mox ostendam. Regiones trans dictum mare, quæ nunc sub Norvegiæ ac Suediæ Finniæque maxime nominibus veniunt ; immensas Germaniæ insulas esse, falso crediderunt Veteres, quum verius sint peninsulæ. Harum maximam, quæ Norvegiæ Suediæque regna continet, à proxima gente quidam dixerunt Scandiam, & Scandinaviam : alii à freto, quod est inter Danicas insulas, vulgari vocabulo *Belt*, Baltiam : quod vocabulum postea corruerunt in Basiliam. Altera peninsula, vulgo nunc *Finland*, Plinio dicitur Finningia. In Scandia
popu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

quibus supra : pars autem veteri nomine servato in interiora concesserunt, per Amisiam & Luppiam amneis, idumque *Dulmen*. Angrivarii, Brurris proximi, primum inter Amisiam Visurgim amneis, qua est opidum *inden*, coluerunt : Chamavi vero, sunt hos inter Amisiam & Loam flumen, quod Amisiam paulo supra Emdam scetur. postea vero utraque gens Brurris expulsis agros eorum occuparunt : Chamavi versus Occidentem ; Angrivarii versus Septemtriones. Hinc Dulgibiter tuerunt inter opidum Paterbornam Visurgim, qua *Flotoum* ei opidum adsitum. In his Quintilius Varus, cum duobus legionibus, cæsus ab Arminio Germanorum Duce, inter opida *Dietle* & *Horn*. His proximi versus Meisem fuere Chassuarii, qui & Chattrii, inter Paterbornam & Visurgim, a ei opidum *Huten* impositum. pars eorum fuisse Cattorum. At Ansii tenuerunt inter Visurgim & lacum *Dommel*, apud quem opidum *epholt*. Tubantum varia semper fuit sedes, ad superiorem Amisiam partem. Sarmati Rhæni ripam tenuerunt à Colonia Agrippinensi ad Rhæni usque ditium ; ab Oriente vero usque ad montes, circa fontes Luppiæ, & opidum

Medebach: postea à Tiberio in Galliam transportati, ubi inter Mosam & Rhenum Gugerni dicti. horum agri portiones deinde tenuerunt in Rheni ripa Usipii, sive Usipetes, & Tencteri: hi apud Coloniam, illi ad Rheni divortia. Ubi in Germania Rheni Mœnique dextrae ripas tenuere, ad Coloniam usque; ab Oriente Cattis contermini. Horum agros, Cattorum postea partes, occuparunt Juhones & Mattiaci. horum fuit superior ripa & Nassoviensis Comitatus, cum Wetteravia & Hassiæ parte, qua Marpurgium nunc est, quondam Mattium dictum; unde genti nomen: illi inferiora tenuere, cum Westerwaldia. Marcomanni, antequam cum Sedusis & Harudibus in Boiohæmum migrarent, fines habuere inter Rhenum, Danubium, Cocharum & Nicrum amneis. Sedusii inter Cocharum, Nicrum, Rhenum & Mœnum: proximi his fuere Harudes, ad lineam à fonte Mœni ad Danubium usque, & opidum Ingolstadium, ductam. Allemanni Gallorum fuere colluvies, sub Cæsare Augusto, quum Maroboduus Marcomannos, Sedusiosque, & Harudes, in Boiohæmum deduceret, in horum fineis, inter Danubium, Rhenum ac Mœnum transgressi; unde nomen.

Hier-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Suevia.

eterum, Suevia antiquissimis tem-
bus erat quicquid ab Occidente
hæmicis montibus, Sala, Albi, &
ra amnibus, sinu Codano, ac mox
i Germanico; à Septentrionibus
i glaciali; ab Oriente sinu Albo, lacu
o, sinu Botnico, mari Codano, &
ula Maroque; à Meridie Danubio
udebatur. quod spatium Suevi inco-
unt, in nationes supra memoratas
incti. Eorum antiquissimi nobilissi-
que Semnones fueré, utramque late-
olentes ripam Viadri, qui amnis an-
Suevus dictus; unde genti nomen, &
nte postea mari cognomen Suevico,
go nunc *die Oost-Zee*. Sed posteriori-
seculis Suevi proprie habiti sunt, ceu
ûliari nomine Suevorum pars, Her-
nduri, quorum nunc etiam posteri-
durat in regione, quæ vulgo dicitur
iben.

Priscorum Germanorum habitations.

*Nellas, inquit Tacitus, Germanorum
elis urbeis habitari, satis notum est: ne-
lens pati inter se junctas sedes. colunt
reti ac diversi, ut fons, ut campus, ut
us placuit.*

C A P. IV.

De Vindelicia & Norico.

ANtequam hodierna Germaniæ explicentur, terrarum inter Alpes & Danubium primum exponenda erit antiquitas; nam hæ jam circa annum Dom. ccc, ab Allemannis, Marcomannis ac Quadis occupari cœperunt, perpetuoque in hunc usque diem ab iisdem nationibus possessæ sunt. unde etiam partes factæ Germanici Imperii. Inter Rhenum igitur, sive quem Rhenus transit, lacum Brigantinum, & Lichum amnem, Rhætos: inter Lichum & Ænum, Vindelicos: inter hos & Cethium montem, qui ad Viennam desinit, in Danubii ripa, Noricos ponit Ptolemæus: sed falso; ut ex Strabonis Pliniique patet Geographia, simulque situ regionum. namque Rhæti Alpes tantum incolere, & earum valles, à Septentrione ad lacum usque Brigantinum. Sub Alpibus ad Danubium usque, fuere inter dictum lacum & Ænum flumen Vindelici. Hinc ad Cethium usque montem, Norici: quorum hi etiam ipsas Alpeis tenuerunt apud Fori Julii regionem. Nomen habuerunt à Noreia, urbe supra Aquileiam sita. Reliqua opida clara fuere

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ceanum petentes; Rhenus, secundus claritudine Europæ: qui lacum Brigantium, vulgo *der Bodensee*, transiens, recipit Nicrum, vulgo *der Necker*, & Mœnum, vulgo *der Meyn*; Luppiamque, vulgo *die Lippe*. Hinc Amisus sive Amisia, vulgo *die Ems*; Visurgis, *die Weser*, superiore sui parte *die Werre*. Inde Albis, nunc vulgo *die Elbe*, Salam, vulgo *die Sale*, una secum devehit. In sinum Codanum sese effundunt; Chalusus sive Trava, vulgo *die Trave*; Viadrus, antea Suevus, & Plinio Guttalus dictus, vulgo nunc *die Oder*; Vistula sive Vistilus, *die Weixel*. At Danubius, vulgo *die Donaw* & *Danaw*, omnium Europæ maximus, à dextra ripa ex Vindelicia Lichum, vulgo *die Lech*; & Ænum, vulgo *der In*, à læva Navam, vulgo *die Nabe*, & Marum, *die March*, in pontum Euxinum defert.

Silvarum Romanis monumentis celebratæ sunt; Hercynia totam fere olim Germaniam occupans; proprie tamen sic circum Boiohæmum adpellata; vulgo nunc *der Bohaymer waldt*. Bacenis, quæ & Semana, vulgo nunc in Brunswicensi Ducatu *der Hartz*, antiquam Hercyniæ memoriam servans. Gabreta, vulgo *der Düringer waldt*. Luna, inter Moraviam, Poloniam & Hungariam.

Mar-

Martiana, ...
nunc der ...
dextram: ...
procul Velle ...
Montium ...
conium, ...
Suditi montes ...
catu Wirttemberg ...
cique fontem ...
guntiaci, vulgo ...
ex adverso ...
Meliobocus ...
apud Semanum ...
keiberg.

DE ...
D E ...
melioribus ...
bulati sunt ...
pores. Ant ...
mis autem ...
quem de ...
lebrant, in ...
(quod ...
nallium ...
terra edita ...
guntia ...
erat Ad ...
Deus, ...
terra condita

Introducť. Geograph. Lib. III. 123
Martiana, seu forte rectius Hartiana,
nunc *der Schwartz waldt*. Cælia, ad
dextram Luppiaæ amnis ripam, haud
procul Vesalia.

Montium nobilissimum jugum Her-
cynium, Boiohæmum cingens, qui &
Suditi montes. Dein Abnoba in Du-
catu Wirtembergensi circa Danubii Ni-
cricque fonteis. Taunus, ex adverso Mo-
guntiaci, vulgo *der Hayrich*. Rhætico,
ex adverso Bonnæ, *das Siebengebürge*.
Meliobocus in Brunswicensi Ducatu,
apud Semanam Silvam, vulgo *der Bloc-
kesberg*.

C A P. V I.

De Incolis Germania.

DE origine gentis Germanorum,
multi hoc nostro seculo, multa fa-
bulati sunt, nugatique Germani scri-
ptores. Antiquus juxta & gravis in pri-
mis auctor Romanus Tacitus, in libro
quem de hac gente conscripsit: *Ce-
lebrant, inquit, carminibus antiquis,
(quod unum apud illos memoria & an-
naliū genus est) Tuitonem Deum,
terra editum, & filium Mannum, ori-
ginem gentis conditoresque. Mannus hic
erat Adam: Theuth vero, sive Tuit, ipse
Deus, rerum omnium auctor, qui è
terra condidit formavitque primum
homi-*

hominem, Germanis *Man*, Hebrais *Adam* dictum. ab hujus igitur *Theut* nomine tota gens sibi nomen adscivit, *Theutisci*, sive, variante dialecto, à *Tuit*, *Tuitisci*. vulgo *die Teutsche* & *Duytsche*. Unam eandemque linguam antiquissimis temporibus fuisse per universam Hispaniam, Galliam, Britannicas insulas, Germaniam & Illyricum, omnesque has nationes in universum Græcis dictos fuisse Celtas, supra in descriptione Galliarum dictum. Cæsar in Comm. de Bell. Gall. *Gallos*, ait, à *Dite* patre se prognatos predicasse: quem illi haud dubie intellexerunt eundem *Tuitonem* Germanum: quando Lucanus illorum Deum *Teutatem* memorat. Eundem vero *Teutatem* Mercurium coluisse Hispanos, auctor est Livius. Ex hoc igitur argumento, simulque ex illo de lingua Celtica, colligere licet, omnes prædictas quinque nationes uno vocabulo olim dictas fuisse *Teutiscos*, *die Teutsche*. *Aschenazem* Noachi pronepotem ab urbe Babylone in dispersione gentium huc deduxisse suos, alibi demonstratum est. Hinc postmodum Hebrais semper gens Germanorum dicta fuit *Askenazim*. Ceterum, nationes nonnullas jam antiquissimis temporibus à Germania in Gallias commigrasse,

grasse, Galliarum
tos, tradit
Cæsar & Tacitus
bium, Rheni
munque
mum Bononi
flerionibus
diversa
Rugii, Vardi
manni, C
liam alii & H
contermina
Venedi, L
vi, magnam
runt, ad A
Silesia, L
deburgensi
et Pomeran
bellorum & vicin
ipsa adhuc
aque Moravia.
magna ex parte

C

Quot

A Topographia
ad hacten
tum in
mania Pomer
fuit. Pomer

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

manis nomen suum dederunt, armaque noscenda, Cimbri atque Teutoni, ultro Galliam Italiamque petentes: quos C. Marius partim in Gallia, partim in Italia sub ipsis Alpibus vicit. Cæsar posthinc, dum Gallia domita Rhenum transgressus Germanos irritavit, perpetuum Romanis bellum cum Germanorum gente concitavit. Reliqua omnia, quocumque arma tulerunt, pro-na illis fuerunt. Germanos ingentibus sæpe exercitibus triumphatos magis, quam dictos, ipsimet Romanorum fatentur scriptores. At quota pars horum armis tot secula Germaniam petentibus perdomita fuit? Maximis equidem ipsorum Romanorum cladibus debellati fuerunt populi Rhenum inter & Albim, Augusti Tiberiique auspiciis: at post hos nihil sub imperio suo retinuerunt, nisi Rheno proximos Frisios, Usipios, Tencteros, Juhones, Mattiacos, & his conterminos Alemannos: qui tamen non origine Germani, sed Galli fuerunt, ut supra dixi. Sed & hi mox circa annum Christi cc rebellarunt, Galliamque crebris incursionibus vexarunt. quo tempore quoque natum Francorum nomen: quod sibi omnes populi inter Rhenum Albimque incolentes, in unum corpus congressi, novum à liber-

tatis

Inte
 tatis argu
 & ipsi Cal
 depopulati
 nuntiamque
 manit: qu
 vis, ut sup
 Vandalis &
 tionibus et
 imperium pe
 dum occupan
 di, Danubio
 toni Imperi
 & Pannoni
 cis, petere
 hæ Germani
 toto Romano
 vincias occu
 ni nomen
 trahere.

C
 De
 Eterum
 Germani
 lum, V
 egerunt. In
 habuerunt
 vocant Rom
 num duo
 gæ, Sironi

is argumento imposuerunt; protinus ipsi Galliam crebris incursionibus populantes. Reliqua ultra Albim Dabiumque Germania intacta semper mansit: quæ & ipsa postmodum Suevis, ut supra dixi, Gothis, Burgundis, Vandalis & Longobardis, aliisque nationibus emissis, ultro Romanorum imperium petiit, totumque propemodum occupavit. Marcomanni & Quadii, Danubii accolæ, jam inde à M. Antonini Imperio, Vindeliciam, Noricum Pannoniam, Romanorum provincias, petere cœperunt. Nec ante Martia Germanorum gens quievit, donec ab ipso Romano Imperio per varias provincias occupato, ipsum tandem Imperium nomen decusque in fines suos perieret.

C A P. VIII.

De variis Germania Regnis, ac novissima ejus divisione.

Iterum, liberis olim rebus publicis Germani, inter Rhenum, Danubium, Vistulam & sinum Codanum, habitabant. Principes tamen plerique suos regere: quos falso nomine sæpe Reges vocant Romani. Ultra sinum Codanum duo fuere jam inde ingentia Regna, Sitonum in Norvegia, & Sueonum in

in Suedia: quæ etiam nunc durant: nisi quod Norvagiorum imperium transfatum est ad Danos. His postea accesserunt Czechorum in Boiohæmo, & Polonorum ad Vistulam amnem. At Saxonum, Duringorum, Francorum Orientalium, Suevorum ad fontes Danubii, ac Boioariorum, quæ iisdem fere tempestatibus orta fuerant, circa Caroli M. tempora abolita sunt. Hic, tandem Romanorum Imperio in Germaniam delato, in varias provincias atque Ducatus eam divisit; Norvagia, Suedia, Daniæque parte, trans mare Suevicum, ac Polonia cis Vistulam, jam tum à Germania avulsis. Hinc Germania in duas partes, id est, in superiorem & inferiorem, divisa est. In superiore sunt regiones istæ: Helvetia, Alsatia, Suevia, Wirtembergensis Ducatus, Bavaria, Franconia, sive Francia Orientalis, Palatinatus Rheni, Boiohæmum, Moravia, Austria, Stiria, Carinthia, Carniola, Tirolis. In inferiore, præter xvii provincias, quas vulgari nunc vocabulo vocant Belgium, sunt: Leodicensis Episcopatus, Lotharingia, Juliacensis Ducatus; Coloniensis, Treverensis, Moguntiacensis Archiepiscopatus, Clivia, Westfalia, Hassia, Duringia, Saxonia, Misnia, Lusatia, Silesia, Marchia Brandenburgensis,

burgensia. Tunc
 Ducatus, sive
 locce pro
 visime sub
 purati esse
 casso, coar
 Ceterum, ~~Clu~~
 vulgaris op
 Principes co
 fuit, ne quas
 Princeps, sive
 que tum Seren
 ob eligendi
 lectorum nom
 Ecclesiastic
 Archicant
 guntiacus, ia
 loniensis, ia
 in Gallia. C
 tes. Primus
 Secundus
 tius, Saxo
 Brandebur
 C
 De Imper
 El
 Leodicensis
 Germ. L
 Eodicens
 gicis

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

perium spectat, Coloniensi Episcopo
 subjecta. Caput ejus est Leodicum, urbs
 ampla & superba, magnificis ædificiis
 instructa; ob amœnitatem deliciasque
 varias paradisi sacerdotum nuncupata.
Huy, nitidum cum arce opidum. *Bullion*,
 sui quondam juris Ducatus; nunc Leo-
 dicensi Episcopo subjectus: arcem habet
 ejus nominis munitissimam.

Ducatus Juliacensis, *Gülich*.

Caput Ducatus Juliacensis, quod ei
 nomen dedit, est Juliacum, opidum an-
 tiquum atque munitum. In Juliacensi
 agro sita est urbs Aquæ Grani, sive, ut
 vulgo usurpatur, Aquisgranum; Ger-
 man. super. *Aach*, inferioribus *Aken*,
 Gallis *Aix* dicta; saluberrimis calida-
 rum aquarum fontibus clara; Caroli M.
 primi Germanorum Imperatoris aula
 ac sepulcro insignis. Mōs erat olim, Im-
 peratores heic inaugurare sub corona
 ferrea in templo pendente.

Coloniensis Archiepiscopatus.

Coloniensis Diœcesis veterum Ubio-
 rum ad utramque Rheni ripam sedes
 olim fuit. Ipsa urbs Colonia Agrippi-
 nensis, seu, ut vulgo usurpatur, *Colonia*
Agrippina, Ubiorum caput, à colonia,
 Agrippinæ, Claudii Imperatoris uxoris,
 auspicijs deducta, nomen cognomento
 traxit.

traxit. Ubi
 maxima, em
 celeberrim
 perni civitat
 nunque op
 nensis, Electo

Lotharingæ

Lotharingæ
 reliquæ
 ejus quondam
 matricorum
 civitas
 una cum
 Text. Nandi
 Ducum, &
 mitaque nō

Australi
 Treverens
 Ducatum
 hœren: Co
 nigen, E
 Treverens
 est Augusta
 Gallis Tre
 pra se fecer
 urbs ad R
 postea hœre
 cum, Tre
 aique Electo

axit. Urbs nunc est Germanicarum
maxima, emporiumque ad Rhenum
celeberrimum. Ceterum, libera est Im-
perii civitas. Bonna antiquum muni-
cipiumque opidum, Archiepiscopi Colo-
niensis, Electoris Imperii, sedes.

Lotharingia, *Lothéringen.*

Lotharingæ Ducatus à Lothario, Ca-
roli M. nepote, nomen accepit. Caput
jus quondam fuit Divodurum Medio-
matricorum, vulgo *Metz*, libera Imperii
civitas: at nunc Galliarum Rex eam tenet,
una cum Viroduno, *Verdun*; & Tullo,
vulgo *Nansium*, vulgo *Nansy*, sedes nunc
Ducum, & caput provinciarum, egregia mu-
nitioneque urbs.

Austrasia, *Westreich.*

Austrasia complectitur Dioceses
Treverensem & Moguntinam; item
Ducatum Ripontinum, vulgo *Zwey-
rücken*: Comitatusque, *Sarbrücken*, *Ley-
ingen*, *Bitsch*.

Treverensis Archiepiscopatus caput
est Augusta Treverorum, vulgo *Trier*.
Civitas *Treves*: urbs antiquitatem suam
se ferens. Confluentes, *Coblentz*,
urbs ad Rheni Mosellæque confluentes
sitâ, haud exigui est momenti. Vitelli-
um, *Witlich*, Treverensis Archiepiscopi
etque Electoris sedes.

Moguntini Archiepiscopatus caput est Moguntiacum, sive Moguntia, Mentz, urbs inter præclaras Germaniæ computata. At sedes Archiepiscopi Electorisque est trans Rhenum in Germanico solo, Asciburgii, *Ascheburg*. Sunt præterea in Austrasia liberæ Imperii urbes; Wormatia, vulgo *Wormbs*; *Oppenheim*; & *Spira*, Juridico totius Imperii conventu clara; Cameram Imperialem vulgo vocant. *Franckenthal*, nitidissimum est à Belgis excultum opidum, Electori Palatino subditum.

Alsatia, Elsaß.

Alsatia Austriacæ ditionis regio, in duos Landtgraviatus, superiorem & inferiorem divisa est. In superiori opida sunt, Colmaria, Selestadium, Rufacum, haud ignobilia. Inferior habet, Tabernas, vulgo *Zabern*; & Hagenoam. Argentoratum in eodem tractu, vulgo *Straßburg*, in clarissimis Germaniæ civitatibus. turris, quæ est ad Cathedralem Ecclesiam, mirificâ & magnificâ structurâ, item armamentario instructissimo, maxime insignis est.

Montbeliard.

Est in confiniis Alsatia ac Burgundiæ Comitatus *Montbeliard*, German. *Mumpelgard*, Wirtembergensi Duci subiectus. opi-

opidum *M...*
mento dicitur

C 1

Suevia, F...

F...

Prima trans
regio, A...
hujus provinciæ
dida atque an...
Brillacum, ...

S...

Suevia. *v...*

exigua reliqua...

partem con...

ius prima e...

Sagiburg...

urbs splend...

munitione...

Ulma, m...

ditissima...

splendore...

liqua loca...

Memoria...

ubi judicant...

W...

Wirtemberg...

ce Wirtemberg...

erat Suevia...

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

factus sit, provincia seorsim censetur. Urbes inibi claræ sunt; *Canstat*, mercatu celebris; *Stuttgart*, Ducum sedes; *Rotenburgium*; quæque reliquas antestat, *Tubinga*.

Franconia, sive Francia Orientalis, Franckenlandt.

Dux est, qui & Episcopus, cognomine *Herbipolitanus*, ab *Herbipoli*, vulgo *Würtzburg*, capite provinciæ, dictus. Urbs est inter primas præclara. At *Francofurtum ad Moenum* libera Imperii civitas, celeberrimis totius Europæ, nondum Germaniæ, nundinis nobilitatur. *Bamberga* Episcopali dignitate celebris urbs, centrum Germaniæ obsidere videtur. Est in *Franconiensi* agro *Arx Ansbach*, *Marchionatus* titulo gaudens.

Palatinatus Rheni, die Pfaltz.

Franconiæ quondam pars, nunc *Palatinatus Rheni*, caput habet provinciæ *Heidelbergam*, eandem *Electorum Palatinorum* sedem. Ad confluentes *Rheni* *Nicrique* *Manhemium*, opidum munitissimum provinciæ propugnaculum est. Est eodem tractu, inter *Elfatiam* & *Palatinatum*, *Marchionatus Badensis*; ab aquis totius Germaniæ celeberrimis cognominatus. Sedes *Marchionis* est *Durlacum*, opidum cum arce.

C A P.

Palatinatus
 Nongavia
 tus
 N
 sita, nulli
 magnifica
 Germania
 rix nunc
 Salzburg
 sedes. Est
 Leuchte
 Est & E
 Item Cen
 Doi
 Bavariz
 riorem &
 ille ad
 sunt ur
 Ducum
 rum pul
 dium: l
 riori, A
 falso

C A P. XI.

*Palatinatus superior, Bavaria, Salis-
burgensis Archiepiscopatus,
Tirolis Comitatus.*

Nortgavia, *Nortgau*; qui & Palatina-
tus Bavarix, sive superior Palati-
natus, *die Ober Pfaltz.*

NOrinberga, *Nürnberg*, in confiniis
Franconix, Suevix, ac Bavarix po-
sita, nullius soli esse cupit. Urbs est
magnifica, splendida, potens, ac totius
Germanix superbissima. Caput Nortga-
vix nunc censetur Amberga. *Neuburg &
Sultzbach* Principum Palatinorum sunt
sedes. Est circa hæc loca Landgraviatus
Leuchtenbergicus, cujus sedes *Pfreimbt.*
Est & Egra, *Eger*, libera Imperii civitas.
Item Comitatus *Ellenbogen*, qui ad
Boiohæmiam spectat.

Bavaria, Baieren.

Bavarix Ducatus dividitur in Supe-
riorem & Inferiorem. hic ad Ortum;
ille ad Occasum spectat. In superiori
sunt urbes claræ, *Monacum, München,*
Ducum sedes, omnium Germanica-
rum pulcherrima. Secunda est *Ingolsta-
dium*: hanc sequitur *Frisinga*. In infe-
riori, *Augusta Tiberii*, quod nomen illi
falso tribuerunt olim fabulosi Gram-
matici;

matici; alias Ratisbona dicta, vulgo *Regensburg*, Comitibus Imperii, quæ heic haberi consueverunt; antiquitatum reliquiis, & ponte prælongo clara. Reliquæ memoratu dignæ sunt, Patavium, vulgo *Passau*, *Landtshut*, *Straubing*.

Salisburgiensis Archiepiscopatus.

Bavariæ pars est Salisburgiensis Archiepiscopatus; cuius caput, sedesque Archiepiscoporum, Salisburgium, *Saltzburg*, urbs satis elegans.

Tirolis Comitatus.

Terioli, vulgo *Tirol*, est arx, unde maximus Europæ Comitatus in ipsis Alpibus, in Germania Norici, in Italia Rhatia partem obtinens, nomen habet. Urbes claræ sunt, Ænipons, vulgo *Inspruck*, quondam Comitum; nunc Austriæ Archiducum in his oris sedes. Tridentum, Italis *Trento*, Germanis *Trient*, Concilio Oecumenico clara. Bolzanum, mercatus non incelebris. Brixia etiam, vulgo *Brixin*, nobilis in hoc tractu Episcopatus est.

C A P. XII.

Croatia, Vinidorum Marchia, Carniola, Carinthia, Stiria & Austria.

Croatia, Marchia Vinidorum, Carniola, Carinthia, Stiria & Austria
supe-

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

[Continue](#)

*Fair usage policy applies

gnificā. Sunt præterea celebris; *Rackol-
spurg*, *Pettaw*, *Marpurg*; *Kermend*, &
Canisia, duo munitissima erant contra
Turcarum irruptiones propugnacula;
sed hoc jam superioribus annis Christia-
nis ereptum est. In superiori Stiria urbs
primaria est *Muripons*, *Prück an der
Mure*.

Austria, Oosterrèich.

Unicus totius Europæ Archiducatus
est Austria, in Superiorem ac Inferio-
rem divisa. Inferior inter Danubium,
Boiohæmiam, & Teiam flumen sita,
urbem præcipuam habet *Krembs*. Su-
perioris, quæ inter Danubium & Sti-
riam posita, caput est *Vindoniana*, si-
ve, ut vulgo usurpatur, *Vienna*, *Wsen*;
urbs magnifica ac splendida, tutissi-
mum in his oris contra Turcarum in-
cursiones munimentum. *Lincium*,
Lintz, nobile est ad Danubium em-
porium.

C A P. XIII.

Boiohæmia, Moravia, Silesia, Lusatia.

Boiohæmiæ regnum, German. *Bö-
haimb*, montibus ac silvis, ceu mu-
nitissimo vallo undique cinctum, ab
initio incoluere Germanorum quidam:
quibus pulsis Boii, Gallica gens, obsede-
runt.

Introduct. Geograph. Lib. III. 139
nt; nomenque de suo regioni relique-
nt. Boios pepulerunt Marcomanni,
ermanica gens; hos, circa annum à
to Jesu I O L, Slavonica gens, quæ
iam nunc tenet, Boiohami, *die*
hmen, à solo quod occuparunt, Ger-
anis dicti; at *Czechi* suo sibi patrio vo-
bulo nuncupantur. Principio adven-
s à ducibus populus regebatur; donec
ca annum c I O L x x x v i Vratislaus
imus Boiohæmiæ Rex crearetur.
inc postea continua serie secuti sunt
i Reges, donec Regia stirpe prorsus
stinctæ, ad Austriacam domum re-
um devolurum est. Regio ipsa est
nnum rerum ad usum vitæ humanæ
cessariarum fertilissima, argenti arisq;
etallis abundans: quibusdam in locis
iam auri sunt venæ. Urbium clarissi-
a est Praga, regni caput, Regumque
les, totius Boiohæmiæ compendium:
bs sane magnificentissima, superbis
lificiis frequens, exteris nationibus
fluentissima. Secundum locum tenet
tsen. Reliqua opida nobiliora sunt
ratowihradetz, Germanis, *Königin-*
atz; *Kutnahora*, German. *Kutten-*
g; *Nympurck*, German. *Limburg*;
abor; *Budieowice*, German. *Budweiss*;
any, German. *Lain*; *Satetz*, Germ.
itz; *Litomierzitze*, Germ. *Leitmeritz*;
Cho-

Chomutow, Germ. *Commetaw*; Thermæ
Carolinæ, *Karlsbad*, saluberrimis aquis
opidulum est celebratissimum.

Moravia, *Mähren*.

Sub Boiohæmiæ regno censentur
Moravia, Silesia ac Lusatia. Moravia
Marchionatus nomen habuit à flumine
in Danubium exeunte, quod Plinius
Morum, Tacitus Marum vocat. Gens
incolit Slavonica, Germanis mista. Ur-
bium clarissima est *Olmitz*, Slavonice
Olomuce, caput regionis elegans, ac di-
ves. *Brin* & *Znaim* inter splendidissimas
haud postremæ. *Iglaw* & *Kremstier*, non
negligenda opida.

Silesia, German. *Schlesingen*
& *Schlesien*.

Silesiæ ampla ac dives regio, sub
Ducatus titulo xvi Principatus in sese
complectitur: quorum nomina sunt,
Breslaw, *Glogaw*, *Sagan*, *Schwoenitz*;
Lignitz, *Brieger*, *Neisse*, *Crossen*, *Teschen*,
Oppelen, *Ratibor*, *Munsterberg*, *Troppaw*,
Faur, *Olse* & *Jägerndorff*. Poloniæ regi-
bus subjecta fuit primum universa Sile-
sia: postea circa annum c15 ccc in Boio-
hæmiæ Regum fidem se contulit, à
quorum Imperio etiam nunc pendet.
Urbium princeps est *Vratislavia*, Boio-
hæmiis

Interdum
hæmiis
lentissimum
splendida
pulcherrima
Moracum
da ab hac
ior, Grog
gan, Sch
ge, Olam,
præterea
& Silesiam
tus Glac
mitum st
nanc gaudet

Silesiæ ab
mina est
die Sech
mero sic ad
rum sunt
mitz, Liber
satis laura

Marchia
M...

Regio hæc
Silvis, hæc
invia, ab

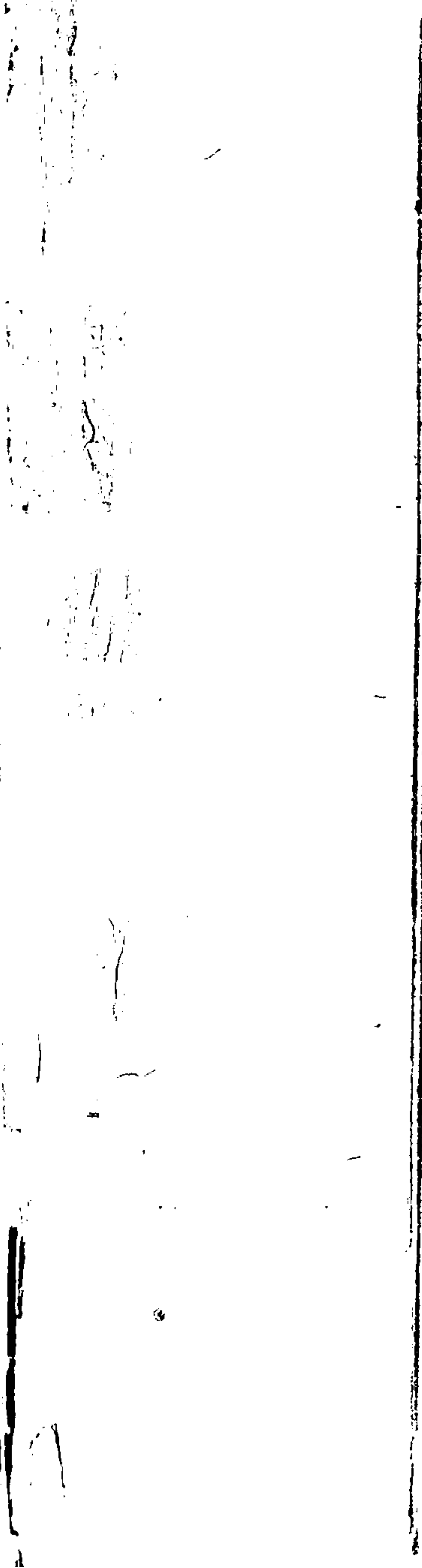
THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Page 10

Meckelburgiensis Ducatus.

Meckelburgiensis Ducatus, quem Iugus Latinorum inepte Megapolitam adpellat; urbes habet claras Lube-
m, *Lübeck*; Rostochium, *Rostock*; Wismariam, *Wismar*. Lubeca opulen-
tissima quondam marique potentissima
imperii civitas, nunc etiam Suedicis
oscoviticisque commerciis celeberrimum emporium. Urbs est ampla, splen-
da & magnifica.

Holsatia, Holstein.

Dividitur hæc regio in Holsatiam proprie dictam, & Ditmarsiam ac Slevicensem Ducatum. Ditmarsii, *die Ditrarsen*, libera nuper gens, nunc sub Danorum Regum imperio vicatim inco-
nat. Clarissima totius Holsatiæ urbs est Amburgium, opulentissimum ad Al-
m flumen emporium, quo adverso ves ex variis Mundi partibus adpel-
lunt. *Kiel*, item *Ekelnsforde*, & *Hufem*; haec opida portusque celebres. In me-
terraneis sunt *Flensburg*, *Rensburg*, & *Swijck*. Huic contigua fere arx *Got-
p.*, Ducum sedes est.

C A P. XV.

Luneburgensis Ducatus, Bremensis Archiepiscopus, Frisia Orientalis, Westfalia, Clivia, & Montanus Ducatus.

Luneburgensis Ducatus.

Ducatus hic cognominatur à capite suo *Luneburgio, Luneburg*, urbe lautissima, salis fontibus maxime clara. *Cella, Cell*, Ducum sedes est. *Danneberga*, Comitatus titulo decorata.

Bremensis Archiepiscopus.

Bremensis Archiepiscopus caput *Brema* est, *Bremen*, civitas egregia & magnifica, emporiumque haud ignobile, *Visurgi* fluvio navium adpulsum commodante. *Stade*, opidum prope *Albim*, Anglorum, qui per universam Germaniam pannis negotiantur, celebre nuper fuit emporium. *Vörde*, sive *Bremerförde*, arx cum vico, Archiepiscoporum *Bremensium* sedes est.

Frisia Orientalis.

Frisia Orientalis, Oost-Frieslandt, alio nomine Comitatus *Embdanus* nuncupatur, à capite suo *Embda, Embden*; urbe haud equidem ampla; at portu celeberrimo. *Auricum, Awik*, Comitum sedes est.

West-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

est Vesalia, *Wesel*; secunda Emeriacum, *Emmerick*; *Santen*, antiquitatum Romanarum reliquiis priscam originem claritatemque indicat. *Mœurs* Comitatus titulo insignitum opidum, munimine maxime clarum est.

Montensis Ducatus.

Montensis Ducatus Clivenfi Ducatui conterminus est, vulgo *Berg*; cujus caput *Düsseldorf*, opidum cum arce, Ducum Juliaci, Cliviæ, & Bergæ, sedes.

C A P. XVI.

*Hassia, Wetteravia, Buchovia,
Thuringia.*

Hassia, Hessen.

HASSIA Landtgraviatus, Comitatus in se habet nobiles hos, *Zigenhaim* & *Nidda*. Caput provinciæ est Castellum Cattorum, sive, ut vulgo nunc usurpatur, *Cassella*, *Cassel*; lauta sane civitas cum splendida arce; Lantgraviorum sedes. Secunda est *Marpurgium*, literarum studiis maxime clara. *Giessen* munitissimum totius provinciæ opidum.

Wetteravia, Wetteraw.

Inter Hassiam ac Rhenum fluvium est *Wetteravia*, regio, quam maxime nobilitat nobilissimus Comitatus *Nassovicus*; unde decus illud gentis, *Belgiæ* federe.

Introduct. Geograph. Lib. III. 147
leratæ munimen æ glòria, PRIN-
EPS MAURITIUS, originem
cit.

Buchovia, *Buchow.*

Inter Hassiam; Franconiam, atque
uringiam, media sita est regio Bucho-
: cujus caput *Fulda*, opidum celebre,
stantissima Europæ, nedum Germa-
; Abbatia insignitum.

Thuringia, *Thüringen.*

Thuringiæ Landtgraviatus omnium
vilissimus, inter Salam Visurgimque
neis protensus, familiæ Saxonicæ
et. Caput regionis est Erfordia, *Erfurt*,
ens urbs, & quasi compendium
ius provinciæ, Academia quondam
ta: & Vimaria, *Weimar*, Princi-
na sedes; urbs est amoenissima. Go-
s, cum diruta arce *Grimmenstein*, Au-
ti Electoris obsidio arcisque everfio-
clara est. *Iena*, Musarum est domici-
n. Isenacum, *Eisenach*, Ducum se-
est.

præterea est in hac provincia, Ducatus
urgiensis, cujus caput *Coburgium*,
s cum egregia arce, Ducum sede.
n Comitatus Swartzeburgiensis, cu-
caput *Arnstad*, haud spernendum
lum.

C A P. XVII.

Misnia, Saxonia, Brunsvicensis Ducatus.
Misnia, Meissen.

Misniæ Marchionatus, Ducum Saxoniae domicilium, agro amœnissimo, argenti venis ditissima, urbibus splendidissima est regio. Urbium quondam prima erat Misna, ad Albim amnensis, unde provinciæ nomen: at nunc clarissima omnium est Lipsia, *Leipzig* haud ita magna, verùm ædificiorum nitorem, incolarum mores, agri circumjecti amœnitatem si spectes, nihil adeo festivum in tota Germania reperiri posse credas; nundinis, quæ hic ter in anno habentur, post Francofurtum ad Mœnum, celeberrima. Major est Noviburgium, *Naumburg*, at minus splendida & ipsa nundinis celebris. Dresda, *Dresden*, urbs est cum arce magnificentissima, Ducum Electorum sedes. Celebrantur hic maxime pons super Albim, stabulum equorum, armamentarium, & quod incolæ vocant *die Kunstammer* ubi notatu digna visuntur plurima. *Freiberg*, *Annaberg*, *Mariaberg*, argenti metallis fecunda opida. *Weissenfels*, *Zwickau*, *Zeitz*, *Chemnitz*, *Torga*, *Lochimthal*, haud contemnenda opida: quorum postremum est feudum regni Boemiam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Brunswicensis Ducatus, *Brunswick*.

Caput est, unde Ducatui nomen, *Brunswicum*, libertate imperii fruens, urbs dives ac probe munita, fortissima contra Ducum Brunswicensem crebras obsidiones defensione maxime nobilis. Secundum locum obtinet *Halberstadtium*, inde *Hildesheim*, *Hannover*, *Goslar*, *Helmstadt*; haud spernenda opida. *Wolfenbüttel*, arce munitissima, Ducum sedes est.

C A P. XVIII.

De Archiepiscopatibus & Academiis Germaniae.

Archiepiscopatus in Germania sunt 7: Moguntinus, Colonienfis, Treverensis, Magdeburgiensis, Salisburgiensis, Bremensis, & Pragensis. Episcopatum in tam vasta regione incertus est numerus. Praecipui sunt: Herbipolitanus, Bambergensis, Argentoratensis, Spirensis, Leodicensis, Monasteriensis, Paderbornensis, Hildesheimensis, Mindensis, Osnabrugiensis, Verdensis, Halberstadtensis, Hallensis in Saxonia, Vratislaviensis.

Academiae illustres sunt, Basileae, Friburgii in Brisgavia, Argentorati, Heidelbergae, Tubingae, Ingolstadii, Altorfensis, Pragae, Viennae, Francofurti ad Ode-

*Inte-
Oderam,
Helmstedt
Erfordia, N.*

DAnia r
Codan
olim dicti
Suevico,
Partem eju
Continet
lam Roma
mus. Cim
Jura, unde
que diem
dum Fied
teram parte
insulam pa
naviam, f
tem esse,
fatis nunc
tes, Halle
bes in ea,
tenfa, sunt
Elzenberg,
dicitur ar
diterrac
fede dece
Insulis d
In his C

Introduct. Geograph. Lib. III. 151
deram, Gripswoldiæ, Rostochii,
elmstadii, Wittenbergæ, Lipsiæ, Ienæ,
fordiæ, Marpurgii, Giessæ, Colonia.

C A P. XIX.

Dania Regnum.

Dania nomen habet à Danis, sive
Codanis populis, qui & Teutonim
im dicti fuere. Codano sinu, sive mari
revico, in plures secatur portiones.
urtem ejus cis sinum in Germaniæ
continenti sitam, Cimbricam peninsu-
m Romanis vocitatam, ante dixi-
us. Cimbri ab initio incoluere: postea
itæ, unde regioni nomen in hunc us-
ue diem, *Jutlandt*; præter unum opi-
am *Flensborg*, nihil clarum habens. Al-
tram partem, trans sinum sitam, veteres
insulam putarunt esse, nomine Scandi-
aviam, sive Scandiam: at Continen-
tam esse, una cum Suedia, & Norvagia,
tis nunc constat. Dividitur in tres par-
tes, *Halland*, & *Scanen*, & *Bleiking*. Ur-
bes in ea, seu potius opida, litori præ-
nsa, sunt, *Elleboge*, *Landskroon*, &
lzenborg, freto Danico, quod vulgo
citur *dér Sondt*, adpositum. In me-
terraneis est *Londen*, Archiepiscopali
de decoratum. Tertia pars regni, in
insulis dispersa, medium situm obsidet.
his Codanonia, ab ipsis incolis Co-
danis,

danis, qui alio nomine fuere Teutoni, veteribus sic dicta, nunc *Seelandia*, ut magnitudine, sic fecunditate alias antestat. In hac totius regni caput *Hafnia*, vulgo incolis *Kjöbenhaffn*, & *Kjöbinghaffn*, Germ. *Copenhavæn* & *Kopenhagen*, celebre emporium, Regumque sedes. *Elsenör*, celebris ad dictum fretum navium adpulsu locus est: hic namque vectigal Regibus à transeuntibus navibus penditur. Contigua est splendidissima & munitissima arx *Cronenburgh*, contra vim ex Oceano vel ipso sinu irruentium extructa. In mediterraneis est *Rotschild*, dives quondam urbs, nunc opidum Regum sepulcris clarum. *Fredrichsborg*, arx in amoenissimo agro condita, Regum secessibus frequentatur.

Est præterea in hoc sinu insula *Bornholm*, hacque multo major *Gothia*, vulgo *Gottlandt*, saxo albo ad extruenda ædificia utilis, utraque Daniæ regno submissa.

C A P. X X.

Norvagia, *Finnomarchia*, *Islandia*, *Gronlandia*, *Frieslandia*.

N O R V A G I A.

NOrvagia, vulgo incolis *Norrige*, & contracte *Norge*, Germ. *Nortwegen*, & *Norwegen* (Timæo, apud Plinium.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Islandia.

A Norvagiæ litore in occasum versus ad CL. mill. German. navigantibus occurrit in Oceano Hyperboreo insula Britannicarum olim ultima, Thule; vulgo nunc *Islandt*, ab immensis frigoribus & perpetua glacie, quibus damnata est, sic dicta; magnitudine sua, Melitæis castellis, & monte Hecla, perpetuum ignem eructante, maxime clara: De cetero Daniæ Regibus subjecta.

Gronia.

Islandiæ, ab occasu æstivo, proxime objacet Gronia, vulgo *Groenlandt*, immenso terrarum spatio: incertum insula, an continens terra sit cum Americæ terris; quibus propinquior longe, quam Europæ. Imperium in litora hactenus cognita, sibi vendicarunt Daniæ Reges. Balænarum captura regio maxime nobilitatur.

Frielandia.

A meridie eidem Islandiæ opposita est insula *Frielandt*; & ipsa à frigoribus ac perpetua fere hieme nomen habens; nulla re alia Regibus Angliæ, quibus pareret, quam piscium captura utilis.

C A T.

C A P. XXI.

*Suedia, Botnia, Scrick finnia, Lappia,
Finnia.*

S V E D I A.

AT in Continenti rursus Norvagiæ
Daniæque regnis jungitur Suedia,
continua certaue ferie antiquissimum
in orbe terrarum regnum: quod semper
per Suiones sive Sueones incoluere.
Clauditur ab Ortu, Finnico sinu, Coda-
noque mari: à Meridie, Daniæ confi-
nio: ab Occasu, Sevonis immensi mon-
is jugo à Norvagia submovetur: à Se-
ptentrione est Botnia. Pars regni Au-
tralis antiquo nomine Guthia, vulgo
Jutlandt, vocatur, reliquis partibus lon-
ge celebrior lætiorque. Caput regni uni-
versi, Regumque sedes, est *Stockholm*;
urbs posita in stagnis marinis, palis su-
perstructa; unde etiã nomen traxit;
natura operibusque munitissima, em-
poriumque celeberrimum. Secunda est
Upsalia, Academia Archiepiscopatuque
insignis. *Calmar* in confiniis Daniæ,
cum arce validissima, urbs est satis ma-
gna, portusque celebris. Est item *Ni-
open*, munitum opidum, emporiumque
clarum.

Botnia.

Botniam sinus Botnicus in duas secat
par-

partes, Orientalem & Occidentalem. Nihil in ea notatu dignum præter emporium *Torniam*, ad intimum sinus recessum situm.

Schrick finnia.

Supra Botniam *Scrikfinni* sive *Scritfinni* incolunt, una cum Botnis, Suediæ Regibus subjecti.

Lappia.

Hinc versus Orientem, in extimo veteris Germaniæ angulo, *Lappia*, vulgo *Lappenlandt*, & incolæ ejus Germanis *Lappen*, Russis *Loppi*; in duo genera distincti. Occidentales, Suediæ Regibus parent. Orientales, Russico vocabulo *Dickiloppi*, id est, feri Lappones, magno Moscoviæ Duci subjecti sunt.

Finnia.

Infra Lappiam, Botniamque, versus Meridiem est *Finnia*, inter Botnicum Finnicumque sinum posita. Plinio *Feningia*, (qui insulam esse credidit,) vulgo nunc *Finlandt* dicta, haud parva Suedici Imperii portio, fertilis arvis, pascuisque lata. Urbium clarissimæ sunt, *Abo*, Episcopalis sedes; ac *Viburgium*, in intimo sinus Finnici recessu nobile emporium.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

si reputes, nihil toto orbe terrarum commemorares, quod huic conferri, nedum præferri, queat.

Nomen unde sortita sit, varie auctores tradunt. alii quidpe à bobus, quorum magnitudine pulcritudineque fœcunda est, vocitatum Italiam existimant: nam Ἰταλὸς veteri sua lingua dixisse Græcos, quos Latini tauros: alii verius ab Italo, Rege Siculorum, qui primum agrum Sabinorum & Latium incolere, hanc terrarum partem adpellatam tradunt Italiam: quod postea nomen in totam terram, inter Alpeis & Siculum fretum, transiit. Hesperia etiam dicta fuit Græcis, à vespertino sidere Hespero; quia illis in Occasum sita erat. Saturnia, Ausonia, Oenotria, Latium, quanquam ab antiquissimis Græcis, postea etiam à Latinis poëtis, pro universa Italia ponantur, partium dumtaxat fuere nomina.

Ceterum Natura Imperio Romano prospiciens, mari Supero Inferoque & altissimis Alpium jugis, ceu firmissimo vallo, fossaque latissima, totam undique cinxit.

Terminos igitur habet à Septemtrionibus Alpes; ab Ortus Arsiam Histriæ flumen, & mare Superum, qui & Adriaticus sinus dicitur; à Meridie mare

In-

Introduct. Geograph. Lib. III. 159
Inferum sive Tuscum; ab Occasu iterum
Alpeis & Varum amnem.

Longitudo ejus summa est ab Alpi-
no sine Augustæ Prætorix, quæ vulgo
nunc *Aosta*, per urbem Romam Ca-
puamque meante cursu, ad Rhegium
opidum, & Leucopetram promonto-
rium, quod vulgo, *Capo dell' Arme*, mil-
lium passuum *Idcccc*, id est, mill. Ger-
man. *cxxxv*. Latitudo varia est. at sub-
ter Alpes millium passuum *Idlx*, id est,
mill. German. *cxl*. medio cursu int̄r
Anconam & ostia Tiberina, millia pas-
suum *cxxxvi*, id est, mill. German.
xxxiv. Veteres querno folio eam assi-
milarunt; at nostri ævi homines, cruri
humano.

C. A. P. XXIII.

De divisione Veteris Italiae.

Divisa fuit olim Italia aliter aliis
subinde temporibus; prout gentium
migrationes finiumque commutatio-
nes factæ sunt. Nos eam maxime divi-
sionem sequemur, quæ sub primis Ro-
manorum Imperatoribus fuit.

Postquam Gallorum, inter Oceanum,
Rhenum, Alpes, Internum mare & Py-
renæos montes incolentium, ingens
multitudo, variarque nationes, trans
Alpeis profectæ, eam Italiae partem
obse-

obsederunt, quæ inter Alpeis & Apenninum ad Æsum usque flumen, prope Anconam porrecta est; GALLIA hæc Romanis dicta est ITALICA: item Gallia Citerior, & Cisalpina, item Gallia Circumpadana & Togata à toga Romana, quia vestitum ritusque Romanorum assumerat: quum trans Alpeis ulterior Gallia diceretur Comata, à coma seu cæsarie, quam incolæ ejus alebant: pars autem Transalpinæ Galliæ à braccis, femorum tegumento, Braccata; quæ eadem Narbonensis provincia. Sed sub eadem Galliæ Togatæ provincia comprehendebantur etiam alii populi; ut, ad mare Inferum, Ligures; ad Superum, Veneti, Carni, Histri; in Alpibus, Taurini, Salassi, Lepontii, Euganei; & qui postea provinciam per se una cum Transalpinis populis, Vindelici atque Norici conficiebant, Rhæti. Post Galliam Togatam primi sequebantur sub Apennino Etrusci, sive Tusci: ultra hos ad utrumque Apennini latus Umbri: infra hos Sabini ac Latini, Æqui, Volsci, atque Hernici: juxta Umbros ad mare Superum erant Picentes; dein Marrucini, Vestini, Frentani, Peligni, Marsi: ultra hos in mediterraneo Samnites & Hirpini: infra Samnites ad mare Inferum Campani, mox Picentini.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ces & Orgum fluvium. Caput gentis olim Augusta Taurinorum, nunc vulgo *Turino*.

His finitimi erant Cottii & Ideonni, Regulorum regna in Alpibus. Cottiani regni caput fuit Segusio, sive Segusium, nunc *Susa*.

His iterum continuabantur Salassi, in valle quam Duria amnis mediam fecat. Horum caput Augusta Prætoria, nunc vulgo *Aosta*; inde Eporedia, nunc *Iurea*.

Salassis contermini erant porro Lepontii, circa lacum Verbanum, vulgo nunc *Lago Maggiore*, & flumina quæ is recipit. Caput fuit Oscela, vulgo nunc ad Tosam amnem *Domo d'Oscela*.

Lepontios sequebantur in Alpibus Euganei inter Larium sive Comensem lacum, & Athesim fluvium. horum opida fuere, Anaunia sive Anonium, Sarraca, & Vannia, vulgo nunc *Castel Nân*, sive *Nôn*; *Sarca* & *Civida* ad Ollium fluvium: dein *Clavenna*; & item *Telium* in Valle Tellina. Nobilissimi Euganeorum populi fuere, Sarunetes, in vallibus Clavennensi & Tellina; Venones, ad ortus Athesis amnis; Camunni, nunc *Val Camonica*, ad Ollium fluvium; *Triumplini*, sive *Trumplini*, nunc *Val Troppia*, ad Melam amnem. Supra
Euga-

Introduct. Geograph. Lib. III. 163
Euganeos fuere Rhæti, duce Rhæto ex
uscis, quum hi pellerentur Circumpa-
na regione à Gallis, orti. Fines ha-
ere à Rheni fontibus ad fontes usque
ravi amnis, in Danubium defluentis.
apud eorum Tridentum, nunc vulgo
Tronto. Reliqua opida clariora, Curia,
ilgo nunc *Chûr*, Italis *Coira*; Feltria, Be-
num, nunc *Feltre*, *Belluno*. At Verona,
leberrima omni ævo urbs, ab Euganeis
nihil & Rhætis condita fuit.

Rhætis ab ortu Solis proximi fuere
eneti; quos fabulosa Græcorum an-
tiquitas ex Paphlagonum ad Pontum
maximum gente, Duce Antenore à
Troia excidio huc deduxit. Alii verius
Tetricum fecere populum. Euganeo-
rum, qui inde in Alpeis secesserunt, oc-
cuparunt agrum ad mare Adriaticum,
inter Padum amnem & Timavi fon-
tes. Caput Venetorum Patavium, nunc
Padua, ab Antenore Troiano condi-
tum vel auctum. Inde opida celebra,
Patavia sive Adria, nunc *Adri*, à Tuscis
condam conditum; unde mari seu-
tium Adriatico cognomen; tum Ateste,
nunc *Este*: Vicentia, nunc *Vicenza*: &
Veronense; ex quo præter nomen & te-
trici quædam ruinarum vestigia apud
Veronam fluvium nihil nunc reliquum est.
Deinde sequebantur Tarvisium, Opiter-
gium;

gium ; nunc *Treviso* & *Oderzo* : & *Concordia*, cujus nomen manet.

Reliquam hinc *Euganeorum* seu *Venetorum* oram ad *Formionem* usque amnem, qui nunc *Risano* est, apud opidum *Capo d'Istria*, Carnorum postea obtinuit populus. Urbs heic, quondam potens atque ingens inter primas Italiae, *Aquileia*, nunc *Aquiléa*, deserta plane. Inde clara opida, *Forum Julii*, nunc vulgo *Cividad di Friuli*; *Julium Carnicum*, nunc *Zuglio*, in ruinis inter *Tilavemptum* fluvium & *Alpeis*; *Vedinum*, vulgo Germanis nunc *Weiden*, Italis *Udene*. Circa *Venzonum* *Noreia* fuit *Tauriscorum* urbs, qui inde postea *Norici* trans *Alpeis* dicti. *Tergeste* item, vulgo nunc *Trieste*, clara olim *Histrorum* primum urbs, post *Romanorum* fuit colonia, Carnorum provinciae attributa. Sed imprimis celebratus in hac ora fuit *Græcis* pariter ac *Latinis* monumentis *Timavus* amnis, inter *Aquileiam* & *Tergeste*, septem capitibus exoriens, uno ostio post mille haud amplius passus in mare emissus.

Post *Carnos* igitur est *Histria*, & populi *Histri*. Regio ceu peninsula inter *Formionem* & *Arfiam* amneis in mare procurrit. Caput gentis fuit *Pola*, à *Colchis*, *Jasonem* & *Medeam* persequenti-

bus, o
Parent
Cabo d
fluvium

G All
bys
mani. L
nunc V
Pavia;
Novara
in Italia
put eora
Italis M
hinc clas
Forum B
guntiacu
Orobion
Forum Li
gamo, E
biofque
Cenomac
Brescia line
urbes, C
quondam
populi f
Ananas
Placenti

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

vulgo nunc *Piacenza*. Inde sequebantur Boii, secundum Insubres maxima potentissimaque Gallorum Italicorum gens. Caput eorum fuit Bononia, nunc vulgo *Bologna*; Belsina ante dicta, cum caput Etruscorum esset. Inde opida nobilia, Parma, Brixellum, Regium, Lepidi, Mutina, Forum Cornelii, Faventia, Forum Livii; quæ nunc vulgo, *Parma, Brissello, Reggio, Modena, Imola, Faenza, Forli*. Postremi Gallorum in Italia fuere Senones, inter Ravennam & Æsim flumen, quod nunc *Iesi*, prope Anconam, partem Umbrorum agri incolentes. Caput heic gentis constituere Senam Gallicam, sive Senogalliam, vulgo *Sinigaglia*. Reliqua hujus oræ opida in Umbris dicemus.

C A P. XXVI.

Etruria & Umbria.

G Allix Togata jungebatur à meridie Etruria, sub Apennino monte. Ejus incolæ Etrusci sive Tusci; Græcis Tyrrheni dicti. Sed horum prima sedes fuit, ut ante dictum, trans Apenninum, ab utraque Padi ripa; unde à Gallis expulsi, intra Apenninum, mare Inferum, & Tiberim Macramque amneis, confederunt, duodecim urbibus, totidemque Principatibus inter se constitutis.

Uz-

Urbium nomina hæc sunt; Veii, Vol-
sinii, Clusium, Perugia, Crotona, Are-
tium, Falerii, Volaterræ, Vetulonii,
Rufellæ, Tarquinii, Cære. Ex his ho-
dieque extant, nominaque vulgaria hæ-
bent ista; *Bolsena, Chiusi, Perugia, Cor-
tona, Arezzo, Cività Castellana, Volterra,
Cerveteri*. Reliquarum Veii ad XII la-
pidem ab urbe Roma fuere; circa opi-
dum nunc *Scrofano*; Vetulonii fuere
prope litus inter *Plombinum & Massam*,
opida: vulgo nunc dicitur *Bagni di Ro-
felle*, id est, Aquæ Rosellarum. Tarqui-
niorum vestigia jacent supra Cornetum
opidum.

Celebres præterea urbes in Etruria
fuerunt, in litore, Luna, trans Macram
fluv., sed Etruscorum tamen opidum,
portu nobile, nunc *l'Erici*; inde *Pisæ*,
nunc *Pisa*; Portus Liburnus, sive Her-
cules Liburnus, nunc *Livorno*; Po-
pulonia, cujus vestigia extant prope
Plombinum; Telamon, nunc *Telamone*;
Cosa, nunc *Ansidonia*; *Gravisca*, quon-
dam infra Cornetum; Centum Cellæ,
nunc *Civita Vecchia*; & *Alsiurn*, nunc
Palo.

Intus in mediterraneo, Nepete, Su-
trium, Falerii Faliscorum, Fanum Vol-
turnæ, Hortanum; quæ vulgo nunc,
Nepe, Sutti, Cività Castellana, Viterbo,

& *Horti*. Indè *Herbanum* : quæ postea *Urbs Vetus*, nunc *Orvieto*. *Suana* & *Saturnia*, *Senæ*, *Florentia*, *Pistoria*, *Luca*, nomina antiqua retinent.

Umbria.

Tuscis jungebantur ad *Tiberim fluv.* *Umbri*. Sed hi ab initio ad utrumque mare late incoluerunt. unde *fluvi*, mediam postea *Etruriam* secans, *Umbro* olim, nunc *Umbro*. Ab Infero mari eos rejecerunt *Etrusci*; à Supero *Senones Galli*. At his à Romanis deletis, *Umbris* fines fuere in Romano Imperio ab Austro, *Nar amnis*, vulgo *Nera*, in *Tiberim* confluens; ab Occasu, *Tiberis*, & trans *Apenninum* *Bedes*, nunc *Ronco*, apud *Ravennam* mare *Hadriaticum* petens; à Septentrionibus, ipsum hoc mare; ab Ortu, *Æsis fluvius*, & inde linea ducta ad *Naris* fonteis.

Urbes in ora *Hadriatici* sinus, *Ravenna*, *Ariminum*, *Pisaurum*, *Fanum Fortunæ*, & *Sena Gallica*, supra dicta: nomina vulgaria nunc sunt, *Ravenna*, *Rimino*, *Pesaro*, *Fano*, *Sinigaglia*. Intus, *Cæsena*, *Sassina*, *Urbium*, *Sentinum*, *Æsis*, *Camerinum*; vulgo nunc, *Cesena*, *Sarsina*, *Urbino*, *Sentino*, *Iesi*, *Camerino*. Cis *Apenninum*, *Iguvium*, *Mevania*, *Spoletium*, *Tifernum*, *Nucerina*,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

vulgo nunc *Monte Ereondo & Lamentario*.

Sub Sabinis itaque juxta Tuscos fuere Latini, non totius Italiae solum, sed & Orbis universi gens nobilissima. Terra eorum Latium dicta, arctis initio finibus inclusa, ab Aniene ac Tiberi ad Circæum usque promontorium, quod vulgo nunc est *Circelli*. At postquam finitimi etiam populi, Æqui, Hernici, Volsci, & Aufones, sub eodem Latinorum nomine computati sunt, finis novi Latii fuit *Liris amnis*, vulgo nunc *Garigliano*.

Caput Latii omni ævo fuit Roma, urbs, ab Aboriginibus, qui antea Oenotrii dicebantur, cum ex Græcia in Italiam advenissent, condita; ab Æneæ posteris, ut tradunt, aucta: urbium sane Regina, orbisque terrarum caput ac domina. Reliqua opida, antiquitate & claritudine, præcipua fuere, Tibur, nunc *Tivoli*; Præneste, nunc *Palastrina*; Gabii, medio inter Præneste & Romam itinere quondam; Tusculum, nunc *Frascati*; Aricia, nunc *l' Aricia*; Lanuvium, nunc *Città Lavinia*; Alba longa, inter Albanum quondam montem & Lacum; & Albæ mater Lavinium, prope litus, nunc *Patrica*; inde Laurentum, nunc *Paterno*; & tandem Ostia, ab Ostiis Tiberinis nomen habens. Circa
Anic-

Introductio
Anienis Tiberis
Anramna. C
bus incert
Rutuli pat
rum Ardea
In Æqui
nunc
nunc
Suliacæ; A
nemore, au
Hernici
nium, Ver
gii, A
Sub Hen
opida eor
Tarracina
tim celeb
Pomina
rum S
Cora, N
Sulmo. F
Castellum
vulgo nunc
ma, F
Frascati
sine, A
gellæ, nunc
amne, F
Aufon
miz: nunc
Mela

Introduct. Geograph. Lib. III. 171
Anienis Tiberisque confluentibus, opida,
Antemnæ, Collatia, Fidenæ, in tenui-
bus incertisque vestigiis ostenduntur.
Rutuli pars fuere Latinorum; caput eo-
rum Ardea.

In Æquis fuere Carseoli sive Cafsula,
nunc *Arsuli*; & Valeria, quæ & Varia,
nunc *Vico Varo*; tum Sublaqueum, nunc
Suliaca; Algidum, in Algido monte &
nemore, nunc *Selva d' Aglieri*.

Hernicorum fuere, Anagnia, Ala-
nium, Veruli, Ferentinum. nunc *Ana-*
gni, Alatri, Veroli, Ferentino, dicta.

Sub Hernicis ad mare fuerunt Volsci,
opida eorum in litore Antium, Circæi,
Tarracina, quod antea Anxur. intus sta-
tim celeberrimus Pomtinus ager, &
Pomtinæ paludes, à capite olim Volscor-
um Suefla Pometia dictæ, inde Velitræ,
Cora, Norba, Privernum, Setia, Signia,
Sulmo, Frusino, Fabrateria, Aquinum,
Casinum, Atina, Arpinum, Arx, Sora:
vulgo nunc dicuntur, *Belitri, Cora, Nor-*
ma, Piperno, Sezza, Segni, Sermonetta,
Fraselona, Fabvatera, Aquino, Monte Ca-
sino, Atina, Arpino, Arce, Sora. At Fre-
gellæ, nunc *Ponto Corvo* est; & Inter-
amna, *l'Isola* nunc dicta.

Aufonum fuere, Caieta, Fundi, For-
miz: nunc vulgo dicuntur, *Gaëta, Fondi,*
Mola.

C A P. XXVIII.

Picentes, Vestini, Marrucini, Peligni, Marfi, Frentani, Samnites, Hirpini.

Utra Apenninum rursus juxta Sabinos & Umbros, fuere Picentes, inter Æsim & Aternum amneis: quorum hic nunc *Pescàra* dicitur. Regio eorum vocabatur Picenum. gens à Sabinis fertur orta. Opida in litore, Ancona, Græcorum colonia, à Syracusanis condita; Castrum novum, nunc *Flaviano*; Castellum Truentinum, ad Truentum amnem. Intus Auximum, nunc *Osimo*; Septempeda, nunc *S. Severino*; Tollen- tinum, Firmum Picenum, & Asculum Picenum, Interamnium, Atria; quæ nunc, *Tollentino, Fermo, Ascoli, Téramo, Atri*. Picentibus continuabantur Vestini, quorum opida Angulus & Pinna, vulgo nunc *Cività di Sant Angelo, & Cività di Penna*; Avia five Avella, nunc est *Aquila*.

Vestinis ad mare contermini erant Marrucini, quorum opidum Teate, nunc *Tieti & Chieti*.

Marrucinis simul & Vestinis finitimi erant Peligni, quorum caput olim Corfinium, nunc destructum; deinde Sulmo, nunc *Sulmòna*.

Pelignis & Vestinis in mediterraneo

con-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

licia, an corruptelæ populi Romani: Misenum, nunc *Monte Miseno*; statio quondam classis Romanæ ad Inferum mare: Puteoli, *Puzzuolo*, portus ad hoc mare totius Italiæ celeberrimus: Neapolis, Parthenope ante dicta, nunc *Napoli*; literarum studiis Ciceronis Virgiliique ætate clara: Herculanium, vulgo *Torre di Greco*; & Pompeii, vulgo *Scafati*; Vesuvii montis incendio nota opida. Inde Surrentum, nunc *Sorrento*. Intus in mediterraneo, unde Campaniæ nomen, Capua, à Tuscis condita; æmula quondam Romæ, atque ob id ipsum perditæ. nunc ruinæ ejus visuntur duobus amplius millibus passuum à Nova Capua. Sueffa Aurunca, nunc *Sessa*; Venafrum, nunc *Venafri*; Casilinum, nunc *Nova Capua*, ad Vulturum amnem: Teanum Sidicinum, nunc *Tiano*; Calatia, nunc *Caiazzo*; Cales, *Calvi*; Atella, nunc *Aversa*; Acerræ, nunc *Acerra*; Nola, nomen retinens; Nuceria, nunc *Nocera*.

Juxta Campanos fuere Picentini, à Surrento, sive Minervæ promontorio, ad Silarum usque amnem; pars quondam Picentium, huc à Romanis à Supero mari traducti. Caput eorum Salernum, vulgo *Salerno*.

Apulia, Calabria.

Juxta Frentanos, Samnites atque irpinos fuere Apuli, quorum regio pulia, longiſſimo tractu à Frentone avio, vulgo nunc *Fortore*, ad fauces que Hadriatici maris excurrentes. Diſta fuit in treis parteis. Daunia dicebatur à Frentone ad Aufidum amnem, vulgo nunc *Lofanto*: inde ad Brundisium, & Tarentum, Peuceria; cujus partem Pediculi incoluere. hinc reliquum ſub peninſulæ forma tenuere Ieſſapii. Sed Meſſapia, poſt dicta fuit Calabria, & incolæ Calabri. Calabriae verſus dimidia pars, Tarentino ſimul intertermina, Salentinorum fuit regio. atque tum Apulia proprie dicta conſtebat inter Frentanos & Calabriam. Epidaurum in Apulia fuere clara, Teanum apulum, nunc exiguum murorum veſtigium dicitur, Civitate vulgo: *Gerone* nunc *Tragonara*; Sipuntum, nunc *Siponto*; Luceria, nunc *Lucera*; Æquidunum, nunc *Troia*; Arpi, cujus ruinae ſub *Foggiam* opidum; Aſculum Apulum, nunc *Aſcoli*; Venusia, Horatio *Vulturno* nobilis, nunc *Venofa*; Acheontia, nunc *Acirenza*; Canuſium, nunc *Canofa*; & clade Romanorum in *Cannis* vicus, *Cannæ*, nunc *Canna*; *Salapia*,

lapia, *Salpe*; Rùbi, *Ruvo*; Butunti, nunc *Bitonto*; Barium, *Bari*; Egnatia, nunc *Torre d' Anazzo*.

In Calabria Bründisium, trajectu in Græciam olim clara, nunc *Brindisi*; Hydruntum, *Otranto*; Castrum Minervæ, *Castro*; Callipolis, *Gallipoli*; & omnium clarissima Tarentum, *Taranto*. Intus in peninsula, Neritum, *Nardo*; Aletium, *Lezze*: & prope hanc quondam *Rudia*, Ennio cive nobile opidum.

C A P. XXX.

De Lucanis, Brutiis, & Magna Græcia.

INfra Apulos, Hirpinos atque Picentinos, ad utrumque mare fuere Lucani, & ipsi à Samnitibus orti duce Lúcio: fineis habuere ad Laum & Sybarim usque amneis: quorum hic in Tarentino sinu, nunc vulgo dicitur *Cochile*; ille ad mare Inferum, *Laino*. Opida in litore hæc, Pæstum, Græcis Posidonia adpellatum, nunc, in ruinis, *Pesto*; Velia, nunc *Pisciotta*; celebris quondam portus; Buxentum, nunc *PolICASTRO*; à Tarentino sinu Metapontum, nunc *Torre di Mare*; Heraclea, ante Siris dicta, nunc, in vestigio ruinarum, *Policore*; Sybaris, postea Thurii, ac tandem Copiæ, urbs dicta, inter Syba-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

mus, qui universam Italiam olim inco-
luerunt præcipuasque eorum urbeis re-
censuimus. Ceterum quum Græci o-
mnem fere oram maritimam, Coloniis
suis è Græcia deductis, obsiderent, ipsa
hæc terra, unà cum Sicilia, dicta est Ma-
gna Græcia. duravitque hoc nomen
multis seculis, donec inter fretum Sicu-
lum constitit & Tarentum; quæ pars Ita-
lici litoris postea proprie eo nomine in-
digitata est, testibus Cicerone, Plinio,
Ptolemæo, & aliis.

C A P. XXXI.

De fluvio Italia.

Fluviorum princeps Italiæ est Padus,
vulgo *Po*, nulli æquum claritate in-
ferior, Græcis Eridanus dictus; ac Phaë-
thontis, ut fabulata est antiquitas, pœ-
na illustratus. Egremio Vesuli; celsis-
simi inter Alpium juga montis, pro-
fluens, triginta amplius flumina, lacus-
que immensos, septem ostiis, quæ se-
ptem maria perhibebantur, in mare
Adriaticum defert. Fluminum nobi-
liora sunt, ex Alpibus orta, Duria,
nunc *Dora*; Sessites, *Sessia*; Ticinum,
Tesino, lacum Verbanum, nunc *lago*
Maggiore, transiens; Addua nunc *Ad-*
da, Larium lacum, nunc *lago di Como*,
perfluens: Ollius, nunc *Oglio*, lacum
Sebi-

Sebinum, nunc *lago d'Iséo*, transiens;
 Mincius, nunc *Menzo*, lacum Benacum,
 nunc *lago di Garda*, transmittens. At
 à dextera ripa recipit idem Padus ex A-
 penninis jugis, Tanarum, nunc *Tanaro*;
 Trebiam, qui nomen servat, Romano-
 rum clade illustrem; & Rhenum Bono-
 niensem, vulgo *Reno*.

Ex Alpibus item profluit Athesis, Ita-
 lis nunc *Adefe*; German. autem *Ethsch*.
 Reliqua quæ sequuntur, cuncta Apen-
 ninus fundit: quorum Arnus, vulgo
Arno, Florentiam ac Pisas perfluit; Tibe-
 ris, quem urbs Roma Romæque condi-
 tor Romulus, totius terrarum orbis il-
 lastrissimum fecerunt, à dextera ripa Cla-
 nim, vulgo *Chiana*, à sinistra Narem,
 vulgo *Nera*, atque Anienem, nunc *Te-
 verone*, in mare Inferum defert.

Inter Latium & Campaniam est Li-
 ris, nunc *Garigliano*; in ipsa Campania
 Vulturinus, *Volturno*; inter Picentinos
 ac Lucanos Silarus, *Silaro*. In Magna
 Græcia Sybaris, nunc *Cochile*; & Crathis,
Crati; in Apulia Aufidus, nunc *Lofanto*,
 Romanorum sinistra pugna adversus
 Annibalem nobilitatus. Inter Præcutios
 & Picenum Aternus, nunc *Pescara*. In
 Gallis Senonibus Metaurus, nunc *Me-
 tro*; Hasdrubalis, fratris Annibalis, clade
 atque interitu insignitus.

Alpes Italiam à Gallia, Vindelicia, Norico ac Pannonia submovent. Initium earum à Vadis Sabatiis: finis ad Flanaticum finum, vulgo *Golfo di Carnaro*; & Colapis vulgo *di Kulpe*, fluminis fonteis. Dividuntur in varias partes atque nomina. A Vadis Sabatiis ad Vari amnis fontes, qua Ligustico mari objacent, maritimæ cognominantur: hinc ad Segusium usque, vulgo *Susa*, Cottia: inde ad S. Bernardum minorem, Graia: dein ad usque S. Gothardum, Penninæ: his continuantur Rhæticae ad Plavis usque fontem: quarum pars Tridentinae perhibentur, supra Tridentum. His junguntur ad Doblacum usque Norica, supra Tilavemptum amnem, vulgo *Taiamento*: inde jam Carnicae supra Carnos, usque ad Savi fontes: moxque ultimæ, ad Colapis fonteis usque, Pannonicae, eadem & Juliae dictæ. Sunt tamen qui supra Dalmatiam Alpium nomen protendant, ubi Dalmaticas dici volunt: aliique in Thraciam & Pontum usque. Sed prior finis ad Colapis fontes à plerisque receptus est.

Ceterum intus in Italia Apenninus, mons amplissimus, Alpibus ad Vada Sabat-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ribus populi. quorum antiquissimi sunt isti: Ausones, Brutiorum Lucanorumque agrum quondam tenentes: hinc Opici sive Osci, in Samnio atque Campania: Siculi, in Sabinis & Latio, Umbri ad utrumque mare; ad Inferum, in parte Tusciae inter Tiberim & Umbrorum amneis. Inde Tusci ad Alpeis usque: juxta hos Ligures in Galliam usque ad Rhodanum extensi. Ultra Tuscos Veneti: quos alii à proximo Illyrico, alii ab Henetis, Paphlagonica gente, ortos tradiderunt. Tuscos expulerunt inter Alpeis & Apenninum supra dicti Galli: Umbros ab Infero mari removerunt Tusci. Græca gens ab Arcadia Duce Oenotro profecti, unde dicti Oenotrii, primum Ausones suprascriptis sedibus pepulerunt, ulterioraque versus Septentrionem Italiae, circa Vulturum Lirimque amneis, petere coegerunt: nec ea terrarum parte contenti, mox Siculos etiam sedibus ejecerunt, jam tum mutato nomine Aborigenes dicti. Sed cum solum, quod tum occupaverant, Latium vocaretur, mutato jam iterum vocabulo, Latinos inde sese adpellarunt. Sabini Opicorum fuerè progenies; genueruntque ipsi ex sese Picentes, Vestinos, Marfos, Pelignos, Fren-tanos, Marrucinos, Samnites, quorum
hi

hi postea Hirpinos, Campanos, Lucanos, atque Brutios condiderunt. Interim Græcorum nationes, aliæ aliis temporibus in Italiam invec̄tæ, urbes in ea passim condiderunt, suisque coloniis, ut supra dictum est, omnem oram maritimam Superi Inferique maris impleverunt. Hinc Italia una cum Sicilia, ut ex Strabone & Trogo liquet, Magna Græcia adpellata fuit. At cum alii populi aliis ex locis Græcos expellerent, maxime vero Lucani eam partem, quam de suo nomine Lucaniam dixerunt, oppressis illis, occuparent, & ab his orti Brutii Brutiam; paulatim Græcum nomen per Italiam imminui cœpit; donec in ea parte consisteret, quæ tum Magna Græcia, nunc Calabria superior, dicitur.

At postquam Romanorum crevit potentia, tota tandem Italia horum armis subjugata est; stetitque sub Romæ urbis Imperio, regionibus ac populis supra explicatis distincta, ad Honorii Imperatoris usque tempestatem. Exhinc alii aliique subinde, Gothi, Vandali, Heruli, Germanicæ gentes, tum Hunni, superatis Alpium jugis, totam invadentes, in varia regna atque imperia distribuerunt. His tandem à Ducibus Justiniani. Imp. pulsis, Exarchatus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

VIII. Helvetiorum, supra lacum Verbanum & Larium.

IX. Rhætorum, sive Grisonum, in Alpibus.

X. Archiducum Austriæ, in Comitatu Tirolensi, ubi Tridentum, & in partibus Alpibus Fori Julii ac Histriæ.

XI. Ducis Mantuani, in Ducatibus Mantuæ ac Montis-Ferrati.

XII. Ducis Mutinensis.

XIII. Ducis Urbinatis.

XIV. Civitatis Lucensis, in urbe Luca.

XV. Comitis Mirandulani.

C A P. XXXV.

Histria, Forum Iulium, Marchia Tarvisiana, Grisones, Helvetiorum stipendiarii, & Pedemontium.

NOVISSIMA Italiæ divisione tradita, singulas partes inspicere haud pigeat. Prima ab Arsa amne est Histria, Germ. *Isterreich* dicta. Opida nunc clariora sunt: Pola, Parentium, & Caput Histriæ, vulgo *Capo d'Istria*.

Forum Iulium, vulgo Friuli, & Patria di Friuli.

Fori Julii caput est Vedinum, nunc *Udene*, Reliqua opida clara sunt: *Cividad di Friuli*, Tergestum, Gradiscia, ac nuper à Venetis condita *Palma*, egregium

gium Fori Julii atque Italiae ab hac parte propugnaculum. Ceterum est in Foro Julio Austriacae ditionis Palatinatus Goriciensis, cujus caput *Goricia*, opidum satis nobile.

Marchia Tarvisiana.

Cognominatur Marchia haec ab *Tarvisio*, vulgo *Treviso*, splendida urbe. At princeps non modo Marchiae Tarvisianae, sed totius facile Italiae, urbs est Venetiae, in ipso salo, palis superstructa, emporium toto orbe terrarum celeberrimum, ac republ. potentissima; magnificis aedificiis splendens, ac templo D. Marci, atque armamentario, maxime conspicua.

Patavium, urbs spatiosa magis quam populosa, Academia totius Europae celeberrima maxime gloriatur: de cetero munitissima.

Verona ampla, splendida, magnifica ac populosa, amphitheatri reliquiis nota est. *Vicentia*; Equestris ordinis viris gratissimum domicilium.

Rhati, vulgo Grifones.

Grifones, quos Latine vulgato nomine *Rhatos*, Germ. *die Graupüinter*, vocant; *Rheni*, *Oeni*, *Athesis* ac *Ad-duæ fonteis* accolunt. Opida habent tenuia; quorum caput *Curia*, German.

Chur,

Chür, Ital. *Coira*, *Meyensfeld*, *Ilantz*. Sub Rhætis est Vallis Tellina, & Comitatus Clavennensis; cujus caput Clavenna, Germ. *Claven*, Ital. *Chiavenna*. In Valle Tellina sunt Sundrium, Tiranum, Pefclavium, Morbenium.

Helvetiorum stipendiarii.

Grisonibus contermini sunt Helvetiorum stipendiarii; quorum opida haud illepida, Lucanum, Locarnum & Bellifona.

Pedemontium.

Pedemontii Dominus est Dux Sabaudia. Caput provinciæ ac Ducum Sabaudicorum sedes est Augusta Taurinorum, vulgo *Turino*. Reliqua opida clara, sunt, Vercellæ, Eporedia, Augusta Prætoria, Asta, Alba, Salutium & Nicæa, licet non magna, at incolis valida. Prope est Nicæensium portus, *Villa Franca*, triemium Ducis statio.

C A P. XXXVI.

Lombardia, & Genuensis Ager.

Lombardia Transpadana.

EA quæ nunc Lombardia proprie dicitur, pars est Italiæ, urbium splendore, agrorumque cultu lætissima. Dividitur autem Pado amne in Cispadanam & Transpadanam. Transpadana

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Parmensis Ducatus.

Parmensis Ducatus caput est Parma; urbs egregia, illustrissimæ Farnesiorum familiæ domicilium. Secunda est Placentia, illi nullâ re, nisi dignitate, inferior.

Mutinenfis Ducatus.

Hujus caput est Mutina. Alterum ejus clarum opidum est Regium Lepidi.

*Ager Genuensis; vulgo Riviera di.
Génoua.*

Caput regionis est Genua; urbs omnium Italicarum ædificiorum splendore ac magnificentia superbissima; quidpe in eo vico, qui novus, vulgo *strada nuova*, dicitur, nulla est domus, quin digna regem vel potentissimum excipere. Hujusmodi autem plures passim in urbe, maximeque in suburbiis, invenias, omni deliciarum genere, ut sunt Italorum ingenia, instructissimas. Ceterum Genuenses in Regis Hispaniarum clientela sunt. Secunda à Genua est *Savona*, lepida sane ac lauta. Sequuntur *Vintimiglia*, *Albenga*, & *Serezana* in Tusco solo sita, egregio munimento ac militum præsidio.

C A P. XXXVII.

Tuscia, Romaniola, Marchia Anconitana, Romanus ager, & Ducatus Spoletanus.

Tuscia, vulgo Toscana.

Uscia, magni Ducatus titulo ad sublimem inter Italicas regiones dignitatem elata, caput habet ac Ducum sem Florentiam, vulgo *Fiorenza*, vel *renze*, urbem, si unam Antverpiam accipias, totius Europæ pulcerrimam, in plorum splendore maxime conspicuam. Libera atque opulenta fuit civitas antequam Mediceorum familia incipatum occuparet.

Luca, sui juris civitas, opulenta ac maxime splendida munitaque, Imperia libertate gaudet. Haud procul mariora magna copia caduntur, totius alia nobilissima.

Pisæ, libera quondam ac potens terrarumque civitas, nunc propemodum indolis deserta, Magno Etruriæ Duci paret. Livorno portui, vulgo *Livorno*, sive *Livorno*, & *Liorno*, ad antiquam claritatem ac novum decus accedit, quod recens Magno Duce in summum splendorem restaurata est. Portus est in celeberrimis alia haud postremus, Magni Ducis festu ac triremium statione insignis.

Plom-

Plombinum, Telamon, Orbitellum, & Portus Hercules, Hispani Regis Imperio subiecta opida, validis Hispanorum præfidiis custodiuntur.

Senæ, vulgo *Siena*, in medio ferme Tusciæ sita urbs, merito inter principes Italiæ connumeratur. Libera quondam ac latissimo territorio potens civitas; nunc Etruriæ Duci dicto audiens est.

Reliqua Tusciæ opida sunt, Aretium, Cortona, Volaterræ, Piræ, Pistoria: quarum hæc inter amœnissimas Italiæ censetur. Pratum item & Poggium summorum deliciarum sunt loca.

Massa, olim Hercules Fanum, nunc novum Genuensis familiæ Ciborum opus, Principatus titulo censetur; opidum festivum ac amœnum.

Patrimonium D. Petri.

Etruriæ pars est Patrimonium D. Petri, à Machtilde, illustri muliere, Ecclesiæ Romanæ legatum; hinc vulgo *lo stato della Chiesa* indigitatur. Urbium in eo clarissimæ, Perugia, Orvietum, Aquapendens, Horti, Viterbum. Opidum in litore vetustissimum, quod quondam Centumcellæ, nunc *Cività Vecchia*, id est, Vetus Civitas, dicitur, portu egregio ac triremium Pontificiarum statione nobile est. Bracianum ad Sabatinum
la-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

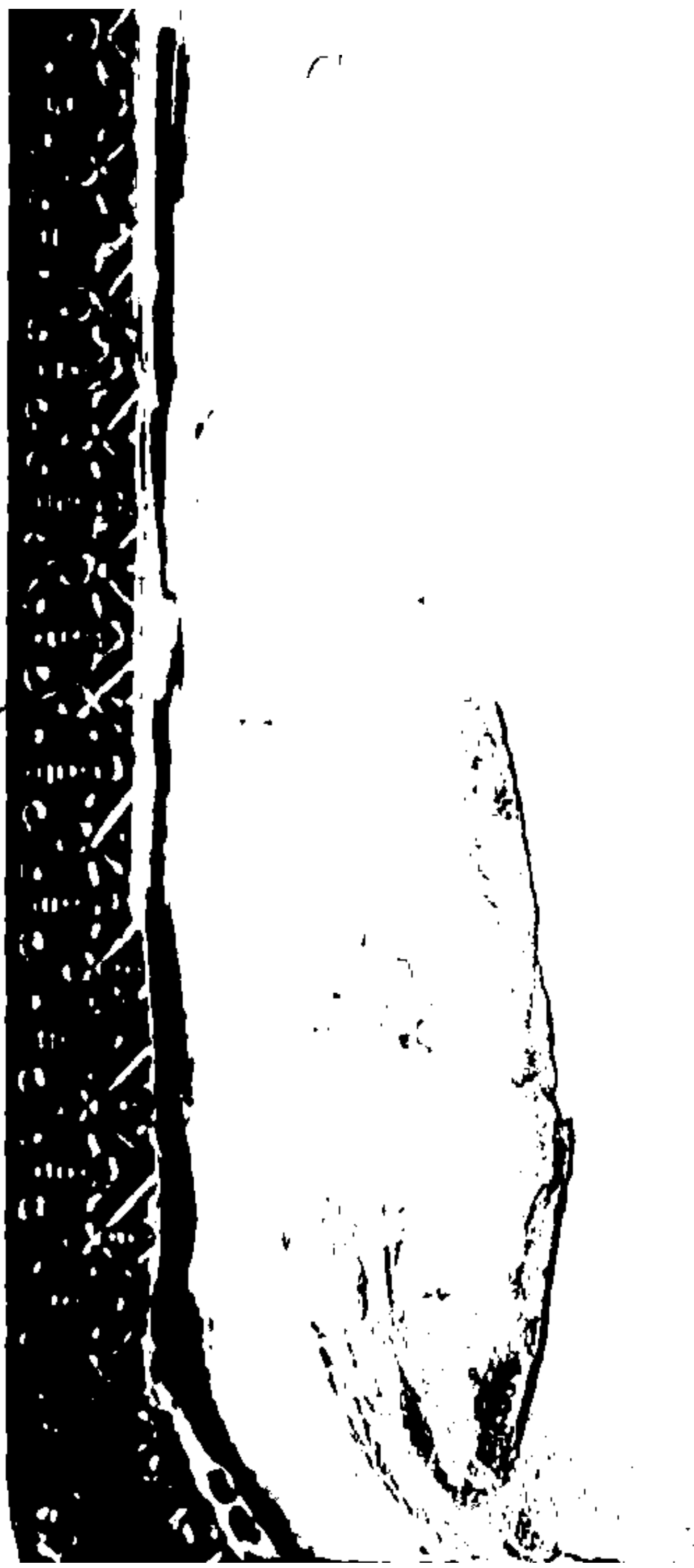
Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Neapoli, ad promontorium Gargani montis, vulgo *Monte di S. Angelo*, mill. Germ. xxx.

In regni formam redacta est hæc regio hoc modo. Cum circa annum Christi c I o., Sarraceni hoc terrarum, una cum Sicilia insula, occupassent, Tancredus quidam Normannus, prognatis duodecim filiis, egestate compulsus, Italiam adsumtis liberis petiit, operamque suam contra Sarracenos obtulit. Ibiturn re bene gesta, Sarracenisque Italia ac Sicilia ejectis, portiones ei & filiis assignantur in utraque terra. Postea Robertus, unus ex filiis, primus Apuliæ & Calabriæ Dux pronuntiatur. Dein hujus filius Rogerius primum terrarum Neapolis & Siciliæ sub uno regno comprehensarum Rex creatur. Regnum ipsum *Seminarum Siciliarum* nomine adpellatur. nam quod nunc in Italia Neapolitanum dicitur regnum, tunc Sicilia *cispharum* seu fretum vocabatur: ipsa autem insula Sicilia, *transpharum*. At divisum mox in duo regna, duos pariter Reges accepit: quorum alter in Italia, Apuliæ sive Neapolis; alter in insula, Siciliæ Rex adpellatus est. Dehinc varam utrumque regnum Dominorum nutationem passum est. Quidpe in Neapolitano regno primi Normanni Galli

Reges fuere: post Suevi Germani; mox iterum Galli Angolemensis; dein Arragonenses Hispani: Jamque tertio Galli; iterumque Arragonenses: tandem Castelliani Reges obtento totius Hispaniæ Imperio, in Neapolitano etiam regno in Arragonensium locum successerunt.

C A P. XXXIX.

De urbibus Regni Neapolitani.

URbes in Neapolitano regno non æque cultæ sunt ac in superiori Italia. una tamen Neapolis regni caput, sedesque Præfecti, quem Hispaniarum Rex Vice-regis titulo mittit, nulli clarissimarum urbium, neque ædificiorum magnificentia, neque palatiorum superbia, neque civium opulentia cedit; multitudine vero incolentium, habita amplitudinis suæ ratione, reliquas omnes vincit. Reliquæ urbes celebriores sunt istæ: in Laborino agro, Capua, Surrentum, Salernum, & Melphis, vulgo *Amalfi*; in qua primum inventus est Pyxididis sive Magnetis nautici usus. In Calabria, Consentia, Regii Præfecti sedes: Mons Leonis, Regium. Tum in Hydruntino agro, Hydruntum, nunc *Otranto*, Callipolis, & Aletium, vulgo *Lezzo*, conventu juridico nobile opidum; item Tarentum. In Baritano agro Barium

Introductio

Barium, Modopolis

lia, Manfredonia

lum Apulum, Idruntum

neventum, Anagninum

Sulmo, Asculum

Ceterum cum

tamque frequentes

rios populos cum

Saracenorum ac

bus petitur; et

frequentia man

tem hostilitate

quorum firmis

tæ, Cantabrigiæ

renti, in Calabria

ac Brundisii, in

napoli, Bari, Tarentum

doniz, in Apulia

At Caietæ maritimæ

firmitudinem

tius regni adpellantur

C A P.

De Episcopatu

urbium

A Rchiepiscopatus

lia sunt triginta

politano regno

itanus, Capuanus

phitanus, Surrentinus

Theatinus, Acheruntinus

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Manfredoniensis, Canusinus, Traniensis, Baritanus, Tarentinus, Maderensis, Brundisinus, Hydruntinus, Rossanensis, Consentinus, Sanctoseverinensis & Reginus. In reliqua Italia novem; Senensis, Florentinus, Pisanus, Ravennensis, Genuensis, Taurinensis, Mediolanensis, Venetus, & Gradiscensis.

Episcopatus, ut admodum tenues, sic innumeri. nam quoties opidum aliquod civitatis jure donatur, Episcopus simul eidem contribuitur: ita ut nulla civitas perhiberi possit, quæ Episcopum non habeat; & recipere, quæ Episcopum habeat, civitas negari nequeat.

Ceterum Patriarchatus, qui Aquileiæ erat, Venetias translatus est.

Academia.

Academiae illustres sunt: Patavii, Bononiæ, Pisis, Senis, Perusiæ. At minus celebres, Augustæ Taurinorum, Ferrariæ, Romæ, Firmi, Neapoli, Salerni, Maceratæ in Marchia Anconitana.

Urbium clarissimarum Epitheta.

Urbium Italicarum tantus est splendor, nitor, tanta festivitas & magnificentia, uti haut facile toto terrarum orbe quidquam invenias, quod cum his conferri possit: at eximiæ claritudinis sunt novem; quarum Epitheta, ut in

Italia

Italia per ora
adponam.

Roma dicitur

santa, ob festum

polis nobilitate

frequentiam

que Equitum

opulentia,

potentiamque

nua superbia

ob superbiam

tiam. Medice

Milano la gran

bis, civitateque

tia pulchra, va-

dificiorum, pa-

ditiam, locum

Bononia p-

grassa; ob

Ravenna

tica; ob z-

ruffatam. Ter-

dona la

dium.

C.

O Mnes

gnitudo:

stat Sicilia: quæ

mus, contra-

Italia per ora hominum feruntur, hic adponam.

Roma dicitur Sancta, vulgo *Roma la santa*, ob Pontificis Maximi sedem. Neapolis nobilis, vulgo *Napoli la gentile*; ob frequentiam Principum, Comitum atque Equestris ordinis virorum. Venetia opulenta, vulgo *Venetia la ricca*; ob potentiam atque opes immensas. Genua superba, vulgo *Genova la superba*; ob superbam ædificiorum magnificentiam. Mediolanum magnum, vulgo *Milano la grande*; ob amplitudinem urbis, civiumque numerositatem. Florentia pulchra, vulgo *Fiorenza la bella*; ob ædificiorum splendorem, vicorum munditiam, latitudinem ac directionem. Bononia pinguis, vulgo *Bologna la grassa*; ob lasciviam, agri fertilitatem. Ravenna antiqua, vulgo *Ravenna l'antica*; ob ædificiorum totiusque urbis vetustatem. Patavium doctum, vulgo *Padova la dotta*; ob celebre literarum studium.

C A P. XLI.

De Sicilia.

OMnes Interni maris insulas magnitudine juxta ac claritate antestat Sicilia; quondam, si veteribus credimus, continens & Italiæ annexa: post,

interfuso Siculi maris fretò, avulsa: cæli
 clementia ac soli ubertate adeo-felix, uti
 horreum Romanorum adpellaretur.
 Nomen Siciliae à Siculis, Latii quondam
 in Italia Incolis, habuit: antè fuit dicta
 Sicania; à Sicano Rege, qui ante Troia-
 na bella, cum amplissima Iberorum sive
 Hispanorum manu advectus, insulam
 de suo nomine Sicaniam, populumque
 Sicanos adpellavit. Trinacria item, &
 Triquetra, à Triangulari forma, Græcis
 atque Latinis dicta est. quidpè tribus
 promontoriis in diversa procurrens,
 Græcæ literæ, quæ Δέλτα dicitur, ima-
 ginem efficit. Pachynum vocatur pro-
 montorium, vulgo nunc *Capo Pássaro*,
 quod Græciam spectat; Lilybæum nunc
Capo Boéo, quod Africam; Pelorum, nunc
il Faro, quod in Italiam vergens fretò
 alluitur. Id angustum & anceps; alter-
 no cursu atrox; sævum; & Scyllæ Cha-
 rybdisque horrendis nominibus incly-
 tum est. Scylla est scopulus versus Se-
 ptemtrionem. Charybdis mare vortico-
 sum versus Meridiem; utrumque no-
 xium adpulsis.

Ceterum ipsius insulæ summa longi-
 tudo est inter Pelorum Lilybæumque
 promontoria, mill. Germ. L. Latitudo à
 Pachyno ad Cephaladim. opidum mill.
 Germ. xxxv.

Urbes

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Alfaro devehens; Terias, nunc *Fiume di S. Leonardo*; Anapus, hodie *Alfeo*, cum Cyane fonte, nunc *la Pisma*; apud Syracusas; Florus, nunc *Abiso*; Cela, nunc *Fiume di Terra nuova*; Hypsa, Belici; duoque Himeræ, quorum alter, nunc *Salsa*, in Libycum pelagus; alter, nunc *Termini*, in Tyrrenum mare devolvitur; ambo ex iisdem fontibus orti, insulam in duas partes secare falso à veteribus traduntur.

Montium clarissimus maximusque est *Ætna*, nunc *Monte Gibello*, nocturnis miris incendiis; cuius crater xx stadia patet, inde est *Eryx*, vulgo nunc *Monte di Trapani*.

CAP. XLII.

De incolis Sicilia, & nova ejus descriptione.

I. Nocolas habuit Sicilia primos Cyclopas, & Lestrigonas, id est, gigantes, gentes barbaras atque truces, ut historiis ac fabulis ossa immania passim in insula reperta fidem faciunt. Dein Iberi, ex Hispania, Duce Sicano insulam obsedis se feruntur. Post hos Siculi ex Sicilia Italiae. Dein Phœnices à Tyro ac Sidone litora ejus occuparunt: hos Græci egerunt; cum quibus lingua etiam Græca inuenta est.

Impe-

Imperium ab initio penes Reges ac Tyrannos stetit, donec maxima pars insulæ in Carthaginensium potestatem incideret. His devictis Romani sibi vindicarunt, primaque fuit quam in Provincia formam redegerunt. Justiniani Imperatoris tempestate Vandali ex Africa eam occuparunt; quibus à Belisario Justiniani duce pulsus, Saraceni postea invaserunt. Hos tandem ejecit Tancredus Normannus; cujus nepos Rogerius, ut ante memoravimus, primus Apuliæ & Siciliæ Rex creatus est. At postquam hoc regnum in duo capita divisum, Suevi Germani Siciliæ regno potiti sunt; quibus pulsus Galli recuperarunt. Sed trucidatis his ab incolis ad Vesperas, quas vocant, Siculas, ad Arragoniæ, tandemque ad Castiliæ reges devolutum est.

Tota nunc in tres regiones, quas vales vocant, divisa est; quarum una Vallis Demona, Pelorum promontorium spectat; altera Vallis Meëti, Pachynum; tertia Vallis Mazaræ, Lilybæum.

Urbes nunc clare.

Urbium clarissima est Panormus, caput regni, ac Proregis; quem Hispaniarum Rex mittit, sedes: urbs est ampla ac spatiosa; hominum multitudine, ædifi-

ædificiorum superbia, civium opulentia insignis. Secunda est Messana, & ipsa magna, opulenta ac splendida. Reliquæ urbes illustres sunt; Catana, Syracusæ, Tauromenium, Agrigentum, Neetum, Sciacca, Mazara, Marfalla, Drepanum, Termini, Enna. Drepanenses nautica scientia reliquos Siculos præstant.

Archiepiscopatus sunt tres; Panormitanus, Messanensis, & Montiregalensis. Academia publica est Catanæ.

C A P. XLIII.

De Sardinia & Corsica.

Secunda magnitudine maris interni est Sardinia, fertilis insula & soli quam cæli melioris, atque ut fecunda, sic pene pestilens. A Sardo Herculis filio nomen sortitam esse fabulantur Græci, cum ante Sandaliois & Ichnu-fa, à soleæ effigie ipsis diceretur. Longitudo ejus à Calari, ad fretum quod est inter Sardiniam & Corsicam, completitur mill. Germ. XLV. Latitudo à Gordinano promontorio, *Capo di Monte Falcone*, & *Capo di Argentera*, ad promontorium Columbarium, juxta Olbiam, milliar. Germ. XXVI.

Urbium quondam celeberrimæ, Calaris, nunc *Cagliari* Italis, & Sardis *Cagliari* &

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Assoro devehens; Terias, nunc *Fiume di S. Leonardo*; Anapus, hodie *Alfeo*, cum Cyane fonte, nunc *la Pisma*, apud Syracusas; Florus, nunc *Abiso*; Cela, nunc *Fiume di Terra nuova*; Hypsa, Belici; duoque Himeræ, quorum alter, nunc *Salsa*, in Libycum pelagus; alter, nunc *Termini*, in Tyrrenum mare devolvitur; ambo ex iisdem fontibus orti, insulam in duas partes fecare falso à veteribus traduntur.

Montium clarissimus maximusque est *Ætna*, nunc *Monte Gibello*, nocturnis miris incendiis; cuius crater xx stadia patet. inde est *Eryx*, vulgo nunc *Monte di Trapani*.

C A P. XLII.

De incolis Sicilia, & nova ejus descriptione.

Incolas habuit Sicilia primos Cyclopas, & Lestrigonas, id est, gigantes, gentes barbaras atque truces, ut historiis ac fabulis ossa immania passim in insula reperta fidem faciunt. Dein Iberi, ex Hispania, Duce Sicano insulam obsedisserunt. Post hos Siculi ex Sicilia Italiae. Dein Phoenices à Tyro ac Sidone litora ejus occuparunt: hos Græci ejecerunt; cum quibus lingua etiam Græca invecata est.

Impe-

Incolis
Imperio
Tyrannos
falsæ in C
incideret
dicarunt
vincia fo
Imperato
frica cam
Justiniani
invaserunt
dus Norma
ut ante me
& Sicilia R
hoc regnum
vi Germani
quibus pu
trucidatis
quas vocat
tandemque
tum est.

Tota nam
les vocant
Demona, f
stat; altera
tertia Valli

Urbium
put regni,
rum Rex
ac spatio

Imperium ab initio penes Reges ac Tyrannos stetit, donec maxima pars insulæ in Carthaginiensium potestatem incideret. His devictis Romani sibi vindicarunt, primaque fuit quam in Provincia formam redegerunt. Justiniani Imperatoris tempestate Vandali ex Africa eam occuparunt; quibus à Belisario Justiniani duce pulsus, Saraceni postea invaserunt. Hos tandem ejecit Tancredus Normannus; cuius nepos Rogerius, ut ante memoravimus, primus Apuliæ & Siciliæ Rex creatus est. At postquam hoc regnum in duo capita divisum, Suevi Germani Siciliæ regno potiti sunt; quibus pulsus Galli recuperarunt. Sed trucidatis his ab incolis ad Vesperas, quas vocant, Siculas, ad Arragoniæ, tandemque ad Castiliæ reges devolutum est.

Tota nunc in tres regiones, quas vales vocant, divisa est; quarum una Vallis Demona, Pelorum promontorium spectat; altera Vallis Meëti, Pachynum; tertia Vallis Mazaræ, Lilybæum.

Urbes nunc clarae.

Urbium clarissima est Panormus, caput regni, ac Proregis, quem Hispaniarum Rex mittit, sedes: urbs est ampla ac spatiosa; hominum multitudine, ædifi-

ædificiorum superbia, civium opulentia insignis. Secunda est Messana, & ipsa magna, opulenta ac splendida. Reliquæ urbes illustres sunt; Catana, Syracusæ, Tauromenium, Agrigentum, Neetum, Sciacca, Mazara, Marfalla, Drepanum, Termini, Enna. Drepanenses nautica scientia reliquos Siculos præstant.

Archiepiscopatus sunt tres; Panormitanus, Messanensis, & Montiregalensis. Academia publica est Catanæ.

C A P. XLIII.

De Sardinia & Corsica.

Secunda magnitudine maris interni est Sardinia, fertilis insula & soli quam cæli melioris, atque ut fecunda, sic pene pestilens. A Sardo Herculis filio nomen sortitam esse fabulantur Græci, cum ante Sandaliois & Ichnu-fa, à soleæ effigie ipsis diceretur. Longitudo ejus à Calari, ad fretum quod est inter Sardiniam & Corsicam, completitur mill. Germ. XLV. Latitudo à Gorditano promontorio, *Capo di Monte Falcone*, & *Capo di Argentera*, ad promontorium Columbarium, juxta Olbiam, milliar. Germ. XXVI.

Urbium quondam celeberrimæ, Calaris, nunc *Cagliari* Italis, & Sardis *Cagliari*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Herculis filium volunt. Denique Cor-
fica à Corfa Bubulca, muliere ex Ligu-
ria; qua duce Ligurum manus in eam
ingressa est: & Corfi, à duce, dicti co-
loni. Longitudo insulæ est à Sacro pro-
montorio, nunc *Punta di Marono*, sive
Capo Corso, ad promontorium Grania-
cum, *Capo di Manza*, mill. Germ. xxx.
Latitudo à promontorio, quod hodie
Capo di Foro, usque ad Aleriam, mill.
Germ. xx.

Urbes quondam claræ Aleria & Ma-
riana, quarum nomina nunc in ruinis
jacent.

Tusci primi insulæ imperium occu-
parunt. post hos Carthaginenses; mox
Romani: dein Sarraceni: quibus pro-
fligatis Genuenses ac Pisani, utris domi-
nium maneret, inter se certarunt, tan-
dem Genuensibus cessit.

Urbes in ea nullæ nunc claræ. præci-
pua tamen loca sunt; *Adiazzo*, *Nebbio*,
Calvi, *Bonifacio*. Calvi est celeberrimus
insulæ portus.

Transgressis ex Italia Julias Alpeis, Pannonia conspicitur, solo fecunda, viris fortis, armisque ac opibus maxime valida quondam re-

gio. Nominis origo incerta. Limites ab occasu habuit Cethium montem; ab oriente amplissimis jugis, ab Savi Dravie fontibus ad Danubium usque variis montibus pertexitur, primum *Ploysz*, modo *Hengstberg*, mox *Dembberg*, dein *erzberg*, *Schneeberg*, & *Kalenberg* dictus. Septentrione, Danubium amnem; ab oriente eundem Danubium & Aureum montem, nunc Hungaris *Macheck*; ab meridie lineam ductam ab Aureo monte per confluentes *Timaci*, nunc *Lim*, & *ini*, nunc *Drina*, ad fontes *Unæ* fluminis. Inde *Caravancas* mons, & Pannoniæ Carnicæque Alpes ad Savi usque fontem. Complectitur hodie Carniolam, Croatia, Vindorum Marchiam, Carinthiam, Stiriam, majorem partem Austria, dimidium Hungariæ, Sclavoniam, Sabiniam, partemque Serviam.

Divisa fuit in Superiorem & Inferiorem. Superior, quæ & prima Consularis.

Philippi Cluverii

nis, versus occidentem est: in qua nunc Carniola, Croatia, Vindorum Marchia, Carinthia, Stiria, Austriaeque major pars. Inferior; quae & secunda Consularis, in Orientem vergens, complectitur Bosniam, Sclavoniam, & quantum Hungariae Danubium, Dravum, Arrabonemque amneis interjacet. At ea utriusque Pannoniae pars, quae inter Dravum Savumque, fluvios porrecta, Valeria, sive Pannonia Interamnia & Riparenfis dicta est. Sic igitur hodie Hungaria, vix tertiam sui partem in veteri Pannonia habet; cum reliquum trans Danubium in Iazygibus Dacisque obtineat.

Urbium clarissimae, Segesta, quae & Siscia, nunc *Siseck*, in Croatia; Petovio, vel Patavium, *Pettaw*, in Stiria; Amona; *Unterlaubach*; Romanorum colonia; Nauportum, *Oberlaubach*, in Carniola; Vindoniana, quae & Vindobona, nunc Vienna, in Austria: Scarbantia, nunc *Scrabing*; Sirmium, nunc *Simach*, in Hungaria; Taurunum, vulgo *Belgrad*, & Germanis *Griechsweissenburg*.

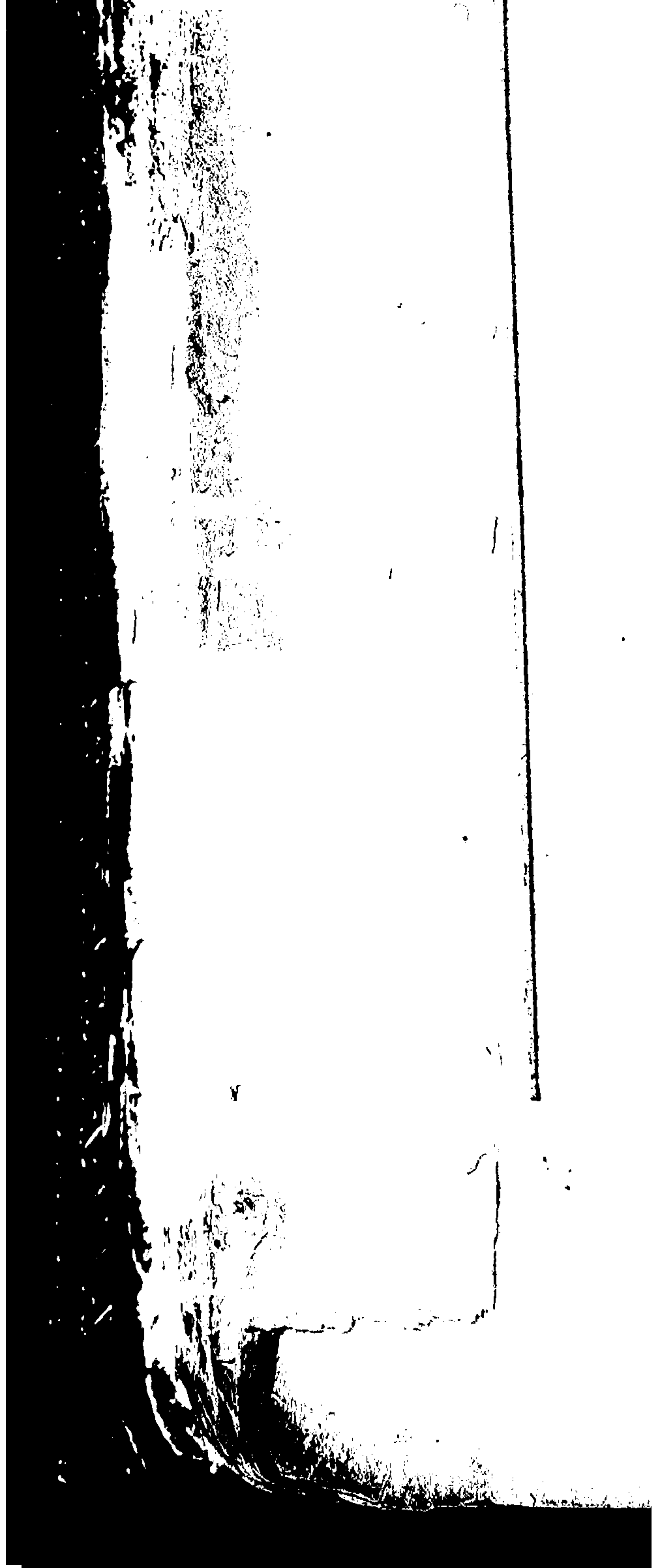
THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

caput quondam regiaeque totius re-
gi Budae, Germ. *Ofen*; cui in aduersa
parte obiacet Pestum. Clara sunt muni-
cipia, *Dotis*, *Pappa*, *Palotta*. Archi-
episcopatus sunt duo, *Strigoniensis* &
Mossensis in oppido *Kolotza*.

C A P. III.

De Slavonia & Bosnia.

Slavoniae equidem nomine vulgo,
confusis Pannoniae Illyricique limiti-
bus, accipitur quidquid terrarum ab
Dravo amne ad Adriaticum mare pro-
nditur. At proprie Slavonia dicitur
regio, quae Dravum Saviisque amnes
terjacet, ab Occasu Stiria, ab Ortu
Croatia clausa. Longitudo ejus est ab
oppido *Koprantz* ad Dravi confluentem,
mill. Germ. L. Latitudo à Dravo ad
Savum, XI I.

Ad inferiorem Savi partem ultra Da-
labium protensi incolunt Rasci popu-
lus, Germ. *die Ratzten*. At totam hanc re-
gionem aliquando Pannonii, mox Go-
thi tenuerunt; novissimi Sclavi, sive il-
lyrii qui ad hanc nostram aetatem
manent. Hi quondam regnum in ea
constituerunt, postea Hungaris vectiga-
li facti sunt. Nunc major pars Turcico
imperio patet.

Oppida notiora sunt, *Posega*, *Gradis-*

212 *Philippi Cluverii*
lia, Zagabria, & Koprantz, validissi-
mum contra Turcarum incursiones,
munimentum.

Bosnia Regnum.

Bosniæ Regnum inter Unam, Sayum
atque Drinum amneis Bebioque mon-
tes situm, nomen accepit à Bosna flumi-
ne. Longitudo ejus inter duo flumina
Unam & Drinum, porrigitur milliar.
Germ. XL. Latitudo vero inter Bosnæ
fonteis ac confluentem mill. Germ. xv.

Hæc quoque olim Pannoniæ pars
fuit: Postmodum Gothi occuparunt,
quibus egressis, Sclavoni obsederunt.
Hungaris deinde principatus titulo sti-
pendiaria facta. At quum Turca potire-
tur, Præfectus, quem ille constituerat,
regio titulo ac Diademate sumto, prin-
cipatum in regni formam redegit; quod
Hungari recuperatum, haud diu tenuerunt
quum Turca repeteret.

Caput regni erat *Iaytza*: nunc Me-
tropolis est *Warbosanin*.

C A P. I V.

De Illyrico.

A B Arsia fluvio, Italiæ termino, ver-
sus Orientem, Illyricum est, Grae-
cis Illyris: regio aprica atque amoena,
solum fertile, ac vitiferum, nisi quod
ubi

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Opida in litore; Sicum, nunc *Sebenico*;
 Tragurium, nunc *Travo*; Salona prope
 Spalatum; Narona; *Narenta*; Onæum,
Sabioncello; Epidaurus; *Ragusæ Vecchia*;
 Rizinum; *Risine*; Budua; *Budoa*; Olchi-
 nium, ante Colchinum dictum, nunc
Dolcigno; Lissus; *Alessia*. Intus Scodia,
Scutari; Dalminium sive Delminium,
Delminio; unde *Delmatia* sive *Dalmatia*
 nomen.

C. A. P. V.

De incolis Illyrici & nova ejus de-
 scriptione.

Illyriorum gens fera fuit, atrox, & la-
 trociniis piraticaque infamis. Edomita
 à Românis ea pars quæ *Liburnia* dici-
 tur, anno ab urbe condita *IOXXV*, annis
 decem ante secundum bellum Punicum;
Dalmatia sub Augusto Imperatore. Ste-
 tit inde sub urbis Romæ Imperio, do-
 nec Gothi eam vastarent. post hos Scla-
 vonii, à *Mæoti* palude profecti, occu-
 parunt. In quos deinde Hungari impe-
 rium habuere: ac novissime Turcæ op-
 pressis Hungaris, interiora sibi vendica-
 runt; Venetis in hunc usque diem ma-
 ritimam oram obtinentibus, exceptis
 duabus civitatibus, *Scardona*, quæ Tur-
 cici juris, & *Ragusæ*, quæ sui juris. Regio
 ipsa, quæ olim in duas partes; *Libur-*
niam

riam ac Dalmatiam, divisa, nunc uno nomine Dalmatia adpellatur, eademque pars Sclavoniæ. At quæ quondam Liburnia, ea nunc Comitatus Jadera, vulgo *Contado di Zara* nuncupatur. In hoc urbes nunc claræ; *Segna*, *Nona*, *Zara*; hæc haud exigui momenti, nec ultimi splendoris civitas. *Sabenicum* satis amœna urbs, at parum culta, ob vexationes vicinorum Turcarum, qui Scardonam tenent. *Ragusa*, haud magna urbs cum arce, sui quidem juris est, at stipendium pendit Turcæ: emporium alioquin, ab hoc latere maris Adriatici, Turcicis mercibus celeberrimum. *Scutari* quoque, Turcicum opidum, emporium est haud ignobile.

C A P. VI.

De Græcia, & summa ejus divisione.

I Llyrico conjuncta est Græcia, antequam Orbis Imperio Romani potirentur, terrarum omnium dictis factisque celeberrima. Hinc quidpe omnis literarum claritas primum effulsit. hinc frequentes coloniae ad illustrandum totum terræ orbem in diversas regiones exiverunt. Nunc tota à Turcis devastata; in exiguis ruderibus deserta. & ipsa barbarie magis barbara jacet. Dicta est terra Græcia à Rege Græco;

eadem ab alio Rege Hellene, Hellas, & incolæ Hellenes. At nomen Græciæ diverse accipitur. Primum enim Græciæ nomine dictæ fuerunt binæ terræ; quæ postea separatim altera Thessalia, altera Græcia sive Hellas proprie dicta. Dein Græciæ titulo accessit Peloponnesus; mox item Epirus, simulque Macedonia tota; denique Creta insula & quicquid insularum Græciæ adjacet. Quin etiam in Italiâ & Siciliam, ut supra dictum est, Græcum nomen usquequaque transit, ubi Græcia magna; & item in Asiam, ubi Græcia Asiatica. Sed de hac in ipsa Asia; nunc Europæ primum terræ explicandæ sunt.

Totum igitur hoc, quod sub uno Græciæ nomine computavimus, terminis includitur; ab Ortu, Ægæo mari; à Meridie, Cretico; ab Occasu, Ionio; à Septentrione, Scardicis jugis ab Illyriis ac Mœsis separatur, Strymoneque amne à Thracibus. Longitudo ejus est à Tenario Peloponnesi promontorio, per Isthmum ad Strymonis fontes, milliar. German. c. Latitudo maxima ab Sunio promontorio per Græciam proprie dictam & Epirum, Acroceraunium usque promontorium, milliar. Germanicor. Lxxx.

Partes sive regiones, in quas universa

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

naniam, opidum Ambracia, Æacidarum
regia: unde Ambracius sinus, quo ni-
hil in Epiro nobilius: Actium, Leucas,
Stratos.

Peloponnesus.

Peloponnesus à Pelope Rege dicta,
quæ nunc *Morea*, haud ulli terrarum
quondam nobilitate postferenda, quasi
peninsula inter duo maria Ægæum &
Ionium extenditur; ob sinus & pro-
montoria, queis ut fibris litora ejus in-
cisa sunt, simul quod tenui tramite in
latus effunditur, platani folio simillima.

Partes seu regiones in ipsa, Achaia
proprie dicta, Elis, Messenia, Arcadia,
Laconica, & Argolis sive Argia.

Urbium clarissimæ, in Achaia, Corin-
thus in ipso Isthmo, olim clara opibus,
post clade notior; cuius potentiam Ro-
mani cum vererentur, funditus everte-
runt. In Elide, Olympia, certamine
Gymnico maxime nobilis; Cyllene,
quod Mercurium ibi natum arbitraban-
tur, insignis; unde Mercurius Cyllenius.
In Messenia, Messene, Pylus, unde Nestor
ille Pylius, Corone. In Arcadia, Tegea,
Stymphalus, Mantinea, & Megalopolis,
Polybii patria. In Laconica, Lacedæmon,
totius Græciæ quondam potentissima,
eadem & Sparta; Leucitum, Amyclæ.

In

In Argia, Argos, Hippium cognomine, templi Junonis; unde Juno Argiva, vetustate & religione percelebre: Nemea, Mycenæ, Nauplia, Trœzen, fide societatis Atticæ illustris; Epidaurus, Æsculapii templo inclyta.

C A P. VIII.

De Hellade, seu Græcia proprie dicta, & Thessalia.

Peloponneso angusto tramite seu Isthmo adnectitur, regio, quæ Hellas Græcis, Latinis Græcia proprie dicta est. Limites ab Occasu habet Acheloum amnem, quo ab Epiro submovetur; à Septentrione Othrym & Oetam montes, quibus à Thessalia dirimitur; ab Ortum mare Ægeum: à Meridie Saronicum Corinthiacumque sinus, & in medio utriusque Isthmum, quo Peloponneso adhæret.

Partes seu regiones Græciæ sunt, Ætolia, Doris, Locris, Ozolæa, Phocis, Megaris, Attis seu Attica, Bœotia, & Locris Epicnemidia.

Urbes claræ fuerunt; Ætolorum, Chalcis, Calydon, Olenus. In Doride Boium, Cytinium, Pindus. In Locris Ozolis, Naupactus, quæ nunc Lepanto, Turcarum elade illustrata. In Phocide, Anticyra, Chircha; Pythia; Delphi submon.

monte Parnasso, clarissimum quondam
 in terris oraculo Apollinis opidum. In
 Bœotia Orchomenum, Thespiæ, Leba-
 dia, Charœnea Plutarcho clara; Plataæ,
 Thebæ cognomine Bœotia, duobus diis
 alumniis Hercule & Libero maxime ce-
 lebres, potens quondam civitas; Delium,
 Aulis portu clara, Agamemnoniæ
 Graiorumque in Troiam conjurantium
 classis statio: Leuctia; Epaminondæ
 Thebani pugna aduersus Lacedæmonios
 victoriaque clara. In Megaride, unde
 regioni nomen, Megara, & Eleusis. In
 Attide Maráthon, magnarum multa-
 rumque virtutum testis; & clariores
 quam ut indicari egeant Athenæ. In
 Locris Epicnemidiis, Cnemidès, unde
 regioni cognomen, Opus, Thronium,
 Elatia, Lilæa.

Thessalia.

Græciæ proprie dictæ à Septemtrio-
 ne jungitur mutatis sæpe nominibus
 Æmonia, Macedoniæ quondam pars,
 at postea avulsa, moxque iterum juncta.
 Eadem Pelasgicum Argos, Hellas, Thes-
 salia & Dryopis, semper à régibus cognô-
 minata. Ibi genitus Rex nomine Græ-
 cus, à quo Græcia; ibi Hellen; à quo
 Hellènes. Hos eosdém Homerus tribus
 nominibus adpellavit, Myrmidonas,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Alexandro filio, per quos terrarum imperio quondam potita, magna est ac spatioſa ad utrumque mare; qua ſol ori- tur, *Ægæum*; qua occidit, *Ionium*; ex- tenſa. *Æmathia* ante dicta fuit pars ejus ab *Æmathio* Rege; unde in totam ter- ram nomen dimanavit. *Macedoniam* à *Macedone* *Deucalionis* materno nepote adpellatam vult *Solinus*; at ego ſuſpi- cor à parte ejus *Mygdoniam* natum; no- men eſſe *Macedoniæ*; cum exigua ſit pronuntiationis differentia in *Macedo- nia* & *Mygdonia*. *Limites* habet ab *Ortu* *Ægæum*; à *Meridie* *Theſſaliam* & *Epirum*; ab *Occaſu* *Ionium* ſive *Adriaticum mare*; ab *Septentrione* eosdem quos *univerſæ Græciæ* ſtatimus. Centum quinquaginta in hac olim Populos fuiſſe; auctor eſt *Plinius*. At quorum nomina ad nos clara pervene- runt; ad *Adriaticum mare*, *Taulantii*, quorum opida *Epidamnus* vel *Epidam- num*, propter inauſpicatum nomen, quia vel in damnum ituriſ omen id vi- ſum eſt, à *Romanis* *Dyrrachium* adpel- latum, nunc *Durazzo*; *Apollonia* & *Aulon*. *Elymiotæ*; quorum opida *Elyma* & *Bullis*. *Oreſtis* regio *Epiri*; juncta; opidum *Grytone*. *Dallaretæ*; opida, *Lychnidos*, *Eyia*. *Regio* *Æmathia*; ſeu *Æma-*

Æmathia proprie dicta, opida Fella, quam omnium Macedonicarum urbium maxime illustrem effecerunt duo alumni Philippus Græciæ domitor, & Alexander etiam Asiæ; Ægea, in qua mos erat Reges sepelire; Ædessa, Idomena, Scydra, Europus, Tyrissa. Regio Pieria, Musarum parens domusque; opida, Pidna, Phylace, Dion. Mygdones, regioque Mygdonia; opida, Antigoniam, Physcæ, Carrhabia, Letæ, Terpilus. Paraxis; opida, Antigone, Pallene, Cassandria, Torone. Regio Chaldicæ; opida, Augæa, Singus, Acanthus. Amphaxitis regio; opidum, Thessalonica, Ciceronis exilio insignis; & Stagira, Aristotelis principis Philosophorum cunis clara. Bisaltæ; opida, Euporia, Ossa, Calliteræ. Edonii; opida, Amphipolis, Scotusa, Berga. Orbeli; opidum Gariscus. Sintici; opida, Heraclea, Paræcopolis, Tristolus. Pelagones; opidum Stobi. Lyncestarum, Heraclea. Iororum, Iorum & Alorus. Almopum, Europas, Albanopolis: Apfalus. Æstræorum, Æstræum. Eordeorum, Daulia, Dibolia, Scampis.

*De Fluviiis, Montibus ac Insulis
Græcia adjacentibus.**Fluvii.*

Fluvii universæ Græciæ celebriores sunt isti; In Epiro Acheron, cui Pandosia opidum appositum: quæ duo nomina cum Alexander Rex ancipiti oraculo monitus fatalia vitare vellet, in Brutiis Italiæ populis in eadem incidit atque interiit. In Acarnania Achelous. In Peloponneso Peræus, Alpheus, Panisus, Eurotas, & Inachus. In Græcia Cephissus, in duo cornua scissus, quorum dextrum Asopus fluvius, lævum Ismenus vocatur. In Thessalia Sperchius & Peneus. In Macedonia Ægæum mare petentes, Haliacmon, Erigon, Axius, Chabris, Strymon. at in Adriaticum sinum sese exonerantes, Panyasus, Apfus, Laus, Celidnus.

Montes

Montium nobilissimi sunt; in Epiro, Acroceraunii & Pindus. In Peloponneso, Stymphalus, Pholoë, Chronicus, Taygetus. In Græcia, Callidromus. Inter Græciam & Thessaliam, Othrys & Oeta. In Phocide Helicon & Parnassus. In Bœotia Cithæron, fabulis carmini-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

In Lesbo quondam opidum nobilissimum Mitylene, unde hodie insulæ nomen. In Saronico sinu Ægina, nunc Engia; & Salamis, nunc Coluri, excidio classis Persicæ nota. Dein, quæ in medio mari veluti in orbem jacent, Cyclades, in quibus notiores Andrus, nunc Antri; Delus, Sdille; & Paros, Pario, marmore nobilis. Et circum Cycladas, quia dispersæ, Sporades; in quibus clariores Icaria, nunc Nicaria, & Patmus, Palmossa, Joannis Theologi exilio insignita. Nobiles præterea sunt, Samus, vulgo Samo; Côs, nunc Lango; & Carpathus, Scarpanto; quæ contribuuntur Asiæ.

C A P. XI.

De incolis Græcia & nova ejus
descriptione.

Græciam omnium Europæ terrarum primam habitam fuisse, cum multa alia; tum imprimis situs argumento est; quidpe quæ proxima accedit Asiæ, ubi primum hominem formatum scimus. Inde igitur brevis ac facilis in Græciam trajetus. Suis sibi Regibus, Ducibus ac Magistratibus discreti populi ac civitates egerunt, donec Philippo Macedonæ debellante tota Græcia Macedonico imperio subjecta est. Dein Romani ejus imperio potiti; post hos Gothi

Gothi ac Hunni devaſtarunt magis, quam coluerunt; noviffimi Sarraceni ac Turcæ in hunc uſque diem tenent. Hinc Græcia, abolitis priſcis regionum ac populorum vocabulis, in nova nomina diviſa eſt. Quæ olim Peloponneſus erat, nunc *Morea* dicitur; quæ Græcia proprie, nunc *Livadia*; quæ Theſſalia, nunc *Ianna*; & Epirus, *Canina*. Macedonia vero in quatuor parteis; quæ Thraciæ contermina, *Iamboli* vocatur; quæ Theſſaliæ proxima, *Camenohitari*; quæ Illyrico ſive Dalmatiæ jungitur *Albania*, proxima, antiquus ac nobiliſſimus Principatus, equitum ſuorum robore atque virtute nunc maxime clarus; & in omnium medio, ipſum Macedonia præſcum nomen.

Urbium in univerſa Græcia nunc celeberrima eſt Theſſalonica, vulgo *Salonichi*, ingens atque opulenta; emporium mercatoribus Indicis frequentiffimum. Secunda eſt Dyrrachium Albanix, vulgo *Durazzo*, urbs validiſſima, at minus culta ob gravitatem cæli. *Croia*, Scanderbegi patria, item eſt urbs muniſſimo in mediterraneis Albanix.

C A P. XII.

De Creta Insula.

AT insularum Græco litori objacens
 tum maxima omnium est Creta,
 Græcis Latinisque monumentis pluri-
 mum celebrata. Hæc quidpe prima po-
 tuit navibus & sagittis; prima Minoë
 duce classe pugnavit; equestres pugnas
 prima docuit lascivas vertigines impli-
 care; prima literis jura junxit; studium
 item Musicum hinc initium cepit. No-
 men deducunt alii à Crete Nympha,
 Hesperidis filia; alii à Crete, rege Cure-
 tum; quidam primum Aëriam, deinde
 Curetim, & Μαργεῖννον nonnulli, id
 est, beatam insulam, à temperie cæli ad-
 pellatam existimavere. Incolæ Græcis
 dicuntur Cretes, Latinis Cretenses. Inter
 Ortum porrigitur insula & Occasum
 tractu longissimo, hinc Asia, illinc Afri-
 ca adjacentibus: à Septentrione Ægæis
 & suis, id est, Creticis æstibus verbera-
 tur; ab Austro Libycis undis perfundi-
 tur & Ægyptiis. Longitudo ejus maxi-
 ma à Samonio promontorio, nunc C.
 Salamoni, ad promontorium Corycum,
 nunc Cornico, milliar. Germ. Lxx. Lati-
 tudo circa mediam sui partem maxime
 patens mill. Germ. xv.

Cen.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

habetque urbes claras quatuor, contra Turcarum irruptiones munitissimas; Gandiam, Caneam, Rethymum & Sittiam. Archiepiscopatus est unus Candia; Episcopatus octo.

C A P. XIII.

De Thracia.

Post Strymona annem Macedonia proxima est Thracia, inter validissimas Europæ gentes maxime fera & barbara: Regio nec calida, nec sola; & nisi qua mari propior, infecunda, frigida, eorumque quæ feruntur, maligne admodum patiens.

Nomen habere putatur vel à Thrace Martis filio; vel, ut aliis videtur, ab asperitate soli calique & gentis feritate, quasi *Τερχία*. Terminos habet, à Septentrione Ænum montem, quo à Mœsis determinatur; ab Oriente Pontum & Propontidem; à Meridie Ægæum mare; ab Occidente Strymona annem. Longitudine occupat à Strymonis fontibus ad Panyssi ostium & opidum Mesembriam mill. Germ. LXXX. Latitudine vero ab Æmo monte juxta Nicopolim ad Mastusiam Chersonesi promontorium mill. Germ. LX.

Divisam quondam fuisse in quinquaginta strategias, auctor est Plinius.

Is

Is pópulos in ea recenset, Strymonem amnem accolentes, Denselotas, Mœdos ; ad Nestum amnem, Digeos, Bessorunaque multa nomina inter Eleos, Diobefos, Carbilefos, Brysas, Sapœos : Hebrum accolentes, Odrysarum numerosam gentem, Odomantas, Carbiletas, Pyrogeros, Drugeros ; Cœnicos, Hypsaltos, Benos, Carpillos, Botizos, Edones, Cicones, Bistones, Selletas, Priantas, Doloncas, Thyunos, Celetas : omnium autem savissimos Scordiscos memorat Florus.

C A P. XIV.

*De Urbibus veteris Thraciæ, Fluviiis
ac Montibus.*

O Pida clara olim in Thracia fuere, à Strymone amne in litore Ægæo, Oesyne, Neapolis, Abdera, à Diomedis sorore conditum opidum, unde & nomen habuit, idem & Clazomene dictum. fuit in eadem regione opidum Tinda, Diomedis equorum stabulis clarum ; Maronea : inter hanc & Hebrum fluvium Doriscus locus, ubi Xerxem Persarum Regem copias suas, quia numero non poterant, spatio dimensum ferunt. Ænus ab Ænea profugo condita ; paulumque à mari recedens ingens quondam Cypsella. In Chersoneso, quam Thraciæ cognominant, Cardia,

Eleus & Sestus; cui objacet ex Asia Aby-
 dus; utraque Leandri amore nota. Prope
 regio, in qua Xerxes divisas pelago ter-
 ras ponte (mirum atque ingens facinus)
 ausus jungere, & copias ex Asia in Græ-
 ciam traduxit: Callipolis, cui opposita
 in Asiæ litore Lampſacus: & in radice
 Chersonesi sedens Lyſimachia. Inde in
 Propontide Paſtya, Bisanthe, Perin-
 thus, mirifico amphitheatro splendore
 clara; Selymbria, atque in ipſo Boſpho-
 ro Byzantium, ante Lygus, postmodum
 Nova Roma, & novissime Constanti-
 nopolis dictum. Urbs omni ævo clarif-
 ſima, à Constantino Imperatore in ſe-
 dem Imperii electa: manſitque eadem
 dignitate, donec Turcarum impia gens
 ann. clocccccliiii occupavit, neque
 tunc decus ſuam perdidit, cum etiam
 nunc imperii Turcici caput colatur no-
 mine *Stambol*. De reliquo, opida in Pon-
 to, Phinopolis, Salmydiſſus, Peronti-
 cum, Apollonia paulum à mari rece-
 dens, magna quondam, Toza, Anchia-
 lus & Meſembria, terminus Thraciæ.
 Intus Byzya arx Regum Thraciæ, à Te-
 rei nefasto crimine, ſic opinati veteres,
 inviſa hirundinibus. Philopolis, antea
 Poneropolis, dein à ſitu Trimontium;
 Trajanopolis, Adrianopolis, à condito-
 ribus dicta opida. Præterea Olynthus;
 vel

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Novam Romam adpellavit: unde novum nomen Thraciæ ortum, quo nunc *Romania* indigitatur.

Secundum à Constantinopoli locum inter Thraciás urbes obtinet Hadriano-
polis; Turcis *Endrem* dicta, magna quidem atque ingens, at mœnibus haud cincta, ædificiisque vilibus extructa: Tertia, Philippopolis satis numeroſe incolitur. Nec cedit huic Trajanopolis: Cestus & Abydus sibi invicem objectæ, claustra Turcici imperii in his oris perhibentur.

Ceterum quia ad hoc loci perventum est, uti Græciæ statum præſentem consideremus, operæpretium est cognoscere, Græcos jam olim à Romana Ecclesia recessisse, nec Pontificem Romanum ceu caput agnoscere. Religionem quidpe peculiarem inter se habent diversam ab ea quam Romana Ecclesia profitetur. Nec soli Græci hanc sequuntur, sed complures aliæ nationes, Bulgari, Servi, Bosni, Sclavoni, Illyrii, Albani, Moldavi, Valachi, Russi, Muscovitæ, Tattari, Circassi, Mengreli, cunctæque nationes Ponticæ, & Tattarorum interior pars. Capita jam inde quatuor sibi constituerunt, quos Patriarcharum titulo reverentur. Horum, ut diversæ sunt sedes, sic in diversas regiones

Introduct. Geograph. Lib. IV. 235
nes inspectio & regimen. Princeps & caput universæ Ecclesiæ Græcanicæ est Patriarcha Constantinopolitanus, à quo dependent quotquot Græcanicæ religionis Christiani per omnem Europam dispersi degunt. Alexandrinus, cujus *Cairo* in Ægypto sedes; qui & Arabiæ Ecclesias regit. Hierosolymitanus in Syria supremus agnoscitur. Inde reliqua Asia Antiochenus.

C A P. XVI.

De Mœsia.

Supra Macedoniam ac Thraciam Mœsia est, quam Romani Cereris horreum ob fertilitatem soli adpellavere, ab Aureo & Scodro montibus intra Istrum & Æmum ad Pontum usque extensa; in superiorem, quæ nunc Servia est, & inferiorem, quæ Bulgaria, divisa. Terminus in medio utriusque est Ciabrus fluvius. In superiori populorum quondam clarissimi Dardani, regioque ipsa Dardania, Macedonia contermina; in inferiori Triballi omnium nobilissimi: post hos Peucestæ & Troglodytæ, jam Scythicæ gentes: infimam quidpe inferioris Mœsiæ partem, quæ ad Pontum accedit, Scythæ tenuerunt: quorum pars validissima Getæ ad utramque Danubii ripam,

ripam, hinc in Mœsos, illinc in Dacos, transeuntes.

In Mœsa dextram Danubii ripam frequentibus olim opidis stipatam fuisse, Ptolemæi testatur Geographia, idemque in Mediterraneis haud modicum eorum numerum recenset. At in litore Pontico clara maxime fuere, Sarpedonia, Dionysopolis, Timogetia, Tomi, Ovidii Poëtæ exilio nobiles, Istropolis & Eleutheræ.

De Istro amne.

Ister fluvius omnium Europæ maximus, in Germaniæ jugis Abnobæ montis ortus, per multas lapsus gentes Danubii nomine, immenso aquarum auctu, & unde primum Illyricum alluit, id est, ad Savi confluentem, Ister quondam adpellatus, sexaginta circiter annibus receptis, medio ferme eorum numero navigabili, in Pontum vastis sex fluminibus sive ostiis evolvitur. Singula autem ostia tanta sunt, ut prodatur, in quadraginta millia passuum, id est, mill. German. x, longitudinis, vinci mare, dulcemque intelligi haustum. German. vulgo *die Donau*, Sarmatis ac Scythis *Dunay*.

De

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

[Continue](#)

*Fair usage policy applies

montorium & fretum *Anian*, longitudine terrarum mill. Germ. cIo amplius occupat. Latitudine vero ab Oceano Septentrionali ad Caucasum montem fontesque Indi fluminis, mill. German. circiter LX. Dividitur autem universa Scythia in Europæam & Asiaticam. De hac posterius in ipsa Asia; nunc Europæam prius expediamus.

Scythia Europæa.

Terminatur Europæa ab Occasu Patisso flumine, ab Septentrione linea à Patissi fontibus per Amadocam paludem (quæ est in Lithuania) ad Borysthenis fonteis, atque inde alia linea ad Tanais ortus ducta; ab ortu ipso Tanai & Ponto Euxino: à Meridie Istro, & ubi is ad Nicopolim inflectitur, recta linea ab Occasu in Orientem ad Pontum ducta.

Totum hoc terrarum variis gentibus ac populis distinguitur. Quorum clarissimi, præter Troglodytas in Inferiore Mœsia commemoratos, Daci; quorum regionem nunc tenent Moldavi, Valachi, Transsilvani, & Hungarorum pars inter Patissum amnem & Transsilvaniam: Getæ, quos ad utramque Istri ripam in Mœsiam & Daciam extendi, ante diximus; nunc Bulgarorum & Moldavorum

davorum pars; Tyragetæ & Arpii inter Tyram flumen & Istrum; nunc inferior Moldaviæ pars Ponto objacens: Inter Tyram & Hypanim amneis, Carpi-
ni, Callipides, Istrici, Axiaces & Jazy-
ges Eneocadlæ; quorum omnium so-
lum nunc Podolia: Bastarnæ, iidem &
Peucini; quorum pars una in Germa-
nia, pars altera in Scythia Europæa;
nunc Russia minor, seu Nigra: Borysthe-
nitæ, inferior Lithuanæ pars versus Pon-
tum; Neuri, ad Borysthenis fonteis:
inde Geloni, Thussagetæ, Budini & A-
gathyrsi, in Moscovia inter Borysthenis
fonteis & Tattariam minorem: Alani
ac Roxalani in Moscovia, ad sinistram
Donetz, id est, minoris Tanais ripam:
Hamaxobii sive Hamaxobitæ, ad Gerri
fluminis fonteis in Tattaria minore:
Georgi, Nomades, Basilides & Tauro-
scythæ sive Scythotauri, iidem in Tat-
taria minori: Tauri sive Taurici, qui
Tauricam sive Scythicam Chersonesum
incoluerunt: In his Bosphorani utrim-
que Bosphorum Cimmericum accolentes:
Jazyges Mæotæ, juxta Mæotim pa-
ludem ad Tanaim usque protensi: Ari-
maspi & Essedones ac Tanaitæ, ipso Ta-
nais flexu cincti.

C A P. XVIII.

Dacia.

TRans Istrum igitur Mœsis contermini fuerunt Daci, Scythica gens, fera, atrox & barbara. Regio ipsa Dacia terminatur à Septentrione Carpathicis jugis & Hieraso amne; ab Oriente, eodem Hieraso & Istro; à Meridie, eodem Istro; ab Occidente, Patisso. Complectitur hodie Hungariæ partem, prædictam Transilvaniam, Valachiam & Moldaviam fere totam.

Divisa fuit olim in Ripensem, Alpestem & Mediterraneam. Ripensis est, quæ hodie dictam Hungariæ partem complectitur, cum parte Valachiæ. In hac populi Prendavesii, Albocensii, Saldensii, Tervingii, Burri, Cingesi. Alpestem nunc incolunt major pars Valachorum & Moldavi. Quondam in ea populi Piephigi, Siginni, Sinsii, Cotensii, Taiphali, Cacoensii, Cistoboci. Mediterranea, quæ & Gepidia, tota nunc est Transilvania. In hac olim populi Potulatenii, Buridiensii, Biephi, Ratacensii, Taurisci.

Urbs olim clara fuit Ulpia Trajana, ante Zarmisogethusa dicta; nunc *Varheli* eodem situ est in Valachia.

Fluviorum celeberrimi, Marisus,
Germ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

C A P. XIX.

*Transilvania, Valachia & Moldavia
descriptio.*

Transilvania.

TRansilvania Principatus, qui silvis undique, unde ei nomen Latinum, & montium jugis clauditur, Hungarice *Erdeli*, Germanice *Siebenbürgen*, Saxonibus haud dubie à septem opidorum numero dictus est. Qua ratione etiam nunc Sarmatis seu Sclavis *Siedm. grodska ziemia*, hoc est, Septemcastrensis regio, indigitatur. Postquam Saxones colonos recepit: cultius habitari coepit. Namque opida in ea illi condiderunt, quæ in hanc diem clara sunt.

Cibinium sive Hermanopolis, vulgo *Hermanstadt*, caput provinciae est: Alba Julia, German. *Weyßenburg*, Hung. *Gulafeirwar*, Principis superioribus annis sedes: Claudiopolis, Germ. *Clausenburg*, Hung. *Colosmar*: Bistricia, Germ. *Bistritz*, Hung. *Besterze*: Sciburgium, German. *Schiesburg*, Hung. *Segesmar*: Mediesus, German. *Medwisch*, Hung. *Megies*: Stephanopolis seu Corona, Germ. *Croonstadt*, Hung. *Breslaw*.

Valachia ac Moldavia.

Quæ nunc duæ regiones Valachiae ac Moldaviae nominibus distinguuntur.
fu

periori ætate uno Valachia vocabulo
nsebantur. Incolis *Woloska Zemla*, id
t, Valachia terra; & gens ipsa *Wolochy*.
ividebatur autem tota provincia in
ajorem & Minorem: Major postea
oldavia nomen recepit. Minori Va-
chia titulus remansit. Quæque suo pa-
bat principi seu duci, quem Sarmaticæ
ntis vocabulo *Weywodam* adpellant.
lonis quondam utraque stipendiaria.
unc partem Hungariæ Rex, partem
urcarum Imperator tenet. Valachia
put ac sedes Vaivodæ est *Targowisko*.
liqua loca sunt *Brailow*, & *Dombro-*
tza. Moldaviæ caput est ac Vaivodæ
des *Czukaw*. reliqua opida sunt, *Mar-*
sast, *Tarisko*, *Moncastro*.

C A P. XX.

*Tattaria minor; ubi Taurica
Chersonesus.*

Attarorum nomen longe lateque
per Asiam & Europam dispersum
; cujus limites postea in Asia dice-
us. at nunc de parte ejus agamus, quæ
ttaria Europææ sive Minor dicitur.

Tattaria igitur Minor, sive Præco-
nsium Tattarorum regnum, est ea
ythiæ Europææ pars quæ fluviis Bo-
sthene & Psola ac Desna (qui duo in
rysthenem exeunt) & Tanai minori,

vulgo *Donetz*, ipsoque *Tanai*, *Maoti* palude ac *Ponto* cingitur. Quinam antiquitus populi has oras incoluerint, supra demonstratum est. Ceterum omne litus hujus tractus Græcorum coloniis juxta atque monumentis inclytum fuit: maxime vero *Taurica Chersonesus*, non minus quam ipsa *Græcia* celebrata. In hac Græcorum urbes claræ, *Pantica-pæum*, nunc vulgo *Pontico*; *Cimmerium*, in medio *Chersonesi*; *Taphros*, nunc *Przekop*, & *Theodosia*, nunc *Kassa*.

Scythæ in universum tenuerunt: at postquam *Tattari*, ex *Asia* profecti, occuparunt, *Tattaria* dicta est, Minorque cognominata, ad differentiam *Majoris*, quæ est in ipsa *Asia*.

Divisa est in *Præcopensem* & *Creameam*: *Præcopensis*, quæ *Sarmatis* *Przecopska* dicitur, est ipsa *Chersonesus Taurica*; à *Przekop*, id est, fossa, quæ in *Isthmo* facta est, seu ab opido ejusdem nominis huic adposito, cognominata. *Cremea*, *Krymska* incolis, est reliqua pars extra *Chersonesum*, à *Krym* opido, quod olim *Cremnos*, dicta. At quia imperii sedes est in *Chersoneso*, tota *Tattaria Minor* *Præcopensium* *Tattarorum* regnum adpellatur. Ipsa gens fera, atrox ac rapida, non in opidis vel

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Completitur hodie Moldaviæ partem inter Tyram, Istrum & Hierasum amnes; Hungariæ partem inter Patissum & Istrum; Poloniæ regnum ultra Vistulam, Borussiam, Livoniam, Lithuaniam, Russiam Albam, hoc est, Magni Ducis Moscoviæ imperium, & Minoris Tartariæ partem, quæ Cremea dicitur.

Populorum in universa Sarmatia Ptolemæus complura nomina recenset. at ut regio hæc Romanis pariter ac Græcis parum nota, sic illa incerta. Clarissimi tamen ac notissimi, præter eos quos in Scythia Europæa explicuimus, erant Germanis contermini Venedi, qui nunc sunt Livones, Borussi ac Poloni inter Vistulam, Lithuaniam & Podoliam, tum Iazyges inter Istrum & Patissum, quos Ptolemæus Metanastas cognominat, id est, Vagos; Plinius Sarmatas affirmat: Tabula itineraria Sarmatas Vagos.

C A P. XXII.

De incolis Sarmatiæ, fluviis ac montibus, item de Hyperboreis.

GENS quidem universa Græcis Sarmatiæ dicta fuit, habitu, armis, moribus vivendique ratione Scythicæ ac Parthicæ similis; ideoque ejusdem originis cum his fuisse conjicere licebit. Verum quum sibi ipsis dicti sint *Russacy*, & ad
Ri-

Riphæos usque montes incoluerint, eodem esse credibile est, quos Mela Riphæces adpellat, tanquam posteri Riphati Noachi abnepotis. Ceterum de rebus gestis ipsorum, antequam sub Slavorum nomine nosci cœperunt, parum in veterum monumentis reperitur.

Sarmatia fluvii.

Flumina in Sarmatia, præter ea quæ in Pontum defluere diximus, fuere, Suevicum mare sive Codanum sinum petentes, Chronus, vulgo Germanis accolis *Mammel*, Polonis *Niemen*: Rubo in Venedicum sinum, qui nunc accolis *der Riegish bodem*, prope Rigam sese exonerans; nunc *Diviná* Polonis, *die Dune* German. Turuntus in Moscovia, nunc *Welikarzeká*: & Chesinus, in Clypeum sive Granvicum sinum sese evolvens: nunc Russis accolis *Lomat*, & postquam emensus aliquod spatium, *Wolchoro*.

Montes.

Montes sunt, Carpates, nunc *Krápak*, Poloniam ab Hungaria submovens: Riphæi, qui & Obii, à sinu Albo ad Obii ostium extensi: Russis sive Moschis nunc *Welikè kameny poyas*, id est, magnum lapideum cingulum dicti, quia orbis cingulum eos perhibent.

Q4

Hy

Hyperborei.

Sed operæpretium fuerit hoc loco cognoscere ea, quæ de Hyperboreis, fabulosis celebrata miraculis gente, veteres tradiderunt. Hos alii Europæ, alii Asiæ, dederunt, plerique utrique. Fuerunt (si fuisse credimus) supra LX gradum in litore Septemtrionalis Oceani, ultra Aquilonem (unde & nomen eis à Græcis quæsitum) Riphæosque montes sub ipso siderum cardine. Regio aprica, felici temperie, omni afflatu noxiocarens, per se fertilis. Cultores justissimi & diutius quam ulli mortalium & beatus vivebant. Quidpe festo semper otiosi non bella noverant, non jurgia, non ægritudinem ullam; ad innocentiam omnem æquale votum. Domus iis nemora lucique & Deorum cultus viritim gregatimque. in diem arbores victum subministrabant. Mors non nisi satieta- te vitæ. ubi eos vivendi tædium ceperat, mortem ultro accersebant & voluntario interitu castigabant obeunditarditatem. Epulati delibutique senes luxu, ac fertis redimiti, semet ipsos in pelagus ex certa rupe præcipites dabant. quod genus sepulturæ beatissimum existimabant.

C A P.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

cum & sinus Venedicus, lineaque à Perna-
navia Livoniæ opido ad Dunæ fontes
ducta; qua Sol exoritur, Borysthenes, sive
Dnieper; à Meridie, Tyras, sive *Nyester*,
& Carpatès mons; qua occidit Sol, Sile-
siæ & Marchiæ Brandenburgicæ Pome-
raniæque junguntur.

Longitudo harum finium summa est,
inter duo opida *Schwibussen* ante dictum
& *Czirkassy* in ripa Borysthenis situm;
mill. Germ. cc. Latitudo inter Perna-
naviam Livoniæ opidum & Carpatem
montem supra Transilvaniam mill. cl.

Dividitur in regiones ac Provincias
supra dictas; quarum singulas explicare
aggrediemur.

C A P. XXIV.

Polonia proprie dicta.

Polonia proprie dicta, incolis *Polska* à
vocabulo *Pole*, quod Slavonica lin-
gua campum significat, notationem ac-
cepit; quia tota campestris est ac plana.

Dividitur in Majorem & Minorem.
Major Germaniæ cõtermina est; Mi-
nor Moraviæ, Hungariæ ac Russiæ. Mi-
nor supremam nunc fert dignitatem ab
urbe Cracovia regni capite: At Major
dicta fuit altera, cum divideretur re-
gnum. quia illic sedem fixit Lechus
gentis conditor.

Pol-

Polonia Major.

Majoris caput est Posenania, incolis *Posnan*, Germ. *Pöfen*, urbs præclara ac supra Polonorum cultum splendida, emporiumque celeberrimum. Secunda est Gnæfna, incolis *Gniezno*, Germ. *Gniefen*, mercatu nobilis, antiquissima Polonicarum, primaque sedes Principum. Reliqua opida sunt, Calisia, Ptolemæo memorata, Polonis nunc *Kalisz*: Lancicia, *Plotsko*, & Petricovia, vulgo *Piotrkow*, Juridico conventu (tribunal incolæ vocant) maxime celebris.

Polonia Minor.

Princeps Minoris est Cracovia, vulgo *Kraków*, caput decusque totius regni ac sedes regia: urbs magna atque ingens, & licet inter incultas, ipsa tamen magnificè admodum & superba. Corrodunum esse Ptolemæi, haud male conjiciunt docti viri. Secunda à Cracovia est Lublinum, vulgo *Lublin*, urbs egregia ac lauta, negotiationibus sublevata: quidpe mercatus est totius regni nobilissimus. Tertia est Sendomiria, Polonis *Sendomierz*.

Ceterum, à Lecho, primo gentis conditore, Principes populum rexerunt adusque Boleslaum Chabrium, qui primus Poloniae Rex ab Othone III, Rom. Impe-

Imperatore circa ann. c^o pronuntia-
tus est.

C A P. XXV.

Lithuania, Russia & Podolia.

Lithuania, Polon. *Litwa*, German. *Littawen*, suos habuit antea principes Magni Ducis titulo illustres, donec Jagello an. c^occcc^olxxxvi in Regem Poloniæ electus magnum Lithuaniz Ducatum Polonicæ regno adjunxit. Regio est totius regni vastissima, silvis horrida, paludibus foeda. Longitudo ejus maxima inter Polotæ fluv. fontes (qui sunt in confinibus Livoniæ & Moscoviæ) & *Dassow* proximum Ponto opid. Milliar. Germ. cclx. Latitudo inter Chronum & Borysthenem amnes mill. lxxx.

Urbibus, vicis atque ædificiis tota regio plane inculta est. Caput est Vilna, Germ. *Wilde*, ampla ac spatiosa, Cracoviæ magnitudinem exæquans, at ligneis plurimum constans ædificiis. Major equidem hac, at incultior, Novogardia, vulgo *Nowigrod*. Clara item atque magna est Kiovia, vulgo *Kijow*, ad Borysthenem sita. *Dassow*, ad Pontum accedens veterum est Ordessus. *Kawna*, German. *Kawen*, Mulso quod vulgo *Medum* vocant, nobile est opidum.

~ *Russia*

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

[Continue](#)

*Fair usage policy applies

Caput regionis est *Kámieniecz*, urbs mira ac stupenda ratione in arduo saxo condita; qua re, cum sæpius à Tattaris, Turcis ac Valachis peteretur, inexpugnabilis exstitit. Reliqua loca sunt, *Chmielnik*, *Tzudnow*, *Bratzlaw* & *Orczakow*, quod Tattari occupatum tenent.

C A P. XXVI.

Volinia, *Podelassia*, *Masovia*,
Livonia, *Samogitia*.

Volinia.

Volinia, Pol. *Wolin*, inter Poloniam, Lithuaniam & Russiam Nigram porrecta, opida præcipua habet, *Lutzko*, *Wlodimirz*, & *Krezemieniec*.

Podelassia.

Podelassia, Pol. *Podlasze*, inter Lithuaniam, Masoviam & Borussiam posita, Lithuanix quondam pars, singularis postea provincia facta, Polonix titulo accessit. Loca notiora sunt, *Bielsko*, *Ty-koczijn*, *Augustow*.

Masovia.

Masovia, Pol. *Mazowsze*, German. *die Masaw*, inter Porussiam, Poloniam & Podelassiam sita, suos habuit ante Duces; quorum stirpe extincta, Ducatus ann. cl. lxxxvi. Polonix titulo insertus est.

Caput Provinciæ est Varſavia, Pol. *Tarſzawa*, Germ. *Warsaw*; regni comiſis, quæ heic haberi conſueverunt, celeberris.

Livonia.

Livonia, German. incolis *Lieſlandt*, nobiliffima atque ampliffima regio; ab Septentrione, Finnico ſinu terminatur; ab Oriente, Narva amne & *Peybas* lacu, Magnæ Ruſſiæ Lithuaniamque latere occidentali; à Meridie linea ab opido Lithuaniam *Dodina*, in ripa Duinæ fluvii poſito, ad *Memmel* Boruſſiæ opidum perducta; ab Occaſu, mari Suevico. Longitudo ſumma inter Narvam & *Memmel* mill. xc. Latitudo inter mare & *Dodina* mill. Lx. Dividitur in quatuor partes, quarum nomina incolis, *Eſten*, *Letten*, *Curland* & *Semigallen*. Harum prima Suedicæ eſt ditionis, reliquæ Polonia parent: Inſula *Ooſel* ad Danum pertinet.

Princeps urbium eſt *Riga*, nobile emporium, nec inferior commerciis *Rialia*, vulgo *Revel*, *Eſtenia* caput. Tertia eſt *Dorpatum*, vulgo *Derpt*; Veneta, vulgo *Wenden*, Venedico obverſanai, Magiſtri militiæ ordinis Teutonici ſede nobilitata, *Curlandia*, quæ ſuperioribus annis in Ducatum una cum *Semi-*

Semigallia elata , caput *Goldingen*, Ducum autem sedes *Mitaw*.

Samogitia.

Samogitæ Ducatus inter Livoniam & Borussiam situs , nullo neque opido, neque castello, neque eximio aliquo ædificio insignis, silvis ac nemoribus horridus, solo mellè, quod heic præstantissimum colligitur, notus est.

C A P. XXVII.

De Borussia & Cassubia: item de Episcopatibus & Academiis regni Polonici.

PRussia, vulgo *Preussen*, amplissima atque illustrissima regio, fluviis ac lacubus stagnisque frequenter rigua, frumento maxime ferax, quibusdam dicitur perperam Borussia, quasi à Borussorum antiqua gente, quam Ptolæmæus in Moscoviæ tractu ponit. hanc huc transisse suspicantur. Alluitur à Septentrione sinu Codano & Chrono flumine; ab ortu clauditur Lithuania & Podelassia; à Meridie Masovia & Polonia: ab Occassu Cassubia. Porrigitur in longum à Chroni ostio, ad Toronium urbem in ripa Vistulæ, mill. Germ. XLV. In latum ab opido Podelassie *Raigrod*, ad Vistulæ ostium, totidem.

Divisa hodie est in Regalem, quæ immediate Regi paret; & Ducalem, quæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Cassubia.

Cassubiæ Ducatus, inter Borussiam ac Pomeraniam situs, latior olim erat, quam nunc patet. Quidpe tota ea Borussiae pars quæ circa Vistulam Pomerellia nunc dicitur, Cassubiæ Ducibus ante parebat.

At ejus quæ nunc Cassubia nuncupatur, caput est Conicia, Polon. sive Cassubiis incolis *Chonitza*, Germ. *Konitz*. Reliqua opida sunt, *Slochow*, *Butow*, *Laenburg*.

Episcopatus & Academia Polonici regni.

Archiepiscopatus in universo regno sunt tres, Gnæinensis, Leopoltanus & Rigensis. Episcopatus xvi. Academiae duæ, Cracoviensis & Regiomontana.

C A P. XXVIII.

Moscovia sive Russia Alba Magnus Ducatus.

Ultima Europæ regio est Russia Alba sive Major, omnium vastissima; inculta, ac paludibus silvisque invia. Eadem Moscovia à capite suo. Gens ipsa rudis, perfida, servituti supra modum addicta, vulgato nomine nunc Moscovitæ adpellantur.

Finitur ipsa regio à Septentrione, mari

ri concreto; ab Ortu, iisdem finibus
ibus Europa, hoc est, Obio ac Tanai
ibus; à Meridie, Tanai minore, vul-
Donetz, Desna & Psola; ab Occasu,
rystheue & Narva lineaque inter ho-
m fontes ducta.

Longitudo summa inter promonto-
um Litamin, vulgo *Capo Oby*, & Pso-
confluentem, ad opidum *Czirkassy*,
plet mill. Germ. ccclxxx. Latitudo
er *Corelenberg* opidum in confinio
landiæ, & Obium flumen, juxta opi-
m *Lepin*; mill. ccc.

Dividitur in complures Ducatus ac
provincias, quæ plerumque à præcipuis
tribus denominantur.

Ducatum princeps est *Moscovia*,
colis *Moskav*; ceteri, *Wolodimir*,
mosaysko, *Twier*, *Ruszowa*, *Nissy*, *No-*
gorod, id est, inferior *Novogardia*,
Zan, *Worotin*, *Smolensko*, *Bieda*, *Ples-*
ow, *Weltki Novogorod*, hoc est, *No-*
gardia magna, *Bieleiezero*, *Iaroslav*,
iera.

Principatus, *Rostow* & *Suldal*.

Provinciæ, *Wolska*, *Corella*, *Wologda*,
lug, *Dwina*, *Wiatka*, *Iuhora*, *Petzera*,
idora, *Permen*, *Czeremyssi gorni*, *Cze-*
ryssi lugowi, *Mordwa*, *Kargapole*, *Me-*
ora.

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Maotislacus, Tanais amnis & Obium flumen.

Longitudo ejus summa est inter Hellespontum & Malaccam, extremum Indiae emporium, mill. German. cloccc. Latitudo inter fauces Arabici sinus & Tabin promontorium, quod est ad fretum Anian, mill. clocccxx.

Divisa fuit olim universa in Majorem & Minorem. Regiones quas Major complectitur, sunt istae: Sarmatia Asiatice, Scythia Asiatice, Serica, Sinæ, Indiae, insulae ad Indias; in Continenti rursus Gedrosia, Carmania, Drangiana, Arachosia, Sogdiana, Paropamisus, Bactriana, Hyrcania, Margiana, Parthia, Persis, Susiana, Media, Albania, Iberia, Colchis, Armenia, Mesopotamia, Assyria, Babylonia, Arabia, Syria, Palaestina, Phoenice, Cilicia, Cappadocia, Galatia, Pontus, Bithynia, Pamphylia, Lycia, & insula Cyprus. In minori sunt haec: Phrygia, Mysia, Lydia, Caria, Aëolis, Ionia, Doris, & insula Rhodus.

At hodie tota Asia in quinque potissimum dividitur partes; quarum I Tartaria; II China; III Indiae, sub quibus insulae adjacentes; IV Persarum sive Sophorum imperium, sub quo comprehenditur Armuziae peculiare regnum; V Turcicum imperium.

C A P.

C A P. II.

*Scythia Asiatica & Sarmatia Asiatica ;
item Serica & Sogdiana.*

PRima igitur Asiæ, post Tanaïm, est Scythia, ipsaque gens Scythæ, quos Persæ Sacas adpellavere à proxima gente: antiqui Arimeos dixerunt. In Europam usque ad Istri ostia extendi, supra demonstravimus; ubi etiam fines eorum explicuimus.

At Scythia Asiatica fines habet, ab occasu eisdem, quos ipsa Asia, atque Europa; ab Septentrione, mare Scythicum sive concretum ad *Tabin* usque Promontorium; ab Ortum, mare Eoum & Auxatios Casiosque montes, quibus à Serica hodie Cataiæ regno determinatur; & Otrocoram montem, quo à Siniis sive Chinesibus discernitur: à Meridie, Emodos montes, quibus ab Indiis, & Sagdia Oxiaque juga, quibus à Persarum submovetur imperio; dein mare Caspium; mox Caucasum montem, quo ab Albania; & Coracem, quo ab Iberia & Colchide separatur.

Longitudo ejus atque latitudo nobis in Europa dictæ sunt. Complectitur autem hodie totum Tattariæ Asiaticæ nomen, si regnum Cataiæ excipias, quod Seres populi olim tenuere; &

Zagataiæ partem nomine *Ocrage*, quam Sogdii. Divisa fuit in Sarmatiam Asiaticam, Scythiam intra Imaïum montem & Scythiam extra Imaïum montem.

Sarmatia Asiatica.

Sarmatarum Asiaticorum regio includitur fluminibus Tanai & Rha, sive *Volga*, mari Hyrcano Ponticoque, & montibus Corace Caucafoque. Nunc Tattari Czerkassi eas terras tenent.

Populi in ea à veteribus Geographis recensentur innumeri; at clari Turcæ, sive Turci, qui Turcicum condiderunt imperium. Præterea Amazonum muliebri genus, omnium clarissimum.

Scythia intra & extra Imaïum montem.

Reliqua Scythia Asiatica in duas dividitur partes; quæ Occasum spectat, Scythia intra Imaïum montem; quæ Ortum, Scythia extra Imaïum dicitur.

In Scythia intra Imaïum montem populi inter alios fuere Saffones, unde quidam Saxones in Germania ortos nugantur; & Sacartim gens magna, nunc *Turckestan* & *Tagalistan*, in confinibus Indiæ. Atque in his populi omnium Scytharum nobilissimi Maslagetæ.

Fluvii.

Fluvii universæ Scythiæ celebres, sunt
Obius

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

tensum, ubi Tattaria Minor supra memorata. Gens ipsa fera, atrox, cruenta, inconditis moribus, & omnium barbarorum maxime barbara. Regio plurimum inculta, tristis, squallida atque deserta. Nomen accepit à flumine *Tattar*, quod *Mongul* regionem irrigans in mare Septentrionale effunditur.

Universæ longitudo est à Borysthenis ostiis ad *Tabin* usque promontorium mill. German. circiter c. l. Latitudo ab *Obii* ostiis, ad finem *Bramas* regni in confinibus Indiæ ac Sinarum, mill. l. c.

Universa dividitur in Asiaticam & Europæam, quam supra explicuimus.

Asiatica quinque potissimum partibus distribuitur, quarum nomina hæc: Tattaria deserta, Tattaria *Zagataia*, *Turckestan* regnum, *Catani* Magni Imperatoris imperium, & Tattaria vetus.

C A P. I V.

Tattaria deserta, Zagataia & Turckestan.

Deserta Tattaria inter *Tanaïm*, *Volgam*, *Jaxartem* amnes, *Tapyros*, *Sebyos* *Imaïm*que montes sita, *Sarmatiæ* Asiaticæ partem, partemque maximam *Scythiæ* intra *Imaïm* montem completitur, in hordas complures distributa; quarum præcipuæ sunt: *Zavolhensis*,
quæ

quæ & Bulgarorum Tattarorum est horda; Calanensis, Nohaigensis, Tumenfis, Schibanskenfis, Colakenfis; Astracanenfis, quæ quondam peculiare regnum; & Baskirdenfis; pleræque ab oppidis cognominatæ.

Harum incolæ cum omnes liberi ante essent, nunc Moscovitarum imperio audientes sunt; exceptis unis Tumenfibus, qui magno Chano Cataino parent.

Zavolhensis horda magna quondam dicebatur, quia ex hac ceteræ ortum duxerant; unde etiam Imperator eorum *Vluchan* adpellabatur, id est, Magnus Dominus, sive Magnus Imperator.

Astracanensis regni caput est urbs *Astracan* sive *Citrachan* prope ostia Volgæ, salinis atque emporio clara; qua de causa mercatores innumeri ex Moscovia, Turcico Imperio, Armeniis & Perside eo-confluunt.

Sunt præterea in deserta Tattaria, *Czirkassi* inter Tanaim & Volgam, in Asiatica Sarmatia; & versus Oceanum in Scythia intra Imaum, *Mecriti* ac *Samoiedi*, quos Latine dicas semet ipsos devorantes; alique eodem tractu, *Molgomsai*, *Badaique*; utrique solem, vel rubrum pannum in sublime elatum, venerantes. Ceterum dexteræ Obii ripæ,
circa

circa mediam fluminis partem, adposita est urbs magnitudine & incolarum numerositate ingens *Grustina*, Tattaris & Moscoviticis negotiatoribus frequentissimum emporium.

Tattari Zagatai.

Desertæ Tattariæ à Meridie conjuncti sunt Tattari *Zagatai*, agro, opidis moribusque ceteris cultiores ac nobiliores. Fines eorum à Septentrione Jaxartes flumen; ab Ortū *Turkestan* regnum; à Meridie Persicum imperium; ab Occasu mare Hyrcanum.

Caput regionis ac sedes Regum est *Samarcanda*, Tamburlane, bellicosissimo Tattarorum Imperatore, maxime celebris; urbs magna ac lapide exstructa; at parum frequens. *Zahaspæ* ad Oxii ostia & *Bikent* in mediterraneis clara sunt emporia, quo Indi, & Cataiæ regni incolæ, mercandi causa conveniunt.

Turkestan Regnum.

Proximum ab Ortū est *Turkestan* regnum, veterum Sacarum regio; cujus incolæ satis civiles & culti. Urbium notissimæ, *Taskent*, *Cotam*, *Cascar*, *Iarkom*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Indis ac Sinensibus mercatoribus emporium.

Cainda urbs velis subtilissimis, quæ ex arborum corticibus ad usum feminarum conficiunt, maxime est clara. Qua re tota olim Serica nota erat. Unde Plinius: *Seres, inquit, lanificio nobiles, perfusam aqua depectentes frondium canitiem.*

In regno *Tangut* artem Typographicam ante c10 annos inventam fuisse, nonnulli contendunt.

Tenduc Provincia, magni ac potentis Regis Presbyteri Joannis (quod nomen postea Abyssinorum Regi in Africa per errorem datum fuit) quondam regnum fuit.

Tainfu regnum amplum atque cultum vitibusque fertile, artificibus ac negotiatoribus refertum, armorum bellicorum nobilissima inter Tattaros officina. Quin Serico ferro jam inde Plinius palmam tribuit.

Tattaria Vetus.

Postrema universæ Tattariæ pars est Vetus Tattaria, inter Paropamisum amnem & Sericam sive Cataiæ regnum ad usque Septentrionalem Oceanum & fretum *Anian* extensa.

Dicitur vetus Tattaria, quia hinc primo

MO

Introduct. Geograph. Lib. V. 271
mo nomen Tattarorum, ut supra demonstravimus, exortum est. Regiones heic & hordæ complures, quarum nomina vix nota aut certâ. At *Ung & Mongul* regiones, *Gog & Magog* esse, viri docti docent.

C A P. VI.

De Sinarum regione sive China.

T Attariæ, qua Ortum solis prospicit, adnexum est Chinæ regnum, cæli temperie, fertilitate soli, amplitudine, opibus ac potentia, haut cuiquam alii cedens. Gens ipsa (si credimus) ingenio omnes alias superans. Sinas esse Ptolemæi, cum situs, tum ipsum vocabulum maxime convincit. Quidpe quod Hispanis *China*, id Italis Tuscis *Cina*, & Germanis *Tschina* scribitur; ubi exiguum in pronuntiatione deprendas differentiam inter *China* & *Sina*. At ignorantia Hispanicæ pronuntiationis, quæ est in Ch, Græcæ literæ χ pronuntiationis in vocabulo isto apud alias nationes invaluit. Limites habet, ab Occasu Damascos montes, quibus ab India & Tattaria separatur; ab Septentrionibus, Ottorocorum, & murum ccc milliar. German. inter hujus crepidines contra Tattarorum irruptiones exstructum; ab Ortu, Oceanum Sinensem sive Eoum;

Eoum ; à Meridie eundem Oceanum & regnum *Sian*. Longitudo summa est à Tattarorum finibus , qua mare Eoum tangunt , usque ad regnum *Sian* , mill. Germ. lxx. Latitudo inter Damasia juga & Oceanum mill. ccc.

Dividitur totum regnum in complures provincias , quas illi praefecturas vocant : quarum maritimæ sunt , *Cantan* , *Foquiem* , *Chiqueam* , *Nanquin* , *Xantum* , *Panquin* ; mediterraneæ , *Xiamsu* , *Cansu* , *Sancii* , *Suchnam* , *Huanum* , *Iuana* , *Fuquam* , *Suinam* , *Quicheu* , *Quianci* , *Cochinchina* , *Quancii*.

Urbes per universum regnum esse tradunt celebres cexl , fossis murisque probe munitas ; præter opida & pagos quorum infinitus numerus. Amplitudo autem urbium ex eo conjicitur , quod *Cantan* , una ex minoribus , tria amplius milliaria Germanica circuitu amplecti dicatur.

De Regia varia est auctorum traditio ; alii quidpe *Panquin* , eam vocant , alii *Xantum* , quam eandem putant esse *Quinsai*. In Tattariæ finibus versus Septentriones sitam esse , omnes consentiunt. Ante erat regia *Nanquin* , magna urbs , in medio regni versus Oceanum posita. At de urbe *Quinsay* (sive ea Tattarorum Magni Chani , sive Sina-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Sinarum regno conjuncta est ab Occasu Meridieque India, terra omnium mobilissima, auri argentique adeo fecunda, uti solum ejus aureum argenteumque esse veteres crediderint.

Nomen accepit ab Indo nobilissimo flumine. Clauditur ab Occasu, Indo; à Septentrione, Emodis montibus; ab Ortum, itidem montibus Damasiis & Mæandro: à Meridie, suum mare, quod Indicum adpellatur, magnis sinibus recipit; in quod, ceu duo cornua, longissimo excursu sese emittit.

Longitudo ejus summa est ab Indi fontibus usque ad extremum aureæ Chersonesi promontorium mill. Germ. circiter 100; Latitudo maxima à Damasiis jugis in finibus Sinarum ac Tattarorum ad Simyllam promontorium, nunc *C. Comori*, mill. ccccl.

Divisa fuit olim Gange flumine in duas partes; quarum una versus Occasum, India intra Gangem; altera versus Ortum, India extra Gangem adpellabatur.

Tradunt veteres Geographi, fuisse in India populorum novem millia, quorum clarissimi Brachmanes, Indorum
Philo-

Philosophi, Græcis Gymnosophistæ dicti, & Gangaridæ, quorum Regem potentissimum Alexander Magnus invadere non ausus est.

Urbium fuisse quinque millia, iidem auctores prodiderunt, præcipua capacitate; quarum omnium clarissima Nyfa, in qua genitum Liberum patrem Indi arbitrabantur.

Fluvii.

Fluviorum nobilissimi sunt Indus & Ganges: Indus, quem accolæ quondam Sandum, nunc diversis nominibus diversi adpellant populi, *Hynd, Duil, Inder, & Caercede*, in Paropamiso monte effusus undeviginti recipit amnes; sed clarissimos Hydaspem & Hypasin, qui Alexandri iter terminavit. nusquam latior quinquaginta stadia aut altior xv passus, septem ostiis in mare Indicum evolvitur. Ganges gemmifer & auri fecundus, ex Scythicis exoritur montibus, cuius latitudo minima duo mill. Germ.; maxima, quinque; ubi vadofissimus, mensuram centum pedum devorat.

De Incolis.

Indorum gens verustissima nunquam à natali solo recessit. quare nemini fas sit mirari vel hominum vel urbium copiam. Indiam Liber pater (quem illi

apud se natum arbitrati) primus cum exercitu ingressus est, primusque omnium Indis subactis triumphavit. Dehinc Persæ proxima inter Indum & Gangem armis occupata tenuerunt, donec Alexander, Dario superato, Porum Indorum Regem debellavit. Post hunc in pace, suis quique Regibus obedientes, egerunt; donec diu ignoti, tandem Portugallensibus superiori sæculo rursus cogniti fuerunt. Longinuitas Regionis occasionem præbuit fabulis, uti ex veteribus graves etiam scriptores, hominum varias monstrosasque species crediderint.

C A P. VIII.

Summa India nova descriptio.

CUM superioribus seculis ob feritatem intercedentium populorum terra adire India nequiret, tam longinqui vero maris navigatio nondum experta esset, diu Europæis incognita mansit, cum non nisi ex veterum scriptis nosceretur. At primus Gualco Gama, Portugallensis, ann. clo ccccxcvii ab Hispaniis profectus, superato Bonæ Spei promontorio atque universa Africa circumnavigata, Indiæ oram maritimam perlustravit. Post hunc idem ab aliis feliciter tentatum; missique alii alique sub-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Sian, Cambogia, & Septentrionalis pars,
quæ ferme tertia universæ.

C A P. IX.

Cambaia, Narsinga, Malabar, Orisa.

C Ambaiæ regnum in dextro Indiæ cornu ad Indi ostia situm, longitudine occupat mill. Germ. circiter CLX, latitudine fere totidem.

Urbium prima est, quæ regno nomen dedit, *Cambaia*, omnium Indicarum cultu atque magnitudine præstantissima, qua de causa *Cairum* Indiæ vocitata. Regia sedes est *Campanel*, in edito loco septenis mœnibus cincta. *Goa* in insula Indi posita, emporii celebritate, agrorum ubertate, incolarum multitudine atque ædificiorum magnificentia insignis urbs, ob munitionis firmitudinem locique situm claustra regni vocitata.

In eadem insula *Dio* arx, atque in continenti alia *Damaom*, Hispanorum præsidiis custodiuntur.

Celebres quoque sunt *Beder & Decan* urbes; quarum hæc regno quondam nomen dederat. At citra Indum in Provincia *Gûzarate*, quæ pars est regni *Cambaia*, præcipua urbs est *Ardavât*, Indi ripæ adposita.

Narsinga.

Narsingam, in dextro itidem cornu sitam,

fitam, duobus lateribus, Occidentali ac Orientali, mare abluit. Longitudo ejus à confinibus Cambaia & Orixæ, ad promontorium *Cornori*, mill. occupat German. circiter CL. Latitudo summa inter duo maria mill. XC.

Regiæ sunt dux: *Narsinga*, unde regno nomen, & *Bisnagar*.

Onor, *Batecala* & *Mangalor*, Lusitanæ conditionis. *Colmandel* & *Maliapor* ab Indis Christianis habitantur: Quarum hæc *D. Thomæ* sepulcro clara.

Malabar.

Malabar regio in extremitate dicti cornu sita, in longum LXXX, in latum XLV mill. German. regna continet, ab singulis urbibus denominata; *Cananor*, *Calicut*, *Gowlete*, *Cranganor*, *Cochin*, *Coulam* & *Travancor*. Horum *Calicut* cetera præstat; cujus Rex *Samory* incolis, id est, summus Imperator ac Deus in terris vocatur. Ipsa urbs *Calicut* ampla est, at humiliter exstructa.

In hac provincia Lusitani tria habent munimenta.

Orixa.

Orixæ regnum, in sinu Gangetico inter *Narsingæ* & *Bengalæ* regna protensum; caput habet *Orixam* urbem. At regia est *Ramana*.

C A P. X.

*Bengala, Pegu, Sian, Camboia, India
Septentrionalis.*

Bengala.

BEngalæ regnum ab urbe *Bengala* dictum, ad Gangis aliorumque amnium ostia, in longum c L, in latum c LXX mill. Germ. obtinet.

Ipsa urbs *Bengala*, magna, celeberrimo emporio insignis, in insula fluvii *Cosmin* sita est.

Pegu.

Regia hujus regni est *Pegu*, urbs in insula posita, totius Indix clarissima, mœnibus munita, ædificiis elegantissimis ornata.

Subjecta autem sunt Regi *Pegu* & alia regna, quorum *Ava* versus Septentrionem, gemmis, equis & elephantis abundat.

Sian.

Sian potentissimum regnum, cujus longitudo ccc, lat. c LX conficit mill. urbes insigniores habet *Sinan* regiam, admodum amplam, & *Malacca* in Chersoneso aurea sitam; emporium aromatibus nobilissimum; quatuor mill. German. amplecti dicitur.

Cam.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

inter has sparsæ Moluccæ : parvæ , at felici aromatum productū nobiles , *Bachian* , *Tidor* , *Ternate* , *Motir* , *Machian* . Jamque Sinarum regno adproximantes Philippinæ , quas Baruffas Ptolemæi interpretantur . Harum maxima *Lutzon* ; in qua Hispani urbem condiderunt *Manilliam* . Secunda est *Mindana* . Tertia *Calamianes* . Dein reliquæ minores inter has dissipatæ . Hinc vero versus Orientem sunt aliæ complures , in universum Hispanis *Istas de las Velas* . Hinc rursus Meridiem versus CL distans mill. Germ. est nova *Guinea* ; quæ an sit insula an vero pars Continentis terræ Australis , nondum satis compertum habemus . At in sinu Gangetico *Narsingæ* regno adversa *Ceylon* , novem regnis distincta , antiquis *Taprobana* dicta .

C A P . XII .

De Persarum imperio .

Persarum regnum antiquitus occupabat quicquid præter explicatas terras in Asia reliquum est , quin etiam Indiæ partem & Ægyptum , quæ antiquitus in Asia censebatur , longitudine ab Hellesponto ultra Indi ostia milliar. Germ. Iccc , latitudine à Ponto ad sinus Arabici fauces Icc . quo spatio multæ regiones atque regna recensentur , de quibus ordi-

Introduct. Geograph. Lib. V. 283
ordine erit agendum. At primo loco
eam partem narrabimus, quæ nunc Per-
sarum sive Sophorum imperium dicitur.
Hoc clauditur à Septentrione Hyrcano
sive Caspio mari, & Oxo flumine Cau-
casoque monte; ab Oriente, Indo; à Me-
ridie, mari ac sinu Persico; ab Occasu,
Euphrate amne & Tigri, qui in illum
immergitur, Niphaticis jugis, & Araxe
fluvio, qui in Hyrcanum mare evolvi-
tur. Longitudo ejus est ab Araxis ostio
ad Indi ostia miliarium CCCCLX. Latitu-
do ab Oxo ad mare Persicum CCLXX.

Regiones heic olim, Gedrosia, Car-
mania, Drangiana, Arachosia, Paropa-
misis, Bactriana, Margitana, Hyrcania,
Aria, Parthia, Persis, Sufiana, Assyria,
Media.

C A P. XIII.

*Gedrosia, Carmania, Drangiana, Aracho-
sia, Paropamis, Bactriana, Margia-
na, Hyrcania, Aria, Parthia.*

Gedrosia.

Gedrosiæ, quæ nunc *Khesimur* & *Gu-
zarate*, populi fuerunt Orbitæ, Par-
sitæ, Musarnæi, Rhamnæ. Regiones Pa-
radene, Parisene. Flumen nobile Arbis
sive Arabis. Urbes inclytæ Paris, caput
regionis, Arbis & Cuni.

Cat-

Carmania.

Carmaniæ veteris nunc regiones sunt *Kirman*, *Goadel* & *Ormuz* regnum. Populi in ea quondam *Ifatichæ*, *Zuthi*, *Gadanopydres*, *Camelobosci*, *Sozotæ* dicti, *Agdenites*, *Rhudianæ*, *Ares*, *Charadræ*, *Pasargadæ*, & *Armosæi*. Regiones, *Modomastice*, *Parepaphitis*, *Cabadina*, *Chantonice*. Flumen, *Samydaces*. Mons, *Semiramidis*. Urbes, *Carmana*, *Samydace*, *Alexandria*, *Armuza*.

Drangiana.

Drangianæ, nunc *Sigestan*, populi *Darandæ* & *Batrii*. Regio *Tatacene*. Urbes inclytæ, *Ariaspe*, *Prophthasia*.

Arachosia.

Arachosia, nunc *Candahor*, populi *Pargyetæ*, qui ante *Arimaspi*, postea *Euergetæ* dicti; *Sydri*, *Roplutæ*, *Eortæ*. Urbes *Arachotus*, *Alexandria*.

Paropamisus.

Paropamisidis, quæ nunc *Sablestan*, populi *Bolitæ*, *Aristophyli*, *Ambantæ*, *Parietæ*, *Parfii*. Urbes claræ, *Carura*, quæ & *Ortospana*, *Naulibis*.

Bactriana.

Bactriana nunc *Corasan* dicitur; Populi olim *Salataræ*, *Zariaspæ*, *Chomari*,
Comi,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Persis, Susiana, Assyria, Media.

Persis.

Populi Persidis, quæ nunc *Farsi*, *Mesabata*, *Rapsii*, *Hippophagi*, *Suzæi*, *Mægores*, *Stabæi*. Regiones *Paratæcæne*, *Misidia*, *Mardiene*, *Toacene*. Urbium clarissimæ, *Persepolis*, caput quondam imperii Persici, omnium elegantissima; *Axima*, *Marasium*, *Toacæ*.

Susiana.

Susianæ, quæ nunc *Elaran*, gentes *Elymæi*, quorum regio *Elymæa* vel *Elymais*, *Cossæi*. Regiones, *Melitene*, *Cabamene*, *Characene*, *Cissia*, *Chaltapitis*, & campus *Dera* sive *Derius*, omnium fertilissimus. Fluvii nobiles, *Mosæus*, *Oroates* & *Eulæus*, tam limpidis aquis ut nullas alias reges bibere voluerint. Urbes claræ *Susa* & *Tariana*.

Assyria.

Assyriæ, nunc *Cusistan*, regiones notiores fuere, *Arrapachitis*, *Sitacene*, *Adiabene*, *Apolloniates*, *Calacene*, *Arbelitis*. Populi *Garamæi* & *Sambatæ*. Fluvii in *Tigrim* defluentes, *Lycus*, *Caprus*, & *Gorgus*. Urbes insigniores, *Ninus*, quæ *Ninive* in Sacris literis quondam clarissima, à *Nino* condita; *Ctesiphon*.

Introduct. Geograph. Lib. V. . 287
Phon Parthorum regia, & Arbela quon-
dam vicus, ubi Darium vicit Alexander
Magnus.

Media.

Mediæ, quæ nunc *Sarch* dicitur, po-
puli celebres fuere Caspii, à quibus ma-
re proximum Caspium vocatur, quod
& Hyrcanum ab Hyrcanis; & Caspiæ
portæ ab illis; Cadusii, Geli, Dribyces,
Avarici, Mardi, Carduchi, Gordieni,
ostea dicti; Marundæ, Margasi, Sagartii,
Tauri, Sidices, Vadassi. Regiones Atro-
patia, Choromiterne, Sagrianica, Ra-
iana, Daritis, Zapavortene, Syromedia.
Irbium notissimæ, Ecbatana, Arfacia,
Tyropolis, Europus. Fluvii celebres;
Tambyses, Cyrus, Mardus, qui & A-
nardus; Strato, Corindas. Montes, Co-
nonus, Jasonius, Orontes, Zagrus, Choas-
as.

C A P. X V.

*De varia Imperii Asiatici mutatione, nova
Sophorum Regni descriptione, item
de Regno Ormuz.*

Origo rerum penes Assyrios Asiæ, id
est, terrarum quæ nunc sub Turca &
Opho, Imperium stetit. Postea ad Me-
os devolutum. ab his ad Persas per-
syrum translatum. Dein Macedones;
Alexandro Darium debellante, occu-
parunt.

parunt. mox cum pars Romanorum imperio cederet, Parthi, vilis ante atque ignava gens, potentissimum in Asia regnum condiderunt; magnis exinde cladibus Romanos afficientes, donec ipsi à Turcis & Saracenis afflicti fuerunt, regnumque eorum divexatum: Tandem Persarum nomen atque virtus in Sophis iterum emerfit, Ismaële rege potentiam imperii sui maxime stabiliente.

Nunc Persarum sive Sophorum universum Imperium in regiones divisum est, quorum nomina; *Sarc, Cusistan, Elaran, Farsi, Arac, Elsabar, Diargument, Corasan, Sablestan, Candahor, Sigestan, Chesimur, Kirman, Goadel*; quibus accedunt *Ormuz* peculiare regnum, & *Guzarate* Provincia, quam Indorum in Cambaia regno diximus. Urbium clarissimæ, sunt in regione *Sarc, Tauri* regia, i v mill. Germ. circuitu completens: *Casmin* altera regia. Reliquæ sunt *Tamai, Turcoman, Derbent, Erex, Zeken, Meren, Servan, & Ardovil*, Sophorum origine inclyta. In *Farsi* regione *Siras* regia, urbs pulcra ac splendida, inter majores Orientis computata, v. mill. Germ. ambitu continens. In *Arac* *Cassaim* urbs opulenta, & *Hagistan* sive *Hispaham* ob magnitudinem dimidia Orbis pars Persis dicta. In *Corasan* *Istigias* regia, urbs magna

Inde.

magna atq
urbs Camba
tains me
Kirman, r
gionis.

Regni

Ceterum

est Regnar

quod Plini

puli Arme

civitatem

sum, quo

Ormuz in

Rex Sar

nunc Hisp

illic obtinet

rius. Sed

proximo Ar

Caput Re

mus, urbs

gemmis, u

quæ India

leberim ar

De reliquis

nunc Tur

specta

Q Uod

Imper

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

nes hic olim fuere. Albania, Iberia, Colchis, Armenia, Cappadocia, Galatia Pontus & Bithynia, Asia minor sive proprie dicta, Lycia, Pamphylia, Cilicia Syria, Mesopotamia, Babylonia & Arabia. In insulis celebriores, Cyprus, & Rhodus, Lesbos, Chios, & Còs.

Albania.

Albania nunc Georgiae pars Orientalis, inter Iberiam & mare Caspium sita, ab Albano flumine nomen habere videtur. Fluviorum nobilissimus est Cyrus Caspium mare abluens. Urbes insigniores Chabala sive Cabalaca, Albana & Getara.

Iberia.

Iberia, nunc pars Georgiae Occidentalis, inter Albaniam & Colchidem sita, gentis Iberorum clarissimum solum, urbes celebres habuit Artanissam & Armaeticam, sive Harmastim.

Colchis.

In Colchide, quae nunc *Mengrelia* dicitur, inter Iberiam & Pontum Euxinum sita, populi fuere Ealæ & Manrali unde regioni nunc nomen. Fluvii celebres, Phasis, Cyaneus. Montes Caucasus & Corax. Urbium clarissimæ Phasis & Dioscurias, quae postea Sebastopolis.

Ar.

Armenia major.

Armenia universa dividitur Euphrate amne in majorem & minorem. Major est quæ nunc in tres partes divisa, *Turcomannia*, *Popul*, & *Curdi* appellatur. à Septentrione Moschicis montibus separatur à Colchide & Iberia, Cyroque amne ab Albania; ab Oriente Caspium mare habet & Caspium montem; à Meridie, montem Taurum, quo à Mesopotamia, & Nyphatem quo ab Assyria discernitur; ab Occidente Euphrate amne à minori Armenia determinatur. Mediam dividit Antitaurus mons. Fontes hinc amnum toto Oriente nobilissimum, Euphrates ac Tigris; montes Gordiæ & Pariedrus. Regiones sunt Cotaene, Bocche, Tosarene, Totene, Colchene, Seducene, Syracene, Sacasene, Basilissene, Hobordene, Arsea, Acilissene, Astaunites, Sophene, Anzitene, Thospites, Corinea, Gordiene, & Cortæa. Populi, Mardi, Gordiæ. Urbium notissimæ, Armauria, Artaxata, Thospia, Artemita, & Tigranocerta.

Armenia minor.

Armenia minor, quæ nunc *Pogian* & *Bozoch*, clauditur ab Ortu Euphrate amne, à Meridie Amano monte, ab Occasu & Septentrione monte Scor-

disco. Mediam itidem secant Antitaurus, Regiones in ea, Orbalissine, Ætulanæ, Ærethica, Horsene, Orbisene. item præfecturæ, Cataonia, Morimene, Laviana, Aravene. Fluvius inclytus Melas, qui Euphrati jungitur.

Urbiū principes, Satala, Nicopolis, Melitene, Comana.

C A P. XVII.

Cappadocia, Galatia, Pontus & Bithynia.

Ceterum sinus ille terrarum, qui est inter Ponticum & Cyprium maria, *Natolia* nunc dicitur, ab una provinciarum *Anadole*. Hæc olim regiones, *Cappadocia*, *Galatia*, *Paphlagonia*, *Pontus* & *Bithynia*, *Asia minor*, *Lycia*, *Pamphylia* & *Cilicia*.

Cappadocia.

Cappadocia, quæ nunc quatuor complectitur regiones, *Genech*, *Suas*, *Anadole*, & *Amasiam*, ab Ortu habet *Armeniam* minorem, à Meridie *Ciliciam*, ab Occasu *Pamphyliam* & *Galatiam*, à Septentrione *Pontum Euxinum*. Fluvii nobiles *Iris* & *Thermodon*. Regiones *Lycaonia*, *Themiscyrene*, *Zelitica*, *Carmanene*, *Gargarausene*, *Gargauritis*, *Antiochene*, *Tyrans*. Gens *Heniochorum* magna, ac multis nominibus distincta.

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

[Continue](#)

*Fair usage policy applies

dymene & Cybele ante dicta. Montes sunt, Olgasis, Didymus, & qui Cælenorum tumulus.

Pontus & Bithynia.

Quæ ante duæ erant regiones, Pontus ad Ortum solis, Bithynia ad Occasum, postea sub una provincia censæ sunt. Terminatur provincia à Septentrione mari Pontico; ab Ortus Galatia, à Meridie Asia minori, ab Occasu Propontide. Mons clarus est Orminius. Flumina, Parthenius, Hippias, Sangarius, Ascarnius. Regiones, Bogdomanis, Timonitis. Populi, Chalcedonii, Mariandini, Caucones, Sygiani Urbes insignes, Chalcedon, quæ nunc *Scutari* Constantino- poli aduersa, Nicomedia, Apamea, Heraclea, Nicæa, Prusias, quæ nunc *Bursia*, & Libyssa Annibalis interitu ac sepulcro nota.

C A P. XVIII.

Asia minor sive proprie dicta.

A Sia proprie dicta, quæ & minor, (nunc tres ejus partes, *Chiustalem*, *Sarcum* & *Germian*) terminatur ab Septentrione Bithynia ac Ponto, ab Ortus Galatia Pamphyliaque & Lycia, à Meridie eadem Lycia & Rhodiensi mari, ab Occasu Ægæo pelago & Hellesponto. Regiones in quas dividitur, sunt hæc;
Phry-

Introduct. Geograph. Lib. V. 295
Phrygia, Mysia, Lydia & Caria : & quas
Græcæ gentes in litore Ægæo incolue-
runt, Æolis, Ionia & Doris.

Phrygia major.

Phrygia duplex est; altera major, alte-
ra minor, quæ & Troas.

Majoris Phrygiæ populi Olympeni,
Moccadeli, Cydisses, Gipetini, Moxia-
ni. Montium celeberrimus est Cadmus,
quo à Lycia discernitur. Fluvii nobiles
Mæander & Marsyas. Urbes insignes
Synnada, & Apamia. Cibotus cognomi-
ne, ante Celænæ dicta.

Phrygia minor, sive Troas.

Quæ ante Troas erat; à Phrygibus oc-
cupata, Phrygia minor dicta fuit; in ea
annis nobilissimus Scamandrus. Ur-
bium notissima, Graiorumque monu-
mentis celebratissima, Ilium sive Troia,
Græcorum decenni obsidio excidioque
incluta. Inde novum Ilium triginta sta-
diis ab veteri distans. item Alexandræ
Troas, quæ & Alexandria.

Mysia major.

Mysia similiter in majorem ac mi-
norem dividitur. In majori, inter mi-
norem & Phrygiam majorem sita, popu-
li fuere Olympeni, Trimenothuritæ &
Mysomacedones. Montes nobiles O-
lympus & Cimon. Fluvius Rhyndacus.

Urbium notissimæ, Antandros, Adramitium, Pergamus, Trajanopolis, Alyda.

Mysia minor.

In minori Mysia, quam Hellespontus & Propontis perfundunt, amnes sunt celebres Æsepus, Granicus, Simois. Mons Ida, Paridis & Oenones amoribus notus. Urbes insigniores, Cyzicus, Parium, Lampſacus, Abydus & Dardanum.

Lydia.

Lydiæ pars altera dicitur Mœonia. Flumina in utraque Caicus, Thermus, qui Pactolum auriferis arenis famigerarum (unde χρυσόεξας dictus) recipit, & Caistrus, qui Lydiam à Caria dispescit. Montes clari, Sipylus, Tmolus, Mesogys, Mimas. Urbium nobilissimæ, Thyatira, Sardes, Philadelphia.

Caria.

In Caria flumina Mæander, in Phrygia majori ortum, & ab hoc receptum Lycus. Montes, Phœnix, Mycale & Latmus. Urbes claræ, Tripolis, Laodicæa, Antiochia, Magnesia, Priene, Alabanda, Stratonice, & in litore Miletus, dives quondam atque potens mari Græcorum civitas, Myndusque.

Æolis, Ionia, Doris.

In Æolide urbes inclytæ, Cuma, Phocæa,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

In cacumine quippe Leones habitabant;
 in medio, ubi pascuis abundat, Capræ;
 in radicibus Dracones. Fluvii celebres;
 Xanthus, Limyrus. Urbes, Patara, An-
 driace, Termessus.

Pamphylia & Taurus Mons.

Pamphylia, quæ nunc *Menteseli*, clau-
 ditur ab Septentrione Galatia, ab O-
 riente Cilicia & Cappadocia, à Meridie
 suo mari, quod Pamphylium, ab Occi-
 dente Lycia ac Phrygia majori. Regiones
 in ea sunt Carbalia & Pisidiæ pars, cujus
 alteram partem in Galatia memoravi-
 mus. Pisidæ antea Solymi dicti fuere.
 Montium nobilissimus est Taurus; qui
 totius Orbis maximus, à Pamphylia na-
 ri juxta Chelidonias insulas exoriens,
 per varias innumerasque gentes, aliis
 aliisque nominibus, ab Occasu in Or-
 tum ad Scythiæ usque & Indiarum fi-
 nes extremos extenditur, pari longitu-
 dine fere qua ipsa Asia; dividitque A-
 siam universam in duas partes, quarum
 altera quæ Septentrionem spectat, Asia
 dicitur intra Taurum; altera quæ Meri-
 diem, Asia extra Taurum. Porro urbes
 in Pamphylia insignes sunt, Side, Seleu-
 cia, Pisidiæ, Antiochia, Termessus &
 Perga.

Cili-

Cilicia.

Cilicia, quæ nunc *Carmania*, longissimo tractu inter Taurum & Cilicium mare porrecta, fluvios celebres habet, Calycadnum, Lamum, Cydnum, Saram & Pyramum. Urbes claræ sunt in itinere, Selenus, Pompeiopolis, ante Solum Cilicii dicta, Mallus & Issus, quæ finis cui adjacet, nomen Issici dedit: in quo Tarsus, D. Pauli Apostoli natalibus clara.

C A P. XX.

*Summa Syria descriptio: item Palestina:
sub qua Idumæa & Judæa.*

Ciliciæ ab Ortu jungitur Syria, quondam terrarum maxima, & pluribus distincta nominibus. Namque & Assyria, & Mesopotamia, & Babylonia, & Phœnice, & Palæstina, partes ejus fuerunt. Olim ac diu potens; sed cum eam regno Semiramis tenuit, longe potentissima. At postmodo Assyria, Mesopotamia & Babylonia avulsis, Syriæ fines fuere à Septentrione Amanus mons, quo à Cappadocia & Armenia separatur; ab Ortu Euphrates amnis, quo discernitur à Mesopotamia, usque ad Thapsacum opidum; atque inde Arabia deserta; à Meridie Arabia Petraea;
ab

ab Occasu ejusdem Arabiae Petrae parte & mari Syriaco, sive Phoenicio, Amanoque monte, quo à Cilicia submovetur. Longitudo inter Sirbonis paludem & Taurum montem: qua eum perumpit Euphrates, mill. cXL. Latitudo inter mare & Arabiam desertam mill. L.

Dividitur in Palæstinam, Phoenicen, Antiochenen, Comagenen & Coelen.

Palæstina.

Palæstina clauditur à Septentrione Phoenice, ab Ortu Coelesyria, à Meridie Arabia Petraea, ab Occasu ejusdem Arabiae parte & mari Syriaco. Dicta fuit quondam Terra Chanaan, à Chanaan filio Cham, qui eam obtinuit. postquam vero Israëlitæ eam, pulsis antiquis cultoribus, ex divino mandato obsederunt, Judæa nuncupari cœpit. Romanis Græcisque scriptoribus dicta est Palæstina, à magna olim gente Palæstinorum, quos sacræ literæ Philistim vocant. Dividitur iisdem scriptoribus in Idumæam, Judæam, Samariam & Galilæam.

Idumæa.

Idumæa, quæ in sacris literis est Edom, inter Arabiam Petraeam, Judæam & mare Internum porrecta, urbs ingens

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

[Continue](#)

*Fair usage policy applies

cherûs, secunda quondam arx Judææ
ab Hierosolymis.

Jordanis Fluvius & Asphaltites lacus.

Sed de Jordane hoc loco retulisse
conveniat. Jordanis igitur amnis, qui
Hebræis *Jarden*, oritur, ut auctor est D.
Hieronymus, ex duobus fontibus haud
procul à se dissitis, quorum alteri *Jor*,
nomen est, alteri *Dan*; conjuncti nomen
amni faciunt *Jordan*, sive Jordanis. Ipse
amoenus, & quatenus locorum situs pa-
titur, ambitiosus; accolisque se præbens,
velut invitus Asphaltiten lacum, dirum
natura, petit, à quo postremo ebibitur,
aquaque laudatas perdit, pestilentibus
mistas. At à fontibus cccLxxxiv. cir-
citer stadia prolapsus, ubi prima val-
lium fuit occasio, in lacum se fundit
Samothoniten, inde in multo majore-
rem, quem Latini Genesaram, Græci
Genesaritin & Tiberiadem; ab opidis
appositis dixerunt. Sacrorum librorum
scriptores eadem ratione stagnum Ge-
nezareth & mare Tiberiadis vel Galilææ
vocant. Inde Samariam Judæamque
perfundens, tandem Asphaltite lacu re-
tinetur.

Asphaltites nihil præter bitumen gi-
gnit; unde & nomen ἀπὸ τῆ ἀσφάλτου.
Neque pisces, neque sœtas aquis volu-

res patitur, sapore corrupto & gravitate odoris pestifer. Idem propter magnitudinem & aquæ immobilitatem, Mortuum mare dicitur. Nam neque ventis impellitur, resistente turbinibus bitumine, quo aqua omnis stagnatur; neque navigationis patiens est, quoniam omnia vita carentia in profundum merguntur, nec materiam ullam sustinet, nisi quæ alumine illinatur. At nullum corpus animalium recipit: tauri camelique fluitant, periti imperitique nandi perinde attolluntur.

C A P. XXI.

Samaria, Galilea, Phœnice, & Libanus.

Judææ jungitur Samaria, aliquanto latius juxta litus extensa; quidpe & Joppe, & Azotus, & Ascalon Samaritæ opida, ab auctoribus usurpantur. Caput regionis est Samaria, quæ & Sebaste; Neapolis, & Gamala, atque in litore Apollonia.

Galilea.

Ultima Palæstinæ est Galilæa, cujus caput in litore Turris Stratonis, eadem postea Cæsarea Stratonis, sive Cæsarea Palæstinæ, ab Herode Rege de novo condita. Intus ad lacum Genesaram, seu mare Galilææ, Capernaum, Julias, Bethsaida, Tiberias, Tarichea, inter lacum

lacum & mare Phœnicium Nazareth, Christi redemptoris nostri domicilium: & Cana Galilææ, sive minor. At notandum hoc loco, unam equidem hanc esse Græcis Romanisque scriptoribus Galilæam: in sacris autem literis duas censei; quarum altera jam explicata, Inferior est cognomine: altera vero Phœnicæ pars est, Galilæa Superior, dicta, seu Galilæa Gentium.

Phœnice.

Phœnice ante erat, quidquid terrarum inter Eletherum flumen & Pelusium opidum Ægypti mari interno obiacet. At postea Phœnicæ termini consignati sunt duo amnes, à Meridie Cherseus, à Septemtrione Eletherus. Hæc igitur sacris scriptoribus in duas dividitur partes, Galilæam superiorem sive Gentium, quæ est inter Chersei fluminis ostia & Antilibanum montem; & Syrophœnicen, inter Antilibanum & Libanum. Urbes in universa Phœnice claræ, in litore Ptolemæis, ante Ace dicta, sacris literis Acon. Tyrus, quondam insula, postea vero Alexandri oppugnantis operibus continens facta; Zor dicitur in sacris scriptis; & nunc *Sur* incolis: olim portu clara, urbibus genitis in Africa, Lepti, Utica, & illa Romani impe-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

*Antiochene, Comagene & Cœlesyria.**Antiochene.*

ANtiochenæ, quæ sequitur Phœnicen, caput est ipsa Antiochia, cognomento Epidaphnes, urbs celeberrima, Syriam regentium sedes. Inde non minori fama Apamia, Laodicea, & Seleucia cognomine Pieria: unde ipsa regio Tetrapolis dicta fuit, à quatuor urbium dictarum numero; eadem & Seleucis. Mons est Casius, unde Regio Casiotis; & alius Pieria, regioque eodem nomine. Fluvii celebres, Belus, Lycus & Adonis.

Comagene.

Urbium Syriæ est Comagene. Caput quondam regni, postea provinciæ Romanæ, Samosata, Luciano alumno maxime nota.

Cœlesyria.

A tergo dictarum Syriæ regionum, à Judæa Petræa ad Euphratem usque protenditur alterius Syriæ pars κοίλη Συρία Græcis dicta, id est, cava Syria. Partes ejus insigniores sunt Decapolis, Tetrarchiæ & Palmyrene.

Decapolis Regio, à decem urbium numero dicta fuit. In his fuere Damascus

seus caput, Otopon, Philodelphia, Raphana; Scythopolis, deductis Scythis, antea Nyssa vocitata, à Libero sepulta ibi nutrice; Gadara, Hippos Dios, Pella, Gerasa, Canatha.

Supra Decapolitanam regionem sunt Tetrarchiæ numero xvii; Regionum instar singulæ, & in Regna descriptæ. Insigniores sunt Trachonitis & Paneas, in qua Jordanis fontes & urbs Cæsarea, cognomine Paneæ seu Philippi.

Palmyrene.

Libanum montem ab Oriente tangit Palmyrene; cujus caput Palmyra, urbs nobilis situ, vasto undique ambitu arenis includit agros: at velut terris exempta à rerum natura, privata forte inter duo Imperia summa, Romanorum Parthorumque, & prima in discordia semper utrimque cûra.

In reliqua vero Coelesyria urbes insigniores sunt, Zeugma ad Euphratem; Bambyce, quæ & Hierapolis, Syris vero Magog, nunc *Alepo*; Chalcis, cognominata ad Belum, unde Regio Chalcidene fertilissima Syriæ; & Cyrrestica Cyrrhus; Beroë, & Chalybon, unde Regio Chalybonitis, Laodicea ad Libanum cognominata; & Thapsacus, in Euphratis ripa.

Mesopotamia & Babylonia.

INter Euphratem & Tigrim regio à situ dicta est Mesopotamia; quasi μέση τῆς ποταμῶν, id est, media inter amnes: pars quondam Assyriorum regni. Nunc *Aliduli* & *Diarbech* partes ejus: Clauditur ab Occasu & Meridie Euphrate; ab Ortu Tigri, à Septentrione eodem Tigri & Niphaticis jugis. Longitudo ejus est inter Niphaten montem, qua Comagenæ jungitur, & Seleuciam Parthorum cognominatam ad Tigrim, mill. CLXV. Latitudo summa inter dictos amnes mill. LXXX. Regiones in ea sunt, Anthemusia, Chalcitis, Gauzanitis, Acabene, Ingene & Ancobarites. Urbes præclaræ, Edeffa, quæ quondam Antiochia, Nisibis, ipsa etiam Antiochia ante dicta, Nicephorium, Labbana, Seleucia ad confluentem Tigris & Euphratis, jam ante dicta, Carræ, Crassi clade nobiles. Montes sunt, Masius & Singaras. Fluvii in Euphratem defluentes Chaboras & Saocoras.

Tigris & Euphrates.

Sed de Tigri & Euphrate, nobilissimis Orientis amnibus, hoc loco dixisse, aptissimum fuerit.

Ori-

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

[Continue](#)

*Fair usage policy applies

permeans, in paludes Chaldaicas distrahitur: transvectusque, quondam suo ore in mare evolvebatur: postea vero ab accolis agros rigantibus præclusus, non nisi per Tigrim delatus. Increfcit autem & ipse Nili modo, stas diebus, ac Mesopotamiam inundat.

Babylonia, nunc Caldar.

Assyriæ Mesopotamiæque pars erat Babylonia: postea vero in singularem provinciam descripta. Clauditur à Septentrione Euphrate, ab Ortu Tigri, à Meridie Persico mari & montibus Arabiæ desertæ, ab Occasu iisdem jugis & Euphrate amne. Regionum illustriissima est Chaldæa, deinde Mardocæa & Auchanitis: quæ autem Tigri & Euphrate tanquam insula includitur, Mesene appellatur. Urbium clarissima Babylon, Chaldæorum quondam caput à Semiramide in sedem Regni Assyrii condita, nunc in exiguis ruinis extincta jacet. Secunda ab hac est Urchoa, quæ Ur Chaldæorum in sacris scriptis. dein Borsippa ad paludes: & Teredon nobilissimus inter Tigris ostia vicus.

C A P. XXIV.

Arabia.

ULtima Asiæ proximaque Africæ est Arabia, terrarum nulli postferenda,
am-

amplitudine spatiosissima. Quidpe ultra proprios etiam fines, & Euphratem in Mesopotamiam ad Amanum usque & Niphaten monteis, multas Arabum gentes Tigranes magnus deduxit. Hinc Plinio magna Mesopotamiæ pars Arabia dicitur. Quin & alia haud exigua Arabum pars fuit in Africa sub Ægypto, totum illud sinus Arabici latus cingentes; de quibus postea in ipsa Africa.

At propriæ Arabiæ fines fuere ab Ortu montium juga, quibus à Babylonia discernitur, & mare Persicum; à Meridie mare Rubrum, ab Occasu Arabicus sinus & Isthmus, qui est inter hunc sinum & mare Ægyptiacum, à Septentrione clauditur Palæstina Cœlesyriaque & Euphrate. Longitudo ejus summa est à mari Ægyptio ad fauces usque Persici sinus & Corodamum promon. mill. German. cccL. Latitudo maxime inter geminas, hinc Persici, illinc Arabici, sinuum fauces, cccXL. Minima circa mediam peninsulæ partem mill. cLXXX. Dividitur in Petræam, Desertam atque Felicem.

Petræa.

Petræa clauditur ab occasu intimo sinu Rubri maris & Ægypto; à Septentrione Palæstina & Cœlesyria; ab Ortu

Arabia deserta; à Meridie montium perpetuis jugis, quibus à Felice separatur. Dicta Petrea, à Petra capite suo urbe celeberrima, Nabatarum gente incolente. Reliquæ urbes insignes sunt, Medava & Bosra. Mons est nobilis Casius, cum delubro Jovis Casii; & haud procul Pompeii Magni tumulus.

Deserta.

Deserta, quæ nunc *Arden*, clauditur ab Occidente Petrea & Coeleſyria, à Septentrione Euphrate, ab Ortu montibus, quibus à Babylonia submovetur; à Meridie iidem montibus, quibus à Felice determinatur. Plana equidem maxima ex parte; at sterilis, ideoque deserta. Populi illustriores Nomades & Scenitæ: hi ultra Euphratem in Mesopotamiam protensi, iidemque in Felicem.

Felix, quæ nunc Ayma.

Ipsa vero peninsula Arabia, inter duo maria, Rubrum Persicumque, procurrens, reliquis partibus major est, multoque lætior ac ditior, cinnami ac thuris, aliorumque odorum maxime ferax: unde inclytum ei Beatæ cognomen. Fluvii nobiliores duo, Betius Arabicum, Lar Persicum, sinus petentes. Populorum
hic

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

potitur. Prima sedes imperii fuit in Asia, in Bithyniæ urbe Prusa: hinc in Europam Adrianopolim Thraciæ translata; denique Constantinopolim, ubi etiam nunc consistit.

Ceterum urbes in tam vasto imperio perpauca sunt in Asia memoratu dignæ. Omnium tamen princeps est Damascus Syriæ, magna, dives, splendida atque amœna, omni fructuum genere abundans; emporium celeberrimum, præstantissimis artificibus refertum, officina armorum bellicorum totius imperii nobilissima. Sequuntur alia Syriæ emporia clara atque celebria; Alepum vulgo *Alepo*, non inferior *Damasco* urbs, magna & frequens. In litore Alexandriola, vulgo *Alexandretta*, Berytus, vulgo *Baruto*, Tripolis Syriæ, vulgo *Tripoli di Soria*, & Joppe, vulgo *Jaffa*. Ad Pontum in Cappadociâ Trapezûs, vulgo *Trabezonda*, imperii Trapezuntini quondam caput. In Arabia vero Felice *Medina Talnabi*, id est, urbs Prophetæ; quia Mahumetis Pseudoprophetæ delubrum atque sepulcrum in ea visuntur. *Mecca*, ejusdem Mahometis natalibus maxime nota; *Zidem*, *Zibit*; & *Aden*, omnium pulcherrima & munitissima, ad fauces sinus Arabici sita.

Insulæ in Ægæo mari Asiæ adjacent complures. Harum nobiliores Lesbium, Chium, Samum & Cōn in Europa memoravimus. At in Asiatico mari sunt Cyprus & Rhodus. Cyprus in Issico sinu inter Ciliciam & Syriam, in quatuor majoribus Interni maris computata est, novem regnorum, ut referunt veteres auctores, quondam sedes; cæli clemētia solique fertilitate beatissima: unde Macaria ante dicta fuit. Cyprus autem dicitur ab æris copia, quod hic primum inventum creditur. Incolæ, viri pariter ac feminæ, in libidinem lasciviamque omni ævo mire proni; unde olim Veneri insula consecrata fuit. Longitudo est inter duo promontoria Dinaretum, vulgo *Capo S. Andrea*, & Acamanta, vulgo *Capo S. Epifanio*, mill. XL. Latitudo maxima XV.

Divisa fuit quadripartito: in Salaminam, Paphiam, Amathusiam & Lapiethiam. Mons in ea nobilis Olympus. Eluvii Lycus & Pedæus. Urbium clarissimæ Paphos & Salamis.

Insula, antequam Romani occuparent,

parent, Regibus regebatur, quorum ultimus Ptolemæus accepta fama de Romanorum in insulam expeditione, veneno fata præcepit. Ceterum Por. Cato Cyprias opes Romam invexit : quæ res latius ærarium populi Romani , quam ullus triumphus , implevit. Post divisum imperium Romanum sub Græcis fuit Imperatoribus. Ann. c10cLXXXI Richardus Angliæ Rex , cum copias Hierosolyma contra Saracenos ducens , tempestate ad insulam dejiceretur , insulani vero non admitterent , vi & armis eam occupavit, & cuidam Gallo Guidoni dedit in regnum. Huic reges successerunt continua serie , usque dum in Genuensium ditionem pervenit. Inde Veneti eam rexerunt ab an. c10cccLXXIII ad c1010LXX. quo anno Turca Selymus Christianis eripuit.

Caput regni est *Nicosia*. Secunda ab hac *Famagusta* , vulgo *Famagosta*. Tertia, *Ceraunia*, vulgo *Cerines*.

Rhodus.

Minor est amplitudine , at par claritate , Rhodus insula , pluribus nominibus ante vocitata , re nautica maxime nobilis. Complectitur ambitu milliar. German. xxx. Urbes in ea fuere claræ, *Lindus*, *Camirus* & *Jalyfus* , quæ postea *Rhodus*.

Ante

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

LIBER SEXTUS

CAP. I.

Summa Africae descriptio.

SI Æ exiguo isthmo annectitur maxima Orbis terrarum peninsula Africa, tria millia & triginta circiter mill German. ambitu complectens. Isthmi intercapedo est mill. xxv. Pleraque Africae inculta, & aut arenis sterilibus obducta, aut ob sitim cæli terrarumque deserta sunt, aut infestantur multo ac malefico genere animalium; in univèrsum vasta est magis quam frequens. Quædam tamen partes eximie fertiles. Græcis Libya dicitur, à Libya Epaphi, filii Jovis, filia: Africam autem ab Afro, Libys Herculis filio, dictam volunt. Maria eam cingunt, qua Sol oritur, Rubrum; qua medius dies, Æthiopicum; qua occidit Sol, Atlanticum; ab Septentrionibus Internum, Africum seu Libycum dictum, qua eam alluit. Longitudo summa computatur, ab Herculis freto ad promontorium Bonæ Spei, mill. lxxx: Latitudo, inter duo promontoria, Hesperium, vulgo *C. Verde*, & Aromata, quod est juxta fauces Arabici sinus, vulgo nunc *Guarda fu*, mill. lxx. Terra ipsa, nisi qua

qua interno mari accedit, obscure veteribus nota. Ultra autem Nili fontes ac montes Lunæ prorsus incognita.

Regiones atque gentes in quas divisa fuit quondam, sunt, Ægyptus, Cyrenaica, Africa minor, seu proprie dicta, Troglodytæ, Garamantes, Numidia, Mauritania, Gætulia, Libya interior, Arabia Troglodytica & Æthiopia.

C A P. II.

Ægyptus.

Prima Africae Asiaeque proxima est Ægyptus, quam veteres Geographi in Asiae regionibus computarant. At posteriores, Arabico sinu, ut ante dictum, inter Asiam Africanamque termino constituto, Africae eam contribuerunt.

Nomen traxit ab Ægypto, Danaï fratris; ante Aëria dicta. Terminatur à Septentrione suo mari, id est, Ægyptio; ab Ortu Arabiae Petrae & dicto sinu; à Meridie Æthiopia; ab Occasu Cyrenæica. Longa est, à Pelusiaco Nili ostio ad Catabathmum opidum, mill. CL. Lata, à Nili ostiis, ad opidum Metacompsum, Nilo adpositum, nunc *Conzo*, mill. c.

Divisa fuit generatim in Superiorem, quæ in Meridiem vergit, & inferiorem, quæ mari Interno alluitur. Superiorem rursus Nilus dividebat in Libycam,

bycam, qua Occidentem; & Arabicam, qua Orientem spectat. Hinc populi Arabægyptii, illinc Libyægyptii, dicti. Inferioris pars est Marcotis, sive Marmarica, ultima versus Occidentem, Cyrenaicæ contermina. Speciatim vero universa Ægyptus in complures præfecturas descripta erat, quas Græco vocabulo Nomos vocarunt.

De urbibus Ægypti.

Ægyptus super ceteram antiquitatis gloriam, viginti millia urbium sibi Amasæ regnante habitata quondam prætulit, postea quoque sub Rom. imperio multis, etiam si ignobilibus, frequens.

Clarissima omnium fuit Alexandria, caput Ægypti totiusque Africæ; post deletam Carthaginem prima; ab Alexandro magno condita; postea in tantam aucta multitudinem atq; frequentiam, uti uni tantum Romæ cederet. Secunda ab hac Diospolis, sive Thebæ, cognomine Ægyptiæ; quas centum portas habuisse ferunt; sive, ut alii aiunt, centum aulas, totidem olim principum domos; solitasque singulas, ubi negotium exegerat, ducenos armatos milites effundere. Deinde Memphis, regia quondam: iuxta quam Pyramides, Regum sepulcra. Turres sunt fastigiatae, ultra celsitudinem,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Sub regibus esse jam inde ab initio rerum consueverunt, modo suis, modo Æthiopibus; dein Persis ac Macedonibus; moxque iterum suis, donec Romani, Augusto debellante, in provinciam redegerunt Ægyptum. Post hos Saraceni eam occuparunt: quibus successit Sultanorum inclytum nomen, ex Circassis Tattarorum gente ortum. Postremi Turcæ anno. clo lxxvi invaserunt, qui etiam nunc tenent.

Nilus.

Sed de Nilo hoc loco pauca quædam retulisse haud abs re fuerit. Terra ipsa Ægyptus expers imbrium, mire tamen fertilis, & hominum aliorumque perfecunda generatrix. Nilus id efficit, æmniū in Internum mare permeantium maximus. Hic in Africæ desertis, montibus Lunæ ortus, haud statim Nilus est, & primum ingentem lacum Nilidem, qui nunc *Zaire* & *Zembre* dicitur, cxx mill. Germ. permeans, cum diu simplex sævusque receptis dextra magnis aquis descendit, Astapus cognominatus, quod Æthiopum lingua significat aquam è tenebris profluentem, circa Meroën, Insularum, quas innumeras lateque patentes spargit, clarissimam; *lavo* alveo Astabores dicitur est, hoc est, ramus

Introduct. Geograph. Lib. VI. 323
ramus aquæ venientis è tenebris, dexte-
ro vero Astufapes, quod latentis signi-
ficationem adjicit, nec ante, quam ubi
rursum coit, Nilus dictus est. Inde par-
tim asper partim navigia patiens: mox
præcipiti cursu progressus, inter occur-
santes scopulos non fluere immenso fra-
gore creditur, sed ruere. Postea lenis, &
fractis aquis, domitaque violentia, &
spatio fessus, tandem ad Δέλτα opidum
per omnem Ægyptum vagus & disper-
sus, septem ingentibus ostiis in mare
Ægyptium se evomit. Bis in anno, cer-
tis diebus auctu magno per totam spa-
tius Ægyptum, fœcundus innatat ter-
ris. Causas hujus incrementi varias pro-
didere, sed maxime probabiles duas:
Etesiarum eo tempore ex adverso flan-
tium repercussum, ultro in ora actò ma-
ri: aut imbres Æthiopiæ æstivos, iisdem
Etesis nubila illo ferentibus ex reliquo
orbe. Idem annis unus omnium nullas
expirat auras.

Lybia exterior.

Ceterum à tergo Ægypti versus Me-
ridiem, juxta sinistram Nili ripam, Li-
bya est exterior ad Æthiopiam extensa
nunc est *Elfosat* desertum & *Gaoga*.

C A P. I V.

*Cyrenaïca, Africa minor, Libya deserta,
Troglodyta & Garamantes.*

Ægypto annexa est Cyrenaïca regio, Ammonis oraculo maxime clara, nunc Barchanæ provinciæ dimidia pars Orientalis, eadem Pentapolitana dicta, à quinque insignium urbium numero, quæ Berenice, Arfinoë, Ptolemais, Apollonia, & ipsa Cyrene, unde regioni nomen. Græci hanc condiderunt, ex Thera insula Ægæi maris profecti. Ipsi Cyrenenses privata sorte inter Ægyptios ac Pœnos diu egerunt: dein cum Carthaginensibus de agrorum finibus magnum ac diuturnum bellum gesserunt. Mox Carthagine deleta, & ipsi cum reliqua Africa Romano Imperio cesserunt. Posthinc solum eorum Sultanis, tandem Turcis.

Africa minor.

Sequitur Africa minor sive proprie dicta. Terminatur à Septentrione Africo pelago, ab Ortu sinu magnæ Syrtis, à Meridie montium perpetuis jugis; quibus à Libya desertis & Gætulis discernitur: ab Occasu Tusca amne. Continet hodie Tuncetanum regnum.

Fluvii in ea clari, Cyniphus, Triton,
Trito-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

strum Libyæ deserta fuerunt; ultraque Troglodytæ, nunc Berdoa desertum. Hos tegit ab austro Ater mons, & trans eum Garamantes populi clari, nunc Berno regnum. Caput gentis fuit Garama, quam hodieque eodem nomine existare tradunt. Debris inclyta affuso fonte, cujus aquæ ex cælesti quidem vertigine mutant qualitatem, at conversa siderum disciplina; quidpe qui friget calore, calet frigore; à medio scilicet die ad noctem mediam aquis ferventibus, totidemque horis ad medium diem rigentibus.

Ceterum & Troglodytas & Garamantas olim Romanorum arma superaverunt.

C A P. V.

Numidia & Mauritania.

Numidia.

A Tusca amne usque ad Ampsagam fluvium litori Africo prætenditur Numidia, Masinissæ Regis nomine maxime clara, nunc Tremisenum Regnum eodem porrigitur situ. Gens ipsa Numidæ, ante Nomades à Græcis adpellati, à permutandis pabulis, mapalia sua plaustris circumferentes, ut nunc Tattarorum fert mos.

Fluviorum celeberrimus est Rubricatus.

Introduct. Geograph. Lib. VI. 327
tatus. Urbes quamplurimæ nobilesque;
sed Cirtha eminens; Sittianorum, post-
quam Romani tenuere, colonia dicta:
quondam Jubæ & Syphacis domus,
cum foret opulentissima. Dein sequun-
tur Cullu, Ruscicade, Bulla Regia, Ta-
catua, Hippo Regius, Sicca, Tabrachæ:
Hanc quoque regionem debellatam
in provinciæ formam redegerunt Ro-
mani.

Mauritania.

Ultima ad Occasum est Mauritania,
in qua præcipua gens Maurorum, unde
nomen regioni. Hos Græci Maurusios
dixerunt. Terminantur à Meridie A-
tlante minori, quo submoventur à Gæ-
tulis: qui & ipsi postea oppressis & ex-
stinctis Maurusios Mauritaniæ majo-
rem partem occuparunt: ab Occasu est
Oceanus Atlanticus, à Septentrione
fretum Herculis & mare Internum: ab
Ortu primo Mulucham habuit flumen,
quod Mauros à Numidis discernebat;
at quum ea Numidiæ pars, quæ est in-
ter Ampsagam & Mulucham, Mauri-
taniæ adjiceretur, finis huic constitu-
tus est Ampsaga. Continet hodie tria
Regna: Darense, Fezense & Mauroci-
tanum. Dividebatur autem olim Malva
flumine in Cæsariensem, quæ Numi-
diam

diam contingit, & Tingitanam quæ Oceano perfunditur. Regna fuere ad C. Cæsarem usque Imperatorem, qui in duas divisit provincias.

Cæsariensis.

Cæsariensis provincia, quam nunc totam *Dara* regnum obsidet, antea Bocchi regnum adpellata fuit. Partem tamen inter Malvam & Mulucham Massæylorum gens tenuit. Caput provinciæ Julia Cæsarea, aliquando ignobilis, cum Iol esset, postea quia Jubæ regia, illustris facta. Reliqua opida sunt Cartenna, Saldæ, Opidum novum, Rufazus, Ruscurium, Rusconia, Tipasa, Tubusuptus & Tucça, impositum mari ac flumini Ampsagæ.

Tingitana.

Tingitana provincia, quam nunc duo regna *Fez* & *Marocco* occupant, ab urbe Tingi, quæ nunc vulgo *Tanger*, cognomen accepit, ante Bogudiana dicta à Rege Bogud. Opida in ea, Tingi modo dictum, caput provinciæ, ab Antæo conditum; Julia Constantia, Zilis, Volubilis & Lixus, vel fabulosissime ab antiquis narrata. Ibi quidpe regia Antæi; certamenque cum Hercule, & Hesperidum horti.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

horrore. Eundemque noctibus micare crebris ignibus, Ægipanum Satyrorumque lascivia impleri, tiliarum ac fistulæ cantu tympanorumque & cymbalorum sonitu strepere.

Libya interior.

Ultra Atlantem Libya est interior ad Nigrum usque flumen, vastarum solitudinum, nunc desertum *Sarra* dicta.

Æthiopia & Troglodytica.

Jam vero quicquid ultra Nigrum flumen est & Ægyptium, versus utrumque mare, Atlanticum Rubrumque, Æthiopes tenuerunt, gens omnium Africae terræ amplissima, extra Africam à vetustissimis Geographorum posita. Ab Æthiope, Vulcani filio, cognominati: vel, ut alii, ab nigro vultus corporisque colore; αἴθρῳ quidpe significat nigrum.

Divisa fuit Æthiopia in varia Æthiopum genera; quorum Ptolemæus innumera tradit nomina. At clarissimi omnium fuere Nigritæ, à Nigro flumine dicti; & Nubiorum gens magna, unde hodieque vastissima regio dicitur *Nubia*. Ea autem Æthiopiæ pars quæ Nilo utrimque adjacet, Æthiopia dicitur sub Ægypto; atque in ea ad Nili paludes seu lacus Cinnamomifera regio. At totum

Introduct. Geograph. Lib. VI. 331
tum finus Arabici lævum latus Arabes
tenuere Troglodytæ, unde regio ipsa
Troglodytica.

C A P. VII.

*De incolis universæ Africa, novaque
ejus descriptione; ac primum
de Ægypto.*

Quinam mortales Ægyptum anti-
quitus incoluerunt, antè dictum
est. Reliqua Africæ versus occasum ma-
ri adjacentia tenuerunt populi comme-
morati. Advenæ autem primi fuere
Phœnicum coloni, alique ex Asia at-
que Ægypto profecti. Postea paruit Ro-
manis; mox Græcis Imperatoribus to-
tum hoc terrarum spatium. Deinde
Vandalis, Saracenis, Arabibus. Nunc
partem tenet Turca, partem, Serifus,
quem vocant; partem Reges alii, par-
tem denique Hispaniarum Rex.

At Æthiopes a suo solo neque rece-
ferunt, neque in id alios colonos rece-
perunt; id longinquitas effecit regionis
immensæque intercedentium deserto-
rum vastitates.

Sed enarrata Africæ antiquitate, res
postulat, uti novam etiam ejus descri-
ptionem subjiciamus.

Dividitur nunc universa in septem
potissimum partes sive regiones, qua-
rum

rum nomina sunt hæc : Ægyptus , *Barbaria* , *Biledulgerid* , *Sarra* desertum , *Nigritæ* , *Æthiopia Interior* , sive *Superior* , quod *Abyssinorum imperium* , & *Æthiopia Exterior* sive *Inferior* .

Ægyptus.

Ægypti (quam Turca obtinet) caput nunc est Cairum , vulgo *Alcair* , *Chalæis* *Alchabyr* , urbes magnitudine stupenda , emporium celeberrimum , *Circassiorum* Ægypti Sultanorum quondam regia . Prope est *Materea* hortus balsami fruticibus confitus , quod uni terræ *Judææ* quondam concessum , hodie nisi in hoc loco , nusquam colitur .

Ultra Nilum Pyramides visuntur stupendæ altitudinis , ut ante memoravimus .

Secunda claritate à Cairo est *Alexandria* , splendida quondam atque opulentissima civitas , nunc crebris bellis destructa atque concisa , celeberrimum Christianis mercatoribus præbet emporium . Nobile exinde est cum arce opidum *Raschitt* , quod Europæi *Rosettam* vocant . *Damiata* , olim *Felusium* , *Ptolemæi* Geographi incunabulis insigne est .

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Regnum Tremisenum.

Caput Regni est *Tremisen*, amplissima quondam, bellis gravissimis postea tenuata. In litore est *Algier*, emporium satis nobile, at piratica infame, Christianis mancipiis refertissimum; urbs ipsa moenibus, arcibus ac tormentis bellicis adeo munita, ut inexpugnabilis credatur.

Regnum Fessanum.

Ad ipsum fretum Herculis Hispania objacet Fessanum Regnum, cujus caput *Fez*, urbs totius Barbariae princeps, ingens, opulenta, frequens, splendida ac magnificis superbisque aedificiis miranda.

Tanger, Septa, & Arfila, amplae ad fretum urbes, Hispanicae sunt ditionis.

Regnum Maurocanum.

Caput est Maurocum, vulgo *Maroc*, amplissima ac celeberrima olim, inter maximas universi Orbis memorata: at postea ab Arabibus divexata, nunc maligne colitur. Secunda est *Taradante*.

Darense Regnum.

Intus Maurocano, Fessano ac Tremiseno Regnis confine est Regnum Darense amplissimum, olim Cæsariensis Mauritania dictum. Caput est *Dara*, unde
re

Introducť. Geograph. Lib. VI. 335
gioni nomen, tenuibus, ut totum Re-
um, atque egenis incolis habitata.
elilla ad Mare Internum conspicua
bs Hispano paret.

C A P. XI.

*Biledulgerid, Sarra desertum, Ni-
grita, Abyssini.*

Tergo dictarum Regionum est *Bile-
dulgerid* regio, longissimo tractu ab
gypti confinibus ad Oceanum Atlan-
um porrecta. Nomen ei à dactylorum
ventu inditum. Deserta in ea sunt,
mpta, Hair, Zuenziga, Zanhaga, à sin-
lis opidis cognominibus adpellata.
igna, Targa, Bardua & Gaoga, itidem
opidis dicta.

Sarra desertum.

Continuatur huic regioni versus me-
iem *Sarra*, cujus longitudo à Regno
oga ad Regnum *Gualata* extenditur.

Nigrita.

Inde Nigritarum ampla est regio, ad
amque Nigri amnis ripam: longi-
lo ejus porrigitur à Nilo & Meroë
ula, usque ad Nigri ostia & Ocea-
m. Regna in ea sunt hæc, ab urbibus
ominata: *Gualata, Hoden, Geno-
, Senega, Tembutia, Melli, Bitonin,
Gui-*

*Guinea, Temian, Dáuma, Cano, Cassena
Benin, Zanfara, Guangāra, Borno, Nubia
Biafra, Medra.*

*Æthiopia Interior, quæ est
Abyssinorum.*

Interiori Æthiopiæ imperat Abyssinorum Rex, qui Presbyter sive Pretiosus Joannes, vulgo *Prete Gianni*, vocatur magno, recepto tamen errore; cum in quondam in Asiæ, ut relatum est, regno *Tenduc* regnaverit. Abasenos populos recenset Stephanus in Arabia; unde verisimile est, eos in Africam trajecto sinu Arabico commigrasse. Aut sane in ipsa Africa fuerunt ad sinistram Arabici sinus latus, ubi Arabiam Troglodyticam supra memoravimus. Hæc quidpe nunc sub Abyssinorum imperio est. Alii tamen ab Arabico vocabulo *Elhabaschi* (sic enim Mauri principem Abyssinorum adpellant) vulgo factum opinantur Abassi, ac deinde Abasseni: quod denique commutatione vocalium in Abyssinorum nomen evasit.

Clauditur regnum ab Ortu Arabico sinu & regionibus *Aiana* ac *Zangebara*; à Meridie *Monomotapa*; ab Occasu *Congo* & *Medar* regnis; à Septentrione *Nubia* & *Ægypto*. Longum est, ab *Ægypto* ad *Monomotapata* usque, mill. *CLXXX*

La-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

sibus tenentur firmissimis munimentis ac praesidiis.

Congi Regnum.

Congi Regnum (quod aliis *Manicongo*) Oceano Aethiopico perfusum, nomen habet à capite suo urbe *Congi*. Incolæ sunt Christiani. Terra ipsa fluminum aquis maxime rigua. Dividitur in provincias sex, quas illi *Mani*, id est, Praefecturas, vocant. Sunt autem *Bamba*, *Songo*, *Sundi*, *Pango*, *Basta*, & *Pemba*. Regia est, civitas S. Salvatoris, quæ ante *Banza*.

Monomotapa Regnum.

Monomotapa vocabulum significat Imperatorem; unde ipsi terræ, cui hic imperat, nomen inditum. Solum est fertile atque amœnum: amnes aurum, silvæ elephantos magna copia producant.

Clauditur regnum ab Ortu, Meridie & Occasu Oceano; à Septentrione regno *Congi*, Abyssinorum imperio & regione *Zangibar*. Longitudo ejus est inter duo maria Rubrum Aethiopicumque juxta Lunæ montes mill. Germ. cccc. Latitudo inter Nili fontes & promontorium Bonæ spei mill. ccc.

Caput regni ac sedes regum est *Monomotapa*, ad flumen S. Spiritus. Hinc versus Septentrionem mill. circiter *l.* distat

distat nobile ædificium ; amplum atque antiquum, quadra forma exingentibus saxi constructum.

Zangibar & Aian.

Monomotapæ, qua Rubro mari perfunditur, continuatur *Zangibar* regio; cujus partes, *Casares* populi Monomotapæ proximi, & regna *Mozambique*, *Kiloa*, *Mombaza* ac *Melinde*, ab urbibus singulis denominata; quarum *Mozambique* in insula condita; celeberrimum est Europæis mercatoribus emporium. Sequitur versus Septemtrionem juxta litus maris Rubri *Aian* regio, cujus partes duo regna, *Del* & *Adea Madagaduzzo*.

Insula ad Africam.

Insularum ad Africam terram maxima est in Rubro mari *Menuthias*, *Cerne* Plinio dicta; nunc vulgo insula *Divi Laurentii*, & incolis *Madagascar*, id est, *Lunæ* insula, felici aromatum proventu dives, longitudine mill. German. ccl, lat. lxxx occupans.

At in Atlantico Oceano contra *Hesperium* promontorium; quod nunc est *Cabo Verde*, *Hesperides* sunt insulæ duæ; ultraque *Gorgades*, *Gorgonum* quondam domus; nunc in universum *Islas de C. Verde* Hispanis dicuntur, hoc est, Y. 2. insulæ.

insulæ promontorii Viridis. Contra Mauritaniam sunt Fortunatæ, VII numero, quarum una Canaria vocitata, à multitudine canum ingentis magnitudinis, ut auctor est Plinius. Unde universæ Fortunatæ, nunc Canariæ dicuntur, Hispaniarum Regi subjectæ. Ultra versus Septentrionem est Cerne, nunc *Madera* dicta.

Atque hæc est totius Africae brevis descriptio.

C A P. XI.

Summa America descriptio.

Perlustrato Veteri terrarum orbe, quæ prima erat Continens, cupido nunc est atque cura, in Occidentem converso navis cursu, novas petere terras, Novumque Orbem, superioribus seculis plane ignotum, cognoscere. Itaque ex Africa ab Nigri ostiis versus Occidentem brumalem mill. Germ. cccxxx profectis nova conspicitur terra, priori Continenti magnitudine, si non anteferenda, certe æquiparanda. Eadem, si non continentes, sed utriusque insulas respicias, Europæ quam Africae propior, mill. cc. navigatione inter Hiberniam & Canadam intercedente.

Jam inde antiquissimis temporibus cognitam fuisse Europæis, ex Platone simul

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

lon, qui librum de ea conscripfit; teste Strabone lib. 1, neque Diodorus, hoc confingere sive somniare potuerunt, quæ revera ita esse nunc satis compertum habemus. Auctor autem libelli de Mundo, qui ab aliis Aristoteli, ab aliis Theophrasto adscribitur, versio vero ejus Latina Apuleio, alias præter hanc nostram, quam Europæ, Africæ & Asiæ nominibus distinximus, tradit esse insulas magnas. antiquissimi illi mortales haud dubie intellexerunt Americam & Magellanicam. Carthaginenses aditu illius insulæ ceteros Europæos prohibuisse, ibidem tradit Diodorus. Quando & quæ de causa Poeni eam navigationem intermiserint, ita ut jam inde à Romanorum imperio ad superius usque ævum nihil de iis terris auditum vel adnotatum sit, plane incertum est.

Dicta nunc est tota hæc continens America, ab Americo Vesputio Florentino, qui Emanuëlis Portugalliæ Regis auspiciis à Gadibus an. 1492 ccccxcvii profectus, primus ex Europæis (quantum memoria proditum) eam ingressus est. Quanquam hoc prior Christophorus Columbus Genuensis an. 1492 ccccxcii insulas Americæ, Hispaniolam, Cubam & Jamaicam adierit. Post hos frequentes in eam navigarunt, Hispani, Galli, Angli:

Introd. 1. 1.
Angli: quæ
bus detestis
impoluerunt
tio parum
Septembris
Hispanorum
subacta.

At eadem
dentalis
pore, quo
etiam detestis
incolis
ratio: nudi
ditur magne
Atlantica,
citur, à Met
ab Austr
Pacífico
ptemione
nondum
perfundis
ra poli
continentis,
partes, ei
mai aliam
inter duo
cum, mil
do maxima
C. de F
promon
Nova Fræ

Angli: quorum alii aliis inibi regionibus detectis, nomina sua quique lingua imposuerunt. Mediterraneorum cognitio parum certa est; maxime quae versus Septentrionem. Maritimae autem orae Hispanorum armis maxima ex parte subacta.

At eadem terra nonnullis India Occidentalis nuncupatur, quia eodem tempore, quo India Orientalis in Asia, haec etiam detecta fuit; tum quod utriusque incolis similis ac pene eadem vivendi ratio: nudi quidpe utriusque agunt. Includitur magno undique Oceano; ab Ortus Atlantico, qui vulgo *Mar del Nort* dicitur, à Meridie Magellanico freto, quo ab Australi terra dispescitur; ab occasu Pacifico mari, vulgo *Mar del Zur*. A Septentrione equidem litus Europae nondum cognitum habent. at Concreto perfundi pelago necesse est; cum ab altera poli parte Asia atque Europa, primae continentis, sive primae magnae insulae partes, ei objaceant; quae & ipsae eodem mari alluuntur. Longitudo ejus summa inter duo freta, *Anian* & Magellanicum, mill. Germ. clxxxv. Latitudo maxima inter promontorium vulgo *C. de Fortuna*, juxta fretum *Anian*, & promontorium vulgo *C. de Breton* in Nova Francia, mill. clxxxv.

Dividitur universa in Septemtrionalem, quæ & Mexicana, & Meridionalem, quæ & Peruviana; exiguo Isthmo alteram ab altera discernente.

C A P. XII.

America Septemtrionalis sive Mexicana.

America Septemtrionalis, quibusdam Mexicana adpellatur à principe totius urbe *Mexico*. Longitudo ejus est inter fretum *Anian* & Isthmum, quo Meridionalis ei annectitur, mill. clv. Latitudo eadem quæ universæ.

Dimidia ejus pars versus Occidentem æstivum sita, introitus plane incognita etiam nunc jacet; nec quidquam, præter litora, in ea detectum. Quin & totum Boreale universæ Americæ latus in quantum versus polum extendatur, prorsus latet.

Altera vero pars in regiones dividitur complures, quarum nomina sunt Canada, Nova Francia, Virginia, Florida, Nova Hispania, Nova Granata, California; & in Occidentali latere ad fretum *Anian*, duo regna, *Quivira* & *Anian*, unde freto cognomen.

Canada.

Canada à fluvio cognomine dicta, insula an pars continentis, parum adhuc
con-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

li; vel, ut alii, à Rege *Virginia*; vel à Regina Angliæ *Elisabetha*, cujus auspiciis detecta, nomen accepit, ante *Apalchem* vocitata. Terra sterilis atque maligne culta, litus importuosum. Opidum est *Medano*.

C A P. XIII.

Florida, Nova Granata, California, Nova Hispania.

Florida inter *Virginiam* & *Novam Hispaniam* porrecta, nomen habet à *Dominica Palmarum*, quæ *Hispanis Pasqua de Flores* dicitur. Hoc quidpe die *Portugallis* detecta. Solo gaudet amœno ac feraci. At incolæ sunt barbari, sordidi, supraque humanum modum feri; vermibus, serpentibus alioque venenatorum animalium atque insectorum genere vescentes. Quare *Hispani* pariter atque *Galli* regionem hanc occupare sæpenumero nequidquam tentaverunt. tandem *Hispanis* cessit.

Nova Granata.

Caput hujus provinciæ est *Granata* opidum, unde ei nomen. Incolæ & corpore, & animo reliquis *Americanis* candidiores justioresque.

California.

California, quæ inter sinum cognominem

Introduct. Geograph. Lib. VI. 347
ninem (quem Hispani *Mar Varmeo*, id est, mare Rubrum vocant) & mare Pacificum ceu peninsula excurrens, solo est rido, sterili atque deserto.

Nova Hispania.

Novissima Septentrionalis Americae & Meridionali contermina est Nova Hispania, omnium amplissima, longaeque cultissima. Caelum habet, quamvis ubi torrida Zona, clemens ac temperatum; solum auri, argenti, æris atque ferri metallis scatens, omnique animalium genere abundans, mare utrimque piscibus & ostreis margaritiferis refertum. Regiones, in quas dividitur, præcipuæ sunt istæ; *Nova Galicia*, *Mechoacan*, *Mexicana*, *Iucatan*, *Guatimala*, & *Nicaragua*.

In nova Galicia, coloniæ ab Hispanis deductæ sunt, *Compostella*, *S. Spiritus*, *Conceptio*, *S. Michael*, *Guadalaiaara*, *Culiacan*.

In *Mechoacan* caput regionis est opidum *Mechoacan*. Coloniæ Hispanorum *Pascuar* & *Valladolid*, egregia emporia; hoc etiam Episcopatu infigne.

Mexicanæ regionis caput est *Mexico*, omnium Americanarum princeps, olim in medio lacus ingentis Venetiarum instar palis superstructa: postea ab
Hispa-

Hispanis ad ripam ejusdem lacus translata, satis culte nunc habitatur, ambitu sesquimill. German. Sedes est Proregis quem Rex Hispaniarum mittit; item & Archiepiscopi. Imprimuntur heic libri, cuditurque moneta. Secunda ab hac est *Tescuro*, amplitudine Mexicum exæquans, dein tertia Anglorum civitas, lanificio maxime nobilis. Ceterum mons est in Mexicana regione ignibus perpetuis insignis.

Jucatan Chersonesus agro feracissimo incolas fert omnium bellicosissimos.

Guatimalæ caput est *Guatimala*, juridico conventu perpetuique præsidis præsentia celebris.

In *Nicaragua* opida sunt *Granata* & *Leon*.

C. A. P. XIV.

America Meridionalis sive Peruviana.

Americæ Septentrionali xx circiter miliarium Germ. Isthmo annectitur America Meridionalis, quibusdam Peruviana dicta, à Provincia *Peru*, omnium præstantissima. Ipsa ingens peninsula Africaque paulo minor, formæ triquetra in tria panditur amplissima latera. Cuneorum unus Septentrionalem spectat Americam, alter Africam, tertius Magellanicam. Longitudo ejus patet

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

pat longitudine inter Septentrionem
& Austrum mill. cccLxx. Latitudine
inter Occidentem & Orientem clxx
Dividitur in Maritimam & Montanam

Maritimæ opida clara sunt; *Lima*, se-
des Proregis & Archiepiscopi, cui sub-
sunt Episcopi xv; & *Camana*. Montana
insignia opida, sunt *Cusco*, totius Pro-
vinciæ princeps; & *Quito*. *Potosi* aur-
metallis opulentissimum.

Chili.

Sequitur regio Chili, amplitudine Pe-
ruviam fere exæquans. Caput est opi-
dum S. Jacobi.

Chica.

Chili regioni continuatur *Chica* regio
freto Magellanico affixa. In hac Patago-
num gens est stupendæ proceritatis, no-
vem & summum decem pedum men-
suram implens. Ex his quidam, Magel-
lane (is primus in has oras delatus) in-
spectante, sesquicubitales sagittas citra
nauseam per guttur ad stomachi fun-
dum egere; hoc scilicet argumento cor-
poris robur ostentantes.

Brasilia.

Brasilia vasta regio, ut quæ quartam
Meridionalis Americæ partem obtinet;
sacchari singulari atque ubere proventu
maxi.

Introduct. Geograph. Lib. VI. 351
maxime nobilis est. Præcipuum opidum
est Portus omnium sanctorum, præfecti-
otius provinciæ sedes. Portus autem
celeberrimus est opidum *Fernambuco*;
notus opida *Assuntio* & *Paraguata*.

Reliquæ regiones introrsus aut non
cognitæ, aut obscuræ sunt; nullis ibi lo-
cis memoratu dignis.

C A P. XV.

De insulis novi Orbis.

Insularum, quæ Americæ ab Oriente
objacent, ingens est numerus. At ha-
rum nobiliores, *Hispaniola*, *Cuba*, &
Jamaica.

Priores duæ ejusdem esse videntur
magnitudinis, nisi quod hæc longior, illa
latior. Occupat *Cuba* longitudine mill.
xc, latit. xxx. *Hispaniola* long. cxl,
lat. l. iv. Opida in utraque compluria.
Caput Hispaniolæ S. Dominicus: Cubæ
S. Jacob; in hac est *Havana* celeberrim-
us Americæ totius portus.

Jamaica, quæ Europæis S. Jacobi di-
citur insula, implet longitudine l. mill.
lat. xx. Caput est *Sivilla*. Secunda ab hac
est *Onistan*.

Atque hæc est brevis Americæ uni-
versæ explicatio.

C A P. XVI.

Magellanica.

Porro peractis duabus prioribus continentibus, restabat uti tertiam universi terrarum Orbis partem aggredieremur, illis amplitudine forsitan haud inferiorem. Verum cum etiam nunc nobis incognita jaceat, nec constet, Continens una, an plures in Insulas dissecta sit; nihil habemus in præsens, quod de ea huc referamus, nisi nominis brevem expositionem. Dicitur Terra Australis, quia nobis ultima in Austrum versus sita est. Eadem Terra Incognita, quia nemo ingressus. Denique Magellanica, quia Magellani primum conspecta.

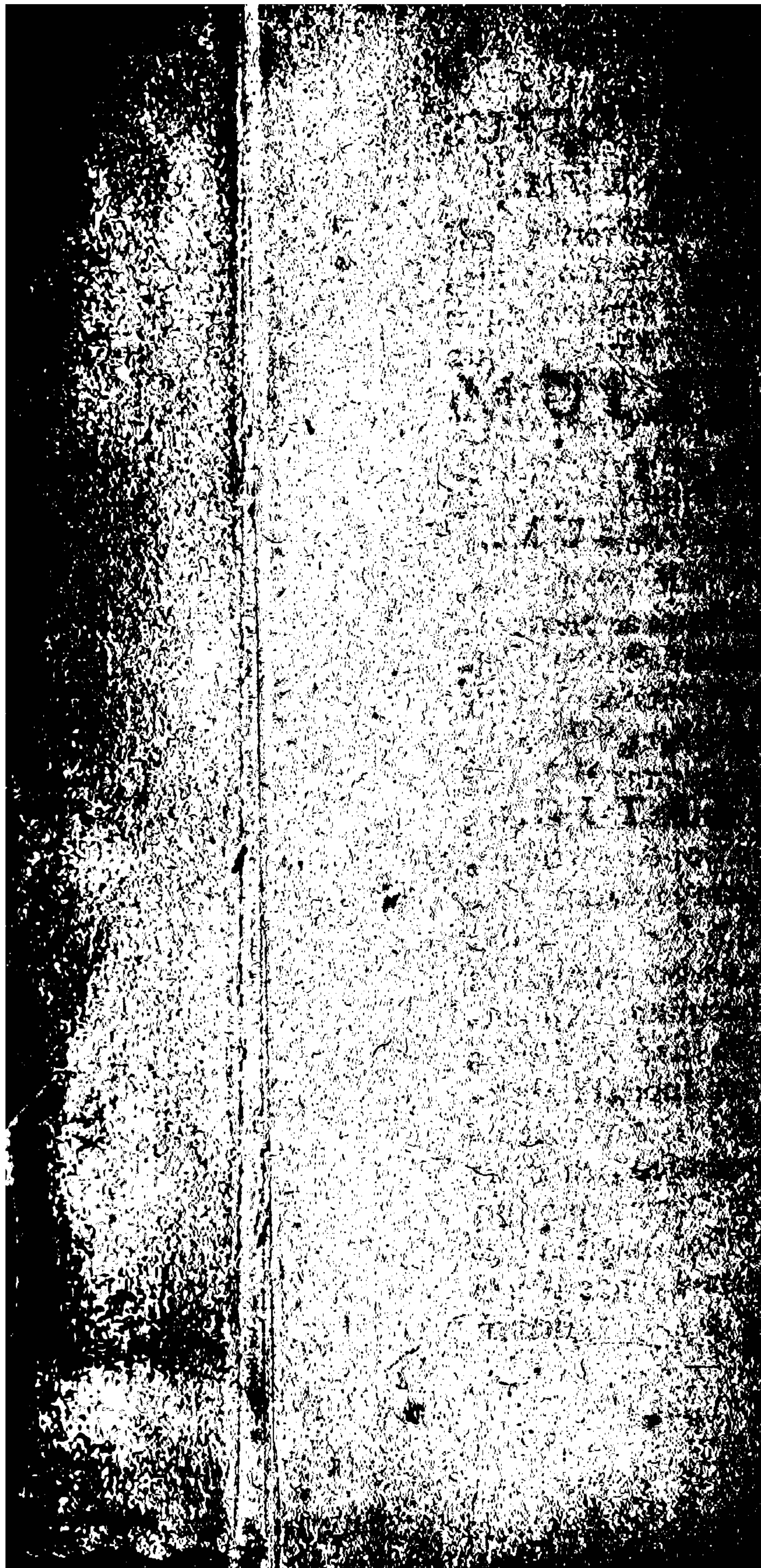
THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

3

BREVIARIUM TOTIUS
ORBIS TERRARUM.

ORBIS universus etsi nondum percognitus, nunquam tamen æque lustratus fuit, atque nunc est. Veteres enim Geographi Græci Latiniq; & qui ab iis situm Orbis didicerunt, Poëtæ, Oratores, Historici, eas tantum Terras describere, quas norant, quasque judicabant esse habitabiles. Nos, multorum seculorum ac plurimorum hominum experientia edocti, multa ipsis profitemur incognita: & quas illi Orbis regiones crediderunt vel ob æstum vel ob frigora desertas, eas nos multis locis incoli scimus. Partes ejus alii pauciores, ego sex pono: Arcticam, Antarcticam, Europam, Africam, Asiam, & Americam.

I. AD ARCTOAM pertinent:
1. Regio subpolaris incognita; 2. Groenlandia; 3. Spitsbergia sive *Nieuwland*; 4. Islandia, quæ nunc subjecta est Daniæ & Norvegiæ Regi; 5. Nova Zemla, cum mari Hyperboreo, & fretis duobus, Waygaz, & Davis, quorum illud est Orientalius, hoc magis in Occasum vergit. Illo Batavi, hoc Angli

Z 2

fretum

4. BREVIARIUM

fretum Anian adsequi, & in Indiam penetrare, nostra memoria, quamvis irrito haecenus conatu, aggressi sunt. Nec desunt qui fretum Anian omnino esse negent, terrasque Asiae & Americae dicant esse continuas, quos, quia experientiae testimonio refutare non possumus, in medio relinqueamus: illud contenti monuisse, Groenlandiam, quae ad graduum LXXX latitudinis accedit, gramina gignere herbasque virentes, à quibus & nomen accepit, quum Nova Zemla, quae quatuor gradibus est Australior, tota nuda sit & impascua, foetaque animalibus carnivoris.

II. AD ANTARCTICAM referendae sunt vastae illae regiones, quae Polo Australi subjectae, longe lateque inde extenduntur per tres Zonas, Frigidam, Temperatam, & Torridam: commendabiles non tantum praedicatione Petri Ferdinandi de Quir Hispani, qui tractum illum magna parte ipse lustravit: sed etiam caeli solique constitutione, terrarumque amplitudine; aequant enim Europam & Africam simul sumptas.

III. EUROPA multo quam Africa aut Asia contractior, jam inde à Macedonibus & Romanis sedes Imperii fuit;

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

nia, Dalmatia, Croatia, & Sclavonia Imperatori subsunt. Græciam, Thraciam, Bulgariam tenet Turcarum Imperator, qui nunc est Sultan Amurath: Viciniores Asiæ partes habent Russus & Tattarus.

R E L I G I O per Europam alibi Catholica est, alibi Hæretica & Apostatica. Catholicæ Ecclesiæ caput est Romæ, successor B. Petri, Urbanus VIII, pietatis & eruditionis decus, cujus inter primas laudes merito ponendum est, quod literis amorem studiumque Francorum conjunxit, sicut de Urbano III loquitur Froissardus. Catholici cum eo sunt, ejusque ut veri pastoris vocem agnoscunt, in Gallia, Rex noster Christianissimus, Filius Ecclesiæ primogenitus, quem idcirco primo loco commemoro. In Germania, Ferdinandus Imperator; in Hispania, Philippus Rex; qui etiam in ceteris suis ditionibus nullam Religionem præter Catholicam admittit. Sunt præterea Catholici omnes Italiæ Principes; adhæc, Duces Sabaudia, Lotharingia, Bavaria; & Electores Imperii Ecclesiastici.

In Magna Britannia viget adhuc Calviniana secta, non quidem ad Puritanorum formulam, sive eorum, qui cum
do-

doctrina ritus quoque Ecclesie damnant: sed ad normam eorum qui fidem habent Genevensium, ritus Catholicorum: multum tamen sibi de præclara Regis *Caroli* indole pollicentur omnes boni, augetque ipsorum spem conjugium cum sorore Christianissimi Regis nostri, bonis avibus nuper contractum: sperant enim voventque, & matris, & aviæ, summarum Heroïnarum, & uxoris divinis virtutibus, fideique singularis exemplo, ipsum quoque Regem ab infami errore per Christi gratiam in viam veritatis & vitæ revocandum esse, cum summa sua gloria, egregio Regni sui firmamento, & gaudio totius Ecclesie: deprehensum est enim ipsum haud ita pridem benignius Catholicos habere cœpisse. Sed nostra hæc vota sunt: In Scotia plerique adhuc ad Puritanos magis accedunt. In Hibernia, si vim adimas, & minas, omnes Catholici sunt. In Dania, Suecia, Norvegia, Lutherani sunt; sed serpit clanculum virus Calvinisticum. In Polonia & Lithuania Rex & plerique Proceres cum Clero & infinita manu nobilium, aliorumque civium & rusticorum turba, sunt Catholici; ceteræ religiones, ut sunt, Lutherana, Calvinistica, Ariana, Samosatæniana, Anabaptistica, tole-

rantur & exercentur palam , ne ipsa quidem Judæica excepta. Bohemia habet Catholicos, sed etiam Hussitas, Valdenses sive Picardos, Lutheranos, Calvinistas, Judæos. Moravia præter ea etiam Anabaptistas, quos superioribus annis Imperator Ecclesiæ militans subvertit. In Belgica, sive inferiore Germania, Provinciæ quæ Hispanorum Regi parent, sunt omnes Catholicæ; quæ vero ab ipso secesserunt, delato ad Ordinum statum jure majestatis, mutarunt quoque publice religionem, eamque evexerunt, quæ à Catholica quam longissime recedit. Viget ergo illic pro hoc tempore Calvinismus, & quidem ad formulam Gomaristarum, damnatis nuper in Dordrechtano Conciliabulo Arminianis, quorum ministri etiam oppressi, & vel finibus ejeçti, vel in carceres conclusi sunt. Catholici tamen, Lutherani, Anabaptistæ, Ariani, Samosateniani, Brunistæ, ipsique adeo Judæi, sub specie libertatis tolerantur; sed minus omnibus Catholici. Verentur enim, ne, si sublato religionis dissidio priscam illam & Catholicam publice evehant, paulatim videantur ad Hispaniarum Regem, cum quo implacabile odium exercere cupiunt, accedere. In Helvetia Pagi quidam sunt Catholici, ut Lucernensis,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Hetruscus duos, Sabaudus unum. Lotharingus dimidium ejus. Rex Daniæ c c millia coronatorum ; Sueciæ tantundem. In Germania imperium confert suo Imperatori sex milliones auri : Valet autem millio decies centena millia coronatorum.

L I N G U Æ per Europam præcipuæ sunt tres: Romanismus apud Italos, Gallos, Hispanos. Teutonismus apud Helvetios, Germanos, Bavaros, Suecos, Norvegos, Danos, Anglos, & plerosque Belgas. Sclavonismus in Sclavonia, Polonia, Bohemia, Hungaria. Habent autem singulæ regiones in sua lingua diversas iterum dialectos. In quibusdam verò locis linguæ audiuntur quarum nullum est cum ceteris commercium, ut in Britannia, Armorica, Navarra, &c.

I N S U L Æ B R I T A N N I C Æ sunt plures. Minores quidem Orcades xxx. & Hebrides xxiv. Majores vero duæ, Hibernia, & Albion, sive Magna Britannia : juxta quas sitæ sunt insulæ, Mon, *Anglesey*, Vectis, & Gallico litori adpositæ *Fersey*, & *Gernesey* : In quibus vocibus ultima syllaba *ey* insulam significat.

H I B E R N I A, *l'Irlande*, veterum Scotia est. Lacum præcipuum habet *Ernensem*, cui vicinum est Purgatorium
Patri-

ORBIS TERRARUM. II

Patritii. Fluvii sunt plures; quorum quidem maximus Sannovius; nobilitatur tamen præ ceteris Avenlifius, ob Dublinum urbem Regiam & Archiepiscopalem; cujusmodi etiam sunt Armachia, Cassilia, & Toam. Hi quatuor Archiepiscopatus habent sibi subjectas sedes xxix suffraganeas.

MAGNA BRITANNIA, cujus situm Ptolemæus infeliciter descripsit, dividitur in Scotiam, quæ Boream respicit; Angliam, quæ Austrum; & Walliam, quæ Occasum. SCOTIA, *l'Ecosse*, amnes habet, Tinam, Escam, Lethum: Montem, Grampium: Silvam, Caledoniam: Lacum, Nessum: Urbem Regiam, Edenburgum: Scholas, Andreapolim & Alberdoniam. Promontorium Boreale Orcas, *Dunsbyhead*,

ANGLIA, *l'Angleterre*, nomen traxit ab Anglis Saxonibus; fluvios famosos habet Tamesin, & Sabrinam, quarum illa Londinium a Huit, *Londres*, urbem regiam: hæc Glocestriam. Promontoria sunt, Cantium, *Kent*, & Nerium, *Cornouaille*. Archiepiscopi duo, Cantuariensis, *Canterbury*, & Eboracensis, *Yorck*. Ille est Primas regni, habetque suffraganeos xxii. Hic tres duntaxat. CAMBRIA sive Wallia versus Occasum porrigitur ad mare Hibernicum.

cum, ab eaque Primogeniti Regum dicuntur Principes Walliæ. Portus versus Orientem est Dubris, *Douvre*, ex adverso Califfi: versus Occasum est *Pley-mouth*: sunt & alii passim portus Santwyck, Gravesand, Colcester: Merces Britannicæ sunt, stannum, lana, pannus, cervisia; nam aurum argentumve exportare fas non est. Lupos vero insula tota non habet.

H I S P A N I A M. quæ avorum nostrorum memoria cœpit foris inclarescere, quum ante vix ipsa sibi adversus incursiones Pænorum, Romanorum, Gothorum, Vandalorum, Saracenorum, sufficeret; Romani in Citeriorem & Ulteriorem divisere; quarum illa Tarraconensis dicta fuit; hæc habuit Bæticam & Lusitaniam. Illam à Vandalis vocamus hodie Andalusiam; hanc à Portu Calæ Portugalliam. Montes Pyrenæi Hispaniam separant à Gallia: cætera ambit mare. Ad fauces Freti Gaditani (quod nos vocamus *le Déroit de Gibraltar*) est Calpe mons, quem Saraceni vocant *Gibal Tarif*, quasi dicas, montem Tarifi; respondetque ei in Africa Abyle mons, quem nunc vocant *Ceutam*. Montes istos dixerunt antiqui Columnas esse Herculis, à quo & fretum ipsum perforatum crediderunt. Flumina quæ in mare
Ibe-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Olea, Huesca, Guipiscoa, in qua Tolosa & Flaviobriga, Fuentaravie. Bisciaia, in qua Flavionavia, Bilbao: Asturia, in qua Oviedum; Galecia, in qua Compostella, S. Jago. Legio, quæ urbem habet ejusdem nominis. Castellana nova, in qua Toletum & Madridum. Castellana vetus, in qua Salmantica & Valedolit. His accedere Navarra pars, in qua Pampelo, Pampelune; & Portugallia, in qua Urbes, Olisippo, Lisbona, ad Tagum flumen; Conimbrica, Coymbre; Eborac, Eborac. Algarbia, in qua Silvis & Tavila. Insulæ vicinæ Hispaniis sunt, in Oceano quidem, Gades, Cadix: in Mediterraneo vero, Gymnesiæ five Baleares, Majorica, & Minorica, cum Ebyso, quæ nunc Ivica dicitur; minores volens prætere.

Titulus Regis sic fere concipitur: Philippus, Dei gratia Rex Castellæ, Legionis, Aragoniæ, utriusque Siciliæ, Hierosolymæ, Portugalliæ, Navarræ, Grana-tæ, Toleti, Valentia, Galiciæ, Majoricæ & Minoricæ, Hispalis, Sardinia, Cordubæ, Corsicæ, Murcia, Jaën, Algarbia, Algeriæ, Gibraltar, Insularum Canariæ, Indiarum Orientalis & Occidentalis, Insularum & Continentis Oceani: Archidux Austriæ; Dux Burgundiæ, Lotharingiæ, Brabantia, Limburgi, Luxem-

ORBIS TERRARUM. IS
Luxemburgi, Geldriæ, Mediolani, &c.
Comes Habsburgi, Flandriæ, Tirolis,
Barcelonæ, Artesiæ, Hannoniæ, Hol-
landiæ, Zelandiæ, Namurci, Zutpha-
niæ, &c. Marchio Imperii, Dominus
Biscaiæ, Frisiæ, Mechliniæ, Trajecti,
Transisalaniæ, Gruningæ: Dominator
in Asia & Africa.

GALLIA, *la Gaule*, quæ & ante
Romanos belli gloria per orbem cla-
uit, & sub Romanis per diu habuit Im-
perii sedem Augustæ Trevirorum, Pyre-
næis, Oceano, Rheno, Alpibus, & mari
Mediterraneo clauditur. Hæc à Roma-
nis initio tributa fuit in Citeriorem &
Alteriorem. Illius pars Cisalpina sive
italica, ab habitu gentis vocata fuit To-
cata: Transalpinæ vero pars vicinior di-
ta fuit Provincia Narbonensis; fuitque
braccata. reliquam omnem Galliam
quæ Comata adpellabatur, divisit Cæsar
in partes tres, Aquitanicam, Celticam,
quæ postea Lugdunensis vocata est, &
belgicam: nam Provinciam Narbonen-
sem, quæ jam tunc Romanis parebat,
non accensuit ille Galliæ à se vincendæ.
franci partem illam quæ ipsorum armis
urbata fuit, adpellavere *Franciam Oc-*
cidentalem: ad discrimen scilicet Fran-
ciæ Orientalis, quæ est in Germania.
taque Aquitania initio Francia non
fuit,

fuit, Burgundia Sequanica, *la Franche Comté*, nunc non est Francia. Hodie enim Franciam vocamus, eam omnem Galliam, quæ Regi nostro subiecta est. Et quia de veteri illa ditioe partes Rheno, Scaldi, Mosæ, ac Mosellæ vicinæ jam pridem abrafæ sunt, facile est videre quantum imminutum sit Francorum prædium. Eam ergo hodie ab Italia separat adhuc antiquus limes; à Sabaudia Rhodanus; Araris à Burgundia; Mosella à Lotharingia, & Ducatu Luxemburgensi; *Aa* rivulus à Flandria. Amnium alii in Mediterraneum influunt, ut Varus, *le Var*. Argentæus, *Argent*. Rhodanus, *le Rhosne*. Ledus, *le Lez*. Arauraris, *Erhault*. Obris, *l'Orbe*. Atax, *l'Aude*; è quibus Rhodanus recipit ripa dextera Ararim *la Saone*; Eriduam, *l'Erieu*, Ardescham & Vardonem, *la Guard*: sinistra Isaram, *l'Isere*; & Druentiam, *la Durance*. Arar excipit Loignionem, *le Loing*, & Duhim, *le Doux*. In Oceanum vero se exonerant, Atyrus, *l'Adour*; Garumna, *la Garone*; Carantonus, *la Charante*; Altifio, *l'Autie*; Semaigna Ligeris, *la Loire*; Orna, *l'Orne*; Sequana, *la Seine*; Somona, *la Somme*; Scaldis, *l'Escault*; Rhenus, *le Rhin*. Atyrus duos Gavos recipit ex Pyrenæis devolutos. In Garumnam influunt leva qui-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

sunt, species, varie dividi potest, per
Dioeceses, per Parliamentum, per Provin-
cias, per Censum. Harum primæ, non
tantum quia vetustissima est, sed etiam
quia maxime proportionata, mini-
meque obnoxia mutationibus, & nunc
insistemus. Sub Imperio igitur Christia-
nissimi Regis nostri sunt, 1. Dioecesis
Lugdunensis, ad Rhodani & Araris con-
fluentes, cujus Præsul vocatur Cleri Gal-
licani Primas. 2. Rotomagensis ad Se-
quanam in Normannia, quæ est Lugdu-
nensis secunda. 3. Turonensis, ad Li-
gerim, quæ est caput Britannia, in Lug-
dunensi tertia. 4. Senonensis ad Icau-
nam, habet in se Lugdunensem quar-
tam; à qua resecta est, & in Metro-
lim erecta, Lutetia Parisiorum. 5. Tre-
verensis ad Mosellam, suffraganei sunt
in Francia, Metensis, Tullensis, Verdu-
nensis, omnes in Belgica I. ipse autem
est Elector Germanus. 6. Vesontinus ad
Dubim extra Franciam est: ejus suffra-
ganeus tamen Bellicensis paret nostro
Regi, in Lugdunensi quinta. 7. Re-
mensis, Dux & par Francia, est in Bel-
gica secunda, ad Basilam flum. 8. Vien-
nensis prima est ad urbem ejus nominis
ad sitam Rhodano. 9. Ad Narbonam
quæ Ataci prætextitur, est pars una se-
cundæ Viennensis. 10. Ad Tolosam,
quæ

ORBIS TERRARUM. ID
quæ Garumnæ est adposita, pars altera.
11. Ad Aquas Sextias, *Aix en Proven-*
ce, pars una tertiæ Viennensis. 12. Ad
Arelaten, *Arles*, pars altera. 13. Ebro-
dunensis, *Embrun*, est quartæ Viennen-
sis. 14. Biturica, *Bourges*; Aquitaniæ
primæ; diciturque ejus Præsul utrius-
que Aquitaniæ Primas. 15. Burdegala,
Bordeaux, Aquitaniæ secundæ, ad Ga-
rumnam. 16. Aufcii, Aquitaniæ III
ad Ægircium flumen. 17. Avenio cessit
Pontifici.

Nec fuerit abs re, breviter hoc loco
ostendere, quænam in Gallia civitates
Episcopales quibus Metropolitibus sub-
jectæ sint. Habet ergo *Lugdunensis* Ar-
chiepiscopus suffraganeos IV: *Eduensent-*
sive Augustodunensem; *Autun*; *Lingo-*
nensem; *Ducem & Parem Franciæ*;
Langres; *Cabillonensem ad Ararim*;
Chaalons sur Saone; *Matisconensem*;
Mascon. Rotomagensis; sex. *Baiocassi-*
num, *Baieux*; *Abrincatensem*, *Auran-*
che; *Ebroicensis*, *Evreux*; *Sagiensem*;
Seez; *Lexoviensem*; *Lizieux*; *Constan-*
tinum; *Costances. Turonensis* IX: *Cœ-*
nomanensem; *Mans*, ad *Sartram* 2
mnem; *Redonensem*, *Renes*; *Andegaven-*
fem, *Angers*, ad *Meduanam*; *Nanneten-*
fem; *Nantes*, ad *Ligerim*; *Corisopiten-*
fem; *Cornouaille*; *Venetenfem*; *Vannes* 2

Briocensem. S. *Bricu*; Macloviensem,
S. Malo; Leonensem, *S. Paul de Leon*;
 Tricoriensem, *Triguier*, & Dolensem,
Dol, qui quondam Archiepiscopi titu-
 lum ac dignitatem gessit. *Senonensis* tres,
 Autissiodorensem, *Auxerre* ad Icau-
 nam; Treassinum, *Troyes en Champa-*
gne, ad Sequanam. Nivernensem, *Ne-*
vers. nam, P A R I S I E N S I S cum
 subjectis Carnutensi, *Chartres*, Aurelia-
 nensi, *Orleans*, & Meldensi, *Meaux*, à
 Senonensi resectæ sunt, ann. MDCXXIII.
 De *Treverenſi* ejusque tribus suffraga-
 neis, deque *Vesontino*, jam dixi. *Rhe-*
menſis suffraganei sunt octo: Sueſſio-
 nensis, *Soissons*, Catalaunensis ad Ma-
 tronam, Comes & Par, *Chaalons sur*
Marne: Laudunensis, Dux & Par Fran-
 ciæ, *Laon*: Silvanectensis, *Senlis*: Bello-
 vacensis, Comes & Par Franciæ, *Beau-*
vais: Ambianensis, *Amiens*: Novo-
 menſis, Comes & Par, *Noyon*: Bono-
 niensis in Pago Gessoriacō, *Boulogne*
sur mer: nam Morinensis sive Terua-
 nensis, *Teruane*: itemque, Cameracen-
 sis, *Cambrai*: Atrebatensis, *Arras*: &
 Tornacensis, *Tournay*, jam inde ab
 ann. MDXXV translato ad Burgundum
 jure omni Politico, Ecclesiasticam quo-
 que subjectionem Rhemenſi averte-
 runt. *Vienneſis* Metropolis habet sibi
 sub-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ebrodunensi subjecti sunt sex, **Diniensis**,
Digne; **Grassensis**, *Grasse*; cuius olim se-
des fuit **Antipoli**, *Antiboul*; **Venciensis**,
Vences; **Glandatennensis**, *Glandeves*; **Se-
netensis**, *Sanes*; & **Nicensis**, *Nice*. **Bitu-
ricensis** habet suffraganeos undecim;
Claramontensem, *Clairmont en Auver-
gne*; **S. Flori**, *S. Flour*; **Ruthenensem**,
Rhodes; **Vabrensem**, *Vabres*; **Caduen-
sem**, *Cahors*; **Lemovicensem**, *Limoges*;
Tutelensem, *Tulles*; **Mimatensem**, *Man-
de*; **Albiensem**, *Alby*; **Castrensem**, *Ca-
stres*; & **Aniciensem**, *Puy en Velay*. **Bur-
degalensis** Archiepiscopi suffraganei sunt
novem: **Aginnensis**, *Agen*; **Enculismen-
sis**, *Angoulesme*; **Santonicus**, *Saintes*; **Pi-
staviensis**, *Poitiers*; **Petrocoriensis**, *Peri-
gueux*; **Condomensis**, *Condon*; **Malea-
censis**, *Malezan*; **Luxionensis**, *Luçon*; &
Sarlatensis, *Sarlat*. **Auscus** vel **Auxi-
tanus** habet suffraganeos decem, **Aquen-
sem**, *Acqs*; **Lectoratensem**, *Laitoure*;
Convenensem, *Conseran*; **Adurensem**
Aire; **Vasatensem**; *Bazar*; **Lescarien-
sem**, *Lescar*; **Tarbensem** in Castris Bigor-
ris, *Tarbes*; **Oleronensem**, *Oleron*, & **Baio-
nensem**, sive **Boatum**, *Baione*: nam **Elu-
sajam** pridem esse desiit: **Pampelo** vero
retracta est ad Hispanos. Pares seculares
cum titulo Ducali sunt, **Burgundus**,
Normannus, & **Aquitanus**: cum titulo
VERO

vero Comitatenſi, Flander, Tolofanus,
& Campanus.

FRANCOS autem imprimis com-
mendant iſta. I. Zelus Religionis Ca-
tholicæ: nuſquam enim terrarum arden-
tius Deus ab omni ſexu, ab omni ætate,
ab omnibus ordinibus colitur, & qui-
dem ſine ullo vel fūco vel inquisitione:
In Gallia ſe primum exſeruit ſub Con-
ſtantino publica Chriſtiani nominis
profeſſio, fugato Paganismo. Primus
Europæ Regum Chlodovæus Chriſti fi-
dem in Gallia amplexus eſt. Primus Ca-
rolus Magnus, ut nutantem in Occi-
dente fidem Catholicam ſtabiliret, Im-
perium Francorum inſtituit. Plures
Martyres habuit ſola Gallia ob Chriſti
nomen, quam cetera omnis Europa.
Nuſquam alibi plura ob commune Ec-
cleſiæ bonum Concilia celebrata ſunt.
In Gallia præcipuorum Cœnobiorum
ſunt origineſ, Cifterciensium, Clareval-
lenſium, Præmonſtratenſium, Clunia-
cienſium, Grandimontenſium, Carthu-
ſianorum, quorum propagineſ in reli-
quam Europam, imo & terrarum Or-
bem, poſtea deductæ ſunt. Franci Ro-
manos Pontifices, ut Eccleſiæ Chriſtia-
næ parenteſ, nudos de ſuis bonis ditave-
re: oppreſſoſ defendere: eiectos excepe-
re: fugatoſ reſtituere: quodque omnium

Gentium erat officium, soli præstiterunt: ob quas res merito Reges Franciæ dicuntur Christianissimi, & filii Ecclesiæ primogeniti. Habet quidem Francia ex suis nuper ortos visceribus hæreticos Calvinistas, sed solos; & quis unquam ager sine lolii mixtura? habet ergo, sed non probat; habet, sed ut formosa facies verrucam: ut Israëlita in terra Sancta Philistæos; ad fidei suæ exercitium, exigentibus ita adhuc peccatis nostris, denique in spem ipsorum conversionis.

2. Commendat etiam Francos Monarchiæ duratio. jam enim MCC anni sunt, quum Reges Regibus perpetuo succedunt, & quidem præcipuis virtutibus insigniti; alii quidpe Sancti audiunt, alii Fortes, Intrepidi, alii Clementes, alii Augusti, alii Justii, alii Casti, alii Prudentes: In LUDOVICUM hodie regnantem Deus plena manu omnia ista bona simul congescit, addita insuper singulari in rebus gerendis felicitate.

3. Commendant insuper Francos divinæ defensionis miracula: nunquam enim deseruit caeleste numen: excitata etiam desperatissimis rebus ad viros animandos Virguncula. Quam fuerit stupenda Galliæ post excessum Henrici III Regis Christianissimi ex circumstantibus malis liberatio, sciunt & testa-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

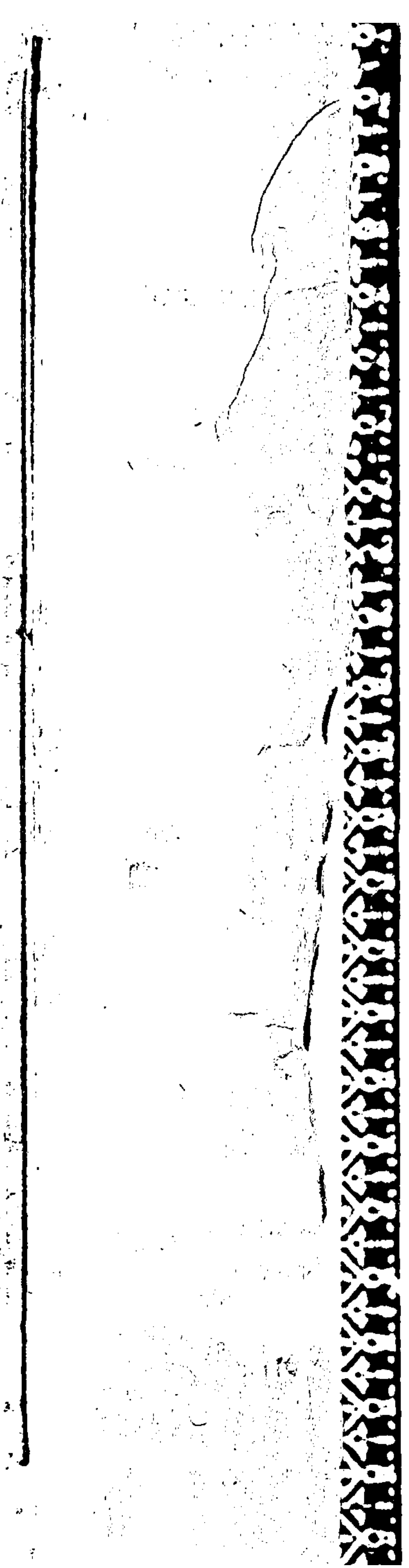
Continue

*Fair usage policy applies

dam postremo loco ubertatem & felicitatem soli. Cujus tria sunt signa certissima. Primum, evedtiones & exportationes fructuum merciumque domi natarum, tritici, inquam, salis, vini, olei, lanarum, croci, glasti, ferri, telarum, merciumque manufactarum. Secundum, frequentia portuum, versus utrumque mare, Interius & Exterius, urbiumque nihilominus à mari remotarum amplitudo & multitudo. Tertium, civium copia. Hisce rebus fit, ut una Gallia plura valeat regna.

Sunt etiam in *Gallia Belgica* Germaniæ dux Cisirhenanæ, diversæ à Germania magna. Dividitque illas Mosella fluvius, quem Ptolemæus Obrincum vocat. In *Germania Superiore* sunt Helvetia, Alsatia pars Cisirhenana, Lotharingia, Palatinatus pars, cum agro Moguntiaci. In *Germania inferiore* sunt Treveri, Leodienses, Mursenses, Clevenenses, Bergenses, Juliacenses, Batavi, aliique, quos omnes, jura quæ habent, & privilegia, & arma, à Francorum Regibus tenere nemo gentium ignorat. Hodie promiscue vocant Provincias Belgicas, & Provincias Germaniæ Inferioris, eas omnes, quas Burgundionum Dux, qui nunc est Rex Hispaniarum, ut patriam hereditatem vel habet, vel repetit;

petit; quamvis illarum nonnullæ trans
 Rhenum in Germania Magna sitæ sint.
 In Gallia numerantur, *Artesia*, cujus
 Metropolis *Atrebatum*. *Flandria*, in
 qua *Gandavum*, *Brugæ*, *Ipræ*, *Insulæ*,
Duacum. *Hannonia* habet *Valentinia-*
nas, & *Montes*. *Luxemburgum*; *Lim-*
burgum, *Namurcum*, *Cameracum*, *Me-*
chlinia, habent urbes singulæ suorum
 nominum. *Zelandia* quoque tota Gal-
 lica est, ad ostia *Scaldis*, constatque plu-
 ribus insulis, quarum nobilissima est
Walachria, habens opida portusque,
Vlissingam, *Middelburgum*, *Veriam*,
Arnudam. Trans Rhenum in Germa-
 nia Magna, sunt *Frisia Occidentalis*;
 quæ urbes habet, *Alcmariam*, *Enchu-*
sam, *Hornam*, aliasque. *Frisia* simpli-
 citer ita dicta, est in Germania Magna,
 habetque *Leopardiam*, *Harlingam*,
Doccomium, *Franekeram*, urbes præ-
 cipuas. *Groninga*, urbem habet cogno-
 minem. *Geldria* habet *Rurmundam*, &
Arnemium. In *Transisabania*, *Overyssel*,
 sunt *Daventria*, *Campi*, *Swolla*. Ultima
 Transrhenanarum Provinciarum in
 Germania inferiore est *Zutphania*. Ex
 utraque Rheni parte sitæ sunt, *Hollandia*,
 & *Ultrajectum*, *Utrecht*. Illius urbes sunt
Dordrechtum, *Harlemum*, *Delfum*,
Leida, *Amstelædamum*, *Gauda*: Hujus,
 Tra-

Trajectum, Civitas Archiepiscopalis, & Amersfordia. Habent autem singulæ Provinciæ Curias suas supremas, in quibus jus dicunt peremptoriè, & à quibus non datur provocatio. Quæ autem est Hagæ Curia Ordinum Generalium, ea tantum decernit de rebus ex communi confederatione ad bellum, pacem, & navigationes pertinentibus. Gubernator Hollandiæ, Zelandiæ & Westfrisiæ post excessum Mauritiï Nassovii, est Henricus ejus frater, Princeps Arausionensis. Gubernator Geldriæ & Trajecti est Ernestus Nassovius.

HELVETII, *les Suisses*, Pagos XIII tenent, ut sunt, Tigurinus, Zurich; Bernensis, Lucernensis, Urensis, Suitensis, Underwalt, Tugensis, Glaronensis, Basileensis, Friburgensis, Salodurensis, & Abbatiscellensis. *Valesii* oram tenent quæ inter Rhodani fontes & lacum Lemanum interjecta, montibus utrimque cingitur: urbs præcipua est Sedunum. *Alsatia* est Argentoratium: *Nemetum* Spira; *Vangionum* Wormatia. *Palatinatus* habet cis Rhenum in Gallia Franckendaliam & Neostadium.

GERMANIA MAGNA, five Transrhenana, nunquam à Romanis exacte cognita, nedum subacta fuit. Eam omnem

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ga, ipsumque insuper REGNUM GERMANIÆ. Ducatus præcipui sunt hi, *Saxonia Superior, & Inferior*, quarum hæc habet Ducatum Lawenburgicum, Lüneburgensem; cui vicinus Episcopatus Halberstadensis; & Meckleburgensem cum Ducatu Brunsvicensi, cui nunc præest Ulricus frater Christiani Halberstadensis. Illa Electoratum Saxonicum, cum Misnia, & Lusatia. nam Westfalia, quæ Saxonix quondam fuit, nunc alios Dominos habet. Electoratum nunc præest Joannes Georgius, cujus aula Dresdæ. *Dux Wirtembergicus* in Suevia habet Tubingam & Stutgardiam ad Nicrum fluv. *Dux Bavarica* habet Ingolstadtium & Ratisponam ad Danubium. *Dux Silesia* Uratislaviam, *Breslaw*, ad Oderam. *Dux Holsatia* Sleswicum, Segenbourgum. *Würceburgensis* Dux præest Franciæ Orientali, in qua est Bamberga. *Comites* præcipui sunt isti, *Palatinus, le Comte Palatin*, habens cis & trans Rhenum, itemque ad Danubium, amplas ditiones. Inferioris Palatinatus caput est Heidelberga: Superioris Amberga. utrique nuper, adsumpto etiam Electoris titulo, præest Maximilianus Dux Bavarix; post ejectum rebellionis titulo Fredericum Palatinum, Jacobi Britannix Regis generum; factum.

id solenniter Ratisponæ an. MDCXXIII, die 23 Februarii. *Comites, Embdensis & Oldenburgicus* Frisiis vicini sunt, pertinentque ad Frisiam Orientalem. *Landgraviatus Hassia* habet Casseliam & Marpurgum, cui præfuit Mauritius Calvinista; nam Darmstadiensem habet Ludovicus, cui etiam adjudicatum est Marpurgum. In *Thuringia* est Erfordia. *Marchionatus Brandeburgicus* Sarmatis initio oppositus fuit, nunc est Electoratus, præestque illi Georgius Guilielmus. In eo Marchionatu est Jagerndorf. Archiepiscopus Magdeburgensis est totius Germaniæ Primas, habetque suffraganeos Merseburgensem, Michinensem, Brandeburgensem, & Havelburgensem. Electores Ecclesiastici sunt, Moguntinus, Coloniensis, Treverensis. Seculares, Saxo, Palatinus, Brandeburgicus, & Rex Bohemiæ. *Urbes Anseaticæ, les Villes Anseatiques*, divisæ sunt in quatuor Anfas, Lubecensem, Coloniensem, Brunsvicensem & Borusficam. *Circuli Imperii, les Cercles ou Kreits de l'Empire*, sunt decem: *Franconicus, Bavaricus, Austriacus, Suevicus, Rhensis, Electoralis, Westphalia, Saxonia Superioris, Saxonia Inferioris*, ac denique *Burgundicus*. Curia sive Tribunal Forense litium decidendarum in Imperio,

tio, est Spiræ Nemetum, in ripa Gallica. Titulus Imperatoris, ex quo res ad domum Austriacam delata est, sic fere concipitur, *** Dei gratia electus Romanorum Imperator semper Augustus, ac Germaniæ, Hungariæ, Bohemiæ, Dalmatiæ, Croatiæ, Slavoniæ Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, Stiria, Carinthiæ, Carniolæ, & Wirtembergæ, &c. Comes Tirolis, &c.

Danubius maximus, inter lacum Constantiensem & Nicri fontes haud procul Schafhusia in Hercinia oritur, decurritque per Sueviam & Alemanniam, ubi est Ulma, itemque per Bavariam, Austriam, & Hungariam, ac sumpto Istri nomine mergitur Ponto Euxino, *Mer Major*, ou *Mer Noire*, quinque ostiis. Influunt in ipsum amnes LX, quorum præcipui, ex parte dextera, Lechus, ad quem Augusta Vindelicorum *Augsbourg*: Isera, ad quam Frisinga, urbs Episcopalis: Oenus *l'In*, qui Oeniponti nomen dedit, *Inspruck*, urbi Metropolitanæ, cujus suffraganeæ sunt, Tridentina, Passaviensis, Vienna Austriæ, Gurca, Brixia, Frisinga, Secovia, & Chyema. Recipit autem Oenus Saltzam, ad quem sita est Saltzburgum, dicta quondam Juvavia, sedes Archiepiscopalis; Anisam, *l'Ens*, qui Bayaros à Pan-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

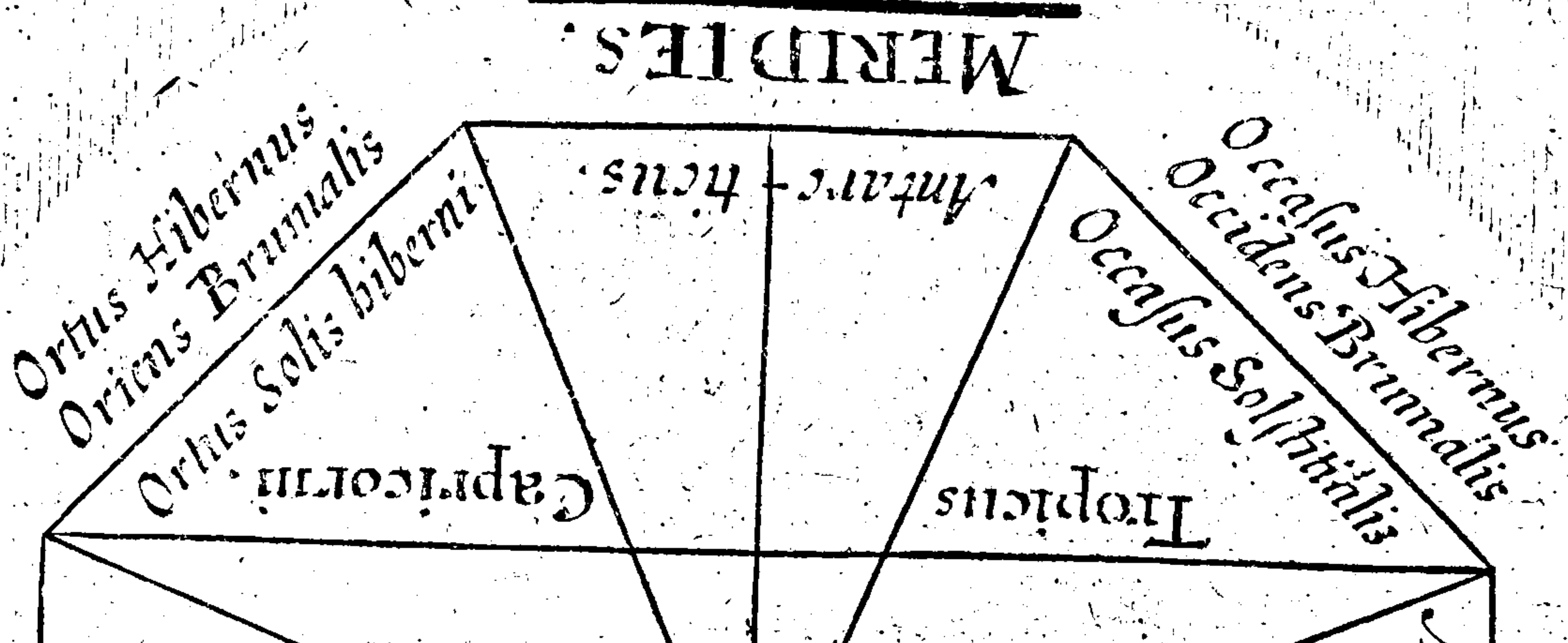
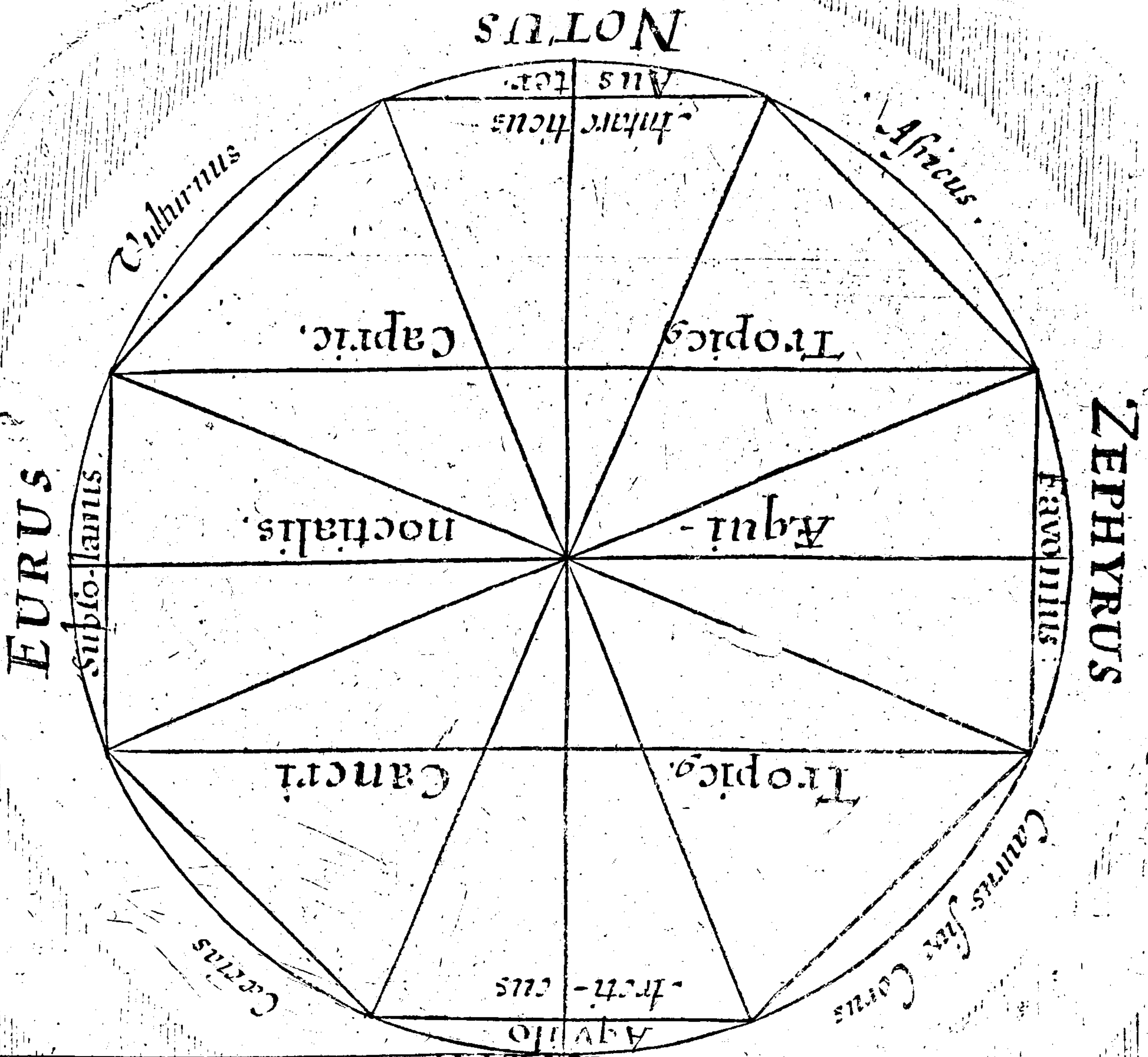
*Fair usage policy applies

ORBIS TE
Pannonis diftermi
nem, Rab, & nobil
vum Savumque. De
Jeterum. Siniftra ri
nem, ad quem est I
nonem ad quem Ra
patho monte decurre
Tibifcum, & Malka
nubio mifcentur.

A U S T R I Æ cap
Danubii ripam finifi
fus ei adfidet *Stiria* D
& Mietz amnes, q
auunt. Est & Ducat
Muer & Dravum cuji
Est denique & *Carni*
Australior.

H U N G A R I A pe
is Pannonia, quæ t
azygumque fuit, &
Transdanubiana. Est
Turcorum Imperio pr
quidem occuparunt
1420. Strigonium, &
1443. Quinq; Eccle
iam, an. 1526. Alban
ingidunum, anno 14
djuta Principum Cath
poffilem vim adhuc
Nam Calvinifæ ab Ec
unt alieniffimi. Daci

B

Pannoniis, determinat; Tum Arabonem, *Rab*, & nobilissimos amnes Dravum Savumque. Deinde Moravam & Jeterum. Sinistra ripa accipit Alemonem, ad quem est Eichstadium. Regionem ad quem Ratispona, & ex Carpatho monte decurrentes, Teyam, sive Tibiscum, & Malkam, qui juncti, Danubio miscentur.

AUSTRIÆ caput est Vienna, ad Danubii ripam sinistram. Austrum versus ei adsidet *Stiria* Ducatus, inter Muer & Mietz amnes, qui in Dravum influunt. Est & Ducatus *Carinthia* inter Muer & Dravum cujus incolæ strumosi. Est denique & *Carnia*, hisce omnibus Australior.

HUNGARIA partem tenet veteris Pannoniæ, quæ tota Cisdanubiana Jazygumque fuit, & *Dacia*; quæ fuit Transdanubiana. Est autem Hungaria Turcorum Imperio proxima, qui in ea quidem occuparunt Belgradum anno 1420. Strigonium, & Valponem anno 1443. Quinque Ecclesias; an. 1543. Budam, an. 1526. Albam Regalem 1543. Singidunum, anno 1439. Reliqua pars adjuta Principum Catholicorum opibus, hostilem vim adhuc fortiter sustinet. Nam Calvinistæ ab Ecclesiæ defensione sunt alienissimi. Daciam hodie vocamus

mus *Transilvaniam*, vel *Sibenbergiam*, quasi dicas, *Septemcastrensem*, à septem urbibus, quarum primaria est *Cibinium*, *Hermanstat*: eam mediam interfecat *Maxisus* fluvius. Possidetur autem à *Gabriele Bethlem*.

SILESIA amnis præcipuus est *Odera*, qui & *Viadrus* dicitur; urbs, *Vra-tislavia*, *Preflaw*: infra eam est *Moravia*, de qua dixi, urbs præcipua *Olmutz*. *Olmum* versus sequitur *Polonia*: cujus pars major, sive *Germanica*, cis *Vistulam* sita est; minor, sive *Sarmatica*, trans amnem. Flumina in *Vistulam* decurrunt ex parte *Germanica*, *Pilcza*, ad quam sita est *Pericovia*, *Pieter Kow*, *Tribunal Regni* unum: ex ripa vero *Sarmatica* fluit *Buck*, cui adsidet *Kaminiez*. Urbs minoris *Poloniæ* præcipua est *Lublinum*, sedes altera *Tribunalis*. Majoris vero *Poloniæ* urbes sunt *Cracovia*, *Sendomiria*, *Posnania*, & *Varfavia*.

BORUSSIA, *la Prusse*, in Regiam & Ducalem dividitur; fuitque olim utraque *Equitum Teutonicorum*. In illa sunt, *Mariæburgum*, *Torunia*, *Culma*, *Varmia*, *Gedanum*, *Dantzik*: in hac, quam à Rege *Poloniæ* in feudum tenet *Georgius Guilielmus*, *Electo Brandenburgicus*, sunt *Elbinga* & *Mons Regalis*, *Königsberg*, emporia satis nota. In li-

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

[Continue](#)

*Fair usage policy applies

RECEIVED

NO. 100

1000

RECEIVED NO. 100

1000

1000

1000

1000

1000

rore hujus tractus colligitur Electrum. In *Livonia* sunt *Riga* & *Revalia*. In *Curlandia*, *Memel*, & *Windair*. In *Lithuania*, *Vilna*. In *Podolia*, quæ se ad *Pontum* usque *Euxinum* porrigit, est *Kiovia*. In *Russia* est *Moscow*, magni Ducis Aula & Tribunal.

ITALIA Alpibus separatur à *Gallia* & *Germania*, cetera cingitur mari *Ligustico*, *Tyrrheno*, *Siculo*, *Adriatico*. Mons *Apenninus* medio ejus dorso incumbit, pertingens inde à *Liguria* usque ad mare *Siculum*, occupansque quartam fere *Italiae* partem. Amnes nobilissimi sunt, *Padus*, qui & *Eridanus*, *le Po*, *Athesis*, *Italis Adefe*, *Germanis Esch*, *Arnus*, *Tiberis*. *Padus* recipit ex Alpibus *Duriam*, *Ticinum*, *Adduam*, *Ollium*, *Mincium*. Parte altera ex *Apennino*, *Granam*, *Tenerum*, qui *Stura*, *Bormium*, *Seraiam*, *Gabellum*, *Trebiam* & *Rhenum*, qui fluit per *Bononiam*. Vix autem duæ tertiæ partes *Italiae* habent flumen navigabile. *Tiberis* recipit *Clanum*, *Cliani*, *Narem*, *Nera*, & *Anienem*, *Teverone*. Post *Tiberim* sequuntur *Liris*, nunc *Garigliano*, *Vulturnus*, *Silurus*, *Sibaris*, quem nunc vocant *Cocito*. Inde pergentibus ad mare superum occurrunt, *Aufidus*, *l'Ovanto*, *Horatii* versibus & clade *Romanorum* adversus

Asdrubalem clarus : postea Aternus ,
Poscara , Metaurus , *Metro* , cujus in ripa
 Asdrubal , Annibalis frater , cæsus fuit.
Lacus in Transpadana regione sunt, *Ur-*
banus, *Lago Major*, qui Ticinum recipit,
Cerelius , *Lago di Lugano* , *Larius* , *Lago*
di Como , qui recipit Adduam , *Sebinus* ,
Lago d' Iseo , qui Ollium transmittit, *Be-*
nacus , *Lago di Guarda* , per quem fluit
 Mincius. In Hetruria, *Perusinus*, qui &
Thrasymenus , & *Vulsinus*.

In fronte Italiæ est *Pedemontium* , in
 quo *Augusta Taurinorum* , *Turin* , *Au-*
gusta Prætoria , *Osta* , *Saluciæ*. *Monsfer-*
ratus habet *Albam Pompeiam*. *Ligu-*
ria , *Genuam*. In *Lombardia* præcipuas
 tenet *Ducatus Mediolanensis* : *Supra*
eum sunt *Rheti* ; quorum urbs *Curia* ,
Coire : & ad *Adduam Vultureni* , quos
 quum tenerent nuper *Hispani* , extru-
 cta ante aliquot annos arce *Fuentes* , &
 occupata *Clavenna* , opè & armis *Chri-*
stianissimi Regis Ludovici XIII , in pri-
 stinam libertatem restituti sunt , hac le-
 ge, ut sola fides *Catholica* illic obtineat.
 Parte altera versus mare *Adriaticum* est
Forum Julii , in quo *Aquileia* ; Est *Istria* ,
 in qua *Justinopolis* : est *Carniola* , in qua
Labatus : est *Tirolensis Comitatus*. Est
Marchia Tarvisina : sunt *Verona* , *Vi-*
centia , *Patavium* , *Venetia* , *Brixia* ,
Mân-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

In Calabria, Policastrum & Regium.
 In Apulia Daunia, *Apuglia plana*, Asculum, Manfredonia. In Peucetia Barum, à quo regio Barenfis nomen traxit, Polinium, Tranum, Venusium. In Salentinis sunt Hydrus *Otranto*, Gallipolis, Brundisium.

I N S U L Æ circa Italiam sunt *Corfica* Genuensium, *Sardinia* & *Sicilia* Regis Hispaniarum, minores studio omitto, Gallinariam, Georgonen, Caprariam, Palmariolam adpositam Plumbino, Ischiam, Prochyten, Capreas, foedis Tiberii obscœnisque libidinibus decantatas. *Melita* ad Africam refertur.

• S T I R I A Carinthiæ versus Orientem objicitur. Habet amnes, Stiram, Muram, Dravum: Urbes, Brugam, Grazium, Marchpurgum. *Sclavonia*, Illyrici veteris pars est, sita magna sui parte Savum inter & Dravum, *Croatia*, Hungariæ vicina est. *Liburnia* vicinior est sinui Adriatico: eamque sequitur Austrum versus *Dalmatia*, in qua sunt, Sara, Sebenicum, cum urbe Spalato, cujus Episcopus M. Antonius de Dominis ad Ecclesiam Catholicam à qua recesserat, reversus est, ac nuper Romæ extinctus. Habet eadem Dalmatia Stridonem, patriam B. Hieronymi. *Bosena* ad amnem jacet sui nominis. *Servia* est veterum
 Mœsia

Mœsia superior, ad finis Macedoniae ex parte sui Orientali. *Walachia* Serviae Rasciaeque objicitur ab Oriente; Amnem habet Alutam, qui se in Danubium præcipitat supra Nicopolim. *Moldavia* & *Podolia* tenentur à Poloniarum Rege contra Turcam.

ROMANIA est ipsissima Thracia, habetque ad Bosphorum Constantinopolim, sedem Imperii Orientalis, quæ antea Byzantium dicta fuit, nunc vocatur *Stamboli*. Et quia eadem vocata fuit nova Roma, idcirco regio vicina vocatur Romania. Urbes in Romania præter Byzantium sunt; Pera, Nicopolis ad Nessum flumen, Philippopolis ad Hebrum, Adrianopolis, Trajanopolis, Selymbria in litore Propontidis. *Bulgaria* in extrema Europa inter Hæmum & Danubium sita est. *Tauricam* Chersonesum quæ *Gazaria* dicitur, insident Tattari Precopenses, subacti nunc à Turca. In *Græcia* primo occurrit trans Danubii decurrentis ripam dexteram, *Macedonia*, tum *Theffalia*, inde *Achaia*, cum *Bœotia*, ac denique *Peloponnesus*. In *Bœotia* sitæ sunt *Thebæ*, & *Thespia*. Ad mare Ionium sitæ sunt, *Epirus*, *Albanie*, *Acarmania*, *Acarnanie*, & *Ætolia*. Montes decantatissimi sunt, *Athos*, *Monte Santo*, *Olympus*, *Pelion*, *Pindus*,
B b 4 Othrys,

Othrys in Thessalia. Ceraunii in Epiro :
 Parnassus, Helicon, Hymettus, in Achaia.
Flumina, Strymon, Aliacmon, Peneus,
 Sperchius, Achelous, Asopus. *Urbes*,
 Thessalonica, Philippi, Amphipolis,
 Pharfalis, aliaque. *Promontorium* nobile
 Actium, ad quod commissa Pugna A-
 ctica. Sinus sunt Acarnanicus, ad quem
 Olpæ, nunc *Soppote*, Corinthiacus, *Gol-
 pho di Lepante*, cui adsidet Naupactus,
 Sarronicus, *Golfo di Engia*, Thermaicus,
Golfo di Thessalonica. *Insulae* in Ionio,
 Corcyra, *Corfu*, Nerigus, Cephalenia, Na-
 xus, Ithaca, Zacynthus: inque Ægæo,
 l' *Archipelago*, Creta centum quondam
 Urbibus clara, cum labyrintho, postea,
Eubœa, quæ Euripo disjungitur à Bœo-
 tia. In Ægæo sunt *Cyclades*, quarum no-
 tissimæ Delus & Andros: *Sporades*, in
 quibus Icaria, Samos, Pathmos, Claros,
 Chios, atque alia.

PELOPONNESUS, *lâ Morée*, Isthmo
 adhæret Continenti. In ea fuere populi
 Corinthii, Sicyonii, Elei, Messenii, Laco-
 nes, Argivi, & in medio istorum Arca-
 des. *Flumina*: Eleorum, Peneus, ad quem
 Pisa Olympica, & Alpheus: Messenio-
 rum, Pamisus: Lacedæmoniorum, Euro-
 tas, ad quem Sparta sive Lacedæmon:
 Argivorum, Inachus, ad quem Mycenæ.
 Montes Pholoë Stymphalus, Taygetus.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

TINGITANA¹ Austrum versus Atlante monte eminentissimo terminatur, versus Ortum Malva fluvio separatur à Provincia Cæsariensi: versus Septentrionem est mare Mediterraneum: ad Occasum Oceanus Atlanticus. In ea sunt montes Abyle & Heptadelphi. Regna hodie Fessæ & Marocci. *Fessanum* regnum habet Provincias septem. 1. est Tremizen quæ nunc Sævia, in qua urbes olim XL. hodie memorantur Oranum ad litus, Tremesen, Anafa, Mancora, Rabatum, Menzala, Nuchele, Adendum, Tegegiltis, Madaravanium, Dazia, Azarfa. 2. Fessa, in qua urbes, Sala, Mequines, Fessa, quam triurbem merito dixeris; constat enim opido veteri, novo, & medio. 3. Afgaretta, in qua Laracha, Alcazara, Arzil. 4. Habata, in qua Ezagena, Beniteudia, Amergo, Tenzerum, Aguila, Bezatum, Tetuana, Tingio, & Ceuta, quæ veterum Septa est. 5. Errifana, in qua Beatis, Vellezum, Hiellezium, Tagaza, Geba, & Megima. 6. Garetia juncta regno Tremezen, habetque opida, Melilla, quæ Ptolemæo vocatur Byssadirum, Cassacam, Teznotam, & Megenum. 7. Est Chaufa, vicina Numidiæ, in qua Teuretum, Dudubum, Tezara, Ainelginunum, Mehedia, Umeginnabe, & Garcliyum.

MAROCUM creditur esse Bochi Regia; sunt qui malint esse Bocanum Himerum, adsidet autem Tensisto flumini, quod Nubiensis Geographus vocat Tansist: habuit urbs ipsa quondam c mill. ædificiorum, portas xxiv, abestque non procul ab Agmeti angustiis, per quas ad Lamptunias solitudines itur. Provinciæ illi subjectæ sunt septem, inter quas Ducala, & Tedela.

CÆSARENSIS Mauritania est Sallustii Numidia: sed post conditam Juliam Cæsaream juncta est Mauritaniæ: clauditur versus Ortum Ampsaga flumine, nomenque habet ab urbe primaria quam hodie vocant *Alger*. Fuit autem Numidia Masinissæ Regis nomine celebris: urbes habuit, Juliam, de qua jam dixi, Arsenariam, Ruscibar, Rufibirsim, Saldas.

In *Africa*, sive *Libya* propriè dicta, fuere Hippo Regius, Aphrodisium, Utica, Carthago, Tunis, Maxula. Syrtes duæ, major minorque: Amnes, Rubricatus, Bagrada, Triton.

BIZATIUM Libophoenices primi coluere, estque Africæ ea pars, in qua duæ illæ sunt Syrtes: urbs primaria Hadrymettus, fluvius Cyniphs. *Cyrenaica*, sive Pentapolis, quinque habet urbes, quarum præcipuæ sunt Arsinoë & Be-

reni-

Ad lit. B.

renice. Ceterum confusis veterum limitibus auctoque Arabum Mahumetanorum imperio, omnia ista nunc subsunt regi Tunetano, qui ditionem istam in quatuor provincias distinxit. 1. est Constantina, in qua urbes novem, Collobesus, Ruscicada, Tacaccia, Hippos, Biserta, Constantina, Milia, Tifesa, & Tebera. 2. Tunetana, in qua urbes quatuordecim, Utica, quam Itali hodie vocant *Porto Farina*, Carthago, Tunes, Camartia, Abdirana, Nebilis, Hamametha, Clupea, Heraclia, Singul, Monasterium, Tabulba, Aphrodisium, Ruspina. 3. Tripolitana, continet Menigem insulam, quæ Lotophagitis, nunc Gerbi: adhæc, Zoroatam, Lepidem, ipsamque Tripolim Asiaticorum coloniam. 4. est Zebensis, ad quam interiora Africæ Numidiæque pertinent. in hac est mons Atlas, qui ex Marmarica ortus, se in occasum late spargit, ac juxta fauces Susi amnis, qui Messam tergemnam urbem alluit, in Oceanum se fundit Atlanticum.

Prope Marocum est promontorium Cantin, & in Oceano Insula Maderæ, & magis Australes, *Insula Canaria*. Sequitur postea Regnum *Gualata*, cum promontorio Albo, *Cabo Blanco*: cui Austrum versus objicitur promontorium Viride, *Cabo Verde*, à quo vicinæ insulæ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ius Salomon , filius columnæ Sion , fi-
 lius ex femine Jacob ; filius Manus Ma-
 riæ , filius Nahu secundum carnem , fi-
 lius Sanctorum Petri & Pauli secundum
 gratiam. Imperator superioris & infe-
 rioris Æthiopiæ , & amplissimorum Re-
 gnorum , jurisdictionum , & terrarum ,
 Rex Goæ , Caffares , Angolæ , Barn , Ba-
 liguaza , Adoæ , Vanguæ , Goyamæ , ubi
 Nili fontes sunt , Amaræ , Baguamodri ,
 Ambeæ , Vanguci , Tigremahon , Sabains.
 quæ patria est Regina Sabæ , Barnagassi ,
 & Dominus usque in Nubiam , quæ in
 Ægyptum extenditur. Amnes nobilissi-
 mi Africae sunt , Mulucha , qui Maurita-
 niam finit . Ampsaga , qui Numidiam .
 Nilus , insulam faciens Meroën , qua
 nunc dicitur *Gueguere* , & Niger . Ad
 Nilum fuit Memphis , nunc est Cairus
 cui vicinæ Pyramides . Lacus sunt *Zairi*
 & *Borreo* . Montes præcipui , Hepta-
 delphi , Abyle , Atlas , Lunæ . Porro Atlas
 sic per Africam discurret , sicut per Asiam
 Taurus , per Europam Alpes . *Deserta*
 Africae sunt , *Tegazza* , *Barcha* , *Elfocar* .
Henr . *Promontoria* , si à Gadibus profici-
 scare , *Cántin* , quod Ampelufiam vo-
 cat Mela ; *Dalguer* , *S. Maria* , *Blan-*
co , *Verde* , quod est veterum Hesper-
 tionkeras , *Roxo* , *Vorga* , *de las Palmas* ,
de las Baxas , *de tres Punctas* , *de S. Pauli*
 de

*de saint Benoit, de Lopes Consalves, de
Primero, de Lerdo, Arcas, Negro, Cener-
tan, de Bonna Esperanza, de Correntes, de
Guardafu.*

Totus vero tractus Ægypti qui ad Sinum Erythræum extenditur, olim tributus fuit Asiæ, nunc pertinet ad Africam. In eo Tractu hoc est memorabile; quod nullum flumen inde se exoneret in mare Rubrum. Ipsum illud mare hodie vocatur Italis *Mar Rosso*: Arabibus *Calzem*, Hebræis *Jam Saph*. Scattet autem insulis, & cæcis vadis. Fretum five ostium finus vocant hodie *Babelmandel*. Merces Africanæ, sunt, Ebur, Aurum, dactyli, coria caprina, bubula, aliaque: adhuc Zibetum, Psittaci, Simiæ, Elephantes.

V. ASIAM ab Europa dividunt Tanaïs fluvius, *Don*, Mæotis Palus, *Mar delle Zabache*, Cimmerius, *Bocca di S. Joanni*, Pontus Euxinus, *Mar Maggiore*, vel *Mar Negro*, Bosphorus Thracius, *Stretto di Constantinopoli*, Propontis, *Mar di Marmora*, Hellepontus, *Bras de S. George*, vel *Détroit des Châteaux*, Mare Ægæum, *Archipelago*, & Mare Syriacum. Ab Africa Isthmus, & Sinus Arabicus: cetera clauduntur mari Arabico, Oceano Indico, Eoo, & Sarmatico. Una autem Asia sua magnitu-

Ad lit. B.

gnitudine æquat Europam & Africanam simul junctas. Dividetur autem ea recte à nobis in partes septem. I. habebit ditionem Imperatoris Turcarum. II. Mofchi ditionem Asiaticam. III. Terras Magni Tattarorum Chami. IV. Persarum Dominium. V. Indiam utramque, tum eam quæ est intra Gangem, tum eam quæ est extra. VI. Sinas. VII. Insulas Eoas.

TURCARUM Imperio nunc præest Sultanus Amurathes, post Sultanum Osman, & Sultanum Mustapham. Ejus in Asia partes sunt istæ. *Natolia*, quæ est Asia minor, *Syria*, *Arabia*, cum Insulis ad Asiam pertinentibus, Tenedo, Icaria, Chio, Carpatho, Rhodo, Cypro. Hisce omnibus in Asia præsunt **XXIX** Beglerbegi: nimirum *Natoliæ*, qui præfectus est undecim Provinciis: *Caramaniæ*, qui septem: *Sivas*, *Tocati*, *Dulgarid*, *Aleppi*, qui subjectas habet **VII** Præfecturas: *Cham*, sive *Damasci*, qui decem: *Tripolis*, qui **V**: *Maras*, *Diarbech*, *Bagdar*, quæ est *Babylonia*, qui **XVIII**. *Balsas* ad ostium *Tigris*, *Carman*, *Aden*, seu *Gemen*, quæ est in *Arabia Felice*, habetque sibi subjectas præfecturas **V**. *Chebetz*, quæ est in *Cypro*: *Scheherezul*, quæ est in *Assyria*: *Unan*, in finibus *Persarum* præfectus **XIII** Provinciis: *Arzerum*

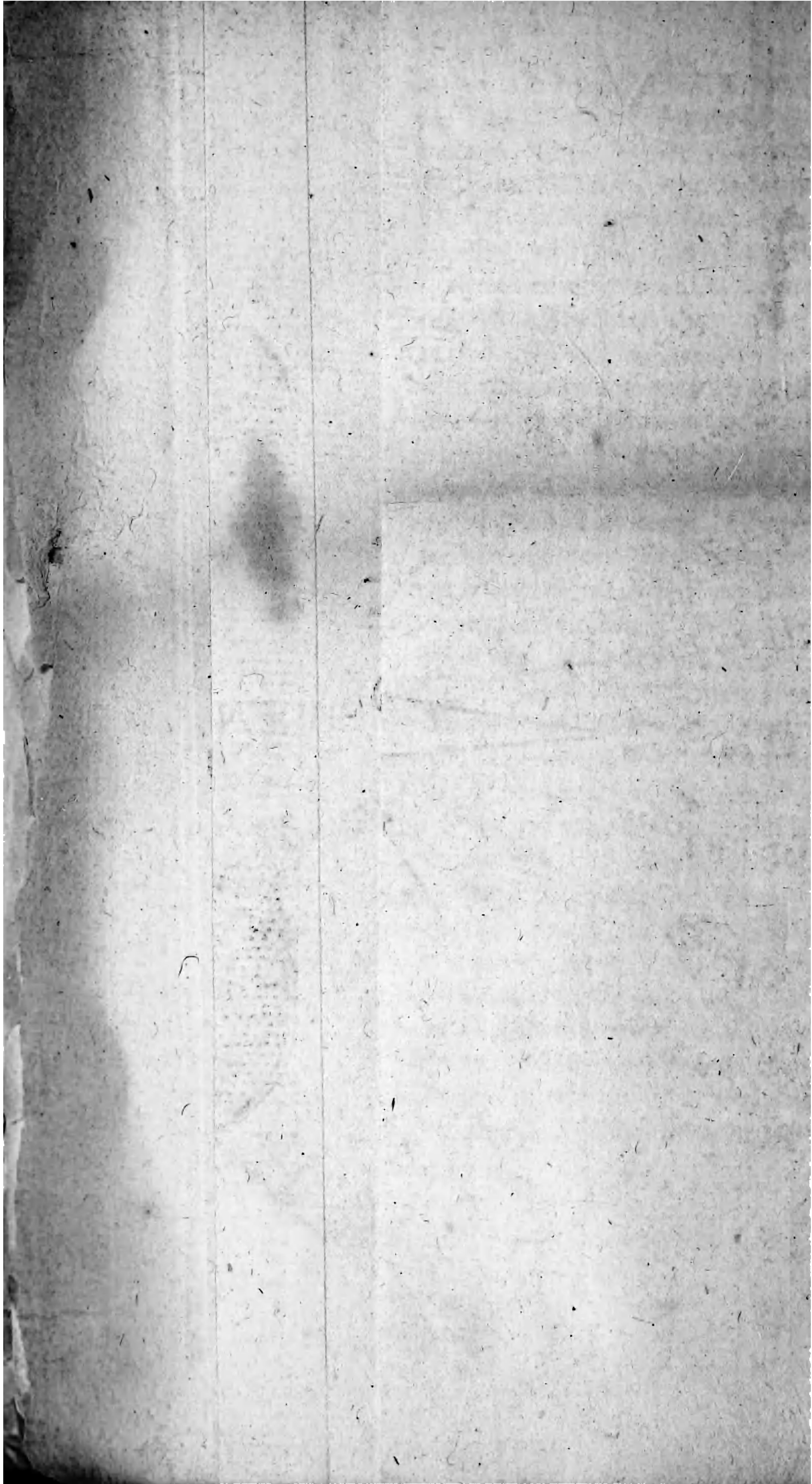
HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

[Continue](#)

*Fair usage policy applies

terum in Armenia majore, qui III. Tiflu, Tschildir, qui IX. Sochum, Cars, Semicarpi, Batin in finibus Georgiano- rum: Sirvam seu Mediæ: Fassa in Man- grelia, Revan, & Somachia. *Navalia* Turcæ quatuor in universum sunt, u- num in Pera, pro urbe Constantinopo- litana: Secundum Callipoli, pro Pon- to Euxino: Tertium in Zues, pro Sinu Arabico: Quartum in Balseram ad tuen- dum Sinum Persicum.

MARE Caspium *de Sala* vel *Bachu* in hac parte est, quod falso crediderunt Veteres Sinum esse Oceani Septemtrio- nalis: undique enim terris clauditur. exonerant se in illud ab Occasu Araxes, à Septemtrione Rha, ab Ortu Jaxartes & Oxus, ab Austro Cyrus. *Amnès* in Pon- tum Euxinum influentes, sunt Thermo- doon, Iris: *Ponti*, Halys: *Galatia*; Par- thenius, & Sangarus: *Bithynia*; Rhin- dacus. In *Ægæum* influunt, ex *Phrygia*, Simois & Scamander. Ex *Lydia* Cay- cus & Hermus, Caystrus & Mæander ex *Caria*. Xanthus ex *Lycia*. Catara- ctes ex *Pamphylia*, sive *Caramania*: Cydus ex *Cilicia*, qui Tharsum, Pauli Apostoli patriam, præterlabitur. Oron- tes ex *Syria*, cui adsidet Antiochia: Jor- danes ex *Palæstina*. Lacus ingens Asphal- tites, in quem se effundit Jordanes. Hic

ex Libano duobus capitibus oriens, Jor, & Dan, per Samachoniten lacum & mare Tiberiadis se exonerat in eum quem dixi Asphaltitem lacum vel mare Mortuum. *Urbes* Asiæ præcipuæ nunc sunt, Theodosia, *Cafa*, & Trapezus, *Trebizonde*. Fuerunt quondam Amasus, Prusa, Chalcedon, Abydus, Troia, Smyrna, Colophon, Ephesus, Miletus, Patara, Tarsus, Antiochia, Tripolis, Berytus, Tyrus, Sidon, Joppe *Jaffa*, Ascalon, Azotus, Gaza, Damascus, Hierosolyma, quam Ælius Adrianus à se Æliam vocari voluit. *Montes Phrygia*, Cimon & Ida, cujus pars Gargara. *Lydia* Siphylus, *Caria* Cadmus: Sunt etiam in hac Asiæ parte Taurus & Antitaurus, itemque Libanus & Antilibanus. In *Cypro* sunt urbes famosæ, Salamis, quæ nunc Famagusta, Amathus, Paphus, & Nicosia.

A R A B I A triplex est: Petrea, in qua Petra opidum: Deserta, inter Ægyptum & Petream: Felix inter mare Erythræum & Persicum. In deserta sunt montes Sina & Horeb, ubi Deus Mosi tabulas legis dedit.

Populi confines, Moabitæ, Idumæi, Judæi, Galilæi, Samaritani. Tituli Magni Turcarum Imperatoris hi sunt. Imperator *** Filius *** semper victor.
Ego,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

lum honoratissimorum Imperatorum.

MAGNUS MOSCORUM sive Russo-
rum Dux, præter ea quæ in Europa te-
net, ingentes habet regiones in Asia,
confines Tattaris, ut sunt *Pezour, Condo-
ra, Permia, Duvina, Obdora*, usque ad
Volgam flumen. Tituli Ducis hi sunt,
*** Gratia Dei Imperator & Dominator
totius Russiæ, magni Ducatus Volodi-
miræ, Moscoviæ, Novogrod, magnæ
Pskoviæ, Smolenskiæ, Thuëriæ, Ingariæ,
Permiæ, Wiathkiæ, &c. Dominator &
Magnus Princeps Novogrod regionis in-
ferioris, Czernigol, Retzan, Wolochdæ,
Bsoviæ, Bielloy, Rostoviæ, Joroslo-
viæ, Poloczkiæ, Udor, Obdora, Con-
dimiæ, &c.

P E R S I C U M Imperium transmissio:
Euphrate sequitur, estque proximum ei
Mare Caspium, quod undique terris
clauditur. Terminus Persarum Imperii
est Indus amnis. Sunt autem in eo *Me-
dia, Assyria, Susiana, Mesopotamia, Persis,
Parthia, Hircania, Margiana, Bactriana,
Paropamisus, Aria, Drañgiana, Gedrosia,
& Carmania*. Flumina, Euphrates &
Tigris, qui in Armenia orti diversis fon-
tibus postea junguntur, effunduntque se
in mare Persicum sive Rubrum. Mons
Taurus variis nominibus pro locorum
siti appellatur per totam Asiam, Imaüs,
Emo-

Emodus, Paropamisus. Urbs in sinu Persico memorabilis est *Ormus*, quam superiore anno qui erat 1623; eripuit Persa Hispano.

TATTARI Septentrionalia Asia tenent à Maotide usque ad Oceanum Eoum, neque est ullius in toto Orbe majus latiusque Imperium. *Tattaria deserta* multas hordas habet. *Zagatai* est Scythia intra Imaum, nomine à Sogdianis petito. *Catai* regnum exlo, soloque beatissimum. *Tangut* est Scythia extra Imaum, cum Serica regione vicina Sinenfibus. Urbes præcipuæ sunt, *Combalu*, *Samarcanda*, *Caïndus*. *Cassa*, quæ est in Tattaria Præcopenfi, est veterum Theodosia. *Quinsai* urbem totius Orbis maximam solus memorat Paulus Venetus, qui de ea stupenda narrat, fidemque excedentia. Petinent autem ad Septentrionalem Tattariam *Samoitæ*, oppositi freto *Weygaz*. Flumina præcipua sunt, *Pulifachnis*, *Caromora*, *Quiantu*, & *Quiam*, quorum istum aiunt latissimum esse & profundissimum.

INDIAM Ganges, mediam secat, quo fit, ut pars ejus Persis vicina, sive Occidua, vocetur India intra Gangem: altera vero, extra Gangem. Illam hodie appellant *Indostan*: suntque in ea *Cambaiia*, *Bisnagar*, in qua urbs *Goa*, *Calicut*,

Narvinga, cum Insulis *Ceilon* & *Maldivis*, quarum numerus ignoratur. In Transgangetana sunt, *Bengala*, *Pegu*, & ingens promontorium, in quo *Malacca*. Eisdem accensetur quoque *Sumatra* insula, quam *Plinius* & *Ptolemaeus* vocant *Taprobanam*, describuntque exactius quam nobis haecenus innotuit. Merces Indiae sunt, aurum, sericum, gemmae, uniones, aromata, ut piper, caryophilli, nuces myristicae, cinnamomum, rhabbarum, aliaque.

S I N A R U M regnum in Zona temperata situm est; terminaturque Mari Eoo, India, & Tattaria, à qua per sparium cccc leucarum; ubi natura montium munimentum non dedit, muro discluditur, humana industria exstructo. Regio amplissima est. Provinciae in ea cl. Metropoles cxxv. Castella majora mcliv. Municipia ccccxx. Villarum pagorumque numerus innumerus. Incolarum summa excrevit ad lxx myriadas. Urbes praecipuae sunt *Panquin* & *Nanquin*. Cives ibi & per omne regnum ingeniosi atque industrii: Typographias, Tormenta bellica, cum usu pulveris sulphurei, aliasque artes habuerunt ante nos.

I N S U L A E Maris Eoi sunt *Java Major*, *Borneo*, ferax aromatum, *Ceilan*, *Molucca*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Santos, proventu sacchari nobiles, quorum hunc Batavi quum anno MDCXXIV occupassent, deserere iterum coacti sunt.

Amnes præcipui sunt, Paragnian, fluens per Novam Franciam, Maragnion, qui idem vocatur fluvius Amazonum, per Meridionalem Americam labens. Fluvius Argenteus, *Rio de la Plata*. Hi omnes exonerant se in Mare del Nort. In oppositum vero Mare sive Pacificum, quod vocant *del Zur*, nullus (quod mirum est) eximius amnis labitur: tantum inter Californiam & Novam Granadam Caramara fluvius se injicit in Sinum Vermilium. *Urbes* in America præcipuæ sunt, Cusco, Mexico, Quito, Havana, Nombre de Dios. Insulæ in sinu Mexicano sunt *Cuba*, *Hispaniola*, quæ & S. Dominici insula vocatur. *Jamaica*, quæ & S. Jacobi dicitur. *S. Joannis*, quam Boriques nominant, *Margarita*, quibus prætexuntur eæ quæ vocantur *Antillas* vel *Caribæanæ* insulæ, quæ omnes Hispano subjectæ sunt. Uterius Ortum versus in patente Oceano ad gradum latitudinis XLVIII sunt *Azores*, sive Flandricæ, ad quarum meridianum acus magnetica recta in Septentrionem fertur. *Merces Americana* sunt, Argentum, Coria, Sal, *Conciniglia*, Gemmæ, Uniones.

Nunc

Nunc Terris peragratis aperienda quoque sunt MARIÆ: est enim homo animal amphibium, & non minus mari præest quam terræ: sed illi ob hanc. Mariæ igitur partim terras subeunt, partim circumluunt. illud ubi fit, sinus est; hoc Insula. Mare autem quodvis terras subiens vocari potest Mediterraneum; sicut est: quod vero ambit, vocatur Oceanus: Mediterranei tamen nomen singulariter illi Sinui adhæsit, quod per Fretum Herculeum immisissum, Europæ, Africæ, atque Asiæ oras non tantum tangit, sed etiam terminat. Id Græci Latinique Interius vocant, Arabes Damascenum. In eo sunt, *Mare Ibericum, Balearicum, Gallicum, Ligusticum, Tyrrhenum sive Hetruscum, Siculum, Adriaticum, Ionium, Creticum, Ægeum, Archipelago*, cujus pro Insularum numero varia nomina. nam à Myrto, Myrtoum, ut ab Icaria Icarium, ab aliis Rhodium, Carpathium, Lesboum, *Hellepontus, Bras de S. George, Propontis; Mar di Marmora, Bosphorus Thracius, Sarette di Constantinopoli.* Hellepontus Xerxes, Thracio Darius in Europam irrupit. Ad hæc *Pontus Euxinus, Mar Maggiore, Bosphorus Cimmericus, Bocca di S. Joanni. Palus Mæotis, Mar della Tana, Scythis Temerida*, in

quem influit Tanais, quem Scythæ *Silim* vocant. Litora autem Asiæ atque Africa ab Hellesponto stringenti, occurrunt hæc maria, Carium, Rhodium, Pamphylum, Cilicium, Syrum, Phœnicium, Palæstinum, Judaicum, Ægyptium, Cyrenaicum, Libycum, Numidicum, Mauritanicum.

Alter sinus, est Septentrionalis, Codanus, Balthicus, Germanicus, Cimbrius, extenditurque à freto Sontico usque ad extremas Finniæ & Boddicæ oras. Estque hoc in Finlandia memorabile, quod tribus à Rasseburgo milliariibus Austrum versus inter cautes marinas locus sit, ad quem naves quum appulerunt, vident acum pyxidis nauticæ statim in gyrum verti, nec cessare hunc motum, priusquam uno inde milliari abscesserint.

Tertius sinus, quem veteres plerique (nam Herodotus & Aristoteles à ceteris dissentiunt) crediderunt è Scythico Oceano proficisci, & esse *Mare Caspium*, imaginarius est, imo erroneus: mare enim istud undique terris cingitur. Esto ergo nobis Tertius sinus, *Arabicus*, *Mardi Mecca*, à patria Mahometi. Quartus, *Persicus*: pertinent autem hi duo ad *Mare Erythraum*. Quintus, *Argaricus*, sive *Gangeticus*, *Golfo di Bengala*.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

quitur *Batica*, sive *Andalusia*. A Gadi-
bus & Fretu Herculeo usque ad pro-
montorium Capitis Viridis est *Africa*.
Inde ad promontorium *Serra Lionna*,
Guinea; & *Nigritarum* ora. Tum se-
quitur Regnum *Congo*, & *Angola*; ad
Caput Bonæ Spei, *Zanzibar*: Postea
litus *Monomotapæ*; à quo ad promon-
torium usque *Guardafu* juxta Sinum
Arabicum est litus *Mozambica*. Hinc
sequitur litus *Arabicum*, *Persicum*, *In-
dicum*, & ad Orientalem Oceanum li-
tus *Sinæ*. Unde per Fretum *Anian* redi-
tur ad Mare Septentrionale, & Fretum
Weygaz.

PERIPLUS Americanus ex iis
quæ diximus, nosci potest. In ora ma-
xime Septentrionali nobis cognita sunt
freta *Davis* & *Forbrisseri*, à quibus ad
promontorium *Breton* est *Esotilandia*
cum *Terra Cortereali*. A Britonum pro-
montorio usque ad Caput de *Arenaz*
est *Norumbega*, tum **NOVA FRAN-**
CIA, & *Virginia*. Hic se in Isthinum
contrahit vasta regio, facta ab Oriente
in Occasum ingenti Sinu, qui vulgo
Mexicanus dicitur. Isthmus utrimque
Oceano pulsatur. Promontorium in eo
Jucatan, à quo sursum versus ora Se-
ptentrionalis pertinet ad *Novam Hispaniam*: inferior sive *Australis* vocatur
Nova

Nova Castella. Hinc ad promontorium Alindæ & fluvium Maragonem sunt ora *Caribantis* & *Tisnada*, subjectæ Æquatori. A promontorio Alindæ usque ad Cabo Frio, quod subjacet Tropico Capricorni, litus est *Brasilia*, in quo nobilis portus S. Salvatoris. Hinc ad ostium fluminis Argentei, *Rio de la Platta*, sunt *Topinikini*. Unde ad Fretum Magellanicum regio *Chica* se pandit. Fretum ipsum creditum est unicum esse duntaxat, nec posse in mare adversum nisi eo solo penetrari: Sed ab *Isaaco le Maire* edocti sumus, esse etiam alias vias magis vergentes ad Polum Antarcticum, quibus commodior se aperit navigatio; quas tamen vias Hispanicæ Tabulæ ante hos annos xxx editæ, aliæque Venetæ his ipsis vetustiores signaverunt. A Freto igitur isto recta fere se in Septentrionem spargit litus, habens interius Regnum *Chili*, usque ad promontorium Fortunæ, à quo ad promontorium S. Jacobi est *Peruvia*. Inde ad promontorium Vermilium ora *Nova Hispania*. A promontorio Vermilio usque ad *Sierra Nevada*, est *Cali-Fornia*. A qua ad Fretum Anian, *Quivira*. Fretum autem Anian creditur Americam ab Asia separare.

■ Addamus hoc loco aliquid de *Ma-*

rium inter se *Conjunctione*. nam & hæres ad Geographiam pertinet, quatenus ea Politicæ ancillatur. Jungi ergo posse inter se Maria, quæque Natura primo disclusit disjunctaque, posse remotis impedimentis reddi navigantibus pervia, docuit nos ipsa Natura; Siciliam quippe, quum Continens esset, agroque Bruttio adnexa, mare ex Tyrrheno & Hadriatico immissum, a defis Isthmi angustiis interceptis, fecitque Insulam, & ut ait Poëtarum Princeps,

— *quum protinus utraque tellus*
Una foret, venit vi magna Pontus, &
undis
Hesperium Siculo latus abscidit, arvaque
& urbes
Litore diductas angusto interluit aestu.

Avulsit simili modo Natura Cyprum Syriæ, Eubœam Bœotix, Eubœæ Atalantem & Macrin, Besbicum Bithyniæ. Leucosiam Sirenum promontorio, docuitque nos suo exemplo, jungere inter se Maria, sublatis obstaculorum molibus ad usum commerciorum. Est enim ut Ars imitatrix Naturæ, ita Natura Artis dux, magistra, & comes. Hoc modo fretum Gaditanum aiunt ab Hercule perfossum. Sesostrim quoque ferunt Ægypti Regem, & post eum Psammeticum, ac denique Ptolemæos, ducta

ex

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

difficultatibus navigabilia inter se Occidentis Septentrionisque litora fierent : cujus tamen institutum impeditum est à Gracili. In Hispania etiam non semel actum est de perfodiendo Isthmo Dariem, qui Americæ partes connectit, du-cendaque fossa inter *Nombre de Dios*, & Panaman, ut ita ex sinu Mexicano in Mare Pacificum navigari posset, pate-retque inter duas Americas liber & tu-tus Hispanis in Indias Orientales itus ac reditus. Statuerat quoque Franciscus I, Atacen Garumnæ committere, ut ne opus esset iis qui ex portibus Galliæ Mediterraneo mari aditus in Oceanum Aquitanicum, aut Gallicum, aut Ger-manicum proficisci vellent, Hispaniam omnem circumnavigare, & præter iti-nerum moras, pericula, impensas, alic-ni quoque Regis Imperium experiri. Quin & nostro hoc seculo Præsidis Jeannini sagaci industria inventa est ra-tio jungendi Ararim cum Ligeri, bene-ficio lacus cujusdam in Burgundia, pari fere octo leucarum intervallo utrimque ab istis amnibus siti, ut ita ex Massilia portibusque vicinis subvectæ naves in Rhodanum, ex Rhodano in Ararim, ex Arari in eum quem dixi lacum perve-nirent, unde postea in Ligerim, inque Oceanum secundo anni descenderent.

Lacum

Lacum vocant *Long-pendus*, constatque, ex eo lacu duos amnes fluere, Verbin-
cam & Dunam: quorum alter supra por-
tum Digoini se injicit in Ligerim: alter
prope Verodunum miscetur Arari; ut
videri possit natura ipsa Regem nostrum
ad tantum opus suis quoque subsidiis
invitare. Ad quas commoditates illa
etiam accedit, quod per carnalem Bria-
ræ ex Ligeri in Sequanam, ipsamque
Parisiorem urbem Lutetiam, facilis at-
que expedita possit institui navigatio. Si
ad ceteras Galliarum laudes, de quibus suo
loco breviter dixi, hæc una posset acce-
dere, haberet procul dubio Gallia Re-
gis beneficio compendiosam, commo-
dam & fructuosam mercium suarum
transportandarum, militumque qua-
quaversum subvehendorum rationem,
vitatis longis, lentis, periculosis, ac di-
pendiosis profectioibus.

**SERIES ROMANORUM
IMPERATORUM.**

Ante Natum Christum.

Julius Caesar, Ann. XLVI. Roman.
Cas. Octav. Augustus. In hujus Im-
perii ann. 42 natus est DOMINUS, &
Salvator Noster JESUS CHRISTUS.
Imperavit ipse adhuc 14.

D d

C. Ti

C. Tiberius Nero. Ann. à N. C. suscipit
Imperii gubernacula XV, fuitque
natione Romanus.

C. Caligula. 39. Romanus.

Claudius Caesar. 43. Rom.

Domitius Nero. 57. al. 59. Rom.

Sergius Galba. 71. al. 69. Rom.

Syl. Otto. 71. al. 69. Rom.

A. Vitellius. 71. al. 70. Rom.

Fl. Vespasianus. 72. al. 71. Rom.

Titus Vespasianus. 81. Rom.

Domitianus. 83. al. 82. Rom.

Cocceius Nerva. 98. al. 99. Rom.

Ulpus Trajanus. 100. Rom.

Æl. Adrianus. 119. Rom.

Antoninus Pius. 139. al. 40. Rom.

M. Antoninus Philosophus, &

L. Ann. Verus. 163. Romani.

Commodus Antonin. 182. al. 183. Rom.

Æl. Pertinax. 194. al. 195. Italus.

Didius Julianus. 194. al. 195. Mediol.

Septimius Severus. 195. Rom.

Antoninus Bassian. 214. al. 213. Rom.

Popil. Macrinus. 220. Tingitanus seu
Carthaginens.

Varius Heliogabalus. 222. al. 223. Rom.

Alexander Severus. 225. Rom.

Maximinus. 238. Arab. quem & Bubul-
cum dicunt. cum Maximino filio.

Gordianus, cum Gordian. filio. 238.

Rom.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

- Theodosius Magnus.* 388. al. 383.
Arcadius, Hispanus, & Honorius Fr. 401.
Theodosius Junior seu II. 412. al. 427.
Valentinianus III. 430.
Martianus Flaccus. 454. al. 453.
Leo I. Pater, & Leo II. Fil. Thraces. 459.
 al. 461.
Zeno Cilix Isauricus. 474. al. 478.
Anastasius Macedo. 491. al. 494.
Justinus Subulcus. 518. al. 521.
Justinianus. 527. al. 528. Illyricus.
Justinus II. 564. al. 566.
Tiberius I I. Constantin. 575. al. 577.
 Thrax.
Mauritius Cappadox. 584.
Phocas. 603. al. 604. terræ filius.
Heraclius vel Heracleus. 611. Afer.
Constantinus III. & Heracleonas. 640.
 al. 642.
Constans II. 643. al. 644.
Constantinus IV. 670.
Justinianus II. 687. al. 686.
Leontius. 696. al. 697. Constantinopo-
 litanus.
Tiberius Absimarius III. 699. al. 700.
Philippus Bardanes. 713.
Anastasius II. 715. Constantinopolita-
 nus.
Theodosius III. 718. al. 717. Constanti-
 nopolit.
Leo III. 719. al. 718. Isaurus.

*Constantinus V. alias Copronymus. 742. al.
743.*

Leo IV. 777. al. 776. Constantin.

*Constantinus VI. 781. al. 782. cum matre
Irene-Alecto.*

*Carolus Magnus. 800. al. 801. Primus
Imperator Germ.*

Ludovicus Pius. 814. al. 815.

Lotharius. 841.

Ludovicus II. 856.

Carolus I. dictus Calvus. 876. al. 875.

Ludovicus III. dictus Balbus. 178.

Carolus II. dictus Crassus. 880.

Arnolphus. 890. al. 888. (Francus.

Ludovicus IV. Gallus. 902. al. 900. vel

Conradus I. 911. al. 912. Francus.

Henricus I. dictus Auceps. 919. Saxo.

Otto I. dictus Magnus. 937. Saxo.

Otto II. 973. al. 974. Saxo.

Otto III. 983. al. 984. Saxo.

Henricus II. 1001. al. 1002. Bavarus.

Conradus II. 1025. al. 1024. Francus.

Henricus III. 1039. Francus.

Henricus IV. 1056. al. 1057. Francus.

Henricus V. 1106. al. 1108. Francus.

Lotharius II. 1125. al. 1126. Saxo.

Conradus III. 1138. Suevus.

Fridericus I, Barbarossa dictus. 1152. al.

1153.

Henricus VI. 1189. al. 1190. Suevus.

Philippus II. 1198. Suevus.

70 SERIES ROM. IMPER.

- Otto IV.* 1208. Saxo.
Fredericus II. 1213. al. 1212. Suevus.
Conradus IV. 1246. al. 1250. Suevus.
Wilhelmus 1252. al. 1253. Batavus seu
Hollandus.
Alphonsus Hispanus, & Richardus Anglus,
Interreg. annos 20. ab an. 1253.
Rudolphus Habspurgenf. 1273. al. 1272.
Patriarcha Archiducum Austriaco-
rum.
Adolphus Nassaensis seu Nassovicus.
1291. al. 1292.
Albertus I. Austriacus. 1298.
Henricus VII. 1308. Lutzelburgicus.
Ludovicus V. 1313. al. 1315. Bavarus, huc
ab aliquibus Interregnum, ab aliis
Fridericus Austr. 1314.
Carolus IV. 1347. al. 1348. cum Gunthe-
ro. Bohemus.
Wenceslaus. 1376. al. 1378. Bohem.
Rupertus. 1400. al. 1401. Palatinus.
Sigismundus. 1401. al. 1411. Bohem.
Albertus II. 1438. al. 1439. Austriac.
Fridericus III. 1439. al. 1440. Austr.
Maximilianus I. 1493. Austr.
Carolus V. 1520. al. 1519. Austr.
Ferdinandus 1558. Austr.
Maximilianus II. 1564. Austr.
Rudolphus II. 1576. Austr.
Matthias II. 1612. Austr.
Ferdinandus II. 1619. Austr.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

IV. De Nobilioribus Hispania fluvii, & urbibus olim claris.	52
V. De incolis Hispania, ac recentiori ejus divisione.	53
VI. De Urbibus, Portibus, & Academiis hodie claris.	58
VII. De Insulis ad Hispaniam.	60
VIII. De Gallia.	61
IX. De Gallia Braccata, qua & Narbonensis provincia.	63
X. De Gallia Comata, ac prima ejus parte Aquitania.	65
XI. De Gallia Celtica, seu Lugdunensi.	66
XII. De Gallia Belgica; item Fluminibus universa Gallia Transalpina.	68
XIII. De incolis Gallia, ac posteriori ejus divisione.	72
XIV. De recentiore Gallia, ejusque in varias Provincias divisione.	76
XV. De Urbibus Gallia celeberrimis, Academiisque illustribus.	78
XVI. De Sabaudia, ac Burgundia Comitatu.	81
XVII. De Helvetiis & Vallesis.	82
XVIII. De Hodierna Belgica, sive de Inferiore nunc Germania.	85
XIX. De precipuis Inferioris Germania urbibus.	88
XX. De Britannicis insulis.	95
XXI. Divisio Veteris Britannia, item de fluvii & opidis.	96
XXII. De	

XXII. De Incolis Britannia.	98
XXIII. De Anglia.	101
XXIV. De Scotia.	103
XXV. De Hibernia.	104

L I B E R III.

I. De veteri Germania.	106
II. Divisio Veteris Germaniæ, ac primum de Vindilis & Ingævonibus.	110
III. De Istævonibus, Hermionibus atque Bastarnis. item Suevia, & Veterum Ger- manorum habitationibus.	114
IV. De Vindelicia & Norico.	120
V. De fluviis, silvis ac montibus Germa- nia.	121
VI. De incolis Germania.	123
VII. Quota pars Germania subiecta fue- rit imperio Romano.	125
VIII. De variis Germania Regnis, ac no- vissima ejus divisione.	127
IX. De imperii Germanici provinciis, citra Rhenum in Gallico solo sitis.	129
X. Suevia, Franconia, Palatinatus Rhe- ni.	133
XI. Palatinatus Superior, Bavaria, Salis- burgiensis Archiepiscopus, Tirolis Co- mitatus.	135
XII. Croatia, Vinidorum Marchia, Car- niola, Carinthia, Stiria & Austria.	136
XIII. Boiohemia, Moravia, Silesia, Lu- satia.	138

Dd 5 XIV. Mar-

XIV. <i>Marchia Brandeburgensis, Pome- rania, Meckeloburgiura, Holsatia.</i>	141.
XV. <i>Luneburgiensis Ducatus, Bremensis, Archiepiscopatus, Frisia Orientalis, Westfalia, Clivia, & Montanus Duca- tus.</i>	144.
XVI. <i>Hassia, Wetteravia, Buchovia, Thu- ringia.</i>	146.
XVII. <i>Misnia, Saxonia, Brunsvicensis Du- catus.</i>	148.
XVIII. <i>De Archiepiscopatibus & Acade- miis Germania.</i>	150.
XIX. <i>Dania Regnum.</i>	151.
XX. <i>Norvagia, Finnomarchia, Islandia, Groenlandia, Frielandia.</i>	152.
XXI. <i>Suedia, Botnia, Scrick-finnia, Lap- pia, Finnia.</i>	155.
XXII. <i>De Italia, & variis ejus nominibus.</i>	157.
XXIII. <i>De divisione veteris Italia.</i>	159.
XXIV. <i>Ligures, Taurini, Cottii & Ideonni Regna; Salassi, Lepontii, Euganei, Rha- ti, Veneti, Carni, Histri.</i>	161.
XXV. <i>De Gallis Cisalpinis.</i>	165.
XXVI. <i>Etruria & Umbria.</i>	166.
XXVII. <i>De Sabinis & Latio.</i>	169.
XXVIII. <i>Picentes, Vestini, Marrucini, Pe- ligni, Marsi, Frentani, Samnites, Hir- pini.</i>	172.
XXIX. <i>De Campania & Picentinis, Apu- lia, Calabria.</i>	173.
XXX. <i>De</i>	

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

V. De incolis Illyrici, & nova ejus descriptione.	214
VI. De Gracia, & summa ejus divisione.	215
VII. De Epiro & Peloponneso.	217
VIII. De Hellade, seu Gracia proprie dicta, & Thessalia.	219
IX. De Macedonia.	221
X. De Fluviiis, Montibus ac Insulis Graciae adjacentibus.	224
XI. De incolis Graciae & nova ejus descriptione.	226
XII. De Creta Insula.	228
XIII. De Thracia.	230
XIV. De Urbibus veteris Thracia, Fluviiis ac Montibus.	231
XV. De incolis Thracia, & Urbibus nunc claris: item de Patriarchis Graecanicae religionis.	233
XVI. De Moesia.	235
XVII. Summa universae Scythiae descriptio. Item de veteri Scythia Europaea.	237
XVIII. De Dacia.	240
XIX. Transilvania, Valachia & Moldavia descriptio.	242
XX. Tattaria Minor; ubi Taurica Chersonesus.	243
XXI. Sarmatia Europaea.	245
XXII. De incolis Sarmatiae, fluviiis ac montibus: item de Hyperboreis.	246
XXIII. De Polonia regno Provinciisque ei sub-	

.. <i>subjectis.</i>	249
XXIV. <i>polonia proprie dicta.</i>	250
XXV. <i>Lituania, Russia & Podolia.</i>	252
XXVI. <i>Volinia, Podelassia, Massovia, Livonia, Samogitia.</i>	254
XXVII. <i>De Borussia & Cassubia: item de Episcoparibus & Academicis regni Polonici.</i>	256
XXVIII. <i>Moscovia sive Russia Alba Ducatus Magnus.</i>	258

L I B E R V.

I. <i>Summa Asiae descriptio.</i>	261
II. <i>Scythia Asiatica & Sarmatia Asiatica; item Serica & Sogdiana.</i>	263
III. <i>Summa Tattariae descriptio.</i>	265
IV. <i>Tattaria deserta, Zagataia & Turkestan.</i>	266
V. <i>Cataïni Magni Chani Imperium; item Tattaria Vetus.</i>	269
VI. <i>De Sinarum regione sive China.</i>	271
VII. <i>De India Veteri.</i>	274
VIII. <i>Summa Indiae novae descriptio.</i>	276
IX. <i>Cambaia, Narsinga, Malabar, Orixia.</i>	278
X. <i>Bengala, Pegu, Sian, Camboia, India Septentrionalis.</i>	280
XI. <i>Insula in Indico mari.</i>	281
XII. <i>De Persarum Imperio.</i>	282
XIII. <i>Gedrosia, Carmania, Drangiana, Arachosia, Paropamisus, Bactriana, Mar-</i>	

<i>Margiana, Hyrcania, Aria, Parthia.</i>	283
XIV. <i>Persis, Susiana, Assyria, Media.</i>	286
XV. <i>De varia imperii Asiatici mutatione; nova Sophorum regni descriptione; item de regno Ormuz.</i>	287
XVI. <i>De reliquis veteris Asia regionibus, quas nunc Turcarum Imperator obtinet: & speciatim de Albania, Iberia, Colchi- de & Armenia.</i>	289
XVII. <i>Cappadocia, Galatia, Pontus, Bithy- nia.</i>	292
XVIII. <i>Asia minor sive proprie dicta.</i>	294
XIX. <i>Lycia, Pamphylia & Cilicia.</i>	297
XX. <i>Summa Syria descriptio: item Palasti- na; sub qua Idumaea & Judaea.</i>	299
XXI. <i>Samaria, Galilea, Phoenice & Li- banus.</i>	303
XXII. <i>Antiochene, Comagene & Cœlesy- ria.</i>	306
XXIII. <i>Mesopotamia & Babylonia.</i>	308
XXIV. <i>Arabia.</i>	310
XXV. <i>De Turcico imperio, urbibusque sub eo claris.</i>	313
XXVI. <i>Cyprus & Rhodus.</i>	315

L I B E R V I.

I. <i>Summa Africa descriptio.</i>	318
II. <i>Aegyptus.</i>	319
III. <i>De incolis Aegypti ac Nilo flumine: item de Libya exteriori.</i>	321
x	IV. Cy

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS
Purchase full membership to immediately unlock this page

HISTORY

Tens of thousands of important historical sources, many previously unobtainable, are now available for the first time with a Forgotten Books Full Membership.

Unlimited Access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies